

B
107
P29
1722

S E R I E S
A U G U S T O R U M,
A U G U S T A R U M,
C Æ S A R U M,
E T T Y R A N N O R U M O M N I U M,
T a m i n O r i e n t e , q u à n i n O c c i d e n t e ,
A C. J. Cæsare ad Carolum VI.

Cum eorundem Imaginibus,
Ex Optimorum Numismatum fide
ad vivum expressis.

A U C T O R B
L A U R E N T I O
P A T A R O L .
E D I T I O A L T E R A
Ab eodem castigata, & aucta.

VENETIIS, MDCCXXII.

Apud Jo: Baptistam Recurti.
S U P E R I O R U M P E R M I S S U , A C P R I V I L E G I O .

Bates
DeCrescio
6-18-1925
9194.

PROLEGOMENA

Operis Institutio.

ERIEM damus Imperatorum, cæterorumque hujus notæ, qui fere Numismatibus imperialibus exhibentur: Seriem inquam; nec enim opus hoc magius decebat nomen, ~~quod non~~ alio plus gaudet, ~~quam~~ evitate. Concinnabamus hanc nobis Nummorum contrectationi sociandam, ut identidem subitaneam opem memoriarum, veluti de promptuario proferret, cum ab utilitate publica alienum minimè futurum existimavimus ipsam omnibus etiam Historiae candidatis clarigiri, ut per breve quoddam faciliusque tyrocinium ad altiorem eruditionem prævehantur, & facis in modum hac prælucente, longius Antiquitatis iter suscipere non formident. Cui consilio favit cum primis amantissimus nostri pra-

bis Nummorum contrectationi sociandam, ut identidem subitaneam opem memoriarum, veluti de promptuario proferret, cum ab utilitate publica alienum minimè futurum existimavimus ipsam omnibus etiam Historiae candidatis clarigiri, ut per breve quoddam faciliusque tyrocinium ad altiorem eruditionem prævehantur, & facis in modum hac prælucente, longius Antiquitatis iter suscipere non formident. Cui consilio favit cum primis amantissimus nostri pra-

stantissimus *D. Apostolus Zenus*, Caroli VI Imperatoris feliciter regnantis nunc Historicus & Poeta, tum ex sententia sua, tum ex epistola super hac re celeberrimi *D. Antonii Maliaczbii*, Serenissimi Magni Ducis Hetruriaz, jam dum viveret, Bibliothecarii. Sed actum agitur, inquies: Habemus enim, hinc *Stradas*, illinc *Egnatium*, *Peucerum* insuper, *Munsterumque*, qui ex professis Augustam Historiam Orientis & Occidentis breviter edidetunt; hisque addi possunt *Benvenutus*, *Gotofredus*, *Sleidanus*, & si qui sunt alii consimilis generis. Ita plana; sed & nos non mediocri superaddita opera provinciam aggressi sumus. Nam, praeterquam quod Chronologiam ad optimorum Auctorum calculos redactam addi-
jecimus, non semel plura breviori stylo, saepissime autem utiliora dubio procul, & jucundiora contulimus. Incubuimus igitur toto nisu, ut majoris momenti res, multaque ab aliis om-
missa proferremus in medium; praesertim verò Augustarum, & Tyrannorum historiam, a nullo satis eritam, ordinatim & sollicitè deducere-
mus. Quod ut lege aliqua praestaretur, illud ope-
ræ deditus, ut Imperatoris cuiusque recensere-
mus primò nomina singula, gentem, & patriam;
secundò quibus artibus, quonam in loco, &
quo anno imperium suscepserint; tertio mores,
& acta præcipua; quartò genus mortis, & lo-
cum; quintò annos ætatis, & imperii, sextò
tandem Auctores, e quibus relata depropomper-
imus, antiquiores semper, & Imperatoribus ip-
sis temporaneos; non neglectis tamen post
iplos

ipsoſ etiam quorundam recentiorum fide digniorum auctoritatibus. Cujuslibet verò Imperatoris vitæ imagines præfiximus, tum ipſius, tum cæterorum, qui nominandi ſub ipſis occurruunt; eorum quidem, quorum Nummos, vel ex Muſeolo noſtro, vel ex diſtioribus aliorum Gimeliis ſedula conquisitione potuimus inspicere. Qui tamen ordo ad Heraclium uſque, ferè ſervatur, nam in cæteris post eundem Imperatorum tantum imaginem appoſuimus, cum aliorum Nummis, aut pene omnibus, aut majori ſaltem ex parte deſtituamus. Neque prætermittere volumus, quod ut Numismata historiis adderemus ſumopere impulit ſupra laudatus *Maliabechius*, cuius iudicio morem geſiſſe & laudis & officiū rem omnino cenuimus. Non negamus quidem potuiffe a nobis uberiorem. Numismatum ſeriem afferri, fi ex libris quoque, *Jacobo Strada* præſertim, ac *Vallemontio*, aliisque ipſa deſumere libuiffet. Sed cum certa nobis ſententia, ſteterit cum primò Libellum hunc Anno 1702 publici juris fieri curavimus, Imagines, quoad fieri poſſet, non aliunde quam ex ipſis Numismatibus deſumere, & ad vivum exprimere, pauciores ideo tunc, ſed omnimodo fidei apponere maluimus, quam plures dubia tamen ſolitudine congregare. Impræſentiarum verò major utique ex editis ab eo tempore ad hunc uſque diem præclarorum Antiquariorum operibus Numismatum copia, & ſecura quidem manu, peti ac transcribi potuiffet; noſtris tamen, prout primū ſcalę ptae fuerant, tabellis uti decrevimus, eruditum-

similque humanum Lectorem ad prædictorūm operum tabulas , veluti ad ubiores fontes , remittentes . Series ab Occidentalibus incipit , quibus Orientales suo loco subjiciuntur ita , ut tam Occidentis quam Orientis Chronologia simul proferantur , & sibi invicem respondeant semper . Imperatoribus singulis eorundem Collegas , Cæsares , Uxores , Liberosque subjunximus ; in nonnullis etiam Affines quosdam , quorum licet Numismata non habeamus , non inutilem tamen futuram Historiam credidimus . Tyrannitatem sequuntur , qui regnabitibus iisdem , Imperium , aut universum , aut in aliqua provincia tantum arripuerunt , aut illud arripere conati sunt . Singula hæc qua potuimus brevitate perregimus , ab eadem nunquam discedentes , nisi cum , aut præ rerum multitudine , aut præ ipsarum confusione , Scriptorumque dissidio indulgendum orationi parumper fuit , ut certi aliquid pronunciaretur . Quoniam vero nostrum hocce opusculum non parum olim studiosis juvenibus placuisse observatum , iis præcipue , quos Numismatum adminiculo Augustam Historiam consequi delectat , alteram idcirco hanc editionem ita moliri voluimus , ut non modò castigatior , sed aliquanto auctior etiam prodiret . Primo nempe nonnulla addidimus Tyrannorum & Augustarum nomina , antiquioribus temporibus debita , quæ in priori desiderabantur , necnon & Cæsarum , quo nomine Imperatorum fere liberos intelligimus ; Augustorum vero Historiam ad Carolum usque regnantem perduximus . Secundò

ex

ex non paucis Dissertationibus, quæ recentius a Viris doctis ad Historiæ veritatem per Nummos illustrandam scripta extant, depromere quædam placuit, quæ ad rem nostram non inepta visa sunt. Tertiò iucundum & non inutile estimavimus de ipsis Imperatorum cæterorumque Numismatibus aliquid in calce Operis dicere, ut generatim saltem noverint tyrones, quæ ex iisdem apud Antiquarios magno pretio, quæ maximo; quæque e contrario modico censeantur. Super quo, ne quis ex libidine hæc nos credat effudisse, Lectorem monitum volumus, quæcuunque a nobis afferuntur, ea a C. J. Caesaris temporibus ad Gallienum, ad mentem ferme Jo. Vaillantii Antiquariorum sanè præstantissimi enunciari; quæ vero a Gallieno ipso ad Heraclium, illa ad eorum fere normam expressa, quæ celeberrimus P. Anselmus Bandurius, Imperialium Numismatum a Decio ad Palæologos præclaro opere admonuit. Post Heraclium porrè, cum Numismatum numerus ac decor deficiant multum, de eorundem raritate aut frequentia silentium erit, præsertim quod in eorum temporum monumentis hac ipsa de causa Cimelia pleraque consistere observentur, cum speciosi vix aliquid, quo eruditorum curiositas excitetur, ad manus veniat. Discant tamen nihilominus, momentibus nobis, rectæ indolis juvenes, Numismatiæ facultati operam dantes, nullum Numismatum genus parvi facere.; sed eorum seriem quoad ipsis licet, & quotquot Numismatibus datur, quamvis minus affabre ex temporum poste.

posteriorum infelicitate scalpta illa sint ; pender-
cere non recusent ; quemadmodum Viri in hac
arte principes *Ducangius*, & *Bandurius* supra re-
latus mirabiliter præstiterunt . Et hæc ad no-
stri operis institutionem exhibendam dicta suffi-
cient .

De Nominis Imperatoris, Cæsaris, & Augosti.

IMPERATORIS nomine appellatos olim
eos, qui exercitibus bellisque summa cum
potestate a Senatu habita præfessent, nemo
est in Historia Romana mediocriter versatus qui
non agnoverit . Adnotandum tamen est , nomi-
ne hoc duces illos etiam dici consueisse , qui
egregiam victoriam de hostibus retulissent ; cu-
jus rei luculenta extant exempla apud C. J. *Cæ-*
sarem, *Comm. Bel. Civ. lib. 2*; alterum , ubi de Ca-
jo Curione dicitur , quod rebus feliciter contra
Pompejanos gestis , *universi exercitus conclamatio-*
ne Imperator appellatur : Alterum vero *lib. 3*, ubi
refertur pariter de Pompejo, quod , *Cæsaris acie*
profligata , *eo prælio Imperator est appellatus* . Ve-
rūm & ex plurimis aliis Historiarum locis hoc
ipsum patet ; confirmaturque ex Nummis ipsis,
in quibus quoties legitur *Imp. iterum* , *Imp. I, II,*
III, &c. non Imperii annos , sed bellorum , vi-
ctoriarumque numerum significari communior
eruditorum hominum opinio est . Neque in hoc
assen-

assentiri possumus *C. Vallemontio*, qui *ELEM. HIST.*
lib. 5, cap. 23 adnotat, post Caracallam Impera-
toris nomen in Nummis parum negotii facesse-
re, cum ad summam principatus potestatem
tantum designandam usurpari videatur. Siqui-
dem in pluribus posteriorum temporum Numis-
matibus nomen ipsum sanè nonnisi bella victo-
riasisque, ex numeris eidem nomini affixis, in-
dicare certo certius affirmandum; cum ut alios
brevitatis studio prætereramus, in ipsius Valen-
tiniani III quodam Nummo *Imper. XXXII.*
legatur, qui numerus itidem in Theodosii alte-
ro, ante illum licet observare. Quidquid sit au-
tem, certum est, inde factum, ut, cum qui for-
is in exercitu militarium rerum imperio potiren-
tur, domi quoque & incives, eversa republica,
dominatum assumpserint, Imperatores fuerint
appellati. Horum primus C. J. Cæsar fuit, qui
post victimum Pompejum Urbem ingressus, Di-
ctator perpetuus jam appellatus, primus om-
nium solus Romanam ditionem administravit.
Quicunque inde post ipsum rerum omnium sum-
mam tenuere, quounque modo ad eandem per-
venerint, Imperatores vocati sunt, translato ab
armis ad togam quoque vocabulo, factoque uno
summæ potestatis domi forisque nomine, quod
priùs dignitatis tantum fuerat militaris.

Cæsaris nomen ab eodem C. Julio ad Impera-
tores omnes posteriores emanavit. Unde verò
illud ipse defumpserit non est facile quod statua-
tur, cum de eadem voce variæ tradantur ab au-
toribus notationes. Omissis tamen quæstioni-
bus.

bus iis ; quibus pro hujus vocis etymo inter se
Critici digladiantur , pro certo sit & C. Julium ,
non a casu aliquo , vel effectu sumpsisse Cæsaris
nomen , sed utpote familiae suæ proprium , nam
& antea plures e Julii Cæsares fuerant appellati , illud ipsum obtinuisse . Placito inde vulgi
fortasse potius , & usu quodam , quam aut consilio
quopiam aut ratione , ad cæteros Princeps
Cæsaris nomen delatum est , quod usque in
hunc diem perseverat ; & quod erat agnomen fa-
miliae , transit in vocabulum dignitatis .

Quandoque nomen hoc strictius etiam uti-
patur ; hocque dupliciter . Primo ad significan-
dos Imperatoris affines ; quare scimus , illud de-
disse Augustum Cajo & Lucio nepotibus , ut il-
los de Cæsar's domo esse constaret ; qui mos per
totam ferè cognationem illam invaluit , usque
scilicet ad Neronem . Secundo ad denotandos
plerunque in Imperio successuros ; sepe etenim
ab Imperatoribus eligebatur , qui sibi ipsis suc-
cederet ; tuncque ille hoc nomine donatus jus
quoddam successionis acquirebat . Fiebat hoc au-
tem multis ex causis . Vel ex cognatione , ut
imperium scilicet in familia duraret ; sic Octa-
vianus Tiberium privignum Cæsarem fecit , Ti-
berius ipse Drusum filium , Macrinus Diadu-
menianum , Philippus senior juniores , & alii
aliros . Vel ex benevolentia , & honore ; sic Gal-
ba Pisonem , Nerva Trajanum , &c. Vel ex si-
multate ; sic Septimius Severus Albinum . Vel
ex necessitate tuendæ Republicæ , sic Diocle-
tianus , & Maximianus Constantium , & Ar-
men.

mentarium ; isti deinceps Maximinum , Severum , moxque Licinium , Gratianus Theodosium &c. Hi omnes nomen Cæsaris viventibus Imperatoribus obtinuerunt , quibus mortuis plures ex ipsis Imperatores , & Augusti facti sunt . Contigit verò nonnunquam , ut iudicem Cæsares electi , Imperatores mox quoque ab iisdem Imperatoribus dicti sint , & in collegas assumpti , quod paucim ex se quisque poterit observare.

Augusti nomen , quo Imperatores gaudent ; Octaviano debetur . Primus ipse illud assumpsit Munacii Planci sententia , testibus Vellejo Paterculo , lib. 2, cap. 91, & Suetonio in ipsius vita cap. 7. Cum , inquit , quibusdam censemibus Romulum vocari oportere , quasi & ipsum conditorem Urbis , prævaluisse ut Augustus portius vocaretur , non tantum novo , sed etiam ampliori cognomine , quod loca quoque religiosa , & in quibus augurato quid consecratur , augusta dicantur ab auctu , vel ab avium gestu , gustuve : Ubi obiter adnotamus legendum fortasse gustatuvae ; ut est apud Festum . Placuit igitur nomen , quod dignitatis magnitudinem indicaret ; quare deinceps ab omnibus assumptum est ; ut scilicet Imperator (juxta Flori verba lib. 4, cap. ultim.) ipso nomine , & titulo consecratur :

Etiam Uxores Imperatorum Augustas appellatas fuisse docent nos Auctores , & Nummi , quibus major habenda fides nonnunquam est . Neque ipsis tantum , sed & Sorores , aliasque Fœminas Imperatoribus affines . Suadent hoc Nummi Mareianæ Trajani Sororis , Matidiæ Neptis

Neptis ejusdem, Sæmiadis Elagabali; Mam.
mæz Alexandri Seværi Matrum, Juliæ Maesæ
matriusque Aviæ, in quibus Augustæ istæ omnes
appellantur. Fiebat hoc autem decreto plerum-
que Senatus, cui rērum Domini Imperatores
umbratile jus quoddam permettere affectabant;
Factum ita legimus ab Antonino, qui, teste in
ejusdem vita *Capitolino*, *Fauſtinam Uxorem Au-*
gustiam appellari a Senatu permisit. Idem ab aliis
factum apud omnes Historicos legere est.

De Nōmine Pontificis Ma- ximi, Tribunitiæ Pote- statis, Patris Patriæ, & aliis, quæ in Num- mis occurrunt.

Quandoquidem præter Imperatoris, Cæ-
saris, & Augusti nomina, quæ fin-
gulis ferè in Nummis leguntur, de
quibus jam antecedenti capite egi-
mus, alia etiam nonnulla in plurimis occurrunt,
de ipsis ideo non incongruum duximus paucula
in studiosorum gratiam ex Antiquitatis fontibus,
prælibare. Primo igitur in pluribus, superioris
ævi præsertim, observatur Pontificis Maximi
nomen, quod innuat verba illa *Pont. Maxim.*
& bre.

& breviis plerunque initiales tractam littera. *P.*
M. Erat Pontifex Maximus apud Romanos sa-
crorum Ministrorum seu Sacerdotum princeps ,
cui ea potestas concessa , ut Leges scriptas in-
terpretaretur , atque universum sacrorum ordi-
nem & ceremonias , ceteraque omnia ad eadem
spectantia pro libito juberet , ac moderaretur
auctoritate illa prorsus , quam praecipue videre
est apud *Sueton. in Aug. cap. 31.* Ex quo satis con-
stat quanta dignitatis ejus vis esset , ex iis , quae
Imperator ille , Pontifex Maximus factus , iure
museris innovavit . Pontificatus hujusce institu-
tio Numæ Regi refertur , teste *Livio lib. 1.* ipsius
autem magnitudo toto Reipublicæ tempore ad-
modum viguit ; crearique solebant Pontifices hi
ex iis ferè viris , qui dignitatibus praecipuis &
honore Sellæ Curulis perfuncti essent , ut ex
eodem *Livio lib. 25.* colligitur ; quamvis inde pro-
cessu temporis , quæ est rerum omnium vicissitu-
do , etiam ex Plebejo Ordine quidam fuerint
renunciati , quemadmodum eidem ordini ceter-
ras etiam dignitates maximas concessas legimus .
Dignitatis hujus magnitudo ex eo iterum con-
stat , quod C. J. Cæsar , honorum ille summæ-
que dominationis appetentior , Pontificatum Ma-
ximum petiit non sine profusissima largitione , ut do-
cet in ejus vita *Sueton. cap. 15.* Augustus inde ,
Imperatorum alter , eundem , mortuo Lentulo ,
suscepit , prout tradit *Sueton. loco supracit.* Augusti
autem exemplum secuti Principes reliqui , Pon-
tificatum Maximum avidissimè sibi assymple-
runt , sive idem per adulacionem ipsis a Ra-
manis

manis additum est , ut ex Numismatibus aliis-
quæ veteribus monumentis patet . Illud quidem
verum ; prorem hunc Pontificatus Maximi ti-
tulum cæteris addendi in superioris ævi monu-
mentis frequentiùs occurrere , in inferioris au-
tem , quo plus ab anterioribus temporibus rece-
ditur , rariùs observari , & in Gratiano Imper-
ferme definere ; dignitatem illam siquidem ab
hoc Principe recusatam auctor est Zosimus lib. 4.
Cùm etenim ipsi Pontificalis amictus de more
allatus fuisset , aversatus est id , quod petebant ,
ratus non esse fas illiusmodi habitu Christianum uti .
Liquet ergo , non tantùm nomine tenus dignitate
hac Imperatores potitos , sed & ejusdem insi-
gnibus usos , & ejusdem munera pariter a plu-
ribus peracta , ut colligendum videtur ex His-
toricis , quos refert eruditissimus Spanheimius , Dis-
sert. 8. Perpetuum autem Pontificatum Maxi-
mum assuebant Imperatores ; idcirco nulla
ejusdem in Nummis , Lapidibus , aliisve monu-
mentis observatur renovatio , prout alioquin in
Consulatibus , & Tribunitia Potestate occurrit ;
quarum dignitatutn varius inscribitur numerus
pro variis vicibus , quibus easdem ipse Principes
assumperunt . Ex iis igitur , quæ de Gratiano
Zosimus refert , credibile est , Imperatorem illum
non ornamenta modò , sed & nomen titulum
que ejus honoris respuisse ; qua moderatione suc-
cessoribus suis ipse præluxerit , ut non ultra eo-
dem voluerint uti .

Secundò Tribunitiaz Potestatis nomen obser-
vatur , in prioris ævi præcipue Nummis , indi-
catur .

caturque Literis iis *Tr. Pot.* vel *Tr. P.* vel *T. P.*
Potestas Tribunitia antiquissimus fuit Urbis Ro-
mæ magistratus , non multis post Reges exactos
annis institutus , quando facta Plebis in Montem
Sacrum secessione , adversus Senatum , eidem
Plebi conciliandæ concordiæ grata Tribuni con-
cessi sunt , ut satis constat ex *Livio lib. 1, 6,* & ali-
bi. Halicarnas. Lib. 6, aliisque ex Auctoribus .
Erant Tribuni igitur defensores juris ac liberta-
tis Romani Populi , contra Patritiorum sum-
morumque Magistratum vim & auctoritatem ,
contraque ipsa Senatus decreta , quibus forte-
ejusdem Populi immunitas lœdi videretur . No-
tiora sunt autem ex Historiis Tribunitiæ aucto-
ritatis exempla , quam ut h̄c referri mereantur :
Constatque , inter cætera , ex *Sueton. in Tiber.*
præsertim , cap. 23, jure Tribunitiæ Potestatis etiam
Senatum cogi consueuisse . Hanc itaque Dignita-
tem pariter Imperatores sibi arrogate statim affe-
ctabant ; sive ut plus inde venerationis apud Po-
pulum sibi compararent , sive ut omnia & sin-
gula dignitatum potestatumque genera in se unos
transferrent , aliis autem tantæ auctoritatis ne
species quidem , aut spes ulla superesset . Non
omnino tamen sub Imperatoribus creptam priva-
tis viris Tribunitiam Dignitatem adnotandum ,
cùm legamus apud *Sueton. in Domit. cap. 8,* aucto-
rem ipsum fuisse Tribunis Plebis *Ædilem* *fordinum* *repetundarum accusandi* , &c. Hoc rarum ta-
men fuisse credendum : Et sicut plurimos Con-
sulatus , sic Tribunitias Dignitates fere semper
ab Imperatoribus actas arguere licet , cùm ea-

b

run.

rundem tam frequens memoria in Numismati-
bus occurrat, sive ut rectius dicamus, Tribunos
quidem nomine tenus privatos viros fuisse, sed
Tribunitiam auctoritatem omnem apud Impe-
ratores extitisse. Legimus ideo, Augustum, re-
ferente *Suetonio cap. 27*, collegam quidem sibi
Tribunitias Potestatis in singula lustra cooptasse,
sed perpetuam recepisse; & Tiberium, eodem
teste *cap. 9*, in quinquennium ipsam accepisse;
& *cap. 16*, in aliud quinquennium iterum proro-
gasie. Tanti autem sub ipsis Imperatoribus di-
gnitas haec fieri meruit, ut iidem sibi socios ad-
jungere soliti essent illos, quos in successores sibi
destinabant, ac proinde Cæsares nominabant: *Unde illud Plin Paneg. cap. 8.* de Trajano; *simul*
filius, *simul Cæsar*, *mox Imperator*, & consors
Tribunitia Potestatis, &c. quem morem sub Ro-
manis Principibus viguisse confirmant loci plu-
res apud *Tacitum*, *Suetonium*, *Dionem*, aliosque.
Quamvis autem rerum omnium Domini Impe-
ratores esse & haberi vellent, ideoque perpetuo
Tribunitia Potestatis jure uti, ejus tamen susce-
ptionem, quemadmodum & Consulatum,
quoties acciperent, renovare solebant, & quo-
tannis quidem, non Kalendis utique Januariis,
quo die Consulatum auspicari mos erat, sed alia
quapiam die, pro Imperatorum libito, ut pu-
to. Hinc sit quod eodem anno duplex Tribuni-
tia Potestatis numerus sèpissime observetur; in
eundem enim recurrebat, ut patet, & veteris
exitus, & novæ Potestatis initium: Quare sub
eodem Consulatu & Trib. Pot. I, & II diceba-
tur.

tur . Quod si nonnunquam sub eodem patet
Consulatu plures quam duo Tribunitiae Potesta-
tis numeri occurrant ; quod in Numismatibus
Septimii Severi sub *Consul.* III observatur , sub
quo *Trib. Pot.* numerus a X ad usque XVIII,
& in Caracallæ sub *Consul.* III, & IV, sub quo
eadem *Trib. Pot.* ab XI ad XX legitur , in aliis
que nonnullis similiter , illud exinde est , quod
quoties Imperatorum quispiam Consul extitorat ,
tot semper vicibus Consul , etiam si actu non
esset , dicebatur ; sive in allato Septimii Seve-
ri exemplo , postquam *Consul.* III idem fuit ,
singulis sequentibus annis *Consul.* III semper eis
dictus , quamvis Consul non esset ; dumque Tri-
bunitiam Potestatem resumebat , *Consul* III semi-
per appellabatur . Patet hinc , Tribunitiae Pote-
statis vices magnum præbere lumen ad digno-
scendos annos , quibus Imperatores rerum sum-
ma fuerint potiti ; atque ideo admodum optas-
dum esse , quod eruditissimus *Vaillant* , de Nu-
mism. in *Colon.* scriptum reliquit , ut *Nummi om-
nes Tribunitiam Potestatem unius cuiusque Impera-
toris exhiberent* . Dignitatem hanc in Romano
Imperio viguisse , & ab Imperatoribus usurpari
solitam usque ad Constantinum Magnum , in
ipsoque primùm desisse , tradit *Lipsius* , de Ma-
gistr. Vet. Pop. Ro. cap. 15 , quem Auctores alii se-
qui videntur .

Ut verò non modò quidquid auctoritatis esset
in Republica , sed quidquid etiam ornamenti
tantum ac decoris Imperatores id sibi usurparent ,
ac titulis adderent , inter hosce etiam Patris Pa-

tria nomen recensitum tam Nummariae, quam
Lapidariae Inscriptiones abunde nos docent. No-
men hoc, florente adhuc libertate, M. Tullio
Ciceroni datum est frequentissimo Senatu, ut ipse
de se, inter alia, jactanter praedicit. *Onat. in*
Pison. eundemque primum hoc titulo decoratum
testis est *Plin. Nat. Hist. lib. 7, cap. 30,* iis verbis:
Salve primus omnium Parenis Patriae appellare.
Rerum postea summa in C. J. Cæsarem trans-
lata, nomen quoque Patris Patriæ ipsi ex adul-
tatione metuque civium inditum. legimus apud
Sueton. cap. 76, cum alioquin Parciida potius,
quam Pater Romanæ libertatis ac Patriæ me-
ruerit appellari. Idem & Augusto Imperatorum
secundo mox statim *universi repente maximaque*
consensu detulerunt; necnon exinde cæteris quo-
que Principibus de more datum. Tanti autem
Cognomen hoc ab iisdem habitum est, ut ve-
nerationis tantudem cæteris titulis ipsos non
præstisset ex Historicis constet. Quocirca refert
Sueton. in Nero. cap. 58, nomen ipsum ab eodem
Principe recusatum fuisse propter ætatem; a
Vespasiano autem, in ejus vita *cap. 12,* nonnisi
ferò receptum; a Trajano tandem constantissi-
mè, quantum ipse potuit, recusatum fuse tra-
dit *Plin. Paneg. cap. 21.* Ut autem verbis illis *P.*
P. quoties in Nummis saeculi. Superioris occur-
runt, Pater Patriæ significari credatur, docent
nos tum Historicorum verba, tum auctoritas
Inscriptionum in Lapidibus antiquis, in quibus
integra eadem verba leguntur. In inferioris au-
tem saeculi. Numismatibus per easdem Literas,
quæ

quæ frequentissimè quidem observantur , Perpetuitatis nomen , & Pietatis indicari Antiquariis placet , sic iisdem docentibus Inscriptionibus , prout quilibet ex se potest apud Rei Lapidariæ Scriptores animadvertere . Quoties ergo post Imperatorum nomen Literæ *P. F. A.* visuntur , convenit jam inter omnes fere , ut legendum sit *Pius Felix Augustus* ; cùm verò extant *P. P. A.* intelligatur *Perpetuus Augustus* ; quanquam , meo judicio , & *Pius* , *Perpetuus* , *Augustus* reddi possit . Literæ illæ *P. P.* nonnunquam etiam Valeriani temporibus se se objiciunt ; non raro inde verò sub sequentibus Imperatoribus observantur : At nunquam frequentius usurpari cœpisse , quam sub Leone I , satis constat .

In aliquibus tandem , Cæsarum præcipue , Nummis adest & nomen *Principis Juventutis* ; nec in prioris sæculi tantum , Caii nimirum & Lucii Augusti Nepotum , Getæ , Diadumeniani , Maximi , Philippi Junioris , &c. sed & in aliquibus inferioris ævi monumentis , ut Gallieni , ipsiusque Constantini Magni filiorum . Hoc quoque nomen non novum sub Imperatoribus , sed in Republica antiquum ; eo enim vocari solebat , qui pueris Trojæ lusum ludentibus præterat . Erat autem maximæ dignitatis , cùm Trojam non luderent , nisi nobiles pueri , quarum quidem distinctionem fieri in Majores & Minores consuevisse apud Romanarum Rerum Scriptores videre est ; a quibus etiam discimus , Iudi hujus institutum ad Trōjanos referendum , ideoque Trojæ vocabulum eidem inditum , cum

nempe *Aenea* duce primūm in Italiam illi vene-
runt , super quo luculentissimum *Virgilii* locum ,
Aeneid. lib. 5, operæ pretium est legere . Ludebant
verò pueri illi , non in curribus , & quadrigis ,
ut malè quidam existimarunt , sed in equis :
Quocirca Principes Juventutis per Statuas Eque-
stres repræsentari ferè solebant , ut ex Numis-
matibus Neronis & Drusi , Titi & Domitiani ,
item & Getz facis patet . Interdum tamen etiam
per figuram peditem inter duo signa militaria
exprimebantur , ut apparet in Nummis Maxi-
mi , Filippi Junioris , aliorumque , quasi essent
ipsi signiferi Juventutis . Suminæ autem dignita-
tis loco munus Principis Juventutis etiam sub
Imperatoribus habitum , conjectari ex eo potest ,
quod conserri solebat ipsorum filiis , nepotibus
ve , aut aliis ex imperatoria familia ; adeo ut
qui nomine hoc insignirentur , hi non secus ac
*Cæsar*is titulo donati , post Imperatorem proxi-
mo loco , ac successionalis ad Imperium spe omni-
no gauderent ; quod primus ipse Augustus insti-
tuit , creatis Juventutis Principibus Cajo & Lu-
cio nepotibus suis ex Julia filia Marco Agrippæ
in uxorem data . Insuper Tiberium ipsum Tro-
janis Circensisbus præfuisse auctor est in ipsius vi-
ta *Sueton. cap. 6.* Cæterum nonnisi adolescentibus
nomen illud datum ex iisdem Numismatibus
conjectari potest , cùm nec ulli Imperatorum , nec
ulli provectorum ætate Cæsarum inditum in
ipsis appareat .

Præter titulos illos , de quibus breviter huc-
usque disseruimus , occurrunt & nomina Con-
sulis ,

culis ; Proconsulis , Censoris , & si quæ sunt
alia . De istis , utpote quæ minus explicationis
poscere videantur , nil ultra addere visum est .
Qui plura cupit super singulis , consulat , inter
ceteros Auctores , eruditissimi superius laudati
Spanbomii , de *Præstantia & usu Numismatum* ,
Dissertationem octavam , in qua ex professo de
iisdem actum lætanter inveniet .

De varia pro variis tempo- ribus Imperatores eli- gendi ratione.

Pluribus modis ad principatum Imperato-
res olim pervenisse ex Historicis compre-
mus ; quos singulos ut clarius & diligen-
tius explicemus , non alienum erit Romani Im-
perii duplicem periodum mente concipere , ve-
terem scilicet a C. J. Cæsare ad Carolum M.
protensam , & novam , quæ ab eodem Caro-
lo ad nostra tempora usque perveniat . In ve-
teri Imperatores factos fuisse legimus , vel ex
hæreditate , vel ex electione . Ex hæredita-
te rursum dupliciter ; vel propria scilicet ,
vel impropria . Propriam hæreditatem intelli-
gimus eam , quæ transibat in propinquos , præci-
pue filios & nepotes . Hac sanè Imperium obti-
nuisse videntur Augustus , Tiberius , Caius , Titus ,
Domitianus , Commodus , Caracalla , Alexander ,
Gallienus , Florianus , Constantinus M. ejusdem

tres filii , Gratianus , Arcadius & Hōnorius ;
Theodosius Junior , Justinus Minor , Constanti-
nus Novus , Heracleonas , Constantinus Pogo-
natus , Justinus III , Constantinus Copronymus ,
Leo IV , Constantinus VI . Impropriam illam
hæreditatem appellamus , quæ non ex affinitate ,
sed ex Imperatorum placito successoribus
contingebat . Hac proiecti sunt Hadrianus ,
Antoninus Pius , M. Aurelius , Claudius Go-
thicus , Constantius Chlorus , Maximianus Ar-
mentarius , Julianus , Valentinianus III , Zeno
Isauricus , Justinianus , Tiberius Constantinus ,
Mauritius . Ex electione vero quadrupliciter ;
nimirum , vel Imperatoris , vel Senatus , vel
Militum , vel Senatus simul & Militum . Elec-
tione Imperatoris creati sunt Trajanus , L. Ve-
tus , Carinus , Maximianus Senior , Severus ,
Maximinus Daza , Licinius , Theodosius , Mar-
cianus , Majorianus , Anthemius , Olybrius , Ne-
pos , Anastasius . Electione Senatus Balbinus &
Pupienus , Hostilianus , Quintillus , Tacitus ,
Constans Junior . Electione Militum Imperium
plurimi adepti sunt , & hi quidem dupliciter ;
vel per Prætorianos , ut Claudio , Nero , Ner-
va , Didius Julianus , quibus addi possunt Otho ,
Pertinax , Leo , & Augustulus ; vel per Exer-
citur & Legiones , ut Galba , Vitellius , Ve-
spasianus , Severus , Macrinus , Elagabalus ,
Maximinus , Gordiani Africani duo , Philippus ,
Decius , Gallus , Æmilianus , Valerianus , Au-
telianus , Probus , Carus , Diocletianus , Jovia-
nus , Valentinianus , Glycerius , Phocas , Phi-
lippi .

lippicus Bardanius , Theodosius III. Leo III. Electione Senatus & Militum simul creatos legimus Gordianum III, Avitum, Heraclium, & Arthemium. Iuxta dictis genus alterum addi potest eorum , qui neque a Senatu , neque a Militibus acclamati , imperium ex se ipsis audacter attinguerant . Inter hosce Julium Cæsarem , Maximum , Severum , & Justinum liceat numerare . In nova quoque periodo , vel ex hereditate , vel ex electione delatum Imperium satis constat . Ex hereditate statim illud obtinuit Ludovicus Pius , inde Lotharius , &c. præterea Otho II. & III. ac plurimi alii , quos recensere singules non est opus . Electio vero potest hic sub ratione triplici considerari ; alia scilicet a Pontifice Romano procedens , alia a Principibus omnibus Imperialibus , alia tandem a septem tantum Electoribus . Electione solius Pontificis creatos Imperatores non semel scimus . Ita Carolus M. Francorum Rex , ad latrantiibus incassum iis , qui ejdem imperium armorum jure acquisitum attribuunt ; ita Carolus Calvus , Ludovicus Balbus , &c. item Guido Spoleti Dux , Berengarius I. & Otho M. Berengarius II. juxta quosdam , & si qui sunt alii . Electione Principum omnium Imperialium , qui ferme erant Germanie Proceres , non sine tamen Italorum quoque Principum suffragiis , propter Italæ Regnum , quod electi acquirebant , Imperatores cæteri ad usque Septemviratus institutionem electi sunt . Adnotandum vero , Principes ab iisdem electos , non

Imperatores quidem strictè loquendo creatos , sed Germaniæ Reges . Quia verò mos invaluerat , ut fere Germaniæ Reges auro etiam Imperii diadematè coronarentur , hinc fiebat ut Rex Germaniæ creatus , Imperator quoque factus diceretur . Inde est quodd apud plurimos ex veteribus Historicis , & Germanis quidem plerisque , Regum nomine Imperatores semper appellen- tur , annique ipsorum sub duplice ratione assi- gnantur ; nimirum Regni , initio facti ab anno electionis , & Imperii , ab accepta per Roma- num Pontificem Imperii corona . Plures item ex Imperatoribus Sanctæ Sedi reverentiam prä- stantes , se se nunquam Imperatores libertè pro- nunciaverunt , nisi post acceptam solemni ritu coronam , & apud Albertum Argentinensem Ludovicum V excommunicatum fuisse legimus , quod se se liberius pro Imperatore gereret ante Pontificiam coronationem . Electione septem Electorum cæteri inde usque adhuc ad Imperium evicti sunt . Acerrima lis est autem inter Scriptores de tempore , quo septenarius hic nu- merus fuerit institutus . Aliqui , inter quos Pan- vianus , Lib. de Comit. Imper. cap. 6 , & Aventi- nus , Annal. Bojor. libr. 5 , hoc post Friderici II circiter tempora factum contendunt , Gregorio X Pontificatum tenente . Alii cum communio- ri sententia , quam tuentur Schardius , libr. de origine septem Elect. cap. 3 , & Bellarminus , de translat. Imper. Rom. lib. 3 , cap. 3 , tradunt , Gre- gorium V Pontificem , imperante Othono III , statuisse ut Imperator deinceps a septem Electro- ribus

ribus renunciaretur.. Alii , inter quos eruditus
quidam recentior Mediolanensis , cum quo liben-
tissimè sentitus , sanctionem hanc de Impera-
tore obligendo a Gregorio V latam quidem arbit-
ratur , viam autem suam non exercuisse statim
affirmant ; ideoque post Othonem III. Impera-
tores adhuc , in Germanis quidem Comitiis , sed
a pluribus electos e Germania Proceribus ; do-
nec tandem sensim , tum Pontiacum , tum po-
tentiorum Principum auctoritate Electorum nu-
merus fuerit diminutus , & ad Septemviratum
juxta Gregorii V mentem reductus . Quidquid
sit autem super hoc , teneatur , ab Anno saltem
1273 , quo creatus est Rodolphus Habsburgensis ,
consentire omnes , Imperatorem a septem tan-
tum Electoribus renunciati cœpisse ; qui mos ab
iis temporibus duravit ad nostra fere : Elapsò
enim sèculo septem prioribus alii duo additi
sunt , ita ut novem modò numerentur ; nimi-
rum Archiepiscopi Moguntinus , Trevirensis , &
Coloniensis , qui Electores Ecclesiastici dicuntur ;
& Rex Bohemie , Dux Bavariae , Comes Pa-
latinus Rheni , Dux Saffoniae , Marchio Bran-
deburgicus , & Dux Bransuicensis , qui secula-
res . Potest autem hæc electio dupliciter consi-
derari ; vel ut libera , vel ut coacta . Liberam
dicimus quotiescumque , Imperatoribus successore
sibi non designato morientibus , libertum sit Elec-
torum suffragis in quem volueriat intendere .
Coactam vero , aut saltem non ita libertam ,
quando Imperator adhuc vivens successorum si-
bi designet ; tunc enim Electores in defuncti gra-

tiam Imperatorem, quem nominaverit ipse renunciant. Ita olim factum ex Historicis passim comperimus; & modò quoque in Imperatoribus Austriacis licet observare. Hæc sunt, quæ de varia Imperatores eligendi ratione colligere, ut præferre sub brevitate potuimus. Quod si alia quam piam explicanda ratio superesse videatur, aut ad jam allegatas reduci poterit, aut ea non erit, quæ speciatim debeat recenseri.

De variis Imperii Romani Periodis.

ROMANAM REM a C. J. Cæfare ad usque M. Aurelium unicus habuit Imperator. Eo primùm temporis duos unà Princeps Roma vidit, cùm idem sibi Hadriani jussu L. Verum in collegam assumpsisset. Nulla tunc tamen divisio rerum est. habitæ; sed ambo simul unanimiter præfuerere, ac si non duo fuissent, sed unus tantum. Continuò res rediit ad unum usque ad Caracallam & Getam Septimii filios, ambos Imperatores dictos, & quidem diviso per matrem Juliam imperio, ut ille Occidentalibus provinciis, hic autem Orientalibus potiretur. Post hosce rerum hæc imperii que divisio servata non fuit; & quamvis non semel bini fuerint Imperatores, ut Pupienus & Balbinus, Philippus, Decius, Volusianus cum filiis, imperium tamen ipsi pro indiviso tenuere.

Dio.

Diocletiano autem ad reram fastigium erecto Anno 284, viatum est intereste Republicae & alterum creare, qui Romanam ditionem longe latèque diffusam, & Barbarorum insultibus plurimis diversisque in locis obnoxiam moderaretur: Elegit ipse sibi igitur in collegam Maximianum Herculium, quem Occidenti præfecit, cum sibi Oriens reservasset. Ab istis inde electi sunt gemini titulo Cæsar, nimirum Constantius, & Maximianus; qui sibi rursum Maximinum, & Severum, in hujusque locum Licionium adjunxerunt. Ita Romanum Imperium per Annos circiter 40, plures agnovit dominos, donec totum uni Constantino M. cessit A. 324. Ab hoc celebris illa definita est Imperii in Occidentale ac Orientale divisio, selectumque ac restauratum Byzantium, ut sedes esset Orientium Imperatorum, sicuti Roma Occidentalium. Hæc deinceps distinctio viguit; ita ut, uno aut altero tantum exceptis, qui soli regnarunt, bini semper fuerint usque ad Augustulum Imperatores. Hoc autem in ordinem redacto Anno 476, Orientalis Imperii solummodo nomen perseveravit; Occidentalis verò abolitum est, instituto a Gothis primùm, inde a Longobardis in Italia Regno, eversaque non semel Roma, cum que eadem Imperii Romani in Occidente ditionibus, & dignitate prorsus excisis: Duravit interstitium. Occidentalis Imperii Annos 324, usque nempe ad Carolum Magnum, qui a Pontifice Imperialem coronam accepit, & Occidentis salutatus est Imperator. Habuit tunc denuo Romanum

manum Imperium Principes geminos; nam si
eet nonnulli ex Imperatorum albo Orientales post
Carolum Magnum expungere conentur, injuria
tamen & frustra contendunt, cum idem, &
Imperatoris nomen, & ornamenta, & Orienta-
lis Imperii sedem semper obtinuerint. Occiden-
tale Imperium in Carolo renatum viget adhuc;
Orientale vero jam corruit, 268 circiter ab hinc
annis, imperante Constantino XI. Palaeologo.
Capta enim a Mahomethe II. Turcarum Rege
A. 1453 Constantinopoli, Christianorum res ibi-
dem funditus eversae sunt; & cum ipsa sua sede
Imperium quoque in jura cecidit Barbarorum.

Solent Historici, pro suo quilibet placito, va-
rias Imperii Romani divisiones & periodos effin-
gere, quarum quaelibet non magni momenti est,
ideoque ipsas omnes hic recensendas minimè
existimavimus. Ne tamen & respueat singulas
videamur, illud unum adnotandum duximus,
quatuor secerni posse a Carolo M. ad nos usque
periodos. Prima sit Francorum, ab eodem Ca-
rolo usque ad Conradum I, per Annos 119. Se-
cunda Saxonum, ab Henrico I ad Henricum II,
per Annos 105. Tertia Francorum, Saxonum,
aliarumque nationum & gentium, a Conrado
II ad Sigismundum, per Annos 414. Quarta Au-
striacorum solorum, ab Alberto II ad Carolum
VI, regnante, per Annos 282 usque adhuc,
ad Annum scilicet 1721, quo rursum hac scribi-
mus.

INDEX

INDEX AUCTORUM.

E quibus

Seriem nostram expressimus.

- A**crop. Georgius Acropolita. Historia Orientis; ab A. circiter 1203 ad tempora Michaelis VIII Palaeologi.
Agath. Agathias Smyrnensis. Libri 3. de bello Gerborum, & aliis peregrinis. Historis, quibus arringuntur res praesertim Justiniani Imperatoris.
Alb. Argent. Albertus Argentinensis. Chronica ab A. C. 1273, quo Rudolphus Imp. factus est, breviter prius encursis aliquot superiorum annorum rebus, ad A. 1378.
Alb. Stad. Albertus abbas Stadenis. Historiographia ab Orbe condito ad A. C. 1236.
Alciat. Andreas Alciatus. Libellus de Formula Romant Imperii, Augustam Historiam breviter exhibens usque ad Henricum Lucelburgensem tantum; mutulus enim est, & reliqua desiderantur, quæ credibile est ab eodem perducta fuisse usque ad Carolum V, saltem, cum obierit imperante Ferdinando I, A. 1550.
Am. Marcel. Ammianus Marcellinus. Rerum gestarum, sive Historie Romane Libri 31. Primi usque ad 14 desiderantur; quod restat (plurimis in locis mutulum) incipit sub temporibus filiorum Constantini M. & protenditur usque ad Valentis interitum.
Ann. Fuld. Annales Francorum, in Fuldeni canobio capiti, & continuati, ab A. 714 ad A. 900.
Ann. Reb. Annales Henrici Monachi in Rebdorff rerum ab An. 1295 ad A. 1362.
Ann. Ster. Annales Henrici Steronis, Monachi Altiae inferioris rerum ab A. 1266 ad A. 1300.
Anon. Ann. Reg. Franc. Anonymus scriptor Annalium Regum Francorum Pipini, Caroli, & Ludovici, ab A. 741 ad A. 828. Aliqui putant ipsum Monachum Benedictinum; plerique nunc opus hoc Eginacobo attribuunt.
Anon. Vit. Henr. IV. Anonymus scriptor Vita Henrici IV, qui fuit eidem Imperatori contemporaneus.

Anon.

- Anon. Excerp. *Anonymi excerpta de Imperatoribus, a Diocletiano ad Justinum.*
- Anon. de abdic. &c. *Anonymi Historiola de abdicatione, seu renunciatione imperii ac regnum, a Carolo V facta. Habitetur in Schardio sub fine Tomi secundi, Et in Goldasti Politicis Imperialibus.*
- Anon. gest. sub Ferd. *Epitome rerum in orbe gestarum sub Ferdinandō I, ab A.C. 1558 ad A. 1564, Auctore Anonymo apud Schardium, sub fine Tomi 3.*
- Anon. gest. sub Maximil. *Auctor Anonymus de rebus in orbe gestis sub Maximiliano II, ab A. 1565 ad A. 1574, apud Schardium sub fine Tomi 4.*
- Anon. Princ. Mua. *Anonymi brevis historia de omnibus Principib⁹ mundi, eorumdem genealogiam Et. referens usque ad nostra tempora.*
- Appian. *Appianus Alexandrinus. Script⁹ singulis Libris bella sex celebriora Romanorum. Item Bellorum Civilium Libros 5, Et quādam alia.*
- Avent. *Joannes Aventinus. Libri 7 Annalium Bojorum, a gentiis origine ad A.C. circiter 1450.*
- Bandur. *Anschini Bandurii Numismata Imperatorum Romanorum, a Trajano Decio ad Palaeologos Augustos. Accedit Biblioteca Nummaria, sive Auctorum, qui de Re Nummaria scripserunt. Baron. Cæsar Baronius. Annales Ecclesiastici, a Christo nato ad A.C. 1198.*
- Benven. *Benvenustus de Rambaldis Imolenis. Liber Augustalis, a C. J. Cæsare ad Wenceslaum.*
- Bertold. *Const. Bertoldus Constantiensis Presbyter. Script⁹ Chronicon post Hermannum Contractum, ab A. 1053 ad A. 1100.*
- Besselm. *Sébastianus Besselmejerus. De obsidione Magdeburgi historica descriptio.*
- Blond. *Blondus Flavius Forliviensis. Libri 31 Historiarum, ab inclinatione Imperii, temporibus scilicet circiter Theodosii Junioris, ad A. 1440.*
- Boxhorn. *Marcus Zuerius Boxhornius. Historia Universalis, a Christo nato ad A. 1660.*
- Brachel. *Adolphus Brachelius. Historia sui temporis, ab An. 1618 ad A. 1652.*
- Briet. *Philippus Brietius. Annales Mundi, ab eodem condito ad A.C. 1663.*
- Bucholc. *Abrabamus Bucholcerus. Index Chronologicus, ab Orbe condito ab A.C. 1616.*

Calchi.

- Calchi.** *Tristianus Calchi Mediolanensis. Historiae Patriae L. 20,*
ab Urbe condita, Anno ante Christum, circiter 600, usque ad A.
C. 1313.
- Camer.** *Joachimus Camerarius. Narrationes de rebus Turcicis,*
a gentis origine ad Annum C. circiter 1538.
- Candid.** *Joannes Candidus. Commentariorum Aquilejenorum Li-*
bri 8, ab urbis origine ad A. C. circiter 1514.
- Cantacuz.** *Ioannes Cantacuzenus. Historiae Byzantinae Libri 4, at-*
tingentes tempora Palaeologorum, *Andronici II, III, & Ioan. III.*
- Capitol.** *Iulius Capitolinus. Vitæ Antonini Piæ, Marci Aurelii,*
Lucii Veri, Pertinacie, Albini, Macrini, Maximini, Maxentii
Cæsaris, Gordianorum trium, Maximi seu Pupieni, & Balbini.
- Cassiod.** *Aurelius Cassiodorus. Chronicon, a Latino primo Latib.*
Rege ad Anastasium Dicorum Imperatorem.
- Cedren.** *Georgius Cedrenus. Compendium Historiarum, a mun-*
do condito ad Isaacium Comnenum.
- Cheuréau.** *Dominus Cheureau. Scriptor Gallicæ Libris 6 Historiam*
Mundi, a primis Hominibus ad Leopoldum Imp.
- Christ.** *Matth. Christianus Mostissæ. Theatrum Historicum, in*
quo agit. *Auctor de quatuor Monarchiis, e quibus Romanam pro-*
sequitur ad Rudolphum II.
- Chron.** *Herveld. Chronicæ Monachi cuiusdam Herveldensis,*
(notandum in nonnullis Libris huic operi affigi nomen Lambertii
Scaffaburgensis) a mundo condito ad Henricum IV Imp.
- Chron.** *ElWag. Chronicæ Elvætagensia Monasterii, ab A. 1095*
ad Ann. 1477.
- Chron.** *Aug. Pars Chronicæ Monasterii SS. Uldarici & Afræ*
apud Augustanum Vindelicorum, ab A. 1152 ad A. 1265.
- Chron.** *Austr. Chronicæ Australis antiquæ exceptum per Mat-*
thiam Marescalcum de Bappenheim ab A. 852 ad A. 1326.
- Chron.** *Græc. Chronicæ Imperatorum Græca, a C. J. Cæsare*
ad Mitbaelem Palæologum, ex antiquitatibus Constantino-
politanis Palatinae Bibliothecæ Libro, juxta editionem Fran-
cfurtensem Friderici Sylburgii A. 1590.
- Chron.** *Colmar. Chronicæ Dominicanorum Colmariensium, ab*
A. 1211 ad A. 1303, apud Urstifsum, Tomo 2.
- Chron.** *Belg. Magnum Chronicæ, in quo præcipue Belgicæ regi-*
... explicantur, *Auctore quodam ex Canonicis Regularibus S. Au-*
gustini prope Nussiam, ab A. C. 54 ad A. 1475.
- Chron.** *Germ. Chronicæ Germanie L. 31, a prima genite*
origine ad A. 1539.
- Coccin.** *Michael Coccinius Tübingensis. Opus de Bellis Italicis*
Maximiliani.
- Compil.** *Chron. Compilatio Chronicæ; seu Chronicæ exser-*
ptum

• ptum ex diversorum Chronicis , ab initio Mundi ad A. C. 1474 .
continens praecipue res Pontificum , & Imperatorum .

Contin. Siegb. Continuator Sieberti , qui a plurisque dicitur
& Robertus de Monte . Scriptus ab A. 1123 usque ad A. 1210 .

Contin. Aim. Continuator Aimoini , a capite 42 Libri 4 , ab A.C.
scilicet 638 circiter usque ad A. 1165 . Adnotandum , non uni-
cunq; fortasse esse Continuatorum Aimoini , sed geminum ; pri-
mum scilicet a decasitato ad finem Libri quarti ; alterum ab ini-
tio ad finem Libri quinti .

Corteus. Gualterius & Andriobettus Cortuhi Patavini . Scriptore
Historiam de novitatibus Padue , ac Lombardie , ab A. 1256
ad 1364 , ubi plura habentur de Ludovico Bavaro Imp.

Cuspin. Joannes Cuspinianus . Vitæ Cæsarum , & Imperatorum
Romanorum , tum Occidentalium , tum Orientalium , a C. J.
Cæsare ad Maximilianum II.

Dithmar. Dithmarus . Chronicorum Libri 7 , comprehendentes
res Imp. Henrici I , trium Ottonum , & Henrici Secundi .

Dodech. Dodechinus Abbas Monasterii S. Dysibodi . Continuatio
Chronicorum Mariani Scotti , ab A. 1084 ad A. 1280 .

Dubrav. Ioannes Dubravius Olomourensis Episcopus . Historia
Bohemæ Libri 33 , a Gentis origine ad Ferdinandum I. Imper-
atorem , A. scilicet C. 1527 .

Duc. Ducas , Michaelis Ducæ nepos . Historia Byzantina , &
Ioannis Palæologi temporibus ad Mehemetem II. Turcarum Re-
gem , ab A.C. scilicet 1360 ad A. 1462 .

Eginat. Eginartbus Caroli Magni scriba . Ejusdem Caroli Vita .

Egnat. Io. Baptista Egnatius . Scriptor vita Romanorum Prin-
cipum Libris 3 , Orientalium quidem omnium , Occidentalium
verò usque ad Maximilianum I.

Etrop. Ioannes Etropius . Diarium expeditionis Tutestanæ a Ca-
rolo V suscepæ .

Evagr. Evagrius Scholasticus Epiphanensis . Ecclesiastica Historia
Libri 3 , a Theodosio Juniore ad annum duodecimum Imperii
Mauritii .

Euseb. Eusebius Pamphili Cæsariensis Episcopus . Ecclesiastica
Historia Lib. 9 , a Christo nato ad Constantinum M. Item de vita
Constantini M. Lib. 5 .

Europ. Eutropius Historia Romana Libri 10 , ab Urbe condita ad
mortem Joviani .

Florus. Lucius Annius Florus . Rerum Romanorum Epitome ,
Libri 4 , a Romulo Rogo ad Augustum Imperium .

Fragm.

Fragmentum Historicum incerti auctoris, ab A. 631 ad 1268. Legitur præfixum Chronico Alberti Argentinensis.

Genebr. *Gilbertus Genebrandus. Chronographia Libri 4, ab Orbe condito ad A. C. 1584.*

Godefr. *Godefridus Monachus S. Pantaleonis apud Colentav. Annales ab A. 1162 ad A. 1237.*

Gotofred. *Joannes Ludovitus Gotofredus. Archontologia Cosmica, sive Principatum omnium commentarii, in quibus babetur Imperatorum Occidentis Historia, a C. J. Caesar ad Ferdinandum II. Glyc. Michael Glycas Siculus. Annales partibus 4 distincti, a Mundi exordio ad obitum Alexii Comneni.*

Haym. *Nicolaus Franciscus Haym. Thesauri Britannici Pars prima, que Museum Numinarium ab ipso vocatur.*

Hepidan. *Hepidanus Cœnobita S. Galli. Annales breves rerum in Alamannia gestarum, ab A. C. 708 ad A. 1180.*

Herm. *Contr. Hermannus Varingensis Comitis filius in Svevia, Contractus a membrorum contractione cognomento. Chronicum, ab Orbe condito ad A. C. 1054.*

Herod. *Herodianus. Scripta Libris 8 Res Romanas, a morte Marci Aurelii ad initium Imperii Gordiani III.*

Hist. *Prof. Historia Profana, Gallicè scripta, ad nostra usque tempora res totius Orbis complectens.*

Joel. *Joelis Chronographia compendiaria, ab Adamo ad Alexium Murtzuplum.*

Jornand. *Jornandes Gothus. Scripta Librum de Regnorum ac temporum successione, a Romulo Rege ad Justinum Imperatorem. Item Librum de rebus Goticis, seu de gestis Gotborum, a gentis origine ad tempora Justiniani I.*

Lamprid. *Ælius Lampridius. Scripta vitas Commodi, Diadumeniani Cæsaris, Heliogabali, & Alexandri Severi. In pp. Dubitatur tamen ab aliquibus, postremam banc vitam ipsene scripsit, an Æl. Spartanus.*

Laz. *Wolfgangus Lazius Viennensis Medicus. De gentium aliquot migrationibus, &c. L. 12, in quibus plures babentur Principum Genealogie.*

Leo Ost. *Leo Cardinalis Episcopus Ostiensis. Libri 3 Chronicæ Monasterii Cassinensis, attingentes facta Imperatorum, a Justiniano ad annum usque circiter 1086. Quartum addidit Librum Petrus Diaconus Ostiensis, qui continuat Historiam usque ad A. 1138.*

Luithpr. *Luithprandus Ticinensis Ecclesiæ Levita, & Ceremonijs Epi-*

Episcopus. *Historiarerum ab Europæ Imperatoribus, ac Princibus gestarum Libris 6, ab A. circiter 886. ad A. circiter 964.*

Mameran. *Nicolaus Mameranus Lucemburgus. Speciale opusculum de investitura Electoralis Dignitatis Mauritii Saxonie Ducis a Carolo V facta. Item opus de gestis præcipuis Caroli V.*

Manas. *Constantinus Manasses. Compendium Chronicum, a Mundi exordio ad Nicephorum Botaniatem.*

Marián. Scot. *Marianus Scotus Monachus Fuldensis. Chronicorum Libri 3, a Mundo condito ad A.C. 1082.*

Mediob. *Mediobarbus. V. Occo.*

Melant. *Philippus Melanthion. Carionis Chronicum auxit, & exposuit, ab Octaviano Augusto ad Constantinum & Irenem.*

Montfort. *Lambertus Hortensus Montfortius. Libri 7 Historiarum de Bello Germanico; nimisrum Caroli V cum Profeßantibus.*

Münster. *Sebastianus Munsterus. Cosmographiæ Universalis Libri 6, in quorum secundo habentur vita Imp. a C.I.Cesare ad Theodosium juniores; in tertio a Carolo M. ad Carolum V; in quarto Imp. Orientis, a Theodosio juniore ad Constantimum ultimum.*

Mussat. *Albertinus Mussatus. Libri 16 de gestis Henrici VII. Item de gestis Italicorum post Henricum VII Libri 12. Tandem Vita, sed non completa, Ludovici Bavari.*

Naucl. *Joannes Nauclerus Praepostus Tubingensis. Chronographia, Voluminibus 2 distincta, per Generationes 51, ab Orbe condito ad A.C. 1501.*

Niceph. Greg. *Nicephorus Gregora. Historia Byzantina, a capta per Latinos Constantinopoli A. 1203 ad Andronici junioris obitum, A. 1341.*

D. Niceph. *D. Nicephorus Constantinopolitanus Archiepiscopus. Cosmographia brevis, ab Adamo ad Michaelem & Theophilum.*

Nice. *Niceta Acominatus, seu Choniata, Logotheta. Historia Orientis, a Joanne Comneno ad A. 1204, quo mortuus est Baldwinus..*

Occo. *Adolphus Occo Medicus Augustanus. Explicavit Imp. Numismata, a Pompejo Magno ad Heractium; quod inde opus, additis iconibus, pluribusque nummis, luculenter Franciscus Com. Mediobarbus illustravit.*

Oros. *Paulus Orosius Presbyter Hispanus. Libri 7 Historiarum adversus gentes, a primis creati Mundi temporibus ad Theodosium juniores.*

Ot. Fris. *Ortho Friesingenensis Episcopus, Henrici IV Imp. nepos, Friderici I patruus. Chronicum, a principio Mundi ad tempora Friderici II Imp. Item Lib. 2, de gestis ejusdem Friderici, usque ad A. 1155*

Ot.

Ot. de S. Blas. Otho de S. Blasio. Appendix ad Clarenconem Episcopum Friburgensis, ab A. 1146 ad 1210.

Paterc. C. Vellojus Paterculus. Libri 2 Historiarum, a capitulo Troja ad annum 16 Tiberii Imperatoris.

Patin. Carolus Patinus Parisiensis Medicus. Descripsit, & enarravit Imp. Rom. Numismata, a C. J. Caesare ad Heraclium.

Paul. Diac. Paulus Diaconus. Libri 8 de gestis Romanorum, a Valentiniiano Seniore, in quo desierat Eutropius, ad Leonem tertium. Item de gestis Longobardorum Libri 6, agentis origine ad Hildebrandum ipsorum Regem trigesimum.

Persona. Gobelinus Persona. Cosmodromium, perductum per statas sex, ab Orbe condito ad A. C. 1418.

Petav. Dionysius Petavius. Rationarium temporum, a mundo condito ad A. C. 1632.

Pet. App. Petavii Appendix, ab A. 1632 ad nostra tempora.

Petr. Ost. Vide Leo Ost.

Peucer. Gaspar Peucerus. Auxit, & exposuit Cartionis Chronicon, a Carolo Magno ad Carolum V.

Piccolom. Vide infr. Sylv.

Plat. Baptista, seu Bartholomeus (non enim convenit inter Autatores) Platina. Vita Pontificum, a Beato Petro Apostolo ad Paulum II inclusivè.

Plut. Plutarchus Cheroneus. Vita excellentium Virorum ex Græcis, ac Latinis.

Polyd. Verg. Polydorus Vergilius Urbinas. Anglice Historiae Lib.

26, a primis illius gentis Principibus ad Henricum VII Regem.

Pomp. Læt. Pomponius Lætus. Romanæ Historie compendium,

a Gordiano III ad Heraclium, paucis additis de Heraclii proge-

nie, usque ad Justinum III.

Putean. Erycius Puteanus. Historiae Insubricæ lib. 6, a Gentis

origine ad tempora Othonis I Imp.

Radev. Radevicus Canonicus Friburgensis. Addidit duos Libros de rebus gestis Friderici Imperatoris Libris Othonis Friburgensis, usque ad A. 1160. Addita ipsi est appendix anonymi cuiusdam usque ad A. 1170.

Reg. Regino Monachus Pruniensis. Annales a Christo nato ad A. 967.

Rosui. Roswitha Virgo e Saxonia, Monialis Cœnobii Candersheimensis. Scriptis versu Exametro Carminibus 27 Historiam Imperatorum, Henrici, & Othonis I.

Ruffin. Ruffinus Presbyter Aquilejenus. Ecclesiasticae Historiae Libri 2, a temporibus circiter Constantini M. ad interitum Theodosii Senioris, A. scilicet 395.

Sabel.

- Sabet. M. Antonius Coccius Sabellicus . Historia Veneta , ab Urbe condita ad initia principatus Augustini Barbadici , A.C. scilicet circiter 1487.
- Seylt. Joannes Seylitz Curopalates . Excipit ubi Cedrenus definit , & prosequitur Orientis Historiam usq; ad Nicephorum Botaniatem .
- Siegb. Siebertus Gemblacensis Monachus . Chronicon ab A.C. 381 . ad A. 1112 .
- Sigon. Carolus Siganus . Historiarum de regno Italie Libri 20 , ab A. C. 563 ad 1286 . Item historiarum de Occidentis Imperio Libri pariter 20 , ab A.C. 284 ad 563 .
- Sleid. Joannes Sletidanus . Libri 3 de quatuor summis Imperiis , & quibus Romanum describitur usque ad Carolum V .
- Socrat. Socrates Scholasticus . Historiae Ecclesiasticae Libri 7 , a Constantino M. ad Theodosium Juniores .
- Sozom. Hermias Sozomenus Salaminius . Historiae Ecclesiasticae Libri 8 , a Constantino Magno ad Arcadium & Honorium .
- Spart. Aelius Spartianus . Vitæ Adriani , Aelii Caesaris , Didili Juliani , Septimii Severi , Pescennii Nigri , Caracallæ , Getae .
- Strada. Jacobus de Strada . Thesaurus Antiquitatum ; seu Vitæ Imperatorum Occidentalium & Orientalium , a C. J. Cæsare ad Carolum V .
- Sture. Christopherus Sturcius . Liber de Imperio Germanorum , a Carolo Magno ad Richardum & Alphonsum ; ad finem scilicet Interregni post Fridericum II .
- Svet. C. Suetonius Tranquillus . Vitæ 12 Cæsarum , a C. J. Cæsare ad Domitianum .
- Svida. Svida . Cæsarum vitas attingit , a C. J. Cæsare ad Theophilum .
- Sylv. Æneas Sylvius Piccolomineus Senensis . Historia de Bobemorum origine ac gestis , a gentis primordiis ad Georgium Poggiboncium Regem , hoc est ad A.C. circiter 1457 . Item de his , quæ Friderico tertio Imp. per totam Europam gesta sunt .
- Tacit. C. Cornelius Tacitus . Annalium Libri 16 , ab Augusti morte ad Neronem , quorum tamen nonnulli injuria temporis perierunt . Item Historiarum Libri 5 , a Galbae imperio ad Vespasianum , ex 13 , quibus videtur ipse Romanam Historiam perduxisse usque ad interitum Domitiani .
- Theod. Lect. Excerpta ex Theodori Lectoris Ecclesiastica Historia , auctore Nicephoro Callisto Xanthopoli filio , a Theodosio Jun. ad Anastasium .
- Theod. Met. Theodorus Metochita . Scriptit Historiam Romanam , a C. I. Cæsare ad Constantinum Magnum .
- Theoph. Theophanes . Chronographia , a Diocletiano ad Michaelem Runcabe .

Thuan.

Thuan. Jacobus Augustus Thuanus. Historiarum sui temporis Libri 138, ab A. C. 1543 ad A. 1607.
Thulden. Christianus Adolphus Thuldenus. Historia sui temporis, seu continuatio Historiarum Brachelli, ab A. 1632 ad A. 1659.
Trebel. Pol. Trebellius Pollio. Vita Valeriani patris, & filii, Gallieni patris parter, & filii, tristitia Tyrannorum, & Claudii.
Trithen. Johannes Tritthentinus Abbas D. Jacobi Wirtzburghensis. De origine gentis Francorum compendium, ab A. ante C. 439 usque ad Carolum Galvum Imperatorem.

Vail. Joannes Vailant Belluducus. Illustratio Numismata Imperatorum, a C. I. Caesaris ad Posthumos.
Vecer. Conradus Vecerus. De Vita Henrici Septimi Imperatoris.
Sext. Aur. Victor. Sextus Aurelius Victor. Vita Cæsarum, ab Augusto ad Constantium. Item (aut alter hujuscem nominis Auctor est, ut modo communiter creditur) de vita & mortibus Imperatorum, sive Augustae Historiae epitome, ab Augusto ad Theodosium Seniorem.
Volater. Raphael Volaterranus. Autopædagogæ Lib. 23, in quorum posterior habetur historia de: Imperatoribus Romanis, usque ad Maximilianum.

Vopisc. Flavius Vopiscus Syracusius. Vita Aureliani, Taciti, Floriani, Probi, Firmi, Proculti, Saturnini, Bononi, Cari, Numeriani, & Cartini.

Ursperg. Conradus a Linchbene Urspergensis. Abbat Praemonstratenis. Chronicum, sive Historia universalis, quæ scopus agit de omnibus principatis, incipiens a primo Assyria regno, historiamque Imperatorum prosequitur usque ad A. C. circa 1230, annum scilicet 16 imperii Friderici II.

Wippo. Vita Conradi II Salici.

Witich. Witibindus Monachus Corbejenensis Ordinis Benedictini. Annalium Libri 3, de rebus Saxoniciis, attingentes Historiam Imperatorum Henrici Auctoris, & Othonis Magni.

Vulc. Gal. Vulcattus Gallianus. Vita Avidii Cossi.

Xiphil. Joannes Xiphilinus. Epitome Dionis, ab eiusdem Libro 35 de Pompejo Magno ad Alexandrum Severum Imperatorem.

Zonar. Joannes Zonaras. Annalium Tomi 3, ab Orbe condito ad Alexium Comnenum Orientis Imperatorem.

Zosim. Zosimus. Historia Romana Libri 6, ab Augusto, breviator prius excursis superiorum temporum rebus, ad Theodosium Julianum.

NOI REFORMATORI

Dello Studio di Padoa.

A Vendo veduto per la Fede di revisione , & approbatione del P. Tommaso Maria Gen-
nari Inquisitore , nel Libro Intitolato , *Series Augustorium, Augustarum, Cæsarum, & Tyrannorum omnium Auctore Laurentio Patarol, Editio altera ab ecclém castigata, & aucta &c.* non v' esser cos' aluna contra la Santa Fede Cattolica , e parimente per Attestato del Segretario Nostro niente contro Prencipi , e buoni costumi , concedemo Licenza a Gio: Battista Recurti Stam-
patore , che possa esser stampato , osservando gl' ordini in materia di Stampe , e presentan-
do le solite copie alle Publiche Librarie di Venezia , e di Padoa .

Dat. 17. Agosto 1722.

(Francesco Soranzo Proc. Reffor.
(Zuan Pietro Pasqualigo Reffor.

Agostino Gadaldini Segret.

SERIES

S E R I E S
AUGUSTORUM, AUGUSTARUM,
CÆSARUM, ET TYRANNORUM.

1.

CAIUS JULIUS CÆSAR, e nobili gente Julia Romana, Lucii Julii Cæsaris & Aureliae filius, victis Pompejo, & Pompejanis partibus, actisque quinque tritimpidis, accepta inter alios honores Dictatura perpetua, & Imperatoris nomine assumpto, Romani Imperii principia jecit, Anno ante natum Christum 46. Princeps miræ fortitudinis in rebus bellicis, nec pacis artibus minor; eloquentissimus insuper, qui & plura disertissimè scripsit, & Fastorum celebratissimam illam correctionem edidit, qua anni tempora, suis sedibus pravo intercalationum, quæ tunc usuerant, ordine deturbata restituit. Innumera quoque bella tam in Barbaros, quam in Cives suos feliciter profigavit. Facta in eum Romæ conspiracye, confosus est in Sena-

A

tu

3 Series Augustorum, Augustarum,
tu tribus & viginti vulneribus, M. Bruto & C. Cassio con-
juratorum principibus, Anno ætatis 56, imperii 4. Plut.
Svet. in Cæs.

Cossutia, ex ordine Equestri, C. J. Cæsar's prima uxor.
Ab eodem repudiata est. *Svet. in Cæs. c. 1.*

Gornelia, Cinnæ quater Consulis filia, secunda uxor.
Hanc mirè amavit, & mortuam laudavit pro rostris, ex
eaque Julianam suscepit, uxorem Servilii Cepionis primū ,
postea Cn. Pompeii Magni. *Ibid. & cap. 21.*

Pompeja, Q. Pompej filia, tertia uxor. Adulteriū cum
P. Clodio inter Bonæ Deæ sacra perpetrati fama laborans
dimissa est. *Ibid. c. 6.*

Calpurnia, L. Pisonis filia, quarta uxor. Hæc quo die
Cæsar occisus est eundem hortabatur nè Curiam ingredere-
tur. *Ibid. c. 21, & 81.*

Præter modo dictas uxores adamavit impensè Cæsar
Cleopatram Ægypti Reginam, & Eunoem sive Eunem
Bogudis Mauritaniæ Regis uxorem; exque Cleopatra fi-
lium suscepit Cæsariōnem sive Cæsarium, qui imperfectus
est ab Augusto, consulente Ario Philosopho, non esse pro-
bandam multitudinem Cæsarum. *Ibid. c. 52, & in Aug. c. 17.*
Plut. in M. Antonio.

Julia Senior C. J. Cæsar's soror, Accii Balbi uxor fuit.
Ex hisce nata Accia mater Octaviani Augusti. *Sveton. in
August. c. 4.*

Post C. J. Cæsar's necem rerum summam inter se divi-
sere Octavianus, Lepidus, & Antonius, a quibus celebris
ille Triumviratus institutus, qui quatuordecim circiter an-
nos duravit. Lepidus verò ignavus & iners nomine tenus
tantum dominatu potitus est, ad privatam vitam citò redi-
ctus. Antonius autem vesano amore Cleopatræ captus,
ideoque repudiata Octavia sorore Augusti conjugé sua,
ejusdem collegæ hostem se professus est. Ideo inter eosdem
ad arma ventum, & collata utrinque navalı manu apud
Actium Epiri promontorium, fugiente ex infausti exitus
mætu Cleopatra, fugiit ipse quoque Antonius cum eadem
in Ægyptum. Anno post obsessus ipse Alexandriae ab Au-
gusto,

gusto, & ab omnibus relitus sibi intulit volnus; cumque uxor Cleopatra in sepulchrum se seceperisset, ipse inter idem funibus per fenestram attractus apud eandem expiravit. Illa verò prærietuens, nè in triumphum a victoribus duceretur, aspidem admovit brachio, cuius morsu e vivis excessit. *Appian. Bel. Civil. L.5. Flor. L.4, C.6. & 11. Pater. L.2. Svet. in Aug. C.17.*

Alexander, M. Antonii & Cleopattæ filius. *Plut. M. Ant.* Ipsum hic ideo retulimus, quod ab Antiquatis numerus eidem attribuatur; quem hinc apposuimus; solam tamen ex conjectura & dubie.

II.

OCTAVIANUS, Thurinus prima etate cognominalis, ex equestri ac tandem Senatoria familia, Octavii & Acciae filius, a C. J. Cæsare adoptatus, & Cæsar nominatus, Reipublicam universam solus obtinuit a morte Antonii, Anno ante Christum 30, & Augustus in septimo suo Consulatu dictus est, tertio postquam caperat Anno ab Antonii morte imperare. Princeps hic

A 2 R. o.

Romanæ quidem alter post J. Cæsarem eversor libertatis , virtutibus tamen , & optimè domi forisque gestis adeo laudabilis , ut inventum sit dicterium , ipsum aut nunquam nasci , aut nunquam mori debuisse . Urbem mitrum in modum restauravit , & magnificis auxit ædificiis , inter quæ celebriora Pantheon , & Templum Quirini ; prætereaque legibus , & institutis sapientissimis communiuit . Obiit Nolæ ex profluvio ventris ; dubium an ex fuscibus veneno illitus ; A. æt. circiter 76, imp. 44. *Tac. Ann. l. i. Svet. in Aug.*

Prima Augusti uxor P. Servilii Isaurici filia fuit, ab aliis quibus Servilia nominata , quam sibi tantum despondit , sed ea non est usus . *Ibid. c. 62.*

Claudia , seu Clodia , P. Clodii & Fulviæ filia , secunda uxor . Dimissa est , orta similitate inter Augustum , & ipsius matrem ; *Ibid.*

Scribonia , nupta prius duobus Consularibus , tertia uxor . Repudiata est propter morum perversitatem . Ex hac nata Julia , de qua infra . *Ibid.*

Livia Drusilla , quæ etiam Julia dicta fuit , Livii seu Iuli Calidiani filia , quarta uxor , Tiberio Neroni , cui prius nupta erat , abducta . Fœmina superba , sed miræ sagacitatis , ac prudentiæ . Obiit A. æt. 86, *Ibid. Tacit. Ann. l. i.* Apposuimus hic Nummum , in quo legitur *Pietas* , quod ab Antiquariorum aliquibus Liviæ attribuatur unâ cum illis , in quibus legitur *Salus* , & *Justitia* .

Octavia Augusti soror , M. Antonii primùm uxor fuit , ipsique genuit Antonias , Majorem , & Minorem ; inde M. Marcelli , cui genuit duas filias , & C. Marcellum , cuius æreum Nummum singularem vulgavit eruditissimus *Spanheimius* . *Plut. in M. Ant.*

Julia Augusti & Scriboniæ filia . Nupsit prius C. Marcello , inde M. Agrippæ , jusso Marcellam alteram conjugem suam repudiare , tandem Tiberio , de quo infra . Fuit hæc patri degener ; seque superbia , levitate , ac libidinibus inquinavit . Opera Augusti relegata est primò in insulam Pandatariam , inde in Oppidum Reginorum , quod nunc

Cæsarum, & Tyrannorum. 3

*nunc Regio in Italæ finibus. Svet. in Aug. c. 36, &c. 65.
Tac. Ann. lib. 1. Paterc. l. 2, c. 96.*

M. Agrippa, Augusti gener fuit, ut diximus. Suscep-
pit ex Julia Cajum, Lucitum, Agrippam Posthumum,
Juliam, & Agrippinam. Ex hisce Caius, & Lucius in
familiam Cæsarum ab Avo Augusto adoptati sunt, & Ju-
ventutis Principes appellati. Caius autem obiit, perfidiose
vulneratus in colloquio ad urbem Artaxata; Lucius obiit
Massiliæ, incertum morbone, an veneno Liviæ artibus da-
to. *Svet. in Aug. cap. 64, & 65. Tac. Ann. lib. 1. Paterc. loc. cit.*
Præter Julianam & Marcellam supra relatas, inter Agrippæ
uxores etiam Pompeja recensetur, aliis Pomponia.

TIBERIUS, e gente Claudio Romæ nobili, Tiberii
Neronis & Liviæ Drusillæ filius, ab Augusto vitri-
co adoptatus, imperium post eundem consecutus
est anno Christi 14. Virtutum, & vitiorum penè omnium

A 3 exer-

5 Series Augustorum, Augustarum.

exercitu paucuit, & professus est. Hinc enim humanitatem, modestiam, frugalitatem, liberalitatem, prudentiam affectavit; inde vero ebriositate, tyrannide, libidinibus, simulatione, ac mendacio praesertim malum Principem egit. Decepsit Miseni; crediturque a Cajo Caligula nepote suo suffocatus, A. æt. 78, imp. 23. *Suet. in Tib. Tac. An. l. i. &c seq. Paterc. l. 2.*

Vipsania Agrippina, M. Agrippæ & Marcellæ seu Pomponiae juxta quosdam, aut Pompejæ filia, Tiberii prima uxor. Natus est ex hac Drusus Minor. Dimisit ipsam Tiberius iussu Augusti gravidam, ut Julianum sumeret, de qua jam supra. Obiit miri morte, raro exemplo in sua familia. *Tac. An. l. i. & 3.*

Drusus Minor, Tiberii & Agrippinæ filius. Obiit juvenis, seu ex vi morbi propter nimiam intemperantiam, seu veneno consumptus ex fraude Sejani. Ex uxore Livilla Germanici & Claudi Imp. forore sumpfit Tiberium ab Imp. Caligula occisum, aliisque huic gemellum, & Julianum. *Ibid. & l. 4. Suet. in Tib. c. 15, 54, & 62. Nummum æreum Tiberii hujusce admodum rarum vulgavit Faesbius.*

Drusus Major, Tiberii frater. Rector fuit Romani exercitus in Germania, provinciamque majori ex parte domuit. Obiit collapsus equo, fractoque inde crure, A. æt. 30. *Ibid. c. 4, & 7. Tac. An. l. i. Paterc. l. 2, c. 97.*

Antonia Minor, M. Antonii & Octaviæ Majoris filia, Drusi Majoris uxor. Mulier optima, de qua fertur quod abstemia fuerit. Obiit ex veneno, genitis Germanico, & Claudio. *Plut. in M. Ant. Tac. An. l. 3.*

Germanicus, Antoniæ Minoris & Drusi Majoris filius. Omnibus tum corporis, tum animi virtutibus eniuit. Obiit Antiochiæ veneno hausto, ut creditur fraude Tiberii, opera vero C. Pisonis Syriæ præpositi, A. æt. 34. *Suet. in Cal. c. 1, & 2. Tacit. Ann. l. i. & 2.*

Agrippina, M. Agrippæ & Juliæ filia, Germanici uxor. Genuit Caligulam, Drusum, Neronem, sœminas autem Liviæ, Drusillam, & Agrippinam, quarum etiam imagines in aversa parte nonnullorum Caui Imperatoris nummos

rum

rum apparent. Mortuo marito, quem comitabatur per Asiam, reversa est Romam, ubi, cùm venenum e Tiberii mensa timeret, fame periit. *Svet. in Calig. c. 7. Tacit. Ann. 2, & 6.*

Nero, & Drusus, Germanici & Agrippinæ filii, ut di-
gum est. A Tiberio hostes judicati, fame consumpti sunt;
Nero in insula Pontia, Drusus in ima parte Palatii. *An-
tores citati.*

Druso huic L.Otho, Imperatoris Othonis pater, filiam suam nondum nubilem desponderat. *Svet. in Oth. c. 1.*

I V.

CAJUS, cognomento *Caligula* quòd in exercitu caligis militaribus uteretur, Germanici & Agrippinæ filius, adoptatus a Tiberio imperare cœpit A. 37. Optimus patris pessimus filius fuit; saevitia, libidine, insolentia, rapinis, impudentia, impietate contaminatissimus. Literatis videtur aliqualiter favisse, cùm Latinæ Græcæque linguae Lugduni certamen instituerit. Ex tot vitiis exosus omnibus, trucidatus est Romæ 30. vulneribus a Cassio Cherea, aliisque conjuratis, A. æt. 29, imp. 4. *Svet. in Calig.*

Junia Claudia, seu Claudiilla, M. Syllani filia, Caligula prima uxor nondum Imperatoris. Obiit ex partu. *Tac. An. lib. 6.*

Livia Horestilla, secunda uxor. Hanc despontaram C. Pisoni ipse sibi e convivio rapuit; sed brevi repudiavit, & relegavit. *Svet. in Calig. c. 25.* Cornelia Orestina appellatur a *Xiphilino*.

Lollia Paulina, M. Lollii filia, tertia uxor. Hanc

A 4 quo-

quoque per vim sumpsit, cuncto C. Memmio ejusdem marito eam sibi despondere; brevi autem ipsam pariter repudiavit. *Svet. c. 25.*

Cæsonia, Orphiti & Vestiliæ filia, luxuriæ & lasciviae perditissimæ fœmina, quarta uxor. Occiso marito, cui etiam amatorium medicamentum propinaverat, quo in furorem ageretur, ipsa quoque a Centurione transfixa est, & filia utriusque Julia Drusilla parietibus illisa. *Ibid. &c. 59.*

V.

TIBERIUS CLAUDIUS, Drusi Majoris & Antoniæ Minoris filius, Germanici frater, in Palatiū angulo inventus a Prætorianis, dum post Caligula mortem alii de Imperatore eligendo, alii de restituenda Republica disputarent, raptus est & Imperator acclamatus, cum promisisset iisdem singulis quina dena sextertia, A. 41. Principio in bonum vergere videbatur. Plures optimas sanctiones tulit, multaque opera publica extruxit, ut Portum Hostiensem ad importandum frumentum, Aquæductus per quadraginta milliaria, & alia. Lacum Fucinum derivavit, operantibus per undecim annos triginta millibus hominum. Inde vero in malum mutatus est; nam & luxuriæ perditæ, & sævæ crudelitatis fuit; appetentior præterea ludendi, timidus, diffidens, & semistolidus. Britanniam tumultuantem ingressus est, & sine prælio intra sex menses composuit, præclarumque inde triumphum egit. Periit sumpto in boletis veneno, conscia uxore Agrippina, A. æt. 64, imp. 14. *Svet. in Clau. Tac. Ann. lib. II, &c. 12.*

Æmi-

Cæsarum, &c Tyrannorum.

Æmilia Lepida, Augusti proneptis, Claudii adolescentis prima uxor. Intacta repudiata est; seque postea ipsam occidit. *Svet. in Claud. c. 26. Tac. Ann. lib. 6.*

Livia Medullina Camilla, e Dictatoris Camilli genere, secunda uxor. Obiit die nuptiis destinato. *Svet. loc. cit.*

Plautia Urgulanilla, aliis Herculanilla dicta, tertia uxor. Genuit Drusum Pompejum, & Claudiam. Dimissa est propter libidinum probra, & homicidii suspicionem. *Ibid. & cap. 27.*

Ælia Petina, Viri consularis filia, quarta uxor. Genuit Antoniam; repudiata inde est autem ob leves offensas. *Ibid. & c. 26.*

Valeria Messalina, Barbati Messalæ consobrini sui filia, quinta uxor. Hanc Claudio, cum comperisset super cetera flagitia C. Silio etiam nupsisse, dote inter auspices consignata, suppicio affecit. Genuit Octaviam, & Britannicum. *Ibid. Tac. Ann. lib. II.*

Britannicus, ut modò dictum, Claudio e Messalina filius. Germanicus primò dicebatur. Sublatus est per venenum a Nerone Imperatore, æmulatione vocis, & metu ne sibi raperet imperium. *Svet. in Claud. c. 27, & in Ner. cap. 33.*

Julia Agrippina, Agrippinæ alterius Germanici filia, Claudio neptis, sexta ejusdem uxor. Desponsata priùs fuerat Passieno Crispo, inde Cneo Domitio Ænobarbo Neronis patri; postea in Caji fratri fædissimo contubernio vixerat. Fæmina regnandi avidissima, & libidinibus infamis. Interempta est filii Neronis jussu. *Svet. in Claud. c. 26. Tac. Ann. l. 4. 12. & 14.*

Furius Camillus Scribonianus, Dalmatiae Legatus, civile bellum in Claudiū movit; quinto tamen post arrestum imperium die oppressus est, legionibus in pœnitentiā religione conversis, postquam denuntiato ad novum Imp. itinere, signa moveri non potuerunt. *Svet. in Clau. cap. 13.*

V I.

CLAUDIUS DOMITIUS NERO, Cnei Domiti filii Aenobarbi & Agrippinæ filius, a militibus, quibus idem promiserat ac Claudio, ad imperium electus est A. 54. Primo ejusdem quadriennio optimus fuit, reliquo tempore pessimus: cum nullum fuerit vitium, quo se se non sedaverit. Bellum Britannicum infeliciter gessit; feliciter verò Parthicum per Domicium Corbulonem: & Judaicum per Vespasianum. Propter scelerum multitudinem a Senatu hostis judicatus est, contraque ipsum acclamatus in Hispania Sergius Galba. Accepto nuncio, se requiri ut puniatur more majorum, & adventare milites ad id missos, pugionem jugulo adegit, adjuvante Epaphroditō a libellis extra portam Viminalem, jacens in scrobe, quam ad corporis sui modulum parari sibi subito jussérat, A. et. 32, imp. 14. *Tac. Ann. Lib. 12, & seq. Suet. in Ner.*

Octavia, Claudi Imperatoris & Messalinæ filia, Nero-nis prima uxor. Hanc citè aspernatus dimisit, relegavit, & tandem sub adulterii praetextu jussit occidi. *Ibid. C. 7, & 35. Tac. Ann. L. 12, &c.*

Poppea Sabina, Titi Olli viri Quæstorii filia, Rufo Crispo seu Crispino equiti priùs, deinde & Othoni, qui postea Imperator, desparsata, secunda uxor, qua ipse tamen antea pro concubina usus fuerat. Occisa est ab eodem iuctu calcis, cum esset gravida, quod sero ab aurigatione reversum conviciis incesserat. Genuit Claudiā, quæ intra quartum mensem defuncta est. *Tac. Ann. Lib. 13, & Suet. in Ner. cap. 7.*

Sta-

Statilia Messalina, Attico Vestino priùs nupta, tertia uxor. *Svet. loc. cit. Tac. Ann. l. 15.*

Cajus Julius Vindex, natione Gallus, genere nobilissimus, coacta valida Gallorum manu aduersus Neroneum nova molitus est; sed cum principatum parare sibi non studeret, Galba detulit Imperium. Aduersus eum missus est Rufus, qui Germaniæ præterat; factoque militum utrinque concursu absque Ducum iussu, ipse sibi manus intulit. *Xiphil. in Ner.*

V I I.

SERGIUS SULPICIUS GALBA, Romanus, è nobilissima Sulpiciorum familia, patre Servio Sulpicio, matre Mummia Achaja genitus, a militibus acclamatus est Imperator in Hispania contra Neroneum, A. 68. Savitiz, atque avaritiz fama laborare dicebatur, ex quarum suspicione, cum sibi odium etiam ex nimia libertate concessa licentia comparasset, a Prætorianis Othoni faventibus trucidatus est Romæ in Foro; caputque iphus ad eundem Othonem in castra missum. Obiit A. æt. 73, imp. Mense 7. *Tac. Hist. lib. I. Svet. in Gal.*

Lepida Galbae uxor. Ex hac suscepit ipse duos liberos; eaque mortua cælibatum constantissime servavit. *Ibid. C. 5.*

Piso Frugi Licinianus, M. Crassi & Scriboniae filius, juvenis optima donatus indole, a Galba pro concione adoptatus est, & Imperii hæres declaratus. Sexto post die, a Galbae verò nece non multum in templi Deæ Vestæ foribus confossus est, Anno æt. 31, electionis in Cæsarem die quarto. *Tact. Hist. l. I. Svet. c. 17.*

Verania Pisonis uxor quæ ipsius corpus ab Othoni se pul-

pulturæ, concessum cremarique permisum, compositissime traditur. *Tac. Hist. lib. I.*

Clodius Macer, Africæ Proprætor sub Nerone, ipso mortuo ad imperium aspiravit. Eodem tempore & Nymphidius Sabinus Romæ, & Fontejus Capito in Germania dominatum aucupabantur. Ipse a Trebonio Garuciano Galbae procuratore sublatus est; cæterique etiam oppressi. *Tac. Hist. lib. I.*

V I I I.

MARCUS SALVIUS OTHO, Lucii Othonis & Albiæ Terentiae filius, familia nobili ex Hetruriæ oppido Ferentino, ægrè ferens prælatum sibi adoptione Pisonem a Galba, militum sibi conciliavit animos, ab iisque deductus in castra, Imperator est saeculatus A. 69. Vir munditiarum penè muliebrium, suique corporis immodicè studiosus. Audita Vitellii in Imperatorem acclamazione, auctor Senatui fuit mittendæ legationis, quæ doceret, electum jam Principem, concordiamque suaderet; se ipsum præterea per internuncios imperii consortem, generumque offerens Vitellio. Sed, eum hujus copiæ nimis appropinquarent, ad arma ventum est, terque Otho per duces vicit; nimirum apud Alpes, circa Placentiam, & ad Ædem Castoris. Novissimo autem prælio apud Bebriacum Cremonensium oppidum a Vitellianis fraude vicit, tedium inde civilis belli, & ne sibi tanto civium sanguine ac periculo imperium tueretur, pugione se transfixit, A. æt. 37, juxta alios 38; imp. die 95, maximo cum dolore militum, quorum multi sibi vim intulere, & ad internectionem invicem concurrere. *Tac. Hist. I. & 2. Svet. in Oth.*

Pop-

Poppæa Sabina, Othonis ante imperium uxor, ut supra in Nerone dictum.

I X.

AULUS VITELLIUS, Lucii Vitellii filius & Sexilię probatę mulieris, quam & Augustę nomine juxta Tacitum honoravit, Romano genere nobilissimus, a Germanico exercitu prope Coloniam salutatus est Imperator, vivente adhuc Galba. Enormis proceritatis fuit, & immodicę gulę, crudelis præterea, & vanus; seque talem in itinere præcipuè præbuit e Galliis Romam versūs, quod triumphantium more per civitates omnes consecit. Deficientibus ad Vespasianum legionibus Mæsiarum, & Pannonię, item Judeę, ac Syrię, tractus est in Forum religatis post terga manibus, & injecto cervicibus laqueo; tandemque apud Gemonias minutissimis istibus excarnificatus est, inde unco raptus, & projectus in Tyberim, A. et. 57, imp. mense 10. circiter. *Svet. in Vit. Tac. Hist. lib. 1, 2, & 3.*

Petronilla, Consularis viri filia, Vitellii prima uxor. Genuit Petronianum altero captum oculo, qui a militibus una cum Patre imperfectus est, & filiam, quam Vespasianus Imp. splendidissimè maritavit. *Svet. in Vit. c. 6, in Vesp. c. 14. Tacit. Hist. lib. 2.*

Galeria Fundana, Prætorio patre nata, secunda uxor. Ex hac nati sunt utriusque sexus liberi, inter quos masculus titubantia oris prope mutus, & elinguis. *Svet. c. 6.*

X.

X.

FLAVIUS VESPASIANUS, e Gente Flavia obscura potius ex oppido Reatino, Titi Flavii Sabini & Vespasiæ Polæ filius, ab exercitu Syriaco, cuius erat rector, Imperator dictus est, dum Otho, & Vitellius de imperio decertarent, A. 69. Fuit miræ sobrietatis, urbanitatis, moderationis, & effusi in literas studii; avaritiae tamen labe notatus. Judæam omnem, præter Jerusalem, & unum aut alterum oppidum, subegit. Obiit stans, inter manus sublevantium, e profluvio ventris in Campania, Ann. æt. 69, imp. 10. *Tac. hist. lib. 2, & seqq. Svet. in Vesp.*

Flavia Domitilla, seu Domiticia, Statilii Capellæ Romani Equitis filia, Vespasiani uxor. Genuit Titum, Domitianum, & Domitillam. *Ibid. cap. 3.*

Julius Sabinus, principatum gerens in Lingonibus, separatim magnum exercitum comparavit, ac Cæsar appellari voluit, quod se Julio Cæsare prognatiunt diceret. A Cereale multis præliis vicit; post quæ in sepulchrum, quod ruri habebat ingressus, ibi novem annos delituit, credentibus interim omnibus ipsum mortuum. Inde autem egressus, Romam cum uxore ac liberis abductus, ibidem Vespasiani jussu occisus est. *Xiphil. in Vespaf.*

Peponilla, seu Epponica Julii Sabini uxor. Marito duos filios peperit, cumque ipso Romæ interficta est. *Idem. & Tacit. hist. l. 4.*

Ipse hic Auctoſ mentionem ibidem facit & Sabini Galli, qui ſe Cæſarem eſſe dixerat, ac de ipſo ea ferè profert, quæ priùs de Sabino Juliano retulerat. In mentem nobis vene-

venerat, suspicari an Julius ille Sabinus sit Julius Vindex, de cuius defectione plura habentur apud *Tacitum, Histor.* lib. 4, & 5. posterior hic autem, sive Sabinus Gallus, sive Julius Sabinus appelletur, is verè sit, de quo supra jam relata a *Xiphil.* aliisque Auctòribus traduntur.

X I.

TITUS VESPASIANUS patri successit in imperio A. 79, ipsumque optimè administravit. Fuit enim affabilis, clemens, liberalis, omniumque ferè virtutum professione adeo clarus, ut *humani generis deliciae* nuncuparetur. Bellum Judaicum a Patre jam factum, capta Urbe Jerosolyma, consummavit. Obiit in eadem villa, in qua pater, seu ex febri, seu ex veneno, nam variè traditur, A. æt. 41, imp. 2. *Svet. in Tito.*

Arricidia Tertulla, Tertulli Romani Equitis filia, Titi prima uxor. *ibid. C. 4.*

Martia Furnilla, aliquibus Fulvia dicta, splendido genere orta, secunda uxor. Suscepta filia divortium fecit. *ibid.*

Julia, Titi & Martiae Furnillæ filia. Nupsit priùs F. Sabino; inde a patruo suo Domitiano corrupta est, & ardenter palamque amata. *Ibid. & in Domit. C. 2.*

Numisma Græcum Smyraeum, in quo juvenile caput cernitur cum epigraphe *Vespasianus Neoseros*, hoc est *Junior*, a P. Harduino primum vulgatum, ad Titum referri posse conjectavi *epist. ad præstantissimum Senatorem Venetum Jo: Domitium Tbcupolam simile Numisma possidentem*. Vir eruditus *Haym* Numenium ipsum, quem ex Museo Com. ac Pembroch profert, alteri ex filiis Fl. Cle.

Clementis Vespasiani Imp. nepotis adjudicat, quem Domitianus Vespasianum nuncupari voluit, ex *Svet. in Domit. cap. 15*. Hoc innuere libuit, ne quid a nobis relinquatur, quo eruditorum curiositatⁱ satisfiat. Cujus autem revera Numisma sit, judicent Antiquarii, sciantque non eum mihi animum esse, ut sententias meas, quæcumque illæ sint, adversus viros doctos mordicus tueri velim. Nec eruditio viro supra laudato succensere mens est, quanvis ipse de me *Mus. Brit. T. altero* minus equa verba fecerit.

X I I.

FLAVIUS DOMITIANUS, a fratre successor imperii designatus, eodem mortuo confirmatus est, A. 81. Primis imperii mensibus morum suorum reformationi studere videbatur, & miscere vitiis virtutes; mox vero vitiorum omnium, levitatem præsertim, & rapacitatis experimenta plurima & maxima edidit. Expeditiones non semel suscepit; adversus Dalmatas, Cattos, & Dacos, a quorum Rege Decebalo annuo tributo pacem emit. Licet autem victo similis reverti coactus fuerit, triumphavit tamen, & Germanici, ac Dacici cognomen assumpsit. Trucidatus est in cubiculo suo, facta libertorum & amicorum conspiratione, principe Stephano, consaque uxore Domitia, A. xt. 45, imp. 15. *Svet. in Domit.*

Domitia Longina, Domitii Corbulonis filia, Domitianus uxor, quam ipse priori marito L. Ælio Lamie rapuit. Unicum genuit filium, qui obiit infantulus, & consecratus est. Mox, cum arderet amore Paridis, est repudiata; sed intra breve tempus resumpta, conjugé impatiēte disfidi. *Ibid. cap. 1, & 3.*

Anto-

Antonius, Germaniam superiorem curans, imperium contra Domitianum arripuit. A Norbano Appio, sive juxta alios a Lucio Maximo vicitus est, & sublatus. *Xiphil. Sext. Aur. Vict. in Domit.*

X I I I.

NERVA COCCEJUS, nobili genere ex oppido Narniensi natus, ab intersectoribus Domitiani Imperator salutatus est, A. 96. Princeps omnino laudabilis, & pacis artibus insignis. Cum vero propter senium fere despiceretur, Trajanum adoptavit. Obiit stomachi dolore corruptus, A. et. juxta plerosque 65, imp. I cum dimidio circiter. *Xiphil. in Nerva. Sex. Aur. Vict.*

Uxorem Nervæ fuisse, ex eaque genitum filium Calpurnium ex Historicis colligi posse Tristano visum, sed nulla idoneo fundamento, ut habet eruditissimus Spanheimius de Preß. & usu Numism. qui super hoc legi meretur.

B

XIV.

XIV.

NERVA TRAJANUS ULPPIUS, ex urbe Hispanie Italica, nunc vulgo Strigia nobis, Nervam, a quo fuerat adoptatus, exceptit, A. 98. Imperium tanta virtutum omnium professione administravit, ut inde Optimi cognomen obtinuerit: Germanos repressit, Dacosque non semel vicit; contra quos, ut commodius bellum gerere posset, celebrem illum Danubii pontem extruxit. Armenos quoque, Parthos, Judeos, aliosque populos profligavit; indeque Germanicus, Parthicus, Dacicus nominatus est, ut patet ex Nummis. In Italiam ex Asia dum reverti parat, obiit apud Selinuntiem Ciliciæ, quæ urbs ad eodem Trajanopolis postea dicta est, A. æt. 64, imp. 19, cum dimidio. *Xiphil. in Trajan.*

Plotina, Trajani uxor, optima Imperatrix. *Ibid. Sex. Aur. Vict. in Constantio* vocat ipsam Pompeam Plotinam. Marciana, Trajani soror, spectatæ moderationis matrona. Constat ejus nomen ex Arcu triumphali Anconitano, testibus Occone, aliisque Antiquariis, nec non ex quibusdam Numismatibus argenteis apud eosdem.

Ma.

5. Matidia Marcellæ filia, Matri Sabina, de qua inscrip.
Spart. in Hadr. Altera iten Matidia modiana ipsi adjudica-
tur, eorum monen docere primum caput. *M. Velsorus*,
Nos. ad monum. Augst. ex antiqua Inscriptio, qua vis-
deri potest etiam apud Relatum Synag. Cl. III. n. XIX,
simal eum alia Capuana, & Saeliana, a quibus idem in-
mai videtur.

X. V.

AELIUS HADRIANUS, Aeli Hadriani & Do-
mitiae Paulinae filius, a gente Hispanus, Romæ
tamen natus, sive juxta quosdam in agro Piceno,
Plotinæ opera Trajani mentitus adoptionem, imperium
asseditus est A. 117, exque Asia reversus, Trajani, quem
comitatus fuerat, citeres urna aurea clausas triumphali
curru Romam invexit. Imperator humanitate, memo-
ria, ingenio præstantissimus, amore ac studio erga Rem-
publicam incomparabilis; non tamen sine aliquo vitio,
ut posse erubentia quandoque, ac invictas. Judicis tumultu-
coantes reprefuit; urbemque Jerosolymam Aeliam Capi-
tolinam nominavit. Provincias penè omnes Imperii incri-
bili laborum tolerancia peragravit; marisque celebre

B 2 in

20 Series Augustinum, Augustum.

in Britannia miræ longitudinis perduxit. Obiit ex hydrope apud Bajus, A. æt. 62, imp. 21. *Xipbil, Spart. in Hadr.* Sabina, Matidæa filia (nomes sunt tamen qui sororem dicunt) Hadriani uxor. Cum hac sœpius ipse divortium facere cogitavit, quod esset sterilis. Inde vero in suspicio nem adulterii cum Svetonio lapsam servilibus penè injuriis affectam ad mortem com pulit voluntariam. *Spart. ibidem.* Sex. Aur. Vitt.

Cejonius Commodus Verius, Ælius postea Verus datus, nobili familia ortus ex Hetruria, Annii Veri filius, ab Hadriano Cæsar est factus, & in successorem suum adoptatus. Vir honestis moribus, sed valetudine admodum infirma. Obiit per somnum post epotum pharmacum, nondum anno adoptionis expleto. *Spart. in Æt. Vero.*

Domitia Lucilla, Nigrini filia, L. Cejonii Commodi Veri uxor. Genuit L. Verum postea Imperatorem. *Ibid.* Sunt qui Nummos aliquot *Lucillæ Augustæ* nomen præferentes huic *Lucillæ* attribuant, nostra sententia tamen minus recte; cum omnes *Lucii Veri* uxoris esse certius sit.

Antinous, e Claudiopolis Bithyniae urbe, juvenis Hadriano carissimus. Dum Nilum cum Imperatore navigaret, navi excidit, & submersus est, summo cum ejusdem mærore, qui ipsum Statua, Templo, Ludis honoravit. *Sex. Aur. Vitt. Spart. Xipbil. in Hadr.*

X V I.

ANTONINUS PIUS, qui & Titus Aurelius Fulvius Boionius dicebatur, Titi Aurelii Fulvii & Arriæ Faællaæ filius, paternum genus trahens. Nemauso, Hadriano a quo fuerat adoptatus successus.

Y38. Princeps, tum moribus tum optimis artibus praedilectissimus, mira præcipue pietate, tam in Republikam, quam in Civiles, unde & Pii cognomentum obtinuit. Perit, quam bellis addictior doctriæ confedit; bellaque in Britannos, Mauros, Germanos, Dacos, Judæos, Græcos, Alanos per Legatos feliciter administravit. Obiit Princeps omnibus amatus apud Lotos, 12 milliaribus ab Urbo, morte suavissima, veluti personam. Aet. 72, imp. 23. Jul. Capitol. in Anton. Sex. Aur. Vtq. Epit.

Faustina, Annii Veri filia, Elii Cæsaris soror, Antonini uxor; Faemina malæ famæ. Obiit anno tertio imp. ejusdem Antonini. Ibid.

Marcus Aurelius Galerius Antoninus, Nummorum opus unus e duobus Antonini filiis, quorum mentio sic apud Historicos, esse creditur, qui infans admodum obierit. Duas præterea filias Antoninus suscepit, quarum una Faustina junior, M. Aurelii Imp. conjux. Ibid.

XVII

MARCUS AURELIUS ANTONINUS, Annii Veri & Domitiae Calvillæ filius, ab Antonio iussu Hadriani adoptatus, eidem suffectus est. A. 161. Collegam sibi statim ex jussu ejusdem adscivit Lucium Verum. Honestate vite Imperatores omnes ferre super-

B 3 græf.

gredis est; studiisque supra mobilium addictus fuit; inter easter Philosophiae, quare *Philosophus* est dictus. Parthos, Britanos, Cartos, Mercomanos vicit, adversus quos principiè bellarium, cum defecisset aerarium, ornamenti imperialium auctiōnem in Foro Trajani fecit, vendidique omnia, tum Palacii, tum suimet ipsius mobilia, ne extra ordinem quidquam a Provinciis exigeret. Obiit apud Venedobonam, quemut *Vicenna*: A. æt. 59, imp. 19. *Capitol. in Anton. Phil.*

*F*austina Junior, Antonini fili & Senioris Faustina filia, M. Aureli uxor. Fœmina adulteriis infamis; quod maritus tamen dissimulavit semper. Obiit ex podagra in vicino Hahale ad rādices montis Taeri, genitis liberis, ut infra. *Ibidem.*

*A*nnius Verus, M. Aureli & Faustina filius. Obiit septuagintis, exerto sub aure tabern. Nati sunt Aurelio aliij quoque filii, e quibus nominantur Commodus Imp. Lucilla L. Vero in uxorem data, & Fadilla. *Ibidem. Herod. libr. I.*

LUCIUS VERUS, Ælii Cæsaris filius, a M. Aurelio, ut diximus, adoptatus est, & cum eodem imperavit: Princeps luxurie deditus, slavegue sue àome cultor studiosissimus. A M. Aurelio ad bellum Parthicum missus, illud idem ipse per Legatos gessit, desiciis Asiac nimium captus. Obiit apoplexia correptus in expeditione contra Germanos, dum in lectica gestaretur, inter Altinum & Concordiam, A. æt. 42, imp. II. *Capitol. in Vero.*

Lucilla, M. Aurelii & Faustina filia, L. Veri uxor, quo mortuo nupsit Pompejano. Fœmina impudica, a fratre Commodo in exilium missa est, inde occisa. *Ibid.*

Avidius Cassius, ex antiqua Cassiorum familia (sunt qui tradant ipsum genere Cyprium) M. Aurelio in expeditione Germanica occupato, in Oriente rebellavit, seque Imperatorem jussit appellari. Vir, tum vitiis, tum virtutibus, illa etenim istis miserit, non mediocris, militaris

ris disciplinæ tenacissimus. Dum movit contra Aurelium interfactus est, facta omnium ferè conspiratione, post tres menses, exceptis Antiochenisibus, Imperatore ipius mortem ægrè ferente, cum eidem parere statuisse. Filios habuit & filias: Omnes autem Commodus Imperator comburi jussit. *Vulc. Gal. in Avid. Cas. Xipbil. in M. Anton.*

X V I I I.

LUCIUS AURELIUS COMMODUS, M. Au-reki & Faustinae filius, patri successit, A. 180. Princeps obsequicibus, soarrilitate, aliisque viis inquinatissimus. Per Legatos vicit Britannos, & Parthes; sibique statim Parthici cognomen usurpavit. Cum nomina quorundam occidendorum in libello scripisset, hicque in Matris Concubine manus devenisset; ipsa, re detecta iis qui scripti fuerant, necem cum hisdem viro paravit. Primo eidem venenum vino odoratissimo mixtum propinatum est, sed magna ex parte per vomitum illud ipse rejectit; quare jussus ad ipsum ingredi Narcissus validissimus Palæstrita, eundem suffocavit, A. æt. 32, imp. 13. *Lamprid. in Com. Herod. lib. I.*

Crispina, Brutii Præsentis consularis viri filia, aliquibus in Nuimis Græcis Bruttia appellata, Commodi uxor. Propter adulterium relegata est mariti jussu in insulam Capream, ibique strangulata. *Ibidem.*

XIX.

PUBLIUS HELVIUS, *Pertinax* cognominatus ab ingenii pertinacia in omnibus propositis, vel juxta alios a pertinacia patris ejus in exercenda negotiatio- ne lignaria, Helvii Successi Africani viri filius, juxta Apenninum in villa Martis ortus, ab intersectoribus Commodi Imperator renunciatus est, quamvis invititus, A. 193. Homō verē antiquis moribus, & summa præditus gravitate. Prætorianorum, & Aulicorum licentiam severè coe- cens, ipsorum odia in se convertit; quare ab iisdem, tunc Læto, qui ipsi auctor fuerat imperii, trucidatus est sum- mo cum populi sentitusque dolore, A. ætat. 71 circiter, imp. mense 3. *Capital. in Pert. Herod. lib. 2. Eutrop. lib. 8.*

Flavia Titiana, Pertinacis uxor. Genuit Helviam, & Pertinacem, quem Senatus Cæsarem appellavit. *Capitol. ibidem.*

XX.

X X.

MARCUS DIDIUS SEVERUS JULIANUS, natiōne Mediolanensis, Petronii Didii Severi & Clarae Aemilie filius, imperium a Praetorianis, magna vi pecuniae pollicita, nundinatus, curlamque cum armis ingressus, a Senatu quoque jam trementi confirmatus est, A. 193. Crapulæ deficiisque deditus, & sponsonis factæ militibus immemor, in eorundem odium statim incidit: Acclamatoque interim Pescennio Nigro primum, postea Septimio Sevēro, qui Urbi jam armatus imminebat, a Senatu capit̄is damnatus est, dataque cui-dam gregario cura, qui obruncavit eundem in Palacio, A. æt. 57, imp. mense 7. *Herod. lib. 2. Spart. in Did. Jul. Entr. lib. 8.*

Mallia, sive Manlia Scantilla, mulier deformissima, Juliani uxor. *Ibidem.*

Didia Clara, Juliani & Malliae Scantillæ filia. Nupsit Cornelio Repentino. *Ibidem.*

Cajus Pescennius, *Niger* dictus a cervice valde nigra, Annii Fusci & Lampridiæ filius, ex equestri ordine, cum post consulatum Romæ gestum Syriae præset, acclamatus est Romæ a populo Imperator contra Didium Julianum, statimque & ab exercitu Syriaco est salutatus. Vir in

in multis magnisque rebus versatus, fama etiam præditus mansuetudinis, & dexteritatis. Commissa cum Septimio Severo pugna, vixius tandem fugit, Antiochiamque se recepit: Ibi, dum se occultare studet, a Septimiis militibus inventus, occisus est, A. æt. 58, imperio vix degustato. Habet uxorem, & filios, quorum tamen nomina non traduntur. *Herod. lib. 2. Spart. in Pescen.*

Decimus Clodius Septimius, Albinus cognomento quod ex matris utero prodierit candidissimus, cum Britannicis, & Germanicis exercitibus præfset, imperium affectabat. Ipsum igitur suspectum habens Septimius Severus, contra Pescennium cum moveret, ut sibi conciliaret, Cæsarem nominavit. Cum autem & Augusti nomen aucuparetur, Severus sibi ab eodem timeret, quod etiam, cum esset genere clarus, & bonæ indolis, Populi Romani amore gaudere videbatur, contra eundem movit. Prælatum ad Lugdunum in Gallia, & Albinus post varios casus vetus est; ipsiusque caput amputatum ad Severum delatum, qui misit illud Romam, futurum victoræ sive teste, & Albini affeclis exemplum. Obiit homo veracissimus, voluptuosusque, voce insuper muliebri notatus, A. Clirii sti 197, aut secundum alios 198. *Capitul. in Alb. Herod. lib. 2, & 3.*

Pescennia Plautiana, Albini uxor. Genuit Didium Clodium Albinum, & Pescennium Princeps, qui Severi jussu una cum matre necati sunt. *Capitul. in Alb. & Sev.*

IX X I.

SEPTIMIUS SEVERUS, Pertinax cognomine, quod statim a sumpto imperio in Pertinacis honorem assumpit, Marci Getæ & Fulviæ Pię filius, genere Afer, cum Didius Julianus male probaretur in imperio, proclamatus est a Germanicis legionibus prope Carnutum, A. 193. Princeps liberalis, bellicosus, & literatus. Pantheon Romę restituit. Vicit, ut diximus, Pescennium, & Albinum. Domuit Parthos, & Adjabenos, quare de iisdem vietiis, cognomen reportavit. Britanos quoque subegit, & vallum per medium insulam per 130. millaria perduxit. Obiit Eboraci in Anglia, stomachi cruditate ex plurimo eſu oppresus, A. et. 66, imp. 18. Spar. in Sev. Herod. lib. 2, & 3.

Marcia, Septimi Severi prima uxor. Ex hac juxta quoddam natus Caracalla, quibus tamen non assentimur. Spar. in Sev.

Julia ex Emesa, seu Emessa, & Emisa Phœnicie urbe, in Nummis cognominata Pia, Felix, Domna, secunda uxor. Genuit Getam, Caracallam juxta meliorem opinionem, duasque filias. Fœmina impudica, que se se etiam incestu cum Caracalla foedavit. Audita ejusdem nece, mortem ipsa sibi intulit Antiochię. Spar. in Sev. Herod. lib. 4.

XXI.

MARCUS AURELIUS BASSIANUS ANTONINUS, *Caracalla* dictus a quodam vestis genere ad talos usque demissæ, quam militibus dedit, & populo, Severi Juliaeque filius, Patrem ceperit Ann. 211. In pueritia optimæ indolis fuit, sed mox in pessimum mutatus, rapax, crudelis, & immanis factus est. Ob perpetuum cum fratre dissidium, diviso imperio per matrem, Europam & Meridionales provincias obtinuit; sed consortis impatiens, eundem interfecit. Suscepta expeditione adversus Parthos, occisus est a Centurione Martiali prope Carras, dum levando ventri operam daret, A. æt. 29, imp. 7. *Spart. in Carac. Herod. lib. 4.*

Plautilla, Plautiani Consulis opulentissimi filia, *Caracallæ* uxor. Huic pater pro dote tantum dedisse fertur quantum quinquaginta Reginis satis fuisse. Relegata fuit jussu mariti in Siciliam, ibique occisa. *Spart. in Scv. Xipbil. in Caracal. Herodian. lib. 3.* Ex veteribus ab ipsa nullam prolem editam facile videre est; nam puerulus cum ipsa relegatus, Plautus nomine, frater ipsius, non filius, fuisse colligitur ex Græco Herodiani textu. Ex recentioribus autem aliqui filium eidem, alii filiam attribuunt; at quo auctore ignoratur.

SEPTIMIUS ANTONINUS GETA, *Lucius*, & Publius prænomine, *Caracallæ* frater, ejusdem, ut diximus, in Imperio consors Orientales Provincias sortitus est. Fuit gulosus, & moribus quidem asperis, non tamen omnino damnandis: studiisque etiam non mediocriter in.

indulxit. Occisus est a fratre in matris gremio, A. æt. 22,
seu 25 secundum nonnullos, imperii mense undecimo.
Spart. in Geta.

XXXII.

MARCUS SEVERUS OPELIUS MACRINUS, vili genere ortus ex Mauritania, sublatto Caracalla sua præcipue fraude sed admodum occulta, Imperator factus est a militibus in Asia, A. 217. Princeps legum peccatus, & justus, militaris quoque disciplinæ servator acerrimus, aliquantulum vero crudelis, & voluptuosus. Cum Parthis anticipi eventu pugnavit, ab eorumq[ue] Rege Artabane pacem tardeti emit. Quocq[ue]a despectus militibus, quos etiam Heliogabali avia Julia Mæsa corruperat, interfactus est in Bithynia, A. æt. 54, imp. 2 inchoato. *Herod. l. 4 & 5. Capit. in Macr.*

Nonia, seu Numia Celsa, Macri uxor. Genuit Diadumenum. *Lamprid. in Diadum.*

Marcus Aurelius Antoninus Diadumenus, seu Diadumenianus, sic appellatus quod ex utero prodiens diadema quoddam veluti pileolum extulerit, Macri & Nonie Celsæ filius. A Patre Cæsar dictus post eundem statim est obtutus, A. æt. 16, aut 12 juxta alios. *Ibid. Herod. l. 5.*

XXIV.

MARCUS AURELIUS ANTONINUS BASIANUS, *Varius* dictus, vel ab avia materna *Julia Maesa*, quae & *Varia* dicebatur, vel quod vario de semine, nempe merericio, conceptus fucrit, atibus ejusdem avie Imperator acclamatus est ab exercitu in Asia, A. 218. A quibusdam dicitur Caracalla ex *Julia* matre filius; ab aliis, quibus libenter assentimur, *Caracalla* filius quidem, sed ex *Satniade* concubina. Dictus est etiam *Heliogabals* quod Solis esset sacerdos, sive *Elegabalus*, ut legitur apud alios, a *Dione* etiam *Aurus*, & *Pseudoantoninus*, & *Sardanapalus*. Imperium pessime administravit, per crudelitatem, libidinem, summanque negligentiam. Occisus est in latrina a *Prætorianis*. *Alexandro* faventibus, ipsiusque corpus in *Tyberium* proiec̄tum; quare & *Tyberinus* postea vocatus est, A. æt. 16, aut 18 secundum alios, imp. 4. *Herod. lib. 5. Lamprid. in Heliog. Eutrop. lib. 8.*

Julia Cornelia Paula, quae creditur Pauli *Præfetti-prætorio* filia, *Heliogabali* prima uxor. Repudiata est ab eodem quod maculam haberet in corpore. *Xiphil. in Heliog.*

Aquilia

Aquilia Severa, e Vestalibus, secunda uxoris. Hec quoque repudiata est, inde iterum sumpta. Adiutoria.

Annia Faustina, quæ genus suum ad Commodum referre dicebatur, tertia uxor. Hanc sibi rapuit Heliogab-
ius, occiso priore ejusdem marito Pomponio Basso. Ip-
sam postea brevi dimisit, Aquiliatique resumpit. *Ibid.*
Hieron. lib. 5.

Julia Maesa, Julia soror, de qua in Septimo Severo, ex Emesa urbe Phoenicia, mater Saemias, ex qua natus Heliogabalus, & Mameæ, ex qua Alexander, sagacissima et opulentissima mulier. Obiit A. æt. 60, Alexandro Imperatore. *Ibid.*

Julia Saemias, sive Samiamira, sive Saemis, Mesæ, ut diximus, filia, Caracallæ concubina, ex eodemque Heliogabali mater. Cum filio administravit imperium, & cum eodem, quem tenebat mordicus, occisa est. Huic permisit Heliogabalus Senatum multobrem instituere, in quo ridicula senatus consulta de legibus matronalibus ferebantur. *Ibid. Lamprid. in Heliog.*

XX. X. V.

AURELIUS SEVERUS ALEXANDER, Ale-
xianus antea dictus, natione Syrus, Varii Mar-
celli nobilissimi Viri & Julie Mamæ filius, ob-
truncato Heliogabalo, a quo jam fuerat Cæsar appellatus,
ad imperium electus est unanimi omnium consensu, A.
222. Reipublicam summa sapientia, iustitia, pluribus
que aliis virtutibus administravit. Plurima extruxit aedi-
ficia, inter quæ Thermas; multasque Statuas Colosseas
erexit. Bellum variis hinc inde cladibus cum Artaxare
Per-

Persarum Rege gesit; infeliciter vero expeditionem su-
scopit in Germaniam. Cum enim milites asperius regeret,
Mater autem avariis eisdem haberet, obtruncatus est in
territorio suo, prope Moguntiam in vico, cui nomen Siti-
la, principe sceleris Maximino. Christum coluisse fertur,
ethnica tamen pietate, cum ejusdem imaginem in larario
suo inter Deorum Heroumque simulachra asservaret. Obat
A. et. 30, imp. 14, *Herod. l. 5, & 6. Lamprid. in Alex.*

Sallustia Barbia Orbiana, numismatum ope a recentiori-
bus Antiquariis pro Alexandri uxore agnita est, cum an-
te a Detii esse credoretur. *Vallant. Ex Herediano lib. 5, & Lamprid. in Alexandro* scimus, ipsum sibi jugasse iussu
matris puellam, quam hic Marcianni filiam dicit. Ipse Mar-
cianus ab eodem dicitur Cæsar factus fuisse; inde autem,
cum genero pararet insidias, interfactus. Sitne autem haec
eadem cum Sallustia non liquet.

Memmia, Sulpitii viri Consularis filia; altera uxor.
Lamprid. in Alex.

Julia Mamea, Mamias vocata in Nummo, quem P.
Chamillardus vulgavit, & illustravit, Mæsa filia, Ale-
xandri Mater. Fœmina avarissima; cum filio trucidata est.
Herod. lib. 5.

Antonius quidam, per milites a pristina in Alexandrum
benevolentia recedentes, ad Imperium productus est: At
ipse fuga se proripuit. *Zosim. lib. 1.*

Ovinius Camillus, Senator antiquæ familiæ, sub Ale-
xandro tyrannidem affectavit. Cum hoc Imperatori nun-
ciatum esset, ab ipsomet ille in Palatium recepitus, & Im-
periū particeps factus est, imperialibus etiam ornamentis
indutus. Inde autem ab Imperatore dimissus, in villas suas
se recepit; moxque ipsius jussu interfactus est, quod nimis
a militibus amaretur. *Lamprid. in Alex.*

Taurinus, eodem Imperatore, Augustus in Oriente di-
ctus est. Ipse propter metum in Euphratem fluvium se
projectit. *S. Aur. Vict. epit.*

X X V I.

JULIUS MAXIMINUS, e Thracia, pastor olim & opilio, Patre genitus Gotho Micæa nomine, matre autem Ababa ex Alania, sublato Alexandro imperium assecutus est, a militibus acclamatus prope Moguntiam A. 235. Corpore fuit procerus, membris validissimus, moribus ferus, & immanis; bibax supra modum, & vorax; crudelissimus, tam in milites senatoresque, quam etiam in suos, quos omnes tolli curavit, ut ignobilitas sui generis celaretur. Germaniam Transrhenanam per 400 milliaria devastavit. Audita Gordiani in Imperatorem electione Romam movit, sævas hac illac inferens clades; Aquilejæ autem retardatus, ac vixius obfessorum virtute, cum de hostibus se se ulcisci non posset, in suos sævire cœpit. Quare commoto exercitu trucidatus est, dum quiesceret in tentorio, A. æt. 60, aut 65 secundum alios, imp. 3. *Capit. in Maxim. Herod. lib. 6, 7, & 8.*

Paulina, Maximini uxor. Hanc ope nummorū agnoscamus. *Vaillant, & alii.*

C. Julius Verus Maximus, seu Maximinus Junior, Maximini & Paælinæ filius. Juvenis formosus, & procerus; superbissimus autem, ut qui nec assurget patri vestitu accuratissimus; cibi vero tantum sylvesteris appetentior. Una cum patre, aquo Cæsar dictus fuerat, confessus est, A. æt. 18, sive 21, juxta alios. *Herod. loc. cit. Capit. in Maxim. Jun.*

Junia Fadilla, Antonini protœptis, Maximini uxor. Ipso mortuo nupsit Toxotio Senatori. *Capit. ibid.*

C

Ma-

Magnus , vir patritius & consularis , cum copias pro Imp. Maximino duceret in Germania , in suspicionem affectæ tyrannidis venit . Re detecta , in ipsum Imperator ac cæteros , qui conjurationis consortes credebantur , crude- lissimè animadvertisit , captis omnibus , atque interfectis . *Herod. lib. 7.*

Titus quidam , Quarcinus vulgo , Dux Ostdroenorum , a suis ob amorem & desiderium Alexandri Severi , odiumque Maximini Imperator factus est , atque omnibus impe- riis insignibus ornatus , licet invitus . Dum vero domui suę cubat , occisus est ab uno ex amicis suis ; caputque ad Maximinum delatum , qui gratiis primū actis intersectori , ipsum postea jussit occidi . *Capit. in Maximin. Sen.*

Calphurnia , nobilis matrona , ex Censorinorum , idest Pisonum genere , Titi uxor . *Treb. Poll. in Ti.*

X X V I I.

MARCUS ANTONIUS GORDIANUS , pa- ternum genus e Gracchorum gente , mater- num vero a Trajano Imperatore dicens , Me- tii Marulli & Ulpiae Gordianæ filius , *Africanus* cogno- mimento , seu quod Africe Proconsul esset , seu quod originem a Scipione Africano iactitaret , Imperator ibidem factus est a militibus contra Maximinum , A. 236. Princeps probis moribus , & in multis spectatus negotiis : Poemata quoque scripsisse fertur . Adventante Carthaginem Capeliano Ma- ximi Duce , omnibus ad eundem præ timore transeun- tibus , ipse viribus se destitutum nōscens , imperfecto etiam ab

ab eodem Capeliano M. Antonio filio, de quo infra, in cubiculo suo se suspectit, A. æt. 80, imp. mense 2. *Herod. lib. 7. Capit. in Gord.*

Fabia Orestilla, Antonini proœptis, Gordiani uxor. Genuit Gordianum Juniores, alterumque filium, & Metiam Faustinam. *Capit. Ibid.*

MARCUS ANTONIUS GORDIANUS Junior, Senioris & Fabiæ Orestilla filius, Augustus non multò post electum patrem a militibus dictus est. Fuit in studiis opinionis gravissimæ, memorie singularis; bonitatis insuper insignis; vini autem feminacunque cupidior, cibi vero parcior. A Capeliano ingenti cœde vixus interiit; nec ejus cadaver inventum est, A. æt. 46. *ibid.*

Conantur aliqui, inter quos eruditissimus quidam Anonymus Gallo, alterum hic Gordianum titulo Cæsaris adstruere, tum ex Historiarum, tum ex Nummorum conjectura. Haec tamen opinionem, plausibilem fecerit, de differtissime a Gallo iam dicto in speciali dissertatione, quæ manuscripta ad nos olim pervenit, exhibet, veritati parum consonam affirmare non dubitabimus. Quod attingimus tantum; primo quod, nec loci hujus, nec nostri est iasituti ipsam refellere; deinde quod eidem abunde D. Cuperum satisfecisse non ignoramus. Videri quoque potest super hoc ipso *Ci. Bandurius, Biblioth. Normaniæ r. secundum. 150.*

XXVII.

DECIMUS CÆLIUS BALBINUS, genere nobilissimus, bis Consul, interfectis Gordianis, a Senatu unà cum Papieno electus est Imperator contra Maximinum A. 237, hac lege, ut ipse Romæ administraret, Pupienus vero ad bella proficisceretur. Eloquentia clarus, vini autem, cibi, venerisque avidior fuit: Republicam tamen cum Collega summa cura moderatione, ac pietate in senatum rexit. Occisus est cum eodem a militibus hoc modo. Audiens Pupienus, milites, qui Imperatores, non a sé, sed a senatu factos oderant, contra se venire, ad accersendas copias Germanorum intulit: Has Balbinus Collegam non ad defensionem, sed ad novâ tentanda velle ratus, cunctanter auxilia transmisit. Ingressi si interea Palatium milites utrumque Imperatorem sedissem corripuerunt, innumerisque offensis affectos ad castra trahere conati sunt; accurrentibus autem Germanis, ambos interfecerunt, & cadavera in itinere reliquerunt. Obiit ipse Balbinus, A. æt. 60, imp. 2 inchoato. *Herod. lib. 7, ac 8. Capit. in Max. & Balb.*

MARCUS CLODIUS PUPIENUS MAXIMUS, patre ortus fabro ferrario, seu rhedario, moribus tamen & virtute bellica nobilis, cum Balbino, ut diximus, Augustus factus est. Contra Maximinum perrexit cum exercitu; sed dum Ravenna Aquilejam versus movet, ejusdem cædes ipsi nunciata, & capita patris, ac filii delata sunt. Romam igitur reversus est, summosque honores acce.

accepit à Senatu. Obiit trucidatus a militibus, ut relatum supra, A. æt. 74. *Ibid.*

XXXIX.

MARCUS ANTONIUS GORDIANUS III. Gordiani senioris nepos ex filia, seu ex filio secundum alios, Cæsar jam declaratus ex militum voluntate quando Maximus & Balbinus Imperatores facti sunt, occisis iisdem, militum senatusque consensu Imperator factus est, A. 238. Princeps amabilis, gratius omnibus, ac jucundus, optimè Reipublicæ præfuit, usus præcipue Misithei Soceri sui consilio, & opera. Expeditionem suscepit in Persas, quos plures vicit, adeoque oppressit, ut intra suum Regnum recesserint, Oriensque totum Romanis quietum reliquerint. Occisus est prope Cresiphontem artibus Philippi, qui eò jam calliditate officiisque pervenerat, ut ipsi a militibus imperium demandaret, & veluti Gordiani tutor cum eodem imperaret; A. æt. 22, imp. 6. *Herod. l. 8. Capit. in Gord.*

Furia Sabinia Tranquillina, Misithei Praefecti-prætorio filia, probatissima mulier, Gordiani uxor. *Ibid. Enarr. lib. 9.*

XXX.

MARCUS JULIUS PHILIPPUS, humili loco in Arabia natus, rei bellicæ peritissimus, a militibus salutatus jam Imperator, occiso Gordiano imperium obiit A. 244. Miraculosa calliditatis & iustitiae traditur. Ludos facultates celebravit. Movens contra Decium Imperatorem saturatum, occisus est a suis Veronæ, A. imp. circiter 6. *Capitol. in Gord. Eutrop. libr. 9. Sex. Aur. Vict.*

Marcia Otacilia Severa, scempsa Christiana, Philippi uxor, quam e Dacia nonnulli ortam existimant, qua conjectura ducti incertum, cum communiter Romana fuisse credatur. Hujus suafu quidam seruant maritum ipsum ad Christianum unâ cum filio conversum fuisse. *Euseb. lib. 6. c. 26. Oros. aliique Antiquarii ex nummis.* Genuit Philippum Juniorem, & filiam; refertur enīa Philippi gener Severianus a *Zosimo lib. 2.*

Philippus Junior, Philippi & Otacilie filius, a Patre Cæsar factus est. Juvenis adeo severus & tristis, ut nullo pomenerit unquam lenocinio ad ridendum impelli, quare Agelastos dictus. Occiso patre, ipse quoque Romæ perit, trucidatus a Prætorianis, A. ætat. 12. *Eutrop. lib. 9. Pomp. Læt. in Pbil.*

Marcus, cognomento Philosophus, vir gravis & sapiens, post Gordianum a Senatu Imperator dictus fuerat; sed reente obiit. *Pomp. Læt. in Marco, & Sev.*

Severus Hostilianus Marco statim suffectus est. In morbum lapsus, venam medicis imperite solventibus, obiit,

Ibid.

Ibid. Nummum hujus profert *Mediobarbus*, de cuius ingenuitate judicent Antiquarii. A nonnullis creditur pater Hostilianus Imp., de quo infra.

Marinus, Publius Carvilius apud nonnullas Antiquarios prénominatus, Dux Sarmatici limitis, a Philippo missus ad coercendos Scythes, ab exercitu Imperator salutatus est. Oborta autem factione militari occubuit. *Pomp. Lat. in Pbil.* Eundem cum hoc Marino suspicatur esse posse Pacatianum, cuius Nummum rarissimum Argenteum vulgavit *P. Chanillardus*, epist. A. 1701 impressa conjectura quidem sagaci, atque erudita. Eundemque cum Pacatiano Jotapianum esse, cuius mentio fit apud *S. Aur. Victor.* conjectat *Genebrigerius*.

XXXI.

MARCUS CN·MESS. QUINTUS TRAJANUS DECIUS, Bubalia seu Bibali inferioris Pannoniæ urbe natus, cum a Philippo contra Marinum fuisset missus, Imperator dictus est ab exercitu in Illyrico, A. 249. Optimis artibus domi forisque præditus adeo civiliter imperavit, ut cognomen Optimi meritus Trajano fuerit comparatus; laudabilior tamen si a Christianorum sanguine abstinuisset. Scythes multis preliis vicit: Ab ipsis vero tandem in insidias tractus, obiit fortiter pugnans, crediturque in palude demersus, A. etat. 50, imp. 3. *Eutrop. libr. 9. Sext. Aur. Vict. Pomp. Lat. in Dec.*

Herennia, Etruscilla pro Deciruxore, cum prius filia crederetur, ope Nummorum agnoscitur. *Vabillant*, aliique Antiquarii.

Quintus Herennius Etruscus Messius Decius, Decii & Etruscillæ filius, patri consors fuit iñ imperio, & cum eodem obiit in pugna contra Scythes. *Pomp. Lat. in Dec. Sex. Aur. Vict.*

In Martyrologio Romano mentio fit Sanctæ Triphoniæ, uxoris quondam Decii Cæsar. An hujuscemodi Messii Decii fuerit an vero alterius, quis certo affirmet? Adnotare hoc volumus tamen, ne quidquam taceatur, quod ad nostri cognitionem pervenerit: Addeamus quinimmo, mentionem ibidem fieri etiam S. Cyrilæ Virginis, filiæ S. Triphoniæ, quæ sub Claudio Principe jugulata est.

Lucius Priscus, qui apud Macedonas præses erat, a Gotis, qui illò pervenerant post Thraciæ devastationem, Imperator factus est; mox autem & cæsus. *Sex. Aur. Vict. de Cæsar.*

Julius Valens, digresso ab urbe Decio contra L. Priscum, acclamatus est Imperator a vulgo; ast brevi ipse quoque perii. *Ibid.*

Præter hosce Tyrannos videtur hic ponendus M. Audius Perpenna Licinianus, Valens. Licinianus *Victori* nominatus, de quo nil supra nomen ex Historiis patet.

XXXI.

CAJUS VALENS HOSTILIANUS, seu natura, seu adoptione Decii filius, occiso eodem factus est Imperator a Senatu, ut cum Gallo, quem milites elegerant, imperaret. Non multo post electionem suam obiit ex pestilentia, A. 251. *Sex. Aur. Vict.* videtur hunc Hostilianum Perpennam nominare, nisi credere velimus vocem

vocem eam Perpennæ ex Librarii incuria prodiisse, ut placet Cl. Bandurio. Alii hujus non meminere, alii sub Gallo electum fuisse tradunt. *Eutropius* videtur illum cum Gallo confundere. Ipsius utique Historia apud Autores in obscuro admodum esse videtur, atque implicita.

CAJUS VIBIUS TREBONIANUS GALLUS, vir patritius, a Decio Dux in Mæsiæ limite constitutus, acclamatus est post Décium Imperator a militibus, A. 251. Princeps ignavus nihil egit memoria dignum, damna potius inflixit Imperio; nam fœdus cum Seythis pepigit, iisdemque tributum solvit. Barbari ex eo audaciore facti fœdus fregere, pluresque Romanorum provincias depopulati sunt. Imperatore inde electo Æmiliano, dum contra ipsum proficiscitur, a propriis militibus ignaviam hominis despicientibus occisus est, A. et 47, imp. 3. *Pomp. Lat. in Gal.*

Post Gallum ponitur ab Occone Hostilia Severa, de hac quid aliud afferamus non occurrit.

VOLUSIANUS Treboniani Galli filius, a Patre consors imperii factus est. Obiit trucidatus a militibus unà cum eodem. *Ibidem.*

XXXIII.

CAJUS JULIUS seu Marcus AEMYLIANUS, natione Maurus, cum esset sub Treboniano legiōnum Pannonię rector, & impigrē adverſis Scythes decertasset, a militib⁹ imperator factus est, gratitudinis ergo, quod iisdem promissa ante pugnam prēmia uberrimē persolvisset, A. 254. Princeps pugnacissimus, qui Barbaros omnes facile domuisseſet, ſicuti pollitus ſenātui fuerat; ſed, acclamato ad imperium Valeriano, a propriis militib⁹ metu civilis bellī oceſus est prope Spoletium, A. etat. 40, ſive 46, ſecundūm alios, imp. mense circiter 3. *Eutrop. l. 9. Pompon. Lact. in Aemyl. Sex. Aur. Vict. Epit.*

XXXIV.

PUBLIUS LICINIUS VALERIANUS, Colobius dictus, Valerii Flacci filius, genere nobilissimus, quem nonnulli putant de gente Cornelia, ab exercitu Rhētico ſalutatus est Imperator, A. 254. Mirum quam diſſideant Historici in hoc Principe deſcribendo; nam quidam ſemifolida, & Reipublicę prorsus inutilem dicunt; alii

ali contra probatum hominem, summoque in honore semper habitum. In Germanos acerrime deservit, ex quo visa ipsi fortuna, & felicitas evanescere; Germani enim magna irruptione in Italiam Ravennam usque pervenire. Inde autem movens contra Saporem Persarum Regem, ab eodem captus est, A. imp. 6, nat. 4. secundum alios; misericordia apud hostes servitutem subiit, a qua nullis precibus, nulloque pretio potuit exsolvi. Obiit tandem iuxta quosdam Auctores, etiam ab iisdem excoriatus, & sale conspersus A. aet. 76. *Eutrop. l. 9. Sext. Aur. Vict. de Cesar. Trub. Pol. in Valer. Pomp. Lat.*

Martiniana, Valeriani altera uxor, ex qua natus Valerianus Junior. Hanc ope nummorum agnoscimus. Alterius uxoris, ex qua Gallienus, nomen ignoratur. *Trub. Pol. in Valer. Jun.*

XXXV.

PUBLIUS LICINIUS GALLIENUS, aliquibus in nummis Graecis etiam *Egnatii* & nonnumquam *Valeriani* praenomine donatus, Valeriani filius, a Patre Cesar jam factus, rerum summa solitus potitus est eodem capo, Imperatorque dictus A. 260. A patre optimè educatus fuit, liberalesque artes etiam diserte professus est. Patri autem censura sobitus, virtus omnibus se se addixit; luxu-

*Luxurie p[ro]l[ific]atissimae, & ignavissimae negligencie; inde
quæ factum ut plurimi e Romanarum copiarum Ducibus
contra ipsum insurgerent, imperiumque eidem eriperent
conarentur. Occisus est prope Mediolanum artibes Macrinii,
& Heraciani, dum pergeret contra Aureolum Tyrannum,
A. æt. 50, imp. post patrem 8. Treb. Pol. in Gall.*

Cornelia Salonina, nonnullis in Nummis Græcis Chrysogone appellata, Gallieni uxor. Genuit liberos, ut infra.
Legimus & nomen Pipare seu Pipas, ejusdem aut uxoris,
aut concubinæ Attali Germanorum Regis filia. Sex. Aur.
Vit. de Cæs. & Epit. Hanc ex ipsis veteribus alii eandem
cum Salonina dicunt; alii diversam asserunt, probabilius
quidem. Idem sensit nuperrimè eruditissimus Christianus
Gorlib. Schvuarzius, in Academia Aldorfina Pub. Pro-
fessor, Doctrinæ Antiquarie capit. 1, ad cuius rationes,
quibus opinionem suam luculenter tuetur, Lectorem re-
mitto.

Publius Licinius Cornelius Valerianus; Gallieni & Sa-
loninæ filius. Ab avo suo Valeriano factus est Cæsar, sed
brevi periit. Sex. Aur. Vit. Epit.

Cornelius Saloninus, seu Quintus Julius Salonintus Gal-
lienius, Cornelii Valeriani frater, eodem mortuo, Cæsar
a patre dictus est. Occisus est Coloniae, acclamato ad im-
perium Posthumo, qui datus ipsi fuerat in tutorem. Ibid.
Treb. Pol. in Postb. Præter hosce filios, filiam quoque Ju-
liam nomine Gallieno fuisse testatur Inscriptio Gruteriana.

Licinius Valerianus Junior, Valeriani Senioris & Mari-
nianæ filius, Gallieni frater. Juvenis probis moribus,
fratrique dissimilis unâ cum eodem occisus est. Treb. Pol.
in Val. Jun. & Gall. Pomp. Læt. in Valer.

Gnea Cornelia Stipeta, quam ope Nummorum tantum
agnoscimus, dicitur Valeriani Junioris uxor. Mediol.
Vaillant.

Gallicus cuiusdam Imperatoris Gallieni consobrinæ me-
gnisit Treb. Pol. in Celso tyraano. Hanc Augustam appella-
tam fuisse suadere conatur eruditissimè Ludovicus Val-
lemonius speciali Dissertatione de Numinoso aureo, in que
circum

circum caput Gallieni Imperatoris legitur *Gallienæ Augustæ*. Præsumere hoc noluimus, ne videamur doctissimi Viri conjecturam parvi facere. Cæterum consuli merentur ad Dissertationem ipsam responsiones, quæ videri possunt in *Biblioteca Nummaria P. Bandurii*, a *Fabricio illustrata*, num. 79, & 196; nec minus *Vallant* in ejusdem Nummi illustrationem. *Numism. Imp. Tom. II.*

Græcum Numisma Sulpitii Antonini ex Musæo Com. de Pembroc affert *Cl. Haym*, ipsumque Antonino cuidam ab Imp. Alexandro Severo ortum trahenti adjudicat: Ardua nobis tamen ipsius conjectura, disertissimè quamvis pertractata, videtur. Quidni Nummus sit Antonini Tyranni, qui hisce temporibus a *Zosimo lib. I* recensetur? Nisi tamen certior me conjectura fallit, Nummus ille ad Caracallam est referendus.

Gallieno Imperatore insurrexere triginta circiter Tyranni, qui Romanum Imperium dum affectant, sibique invicem rapiunt, cuncta sanguine ac sceleribus miscuere. Hi omnes ferè per Imperii limites Duces erant, dumque Imperator ignavia & luxuria perditissimus Reipublicæ curam negligenter, occasionem nova moliendi nafti sunt. Horum seriem non divulsam subtexemus, quamvis eorum aliqui sub Claudio, & Aureliano fuerint, a quibus sublati sunt. Historiam attingunt plures Auctores, ut *Pomp. Lat. in Valer. Sex. Aur. Vict. Eutrop. lib. 9. Oros. lib. 7. cap. 22.* aliisque; sed quia nullus uberior egit Trebellio Polione, qui ex professo triginta Tyrannorum Historiam scripsit, ideo ejusdem tantum utemur testimonio.

Marcus

Marcus Cassius Latiens Posthumus, Dux Transrhenani limitis, imperium arripuit Coloniae, occiso Salonino Gallieni filio. Cæsus est a Gallis novarum rerum cupidis fraude Lolliani, A. imp. 7. Vir fortissimus in bellis, in pace constantissimus, in omni vita gravis. *Idem.*

Junia

Junia Donata Posthumi uxor fuisse conjicetur ex Numismate æreo apud Jo. Jacobum Chisletum, Lumin. Prærog. in cuius altera parte Posthumorum Patris ac Filii capita extant, in altera vero muliebre caput cum epigrapha Junia Donata.

2.

C. Junius Cassius Posthumus Junior, jam dicti filius, a Patre Cæsar, inde & Augustus a Gallis dictus est. Juvenis eloquentissimus, qui auctor creditur Controversiarum, quæ Quintilianus Declamationibus adnectuntur. Obiit cum patre. *Treb. Pol.*

3.

Cyriades Saporis Persarum Regi sociatus, Antiochia & Cæsarea captis, Augustum se dixit. Adventante autem Valeriano, per insidias suorum occisus est. *Treb. Pol.*

4.

L. Ælius, aliis Decimus Lælius Ingenuus, vir fortis, Pannoniæ rector, a Mæsiaco exercitu Imperator est salutatus. Vixit a Celere Veriano Gallieni Præfecto, se ipsum, ne caperetur, occidit eodem quo tyrannidem invaserat anno. *Idem.*

5.

Lollianus sive Lælianus, ut ex Nummis tenendum videtur, vir fortissimus, sublato Posthuo, imperium arripuit in Gallia; profuitque Reipublicæ, nam Germanos coercuit. Occisus est a suis post aliquot menses, quod nimis effet in laboribus invidemis. *Idem.*

Mar.

48. Series Augustorum, Augustarum,

6.

Marcus Piavonius Victorinus, a Posthumo consors imperii factus, sublato Lolliano, regnavit solus in Gallia. Vir nulli sane secundus, nisi praecipit libidine fuisset. Sublatus est Coloniae a quodam milite, cuius uxorem corrumperat, post annum imp. secundum. *Idem.*

7.

L. Aurelius Victorinus Junior, prioris filius, a patre dictus est Cæsar qua hora interfectus est; ipseque, occiso patre, statim a militibus est confossum. *Idem.*

8.

Victoria, seu Victorina, Victorini senioris mater, sublatis filio ac nepote, Augustæ nomen retinuit, & Mater Castrorum dici voluit. Tetricum ad Imperium capessendum hortata est, quo imperante obiit; dubium naturaliter fato, an violento. *Idem.*

9.

Marcus Aurelius Marius, Mamurius etiam, & Vecturius dictus, ferri olim opifex, sed vir strenuus, & mira fortitudinis, in manibus praesertim ac digitis, post Victorinum rapuit Imperium, quod tribus tantum diebus obtinuit. Occisus est a gregario milite gladio, quem ipse olim fecerat; fuerat enim faber fertarius. *Idem.*

10.

Q. Nonius Regillianus e Dacia, Derebali Regis affinis, cum in Illyrico ducatum gereret, a Mæsiis acclamatus est Imperator per jocum inter cœnandum, inspecta ejusdem nominis notatione. Fuit in bellis probatissimus, multaque contra Sarmatas fortiter gessit. Milites autem Pro-

Provinciales timentes, ne in eos propter ipsum seviret Gallienus, sicuti olim sevierat propter Ingenuum, cundem paucos post menses interfecerunt. *Idem.*

II.

M. Acilius Aureolus, e Dacia, pastor olim, ut quidam traduerat, postea dux in Illyrico, coactus est a milibibus in Gallieni contemptum Imperium sumere. Conflicto habitu cum Claudio Imperatore, interiit ad Pontem Aureoli, nunc Pontirolo, in Insibria, anno imp. primo non expleto. *Idem.*

12.

Marcus Fulvius Macrianus, seu Macrinianus, in Oriente unà cum filiis acclamatus est Imperator. Dum movet contra Aureolum 45 millibus militum, in Illyrico cum Domitio Domitiano Aureoli duce congressus, occisus est anno imp. secundo inchoato. *Idem.*

13.

Quintus Fulvius Macrianus Junior, cum Patre Augustus est dictus, cumque eodem occisus. *Idem.*

14.

Cajus sive Cræsus Fulvius Quietus, alter Macriani senioris filius. Cum patre factus est Augustus. Occisis autem patre ac fratre, in Asiam reversus est; ibique est sublatus ab Odenato prope Edessam. *Idem.*

15.

Servius Anicius Balista, auctore Macriano Imperium capessendi, ipse quoque a quibusdam dicitur Imperium idem degustasse; vir sanè virtute bellica præclarus. Interfectus est dum in tentorio cubaret, a gregario milite jussu Odenati, non longè ab Antiochia, in vico Daphne. *Idem.*

D

Domi-

16.

Domitius Domitianus, a Domitiano ac Domitilla genitus trahens, juxta quosdam Auctores, quod tamen parum probabile videtur, Dux fuit Aureoli fortissimus, ac vehementissimus. *Zosimus lib. i* de ipso ait quod venerit in suspicionem novarum rerum, & brevi fuerit oppressus. Apud cœteros Historicos de ipsis imperio alcum Glentium. Ope autem Numitorum, affirmamus cu[m] Patino, & aliis e recentioribus, hunc Augustum fuisse, & Imperium quidem plusquam annum unum tenuisse. Una cum Domitiano Epitimium & Urbani pariter in suspicionem venisse tradit Auctor supracitatus.

17.

Odenatus Princeps Palmyrenorum, vir bellicosus, cuncto Valetiano; Regem se primū, inde Imperatorem quoque juslit appellari. Persas domuit, totumque ferè Oriens pacavit, ac Romano juri subjecit. Occisus est a Mæonio consobrino suo imperium affectante, conscientia, ut quibusdatin placet, uxore Zenobia, anno Imp. quarto inchoato. *Treb. Pol.*

18.

Herodes, seu Herodianus, Odenati filius ex altera uxore quam Zenobia, cum patre factus est Augustus. Juvenilis dilectissimus, & luxuriae prorsus Orientalis. Interfectus est cum patre. *Idem.*

19.

Herennianus, Odenati ac Zenobia major natu. Merguo patre imperioriis insignibus a matre regnandi avida ornatus est. Dubium ab Aurelianone vixit, am proprio perierit fato. *Idem.*

Timo-

20.

Timocharis, alter Odenati filius & Zenobiae, eandem
tum fratre fortè subiit; ejusdemque pariter mors incer-
ta. *Idem*. *Laginus* & *Balbatum* Zenobiae filium apud Ve-
pise. *in duresi*.

21.

Zenobia, de *Ptolemaiorum* stirpe, Odenati uxor. Impo-
ravit filiorum nomine sub Gallieno, Claudio, & Aurelia-
no, & quae tandem uita est, & in triumphum ducta. *Trib.*
Pol. Extr. lib. 9. Mirum autem quod *Zosimus* libr. i scri-
bit, ipsam in itinere obiisse, nec Romanam pervenisse.

Vabalachus, *Ermias* cognomento, alter Odenati filius.
Una cum noverca Romani juris factus est. Eius effigiem in
aversa parte quorundam numismatum Aurelianii videmus.
Patinus, *Mediob.*

22.

Macrinus, Odenati coadjutorius, eidem vitam rapuit, &
imperiudicata. Seu tamquam homo spurcissimus occisus est a
militibus. *Trib. Pol.*

23.

P. Aurelius, seu *Valerius Valens*, apud *Macedonas* Im-
perium sumpsit, ut se se a Macriani insidiis tueretur. Vic-
pax belloque bonus; sed mox occisus est a milibibus.
Idem.

24.

L. Calpurnius Piso, a Macriano ad eadem Valentis mis-
sus, cognito condota Imperatorum fuisse declaratum, in
Thessalia confudit, se quis ibi constituit *Imperatorem*.
Fuit sanitatis mira, & Frugi dictus; ipsique mortuo di-
vini.

52. *Scripsi Augustorum, Augustarum;*

vini honores, Statua, & Quadriga decreta sunt. Inter se
etus brevi est, missis percussoribus a Valente. *Idem.*

25.

T. Cæstius Alex. Æmilianus, in Ægypto ab exercitu
Imperator factus est, & ob victorias in iis regionibus Ale-
xandrinus appellatus. A Theodoro Gallieni Duce captus
est, & strangulatus, anno imp. secundo. *Idem.*

26.

Julius, alius Publius Saturninus, Dux optimus; ab exer-
citibus acclamatus, imperium sumpsit. Rebus rualtis egre-
gię gestis, cum severioris esset disciplina, ab iisdem, qui
ipsum elegerant, sublatus est, anno imp. circiter quarto.
Idem.

27.

C. Pesuvius Tetricus, favente Victorina Augusta,
Imperium arripuit in Galliis. Plura gessit pari fortitudine,
ac felicitate. Cum autem militibus insidiosis pressus nollet,
Aureliano se tradidit, a quo ductus est in triumphum: Sed
inde magno honore habitus, & Corrector totius Italicæ fa-
ctus est, cum tyrannidem quinqueanno circiter tenuisset.
Idem.

28.

Tetricus Junior, prioris filius, eandem cum patre fortu-
nam expertus est; cum eodem Cæsar factus, ab Aureliano
in triumphum ductus, ab ipsoque honoratus. *Ibid.*

29.

C. Annius Trebellianus, in Isauria factus est Imperator;
captus inde a Gallieni ducibus est, & occisus. *Idem.*

T. Cor.

30.

T. Cornelius Celsus, Africæ Tribunus, factus est ab Afris in Gallieni contemptum Imperator. Septimo die post interfectus est opera Gallienæ cujusdam Gallieni consobrinæ, de qua jam supra. *Idem.*

XXXVI.

MARCUS AURELIUS CLAUDIUS, e Dalmatia, Gallieni morientis sententia Imperator designatus, eodem mortuo votis omnium confirmatus est, tum in exercitu, tum postea Romæ in Senatu, A. 268. Imperator optimis moribus, sapientibus institutis, re bellica, & parsimonia vitæ conspectius. Aureolum statim viri; inde contra Gothos, innumerosque alios septentrionalis plaga barbaros movit, quos summo Reipublicæ bono profligavit, cæsis hostium 320 milib.; ob idque etiam *Claudius Gothicus* communiter appellatur. Obiit Sirmii in Pannonia ex lte, A. ætate. 32, imp. 2. *Treb. Pol. Pomp. Læt. in Claud. Europ. lib. 9.*

Appius Claudius Censorinus, vir omni honore perfensus, dum in agro suo degeret senex & claudus ex vulnere, quod in bello contra Persas Valeriani temporibus telo ipsi fuerat inflictum, unde per jocum *Claudius* dicebatur, factus est a militibus Imperator. Ab hisdem etiam est occisus, quod severioris esset discipline, paucis post diebus. *Treb. Pol. Pall.*

C. A. Pomponius Elianus apud Moguntiacum dominatum invasit, referente *S. Aur. Vict. Aug. Hist. Epit.* nec de ipso quod sciam, alia apud *Historicos* mentio.

D 3

XXXVII.

XXXVII.

MARCUS AURELIUS QUINTILLUS, Claudii frater, vir optimus, fratre mortuo, a Senatu Imperator factus est, A. 270. Cum exercitus Aurelianum acclamasset, ipse se imparem cernens, venas sibi solvit, imp. die 17, vel post aliquot menses, juxta nonnullos. Alii tradunt ipsum a Praetorianis interemptum. *Pomp. Lat. Trebel. Pol. in Claud. Sext. Aur. Vst. Epit. Eutrop. lib. 9.* Addit *Cassiod.* ipsum Aquilejæ occisum fuisse.

Crispus, Claudii & Quintilli frater. Filiam habuit Claudiā nomine, ex qua & Eutropio nobilissimo viro natus est Constantius Chlorus, de quo infra. *Treb. Pol. in Claud.*

XXXVIII.

VALERIUS, seu LUCIUS DOMITIUS AURELIANUS, obscuro natus genere in Panoniae urbe Sirmio, sive in Dacia iuxta quosdam Autares, a militibus evectus est ad Imperium A. 270. Princeps

ceps miræ virtutis in bellis, & disciplinae severissimæ. Plures retulit victorias, tam in Occidente, quam in Oriente, ubi inter cæteras præclaram illam de Zenobia, ejusque filiis. Dum contra Persas revertitur, fraude Mnesthei Notarii sui, qui multorum nomina scripserat, quasi illos Imperator morti destinasset, interfectus est a militibus prope Cænophruriū, inter Hærcleam & Byzantium, A. imp. 4. cum dimidio. *Vopisc. in Aurel. Europ. lib. 9.*

Ulpia Severina, Aureliani auctor. Genuit unicam filiam, ut tradit. *Vopiscus in Aurel.* Ejus nomen ex Nummis tantum dignoscimus, in quibus Septimus annus etiæ signatus observatur.

Firmus, seu Firmius è Seleucia, Aureliani temporibus tyrannidem arripuit in Ægypto. Fuit miræ fortitudinis, & edacitatis. Ab Aureliano vinctus est: Ali dicunt seipsum interfecisse paucos post menses. *Vopisc. in Firmo.*

Septimus quidam, eodem Imperatore, apud Dammatas Imperator effectus, mox a suis obruncatus est. *S. Aur. Vict. Epit.* Hic Epitimius ille, a Zosimo relatius, a nonnullis creditur.

Antiochus quidam, absente Aureliano, a Palmyrenis Imperator dictus est; sed Aurelianus reversus, oppido sine pugna captio, tyrannum propter conditionis humilitatem ne suppicio quidem dignum arbitratus, dimisit. *Zosim. libr. 1.*

X X X I X.

MARCUS CLAUDIUS TACITUS, Nobilis Romanus & Consularis, post sex mensium interregnum, quod primo tunc contigisse post Romuli mortem adnotat *Sleidan. lib. 2; in Tacito*, Imperator electus est a Senatu invitus reluctansque, A. 276. Princeps egregiis moribus, & vita parcissima; studiis adictissimus, ut qui nulla die aliquid, aut legere, aut scribere prætermitteat. Thermas publicas ædificavit, domo sua destructa, eademque claudi quotidie iussit ante lucernam. Scythes, qui transiecta palude Meotide, per Pontum ad Ciliciam usque pervenerant, debellavit partim ipse, partim per Florianum Fratrem. Dum ex Asia in Europam contendit, obiit Tarsi, aut ex febri, aut ex militum insidiis, imp. Menie 7. Sex. *Aur. Vict. Epit. Vopisc. in Tac.* Ex *Zosimo* videtur obiisse potius in Europa.

Ex *Vopisco* ipsum liberos suscepisse constat; corundem etiamen Uxorisque nomina in obscuro sunt.

XL.

XL

MARCUS ANNIUS FLORIANUS, Taciti frater ex eadem matre, sed ex alio patre, ut creditur, vir prodigus, & cupidus imperandi, mortuo fratre, arripuit imperium, A. 276. Interfectus est a militibus Tarsi, acclamato Probo. Alii autem scribunt, ipsum sibi met necem solvendo venas intulisse, imp. mensa.

2. *Vopisc. in Flor. Sext. Aur. Vict. Epit. & de Cæsar.*

De Uxoribus ipsius Liberorumque nomine apud Autores nulla mentio; & tamen liberos ipsi fuisse certum est.

XL I.

MARCUS AURELIUS VALERIUS PROBUS, genere ignobilis e Sirmio, filius cuiusdam Maximi, qui olitor a quibusdam dicitur fuisse, a militibus electus est Imperator in Oriente, A. 276. Vir disciplinæ severissimæ, & miræ virtutis in bellis. Tyrannos Saturninum, Proculum, & Bonosum dejecit, Barbarosque undequaque aut debellavit, aut terruit; quare *Victor omnium gentium Barbarorum, & Tyrannorum dictus est.*

Plu.

58 Series Auguſtorum, Auguſtarum.

Plura & maxima opera militum nisu & laboribus in Germania, Mæſia, aliisque proviñciis perfecit; solebatque dicere, annonam gratuitam militem comedere non debere. Id autem ægrè ferentes milites, ipsum prope Sirmium interfecerunt, A. ætat^e 50, imp. 6 *Vopisc. in Probo. Eutrop. lib. 9. Sex. Aur. Vict.*

Uxorem Probi, quam sanè ab ipso habitam conſtat, & quidem liberorum matrem, nonnulli Julianam Proclam nominant, qua auſtoritate non facili notum. In martyrologio Romano mentio fit Sancti Hadriani filii Probi Cæſaris, qui Licinia persecutionem in Christianos commotam exprobans, ab eodem iussus est occidi.

Saturninus, e Galliis oriundus, dux limitis Orientalis ab Aurelianō constitutus, Imperatorem se dixit in Ægypto. Missis a Probo militibus occisus est, ipso Probo tamen invito, qui ad eum adiūti epiftolas ſaepē miserat, in quibus veniam pollicebatur. *Eutrop. libr. 9. Vopisc. in Saturn.*
T. El̄ius Proculus, Albingauni in Liguria natus, impellentibus Gallois Lugdūni, sive prope Agrippinam secundum quosdam, ſumpſit Imperium. Vir fortis, & rei bellicæ peritissimus. A Probo fugatus est in ultimas Galliarum oras, ubi a Francis proditus Probi militibus, ab iisdem est interfectus. *Vopisc. in Proc.*

Viturgia, quæ & Sampſo dicta fuit, Proculi uxor. genuit filium nomine Herennianum. *Idem.*

Q. Bonosus, sive Bonosius, Britannus, vir admodum bibax, sed bellicosus, cum effet dux Rhætici limitis, Imperium ſibi usurpavit ad Rhenum. Victorius a Probo, laqueo ſe ipsum sustulit. *Vopisc. in Bon.*

Mānīa de Gotiorum gente, Bonosi uxor. Nata ex hac mini libeti, quibus Probus pepercit. *Idem.*

XIIII.

MARCUS AURELIUS CARUS, quem alii Romanum, alii Mediolanensem, alii Illyricum, alii Narbonensem dicunt, oculo Probo Imperator acclamatus est a militibus, A. 282. Princeps per omnes tam urbanos, quam militares gradus proiectus, vitoriisque clarus adversus Sarmates, & Persas. Obiit iusti fulminis prope Ctesiphonatem ad Tigrim fluvium. A. im. per. 2. Vopise, in Caro. Emrop. lib. 9. Sext. Ann. Vi. Pomp. Let. in Caro.

Liberos Caro suscepitos Carinum & Netherianum produnt Historici. Uxor autem ipsius nomen occultum habet, etenus, nostra hac deum aetate docere eruditissime conatus est Cl. Genebrierius, ipsam Magniam Urbicam suisse afferens, quae communi sententia pro Maxentii uxore habet, etenus est accepta, ut infra dicemus.

XLIII.

XLIII.

MARCUS AURELIUS CARINUS, Cari fr̄
lius natu major, a patre cum Numeriano fra-
tre ad imperii consortium adscitus, idem obti-
nuit post patrem A. 283. Homo luxuriae immodicæ, ut qui
dicatur fuisse novem uxorum vir. Audito Diocletianum
Imperatorem factum, venit in Italiam e Gallia, cui pater
ipsum præfecerat, interimque vicit Sabinum Julianum.
Contra Diocletianum inde movit, cum quo sœpius confli-
xit; tandem verò a suis desertus, imperfectus est a Tribuno
suo prope Mursiam in Mæsia; A. imp. 2 inchoato. *Vopif.*
in Carino.

Uxores novem a Carino ductas testis est idem *Vopiscus*,
quarum plerasque tamen prægnantes fertur dimisisse.

MARCUS AURELIUS NUMERIANUS, Cari
ni frater, cum eodem imperavit. Juvenis fratri
dissimillimus, moribus honestissimus prædictus, & eloquen-
tissimus; qui etiam Patris sui Cari vitam scripsisse perhibe-
tur. Occisus est ab Arrio Apro socero suo, qui ad impe-
rium aspirabat, A. imp. 1. Mortem patris adeo flevisse per-
hibetur, ut pene oculos amiserit. *Vopisc. in Num.*

M. Aurelius Sabinus Julianus, Italæ corrector, Cari-
no imperante, imperium arripuit. Ab eodem in Campis
Veronensibus occisus est juxta *Sext. Aur. Vict. de Cœsar.*
at *juxta Hist. Aug. Epit. Aug. Audorem in Illyrico.*

XLIV.

XLIV.

VALERIUS DIOCLETIANUS, JOVIUS, non tantum apud Auctores, sed etiam aliquibus in Nummis cognominatus, ante imperium Diocles a Dioclea matre dictus, Salonis in Dalmatia ignobilis gene-re ortus, Imperator factus est a militibus in Oriente, A. 284. Princeps fortis, & sapiens; superbus tamen, & supra modum crudelis. Aprum occidit, qui Numerianum sustulerat; Ægyptum rebellantem compescuit sublato Achilleo. Bagaudas in Gallia, quorum Duces Elianus & Amandus tyrannidem arripere conabantur, per Maximianum Herculeum; Quinquegentianos in Africa tumultuan-tes, Persasque vicit; duxitque in triumphum Narsis ipso-rum Regis uxorem. Christianos sævissimè persecutus est. Depositum Imperium Nicomediae, postquam ipsum per 20 annos tenuisset; inque suam Dalmatiam se recepit, ubi septimo anno post obiit, sumpto, ut plerique putant, veneno, A. ætat. 68, aut 78. *Vopisc. in Num. Eutrop. libr. 9. Oros. libr. 7, capit. 25. Sex. Aur. Vict. Epit. & de Cæsar. Pompon. Læt. in Dioclet.*

Seres

Serena, quam quidam Priscam, quidam Alexandram, quidam Eleutheriam appellauit, Diocletiani Uxor, sanctarum numero adscripta. *Baron Ann. Tom. 2. Arthemise ejusdem Diocletiani filiae mentio fit ab Ecclesia in vita S. Cyriaci, qui ipsam dicitur a Daemonie liberasse. Ipsi praeterea filia fuit Galeria Valeria, de qua infra in Maximiano Armentario.*

MARCUS AURELIUS VALERIUS MAXIMIANUS, *Herculus cognomento quod se de genere Herculis jactaret, Sirmii natus parentibus agrestibus, a Diocletiano factus est Imperator, sibique collega, A. 284; & prefectus est Occidenti, cum ille sibi Oriens reservasset. Fuit severissimus, veraque pestis, pernicies, & furia, & si quid immanius dici potest: Strenuus tamen; nam & Bagaudas, & Quinquegentianos, Persas, Germanos, aliosque vicit, ac repressit. Quo die Diocletianus Nicotriediae, ipse Mediolani depositus purpurae, & in Lucaniam secessit, imperii A. 16 iuxta Theophanis computum, juxta alios 20, quibus favet Auctor Paneg. Maximiano Aug. C. 11, qui eidem Annos imperii 20 attribuit. Imperium autem invadente Maxentio ejusdem filio, ipse quoque tursum libidine regnandi exarsit; sed inde reiectus, ad Constantiam generum suum configit. Cum vero eidem insidias fitteret, hisce ab uxore Fausta patefactis, ipse ejusdem iussu Massilia strangulatus est, A. ærat. 60. *Eutrop. libr. 9, & 10. Oros. libr. 7, cap. 8, & 26. Sed Zosimus, quem in multis a ceteris Auctioribus dissentire observamus, eundem tradit apud Tatsum morte consumptum, lib. 2.**

Eutropia, Sra mulier, Maximiani uxor. Genuit Maxentium, & Faustam. *Sext. Ann. Vict.*

Achilleus in Ægypto Imperium artipuit, terminaque per sex circiter annos. A Diocletiano captus, ferre dilanians objectus est. *Sext. Ann. Vict. de Cesar. Oros. lib. 7, cap. 25. Pomp. Lat. in Dioclet.*

Carav.

Carausius Hibernus purpuram sumpsit in Britannia. A Maximiano, qui eundem vi^{is}cere non potuerat, pacem impetravit, undeque & imperium totius insulæ. Post 7 annos interfactus est dolo Allecti. *Eutrop. libr. 9. Pomp. Læt. in Dioclet.*

Allectus, Carausii familiaris, occiso ob regnandi libidinem Carausio, invasit Imperium. Oppressus est autem tertio circiter anno ab Asclepiodoro Constantii Chlori præfecto. *Auct. cit.*

Julianus quidam, si alter a Sabino Juliano est, in Italia hisce temporibus tyrannidem arripuit. A Ducibus Diocletiani victus, acto per costas pugione, in ignem se proiecit. *S. Aur. Vitt. Epit.*

XLV.

FLAVIUS VALERIUS CONSTANTIUS, e Dardania, Clorus cognomento quod pallidior esset, filius Eutropii & Claudiæ, de quibus jam supra dictum est, ab Impe-

Imperatore Herculio Cæsar electus, eodem in privatum secedente, Augustus est dictus A. 304, factusque est consors Armentario, de quo infra. Cessit ipsi Gallia, Germania, Italia, Hispania, & Africa, e quibus Africam, & Italianam collegæ reliquit. Fuit Princeps optimus, omnibus amabilis, liberalis, ac strenuus. Alemannos ingenti clade profligavit. Obiit Eboraci in Anglia répentino fato sublatus, A. æt. 56, imp. a Maximiano 2, ab accepto autem Cæsaris nomine 14. *Treb. Pol. in Cland. Sex. Aur. Vict. Eutrop. lib. 10. Pomp. Lat. in Const. Oros. lib. 7, cap. 25.*

Flavia Helena, e Britannia, genere, si plerisque credimus, obscurissimo, Constantii prima uxor. Ex hac natus Constantinus M. Repudiata est ex Maximiani Imperatoris iussu, ut ipsius filiam Fl. Maximianam Theodoram ejus loco Constantius uxorem duceret. Obiit sanctissima mulier Romæ juxta quosdam quorum tamen infirma sententia est, supra Annum æt. 80. *Sext. Aur. Vict. Ruffin. lib. 1, cap. 7. Zonar. in Const. Eutrop. lib. 10.*

Flavia Maximiana Theodora, Maximiani Herculii priuigna (Eutropiæ scilicet ipsius uxor ex priore marito filia) secunda uxor. Ex hac nati Haniballianus & Constantius. Alii Delmatium adduunt, alii pro Delmatio alterum Constantinum, alii Haniballianum cum Delmatio confundunt. Filiae verò ipsi fuerunt Constantia, Eutropia, & Anastasia. *Pomp. Lat. Oros. lib. 7. cap. 25.*

GALERIUS MAXIMIANUS, *Armentarius* cognomento quod olim pastor fuisset, in Dacia ortus, a Diocletiano dictus est Cæsar Constantioque collega factus, inde autem cum eodem Augustus dictus est A. 304. Praefuit Illyrico, Græciæ, Orienti, iisque postea Provinciis, quas ipsi collegam cessisse jam diximus. Fuit libidinis, & crudelitatis immodicæ, & Christianos acerrimè persecutus est. Persas vicit cum Diocletiano. Contra Maxentium Severum misit, quo victo, ut dicemus suo loco, movit ipse ex Illyrico; sed, cum in itinere accepisset præsagium de militum suorum defectione si confluxisset, Illyricum repetuit.

E Ibi.

Ibidem obiit ex ulcere inguinali, *justo Dei iudicio, propter summam illam libidinem qua flagrabat*, ut ait *Theod. Mcib. vermbus misericordia exesu*. Quidam tradunt, ipsum sibi ex nimia vi doloris necem intulisse, A. imp. post Diocletianum 7. *Sext. Aur. Vict. Eutrop. libr. 10. Oros. lib. 7, cap. 25. Euseb. lib. 7, cap. 15.*

Galeria Valeria, Diocletiani filia, Maximini uxor. *Sext. Aur. Vict. Eutrop. lib. 9.* Hac mortua, Diocletianus Imperator Sufannati Gabini affinis suis filiam eidem Armenario uxori dare nitebatur; at Virgo Christianam se professa, constantissime nuptias subire recusavit; quapropter ejusdem Imperatoris iussu intra domesticos parietes gladio necata est. *Baron. Ann. tom. 2.*

FLAVIUS VALENS, seu VALERIUS SEVERUS, Illyricanus, Armentarii ex sorore nepos, ab eodem una cum Maximino Cæsar est renunciatus, praefectusque Italæ, & Africæ. Contra Maxentium missus captus est, & occisus, seu Romæ, seu Ravennæ; variant enim auctores. Nec desunt qui referant, ipsum dolis Maximiani Herculii e Lucania Romam ad Maxentium filium pergentis circumventum fuisse. *Sext. Aur. Vict. Eutrop. lib. 10. Oros. lib. 7, cap. 25, & 28.*

Severianus Severi hujus filius refertur a *Bondur.*

MAXIMINUS, DAZA dictus ante Imperium, Armentarii pariter ex sorore nepos, Cæsar una cum Severo, ut diximus, creatus est ab avunculo, ipsique sunt Provinciae Orientales assignatae. Cum audivisset Liciniam Augustum appellatum, ipse se quoque Imperatorem dici jussit. Savissimus fuit, praesertim cum maderet virgo, cuius erat avidissimus; pluraque adversus Christianos editit exempla immanitatis. Amator tamen Literatorum fuisse fertur. Suscepso contra Licinium bello, primo conflietu vitor extitit, sed inde saepius profligatus est; quare in fugam veluti se conjecit ex Illyrico, ubi fuerat pugnatum, obiitque Tarci in Cilicia morbo ferè, quo avunculus.

Ius. A. imp. circiter 8. Alii referunt; ipsutu se fit singularis.
Sex. Aur. Vict. de Cæsar. Enseb. lib. 8, cap. 16. Eutrop. lib. 10. Pomp. Lact.

Uxores ipsius tiberosque a Licinio interfectos produnt scrittores; eorum tamen nomen ad nos non pervenerunt.

Marcus Aurelius Valerius Maxentius, Maximiani Herculanii & Eutropie filius, a Praetorianis Imperator factus est Romæ, quos ipse Constantini invidens gloriæ magnificis promissis ad scelus pellegerat, A. 306. Homo libidinosus, sævus, incantationibus addictus, in Christianos impius. A Constantino M. vixus est ad Pontem Milvium, & Tiberi absorptus, A. nat. 30, imp. 6. Eutrop. lib. 10. Pomp. Lact. Gros. lib. 7, cap. 28. Imperii 6. annos ipsi assignaretiam Nazarius in Paneg. Constant. Aug. cap. 33.

Magnia Urbica; pro Maxentii uxore accepta haecenus est; & filia Armentarii credita. V. Oconem, Patinum, & alios. Alii Magnentii uxorem existimant. P. Harduinus ait autem Catini, aut Numeriani. Singulas hæc sententias refellit Cl. Genebrierius, speciali Dissertatione, quæ Parisiis gallice scripta primùm prodiit A. 1704; nimirumque eam in Cati Imp. conjugem vindicante. Utique verum fateamur, non improbatidis; plausibilius quinimq; conjecturis rem docet Auctor eruditissimus.

Romulus, Maxentii filius, A. Parre factus est Cæsar, obiitque ante ipsum. Alterum Maxentio filium quidam Auctores tradunt, nomen tamen non indicant.

Alexander, seu Phryz, seu Pantionicus origine, Imperator apud Carthaginem factus est, A. 311, in odium Maxentii statim vero a Russo Volusiano, quem Maxentius miserat, est oppressus. Sext. Aur. Vict. de Cæsar. Zofini. lib. 2.

Nigrinianus, seu Nigridianus, haecenus comitatus, pro Alexandri filio creditus est. Ita post Triplum Patinum, aliquie: At Cl. Genebrierius modò laudarus, speciali Dissertatione Parisiis primùm A. 1704. impressa vulgatam refellit opinionem; ex literatum enim, quæ in Numitorum Subligationis visuunt, comparatione his cum compari-

bus ab iudicat. Ad anteriora igitur alegat, ut aut Aureliani nepotem, aut Numidiani filium adstruat. In hoc tamen minus feliciter processisse nobis videtur, ac in Magnia Urbica, de qua supra; non mediocri tamen nihilominus laude & pro isto egregio conamine vir doctissimus dignus est judicandus.

Valens factus fuisse dicitur Imperator hisce tempore, a Licinio autem morte multatus. *S. Aur. Vict. de Cæsar. Epit.*

CAJUS VALERIUS LICINIANUS LICINIUS, gente ignobilis e Dacia, ab Armentario post occidum Severum Augustus dictus est, A. 308. Literatis omnibus urbe depulit: In Christianos immanissime fæviit: Maximinum, ut diximus, sepius fudit. Cum Constantino M. quoque bellum gessit; primò propter persecutionem Christianorum, qui bus Constantinus ipse favebat; secundò verò quod provincias omnes Maximini sibi usurpatet. Vicitus est autem primò in Pannonia, inde in Thracia, tandem in Asia prope Chalcedonem. Intercedente autem uxore Constantia pactus est cum Constantino pro vita, ut imperio se abdicaret; quare Thessalonicam privatus concessit. Sed cum ibi rursum nova moliretur, interfactus est a miliebus, A. ætat. 60, imp. 16. *Sext. Aur. Vict. Pomp. Lat. in Licin. Eutrop. lib. 10. Oros. lib. 7, capit. 28. Anon. excerp.*

Constantia, Constantii Chlori ex Theodora filia, Constantini M. soror, Licinii uxor, quam duxit ipse Medioli- ni. *Sext. Aur. Vict. Eutrop. lib. 10. Ruffin. lib. 1, cap. 11.*

Licinius Junior, egregius juvenis optimaque indolis, Licinii & Constantiae filius. A Constantino M. Cæsar factus est. Obiit ex Faustæ amitæ infidili; verebatur enim, ne virtute sua filiorum suorum progressibus obesseret. *Sext. Aur. Vict. Pomp. Lat.*

Martinianus, Officiorum Magister, Byzantii factus est Cæsar A. 324 a Licinio fugiente a clade Pannonica, Ali- gutiusque etiam dictus, ut constat ex Numismatibus. Dubius post annis

annis jussu Constantini in Cappadocia occisus est; ibidem prius relegatus statim ac vixius fuerat; quod duos menses circiter postquam imperium usurpaverat contigisse quidam e Scriptoribus tradunt, non enim in hoc omnes convenienter. *Sext. Aur. Vict. Anonym. excep.*

X L V I.

FLAVIUS VALERIUS CONSTANTINUS, Constantii Chlori ex Helena filius, Caesar jam ele-
ctus a patre, eodem mortuo in Britannia Imperator ac eius acclamatus est; anno circiter 307 adnitente preser-
vum Ercio Alamannorum Rege, qui Constantium comita-
batum. Pater igitur primò ditionem tenuit, inde populatim
auxit, donec tandem subacto Licinio totum Romanum Im-
perium solus obtinuit, A. 324. Hoc in Orientale, ac Occiden-
tale distinxit; voluitque caput hujus Romanum esse, illius vero
Byzantium, quam urbem mirè ampliavit, communivit, ac
dedicavit A. 330; novamque Romanam dixit, ab eisdem po-
stea nomine Constantinopolim appellatam. Princeps vir-
tutibus cumulatus, qui & Republicam sapienter admini-
stravit, & virtute bellica nulli secundus extitit. Vicit Sarma-
tas, Gothos, aliosque Romani nominis hostes; Tyrannos
quoque repressit, & extinxit. Quocirca innumeris clausis via-
ctoriis Magni cognomen Imperatorum primis reportavit.
Christianis favit semper, & Ecclesiasticis summa privilegia
concessit. Baptismam suum distulisse fertur a quibusdam,
nec ipsum accepisse nisi morti proximus; ab Eusebio Epi-
scopo Nicomediensi. Zonaras tamen, aliquie communius
tradunt eundem a Sylvistro Romano Pontifice baptizatum.

E 3 Sed

Sed quæcunque inter Constantiū & Sylvestrū intercessisse a nonnullis referuntur (ut baptizatio praedita, donatio Romanæ Urbis eidem Pontifici, curatio Imperatoris a lepra per eundem, &c si quæ sunt alia) ita varie tradi videntur, ut affirmare ipsa historicè non audeamus, sed attingamus raptum, feliciori consultationi veritatem eruendam relinquentes. Obiit optimus Imperator Nicomedie; crediturque ex veneno fraude domesticorum, A. æt. 63, aut 65 circiter, imp. post Licinium 13; cùm a patris morte per annos 31 Romanis rebus præfuisse. *Sex. Aur. Vict. Eutrop. l. 16. Euseb. in vit. Conf. Oros. l. 7, c. 28. Zonar. in Conf. Constant.*

Minervina Constantini prima uxor. Genuit Crispum. *Sex. Aur. Vict. Epit.* ipsam dicit concubinam.

Flavia Maxima seu Maximiana Fausta, Maximiani Herculii filia, secunda uxor: ita ut pater & filius duas ejusdem Maximiani fratres sibi sagaverint, ut adnotat *Zonar. in Constantino*. Genuit Constantiū Juniorem, Constantiū, Constantiū, Constantiam, Constantianum seu Constantinam, & Helenam. Ejusdem artibus privigenis Crispus sublatus est, ne infra dictemus: Dolo autem defecto, iussit ipsam Conflammantis in accessum balneum includi, cuius nimio calore extincta est. *Pomp. Lat. Zonar. in Constant. Eutrop. l. 10.*

Non pretermittimus Bassianum quoque Cesarem infere, quamvis a plerisque vix nominetur. Misit igitur Constantinus M. Constantium ad Licinio Imperatorem collegam suum; ut Bassianus hic Cæsar crearetur, & inter eosdem medius Italiam obtineret. Tanta vero frustratio Licio, movit Bassianus in Constantiū; sed in conatu deprehensus, ejusdem iussu sublatus est. *Anon. excerp.*

Anastasia, Constantini Chlori & Fl. Maximianæ Theodora filia, Constantini M. soror, Bassiani uxor. *Idem.*

Fl. Julius Crispus, Constantini M. ex Minervina filius. A Patre factus est Cæsar, A. 317. Hunc Fausta noverca odio habens (verebatur enim ne perire, & fortitudine militari filiorum suorum famæ atque incrementis labens inferret) parti accusavit, tanquam se de incesto traftasset: Quocirca ejusdem iussu interfactus est Polachus Istria.

Istria . A. 326. Sex. Aur. Vict. Pomp. Lat. in Constant.

Uxorem huic Helenam nomine fuisse doceat ex Theodo-
siano Codice Bandurius.

XLVII.

FLAVIUS CONSTANTINUS JUNIOR, Magni & Faustæ filius natu major, mortuo patre, Imperio cum fratribus potitus est, A. 337; ipsique cœsit Europa trans Alpes. Fuit ingenio superbis, & inquietus; quare sibi assignatae ditioni non acquiescens, jura fratris Constantis invasit; & Aquilejam usque validissimis viribus pervenit. Ibidem vero collara manu, insidiis circumventus dejectus est equo, & confossum, A. ætat. 25, imp. 3. *Sext. Aur. Vict. Pomp. Lat. in drvis. Imp. Rom. Europ. lib. 10. Oros. l. 7, cap. 29.*

Uxores habuit duas. Primam sibi despensam a Patre; alteram, cum jam Augustus esset, ex Hispania Virginem quandam nobilissimam. *Valesius in not. ad Am. Marcell. lib. 14, cap. 1, ex Euseb. & aliis.*

FLAVIUS CONSTANS, alter Magni & Faustæ filius, Italiam, Illyricum, Græciam, & Africam sortitus est; occisoque fratre ejusdem quoque Provincias sui juris fecit. Bellicæ virtutis, ac justitiæ primò specimina exhibuit; mox verò ad delicias, & ignaviam deflexit animum, pecuniaque tenax factus est: Militum idcirco animos in se convertit; contraque ipsum insurrexit Augustæ Vindelicorum, sive Augustoduni, ut malunt alii, Magnentius. Hic etiam milites misit, qui Imperatorem cubantem in tentorio, exque venatione, qua mire delebatatur, delassatum interfecerunt, non longe ab Hispaniis, in oppido, cui nomen *Helenæ*, A. ætat. 30, imper. 13. *Auctores citati. Sext. Aur. Vict. Epit.* annos ipsi ætatis 27, *Eutropius* autem Imperii 17 attribuunt.

FLAVIUS VALERIUS CONSTANTIUS, Magni & Faustæ filius, Orientalibus provinciis primò ex rerum divisione præfuit; fratribus inde mortuis toto Romano Imperio potitus est, quod contigit Anno circiter 350. Princeps impius, ambitiosus, ingenioq[ue] levioris; Arrianis enixè favit, Catholicosque acriter est inse- cutus. Tyrannos Magnentium, Vetraniōnēm, Sylvanumque sustulit. Sarmatas feliciter vicit; quare Sarmaticus dictus est: Parum verò prospere pugnavit cum Persis. Obiit apud Mopsocrenen in Cilicia, ad Tauri montis radices, ex febri, A. ætat. 41, seu 45, imp. 24. *Auct. cit.*

Aurelia Eusebia, Constantii juxta quosdam prima uxor, secunda juxta alios, qui huic tres uxores adscribunt, & primam Constantii patruī sui filiam fuisse contendunt, quo nomine incertum. Impudica mulier; a marito tamen supra cæteras amata, quamvis etiam sterilis fuerit. *Sext. Aur. Vict. Am. Marcell. lib. 16, cap. 10.*

Maxima Faustina, ultima uxor. Ex hac nata est Constantia Posthuma, Gratiani Imperatoris uxor. *Pomp. Lat. in Constant. Am. Marcell. lib. 21, cap. 16.*

Fl.

Fl. Julius Delmatius, nepos Constantini M. ex fratre Haniballiano, quem alii Delmatium vocant, a patruo factus est Cæsar A. 335, ipsique Thracia, Macedonia, alieque provinciæ assignatae. Occisus est autem in Oriente in factione militari, non repugnante, immo consentiente potius, ut creditur, Constantio Imperatore, postquam tres annos rebus præfuisset. *Sext. Aur. Vict. Pomp. Læt. in Conf. Zofim. lib. 2. Anon. excerp.*

Fl. Claudius Hannibalianus, seu Anaballianus, Delmatii Cæsaris frater, Rex Regum & Ponticarum gentium dictus est, & Nobilissimus dignitate decoratus. Ipse quoque Constantii artibus periiit. Hoc idem contigit & Constantio Constantini M. fratri, qui eandem obtinuerat Nobilissimus dignitatem. *Auctores cit.*

Constantia, seu Constantina, Constantini M. & Faustæ filia, Haniballiani uxor. Nupsit postea Constantio Gallo, ut infra.

Magnentius, in Gallia ortus e parentibus Britannis contra Constantem, ut diximus, Imperium artipuit A. 350. Homo ingratissimus, qui vitam illi rapiuerit, a quo paulo ante fuerat in factione militari servatus, obiecto paludamento. A Constantio, qui prius ipsi frustra aquas pacis conditiones obtulerat, ingenti clade fusus est ad Mursam, in qua tamen penè victo similis victor fuit. Bis rursum conflixit iniquo marte Magnentius, qui Lugdunum inde fugit bellum reparaturus; sed ibi obsestus, necem sibi intulit, A. ætat. 50, imp. circiter 4. *Oros. l. 7. c. 29. Pomp. Læt. in Magn.*

Flavia Justina, Magnentii uxor; deinde Valentiniani Imperatoris.

Magnus Decentius, Magnentii frater, ab eodem factus est Cæsar Mediolani, A. 351, & Galliis ptaepositus. Auditæ fratris morte, laqueo vitam sibi eripuit, apud Senonas, A. imp. saltem 2, ut patet ex Nummis. *Oros. ibid.*

Desiderius, Magnentii ac Decentii frater, unà cum hoc Cæsar est declaratus. A fratre Magnentio in furorem ex desperatione conuerso, dum morti proximus esset, vulne-

Vulneratus est ; ex vulnero verð convalescens , supplicem se exhibuit Constantio ; veniamque obtinuit . *Ibid. Z. nar. in Constant.*

Flavius Popilius Népotianus , quem *Sex. Aur. Vict. de Cæsar. Potentianum appellat* , Constantini M. ex sorore Eutropia nepos , occiso per Magnentium Constanti Imperatore , Augustum se Romæ constituit A. 350 cœciter . Post 28 dies obtruncatus est ab Heraclida , (alij vocant Anicetum) Magnentianæ factionis vita , ab eodem dolosè ad colloquium adductus . *Sex. Aur. Vict. Epit. Eutrop. lib. 10. Oros. lib. 7. c. 29.*

Vetranio , seu Britanius (nota obiter a quodam recentiore perperam Vetranionem , & Britannionem distincte recenseri pro duobus tyrannis) Pannonici rector exercitus , Imperator dictus est apud Mursam post occisum Constantem A. 350 Stratagemate a Constantio victus , ac regno est exutus post menses decem circiter ; veniam tamen , & voluntarium otium impetravit ; oblitusque sexenfio post in Bithynia . Fuit probus , & morum prorsus veterum , literarum autem omnino expers ; & usque ad stultitiam ferme simplicissimus , qui prima elementa ipsarum noanisi grandævus acquisierit . *Ibid. Pomp. Lat. in Britan.*

Sylvanus , Bonitii viri Franci filius , ingenio blandissimus , a Constantio missus in Galliam contra Germanos , Imperatoris nomen Colonæ assumpsit , coacte tamen potius , quam voluntariè . Contra ipsum misit Constantius Ursicinum praefectum , cuius suas milites , facto de industria tumultu , tyrannum occiderunt , imp. mense primo , A. 355 . *Ibid. Am. Marcel. lib. 15. c. 5.*

Gallus , seu Constantius Gallus , Constantii Constantini M. fratri & Gallæ filius , Juliani Imperator frater , a Constantio Patrie suo Cæsar factus est A. 351 ; reliquæ Orientis moderator cum ipse tenderet contra Magnentium . Multa in Oriente ferociter & crudeliter gessit , instigante præcipiti uxore : Quare ab Imperatore in Italiam per speciem consultationis habendæ vocatus ,

tus ; cum non longe ab Itria esset, a praefidiariis Imperialibus captus est, & Polam ductus, ubi revictis post terga manibus obtruncatus est, A. 354; cum Imperasset annos 3. *Eutrop. Lib. 10. Ann. Marcell. lib. 14. cap. 1. Gc. item 11. Pomp. Lact. in Gal. P. Harduin. & Genebrinus ipssi Nummis aliquot ex his adjudicant, in quibus Constantius Junior legitur, quos Antiquiorum reliqui Constantii Constantini M. filii semper iudicavit.*

Constantia, seu Constantina, Constantini M. filia, Galli auxor, prius autem Hamballianus, ut supra. Femina ferox & truculenta. Obiit ex febre in itinere, quo ad fratem suum Constantium cerebatur. Suet. Aug. Vict. Pomp. Lat. Am. Marcell. loc. cit.

Saturninum Tyrannum hisce temporebus conjecturum vi affigit Cl. Banditter, cum nimis ejusdem Nummus eadem epigraphe insignitus appareat; qua Constantis, Constantii, aiorumque contemporaneorum Numismata. Ceterum de hoc Tyranno apud Historicos nulla mentio.

X L V T I

FLAVIUS CLAUDIUS JULIANUS, *Apostata cognominatus, & Parabata apud Svidam quod a Christi fide ad cultum Idolorum desieverit, Constantii & Basilinae filius, Galli Cæsaris frater, a Constantio Imperatore Cæsar post Galli obitum constitutus, Imperium obtinuit solus, A. 361. Favit literatis, fuitque assiduus in studiis, moribus alioquin truculentus, Christianorumque savissimus persecutor. Cum adhuc Cæsar esset*

76. Series Augustorum, Augustarum,

esset missus ab Imperatore in Gallias, Barbaros omnes
undequaque vicit, & compescuit. Expeditionem suscepit
adversus Persas, primoque congressu pugnavit feliciter;
sed, conflictu rursum habito, vulneratus est, dubium
a Persane, an a Dæmonie: Dumque moreretur, sanguinem
manu haustum e vulnere in aerem projectis his vocibus
Vicisti Galilee. Obiit A. ætat. 31, imp. 2. *Sext. Aur. Vict.*
Eutrop. lib. 10. Am. Marcel. lib. 15, c. 8, & l. 25. cap. 3. Oros.
lib. 7, cap. 30. Pomp. Læt. in Jul.

Flavia Julia Helena, Constantini M. filia, Juliani
uxor. Huic Eusebia Constantii conjux poculum dedit,
ut quotiescumque gravida fieret, abortum pateretur. Obiit
ex partu. *Am. Marcel. lib. 16, cap. 10. & lib. 21. c. 1.*

Adnotandum hic judicamus, *Cl. Bandurium*, in ea
esse opinione, ut Nummi, in quibus *Fl. Maxim. Helena*
legitur, Juliani uxori adjudicentur; in quibus vero *Fl.*
Jul. est, ii Constantii Chlori conjugi. Qui vero *N. F.*
literas præferunt, hoc est *Nobilissima Femina*, eos ad
Crispi Helenam reponit. Idem laudatus Auctor Num-
mos, in quibus *Isis Faria* legitur, qualis hic a nobis af-
fertur, juxta communiorum opinionem olim cusus, ab
Helenæ Julianæ Nummis explodere videtur.

XLIX.

FLAVIUS JOVIANUS, quem alii Juviahum appellant, alii Jovinianum, Varronianum viri præclarri e Pannonia filius, occiso Juliano, Imperator renunciatus est a militibus A. 363. Princeps pius, Christianorum amator, pacique addictior quam bellis. Quare pacem fecit cum Persis, non sine P. R. ignominia, nam ex eadem Imperii fines non parum diminuti sunt; ideoque multis etiam scommatibus exceptus est. Obiit in opido, cui nomen Dadasthaæ, inter Galatiam & Bithyniam, seu ex cruditate stomachi, seu ex noxio halitu cubiculi, in quod recens calce illitum prunæ fuerant importatæ, A. ætat. 33, imper. mense 8. *Sext. Aur. Vict. Epis. Eutrop. libr. Io. Am. Marc. lib. 25, cap. 6. Ruffin. lib. 2, cap. I. Oros. lib. 7, cap. 31.*

Charita, quam alii vocant Charitem, alii Charitonem, Lucilliani filia, Joviani Uxor. Genuit Varronianum, seu Valonianum, ut à quibusdam scribitur, quem pater creavit consulem; sed nunquam induci potuit ut curuli sella vheretur. *Am. Maxel. lib. 25, cap. 10. Cedren. Zonar. in Jov.*

Joviano mortuo suffragiis omnium designatus fuerat Imperator Sallustius Præfector-prætorio, qui recusavit Imperium, senectutem causatus. In ejusdem inde filium studia concurrebant; at pater pro eodem pariter Imperium deprecatus est, quod nimium juvenis esset. *Zosim. lib. 3, in fine. Zon. in Jov.*

L.

L

FLAVIUS VALENTINIANUS, ex oppido Parthoniae Cibala, non longe a Belgrado, Gratiani filius, qui Funarius dicebatur quod eidem summi portanti quinque robusti milites extorquere nequiviverint; Imperator electus est Nicæa, A. 364. Fratrem Valentini consortem fecit imperii, Oriensque ipsi demandavit, Occidentalibus sibi provinciis reservatis. Princeps pius, iustus, rei militaris peritus, ingenio solets, sermone disertus, ad iracundiam verò pronior. Saxones vicit, & Alemannos. Obiit apoplexia correptus ex fractidia, dum Quadorum latrocinia excusatium legatos audiret, ad Brigonem oppidum in Silesia, A. ætat. 55, imp. 12. *Paul. Diac. lib. I. Am. Marcel. lib. 26, cap. 2, & l. 30, cap. 6. Pomp. Læt. in Valcitt.*

Valeria Severa, Valentiniani uxor, ex qua natus Gratianus. *Socrat. lib. 4. cap. 26.*

Flavia Justina, Magnentii primi uxor, inde Valentini secundo loco repudiata Severa. Genuit Valentinianni Juniores, Justam, Gratiam, & Gallam. *Am. Marcel. l. 30. c. ult. Paul. Diac. l. 1. Zonar. in Vales. Zosim. libr. 4.*

Firmus, seu Thirmus, ut est apud *P. Diaconum*, Valentinianni temporibus apud Mauritaniam, cuius Principis Nubeli filius fuisse traditur, Imperium arripuit. Quidam tamen dicunt, ipsum se Regem tantum, non Imperatorem appellasse. *A Theodosii M. patre vixus*, eidem suplicem se se exhibuit, veniamque obtinuit. Nova inde

cu-

cupiens ad Isafenses confugit, a quorum Rege captus est, sed, ne Theodosio traderetur, sibi fauces elicit. A. 374, aut 375. *Am. Marcell. lib. 29, c. 5, & 6. Paul. Diac. lib. 1.*

Valentinus, seu Valentinianus, iisdem temporibus tyrannidem affectavit in Britannia, sed statim oppressus est *Zosim. lib. 4.*

FLAVIUS VALENS, Valentiniani frater, ab eodem factus est, ut diximus, Imperator, & Orienti praefectus A. 364. Fratri dissimillimus crudeliter se gessit, Arianaque infectus haeresi Orthodoxoꝝ est insecurus. Procopium tyrantum sustulit; cum Gothis, & Persis anticipati pugnavit marte. Rursum contra Gothos movens, viatus est ab iisdem circa Hadrianopolim; ipseque e confitu vulneratus in tugurium se recepit, ubi injecto ab hostibus igne consuiptus est, A. æt. 50, imp. 15. Alii saucium e pugna inter fomenta trahantur periisse tradunt. *Sext. Am. Vict. Paul. Diac. libr. 1. Am. Marcell. lib. 26, cap. 4. lib. 31, cap. 13. Pomp. Lat. in Valenti.*

Albia Domitia, seu Dominica, seu Dominica, Valentis uxor. Foemina callidissima, & impia, cuius mortuus ipse quoque maritus veram fidem fertur rejecisse. *Paul. Diac. Pomp. Lat.*

Prokopius Cilix, Juliani Imperatoris cognatus, Imperium sibi usurpavit Constantiopolis, nonnullasque Provincias Orientis sui juris fecit. A. 365. Contra ipsum movit, Valens; tyrannusque a suis detelitus est, & a Gomario atque Agelone, quos sibi sperabat fideles futuros, vincitus Imperatori traditus A. æt. 41, imp. mense octavo. Ipse capitulum discerpi, inde proditores quoque supplicio affici justit. *Am. Marcell. lib. 26, c. 6, & 9. Sext. Am. Vict. Ores. lib. 7, cap. 32. Sozom. lib. 6, cap. 8.*

L I.

FLAVIUS GRATIANUS, Valentiniani ex Seve-
ra filius, a Patre factus jam Cæsar & Augustus,
Imperium folus patruo mortuo affecutus est, A.
378. Princeps humanus, liberalis, religiosus, paternæ
que in Catholicos haeres pietatis. Alemannos domuit,
Gothos, aliosque Barbaros per Theodosium M. oppres-
sit, quem etiam ad imperii consortium vocavit. Factus
autem in administranda Republica negligens, barbaros
etiam milites Romanis prætrahit, qui hoc ægrè ferentes,
cum adversum Tyrannum Maximum pugnandum esset,
defecerunt prope Lugdunum; ipseque Imperator ab An-
dragatio ejusdem Maximi præfecto per dolum occisus est,
A. ætat. 29, imper. a patrui morte s. Sext. Aur. Vit. Paul.
Diac. libr. I. Cassiod. Am. Marcel. lib. 27, cap. 6. Cedren. in
Grat.

Fl. Maxima Constantia Posthuma, Imperatoris Con-
stantii & Faustinæ filia, Gratiani uxor. Am. Marcel. lib.
21, cap. 16.

Læta, aliis Creusa dicta, Pissamena filia, Gratiani alto-
ra uxor, qua post Mariti obitum Romæ sub Theodosio
vixit,

vixit, ex ejus liberalitate unà cum matre ære Fisci mensæ regiae apparatu gaudens. *Zosim. lib. 5.*

FLAVIUS VALENTINIANUS JUNIOR, Senio-
ris e Justina filius, Gratiani frater, Augustus adhuc
puerulus renunciatus, sive ab exercitu, sive a fratre se-
cundum alios, imperavit cum eodem; Orientalesque, ad
Meridionales provinciæ ipsi contigere. Ex educatione im-
piæ matris Arrianam hæresim professus, Orthodoxyis acer-
bissimum se præbuit. Strangulatus est apud Viennam Gal-
liæ ab Arbogaste, qui dignitate Comitis a Gratiano dona-
tus, ita ex auctoritate atque arbitrio res aulæ administra-
bat, ut Imperator ipsi subesse cogeretur. Obiit A. æt. 26,
imp. post patrum Valentem 16. *Paul. Diac. lib. 2. Pomp.
Læt. in Valent. Oros. lib. 7, cap. 35.*

Flavius Magnus Maximus, seu Maximianus, quem e
Constantini genere fuisse multi tradunt, Tyrannidem ar-
ripuit in Britannia A. 383; eandemque per Gallias exer-
cuit. Vir alioquin fortis, & strenuus, inque expeditioni-
bus adversus Barbaros probatus. Vicitus est a Theodosio
ad Sisciam, sive amnem, sive urbem; inde Aquilejæ ca-
ptus, ab ejusdem militibus interfactus est, A. 388. *Sext.
Aur. Vict. Paul. Diac. lib. 1, & 2. Pomp. Læt. in Valent. &
Theod. Oros. lib. 7, cap. 35.*

Flavius Victor, Maximi filius. A Patre Cæsar est fa-
ctus; ipso autem sublatō, ab Arbogaste, seu juxta alios
a Theodosii militibus est occisus. *Sext. Aur. Vict. Paul.
Diac. lib. 2.*

L I I.

FLAVIUS THEODOSIUS, Honorii & Thermantiae filius, genere nobilissimus ex Hispania urbe Italica, a Gratiano prope Sirmium evectus ad Imperium A. 379, solus idem post Valentinianum Juniorum obtinuit, A. 392. Imperator pietate, clementia, fortitudine, moderatione nulli secundus, qui & Magnus idcirco solet appellari. Tyrannos Maximum, Eugenium, & Arbogastem sustulit. Obiit ex Hydrope Mediolani A. ætat. 50, aut juxta alios 60, imp. post Valentinianum 3, ab electione autem sua per Gratianum facta 16. *Sext. Aur. Vict. Pomp. Læt. in Tbed. Paul. Diac. lib. 2.*

Ælia Flacilla (*D. Nicepb. Placilla*) Theodosii prima uxor; fœmina pietate, & liberalitate in pauperes insigni. Ex hac nati Arcadius, & Honorius. *Pomp. Læt. Zonar. in Tbed.*

Galla, Valentiniani Senioris filia, secunda uxor. Generuit Gallam Placidam matrem Valentiniani III. *Paul. Diac. lib. 2. Jornand. de reb. Get. S. 54.*

Eugenius, genere Francus, Rhetor olim, ab Arbogaste qui Valentinianum occiderat, Imperator factus est A. 392, & ingenti exercitu contra Theodosium missus. Pugnatum pri mō est prope Aquilejam vario marte; postridie verò co llatis iterum signis, Eugenii copiæ, non sine divino nūmine, fracte jam ad Theodosium defecerunt, vincitumque Imperatori Tyrannum exhibuerunt, qui statim ad eū iusdem pedes occisus est, post annos duos, & menses aliquot tyrannidis usurpatæ. Arbogastes, qui fecutus fuerat sem.

semper Eugenium, fuga lapsus, non multo post se ipsum interfecit. *Paul. Diac. l. 2. Oros lib. 7, cap. 35. Pomp. Lat. in Thcod.*

L I I I.

ARCA DIUS, Theodosii & Flacillæ filius, a Patre factus una cum fratre Honorio Imperii consors, cepit imperare post patrem, A. 395, sub tutela Ruffini, & Orientis partes ex testamento sortitus est. Princeps mansuetus, & pacificus, sed infelix. Tutor enim ipsius Ruffinus principi pupilloque infidus, Gothorum Duxem Alaricum vocavit, ut arma verteret in Arcadium. Alarius tamen per Gainam a Stilicone Honorii custode missum repulsus est, statimque Ruffinus crucidatus. Suppicio affecti sunt quoque Eutropius eunuchus, cuius magna erat apud Imperatorem auctoritas, quiq[ue] imperium etiam aucupabatur; Gaina, quem alii Cajanum vocant, qui tyrannidem pariter affectabat, struebatque insidias Imperatori; & Gildo, qui sibi Africam usurparerat. Obiit Arcadius Byzantii, A. q[ui]at. circiter 31, imp. post patrem 13. *Paul. Diac. lib. 3. Socrat. lib. 6, cap. 21. Pomp. Lat. in Thcod.*

Ælia Eudocia, Arcadii uxor. Genuit Theodosium Juniorem, Flacillam, Martinam seu Martianam, aliis eriam Marinam dictam, & Pulcheriam. *Pomp. Lat. loc. cit.*

Observamus & Singleidem nominari intet Arcadii Eudoxioque filias a P. Benedicto Bacchinio Ab. Cassin. Observas. ad Aquellis lib. Pontif. Ravenn. Pag. 316.

HONORIUS, Arcadii frater, cum eodem Imperium obtinuit sub tutela Stiliconis hominis Vandali, præfuitque Occidenti. Princeps negligens, ignavus, & a re bellica prorsus alienus. Contra hunc quoque tutor Stilico Alaricum pridem a se victimum excitare conatus est; sed Barbarus perfidiam detestatus ingenti prælio Romanas acies profligavit, totamque ferè devastavit Italiam, & urbem Romam incendit. Re ad Honorium pro veritate delata, ipse proditorum Stiliconem, ejusque filium Eucherium Imperium affectantem jussit occidi. Præter hos sustulit per Constantium cognatum suum Tyrannos, Gratianum in Britannia, Constantinum in Gallia, & alios, quos infra numerabimus; per Marinum quoque Ducem suum Heraclianum Africæ Comitem, qui cum inaumera classe ex provincia solverat versus Italiam, eandem devastaturus. Obiit Romæ ex aqua intercuti, A. æt. 39, aut 40, imp. post patrem 28. *Paul. Diac. lib. 4. Pomp. Læt. loc. cit. Oros. libr. 7, capit. 42.*

Maria, Stiliconis filia, Honori prima uxor. Obiit re pente antequam accederet ad maritum. *Paul. Diac. lib. 4. Jornand. de reb. Get. §. 52.*

Æmilia Materna Thermantia, quam alii vocant Hermantiam, Mariæ soror, secunda uxor. Ipsa quoque ante nuptias repentina morte occubuit. *Auct. cit. Ab. aliis repudiata fuisse dicitur.*

Constantius, vir strenuus & bellicosus, cum Imperium a barbaris ac tyrannis premeretur, missus est ab Honorio in Gallias cum exercitu; inde Cæsar etiam, & imperii consors factus est apud Ravennam A. 421. Hic & hostes compescuit, & tyrannos omnes extinxit. Obiit septimo mense ab electione, ex mœrore, sive ex pleuritide. *Paul. Diac. lib. 4. Oros. libr. 7, cap. 40.*

Galla Placidia, Arcadii & Honori soror, Ataupho Gothorum Regi apud Forum Cornelij connubio juncta prius est, postea Constantio ab Honorio jugata. Genuit Valentinianum III, & Honoriām, Justam Gratam prænomi.

nomine, ut ex ejus Nummo aureo apud *Emin. Norisium* adnotat *Mediobarbus*. *Auctores cit. Sozom. lib. 9. cap. 16.*

Gratianus, Britanniæ municeps, tyrannidem ibidem arripuit: Post quatuor verò menses circiter sublatus est. *Paul. Diac. lib. 3. Oros. lib. 7, cap. 40.*

Constantinus, vir ex infima militia, occiso Gratiano, Imperator a militibus in Britannia A. 407 ex nominis omni-
ne dictus est, statimque transiit in Gallias. A Constantio Cæsare oppressus est apud Arelatem. *Paul. Diac. lib. 3, & 4. Oros. loc. cit.*

Constans, Constanti filius. Patri consors in tyranni-
de, peremptus est Viennæ in Gallia a Geruntio comite
suo. *Auct. cit.*

Maximus, a Geruntio occiso Constanti suffectus est.
A. 409. A militibus desertus, in Hispaniam se recepit, ibi-
que exulans obiit. *Paul. Diac. lib. 4. Oros. lib. 7, cap. 42.*

Jovinus, Gallorum nobilissimus in Galliis Imperatorem
se constituit, A. 411; sed altero post anno Valentia captus,
imperio exutus est. *Auctores cit. Jornand. de reb. Get.*

Sebastianus, Jovini frater. Ipse quoque tyrannidem A.
412 degustavit; sed continuò ut est creatus depositus est,
& occisus. *Auct. cit.*

Priscus Attalus, Romanus non ignobilis, a Gothis Ur-
be capta & devastata, Imperator factus est, & ductus in
Africam, tanquam Imperii simulachrum. Cum autem
in Africa res novas moliretur, ad Constantium Cæsarem
vinctus est deductus, inde ad Honorium missus. Ab hoc
in triumphum revinctis post terga manibus tractus, dexte-
ra que absissa Liparam est relegatus. *Auctores cit. Sozom.
lib. 9, cap. 8. Zosm. lib. 6.*

Marcus quidam in Britannia A. 407, a militibus seditione
concitata, Imperator factus est; at non multo post ipsi
eundem, tanquam eorum moribus non respondentem,
interfecerunt.

L I V.

THEODOSIUS JUNIOR, seu II, Arcadii & Eudociae filius, a patre jam creatus Augustus, imperavit cum patruo Honorio; inde totum solus obtinuit imperium A. 423. A Patre in tutorem acceperat Isdigerdem Persarum Regem; imperium ferè tamen Anthemii consiliis administravit. Princeps pius, mansuetus, orationi, & sacrorum librorum lecture additissimus. Academias Bononiæ, & Constantinopoli instituit, & per Jurisconsultos suos Theodosianum Codicem evulgavit. Valentianum consobrinum suum Cæsarem, & Augustum elegit, & Occidentis partibus præfecit. Johannem tyrannum oppressit. Ab Attila vero Hunorum Rege innumeris damnis affectus, annuo tributo pacem emere coatus est. Obiit apud Constantinopolim, sive ex morbo, sive ex lapsu ab equo, A. ætat 49, aut 50, imp. ab Honorii morte 27. *Paul. Diac. lib. 4. Zonar. in Theod. Socrat. libr. 7, capit. I. &c.*

Ælia Eudoxia, primùm Athenais appellata, Leontii Atheniensis Philosophi filia, Theodosii uxor. Femina in omni doctrinæ ac eloquentiæ genere exercitata, quæ etiam Poemata scripsisse fertur. Iratum ob levem suspicionem maritum sentiens Hierosolymam petiit, ubi templo plura construxit. Obiit post maritum, genuique Liciniam Eudoxiam. *Zonar. in Theod.*

Jehannes, Imperialium Scribarum princeps, Imperium Theodosio mortuo arripuit A. 423. Contra ipsum missus est ab Imperatore Ardaburius, qui tempestate Ravennam pulsus

pulsus in Tyranni manus pervenit. Aspar autem Ardaburi filius, per insigne Dei miraculum introductis Ravennam copiis, post duos annos tyrannum oppressit, ac patrem liberavit, plurimasque Occidentis provincias sui juris fecit. *Paul. Diac. lib. 4. Socrat. lib. 7, cap. 23. Pomp. Lat. in Theod.*

L V.

VALENTINIANUS III, Placidus seu Placidius prænomine, Constantii Cæsaris & Gallæ Placidæ filius, a Theodosio Juniore ad Imperii confortium vocatus A. circiter 425, eodem mortuo regnavit solus in Occidente, A. 450. Princeps omnibus ferè vitiis inquinatus, crudelitate præsertim, ac libidine. Ductu Ætii Attilam in Campis Catalaunicis vicit, auxilio fultus Burundionum, Francorum, Alemannorum, & Gothorum, quorum Rex Theodericus in ea pugna concidit. Dimissis autem incautè ab Ætio sociis, animos viresque resumpsit Attila, & Italiam scđissimè devastavit, donec, ipsi occurrente Leone Pontifice, non tantùm Romæ, sed & universæ provinciæ pepercit, adque suās Pannonias reversus est. Valentinianus autem Ætii magnitudinem suspectam habens, eundem manu sua, ut multi referunt interfecit. Anno vero sequenti occisus ipse est a Trasila, & Optila Ætii militibus, instigante Maximo, de quo infra, A. ætat. 36, imp. a mortuo Theodosio 5. *Paul. Diac. lib. 5. Cassiod. Jornand. de regn. ac temp. success. Pomp. Lat. in Valent.*

Licinia Eudoxia (D. Niceph. Eudocia). Theodosii Junc
F 4 nioris

nioris & *Ælia* Eudoxiæ filia, Valentiniani uxor. Hanc viduam Maximus sibi rapuit: Ipsa vero mariti necem ultura, Gensericum Gothorum Regem accersivit ex Africa, qui Maximum sustulit, Eudoxiam verò cum filiabus, Placidia & Eudoxia secum in Africam abduxit. *Paul. Diac. lib. 4.*, & *5. Cedren. in Valent.*

Defecit in Valentiniano III Imperii majestas in Occidente: Quamvis enim Imperatoris nomine per aliquot deinceps annos nonnulli præfuerint, isti tamen tanquam pro illegitimis a plerisque recensentur; & sane supra Imperii insignia nihil fere obtinuerunt. Numerabimus ergo primo loco Orientales, quibus eos, qui in Occidente regnarunt, tanquam minoris notæ subjiciemus.

L V I.

FLAVIUS VALERIUS MARCIANUS, humili loco in Thracia sive Illyrico natus, sed militia clerus, a Pulcheria Arcadii filia in maritum, & Orientis Imperatorem assumptus est, regnante in Occidente Valentiniano, A. 450. Imperium pacavit, pacem coluit, favit Christianis, Princeps Constantino Magno facilè comparandus. Obiit admodum senex apud Constantinopolim; crediturque veneno sublatus Asparis Patritii fraude, A. ætat. 65, imper. circiter 7. *Paul. Diac. lib. 5. Jornand. de reg. ac temp. suc. Evagr. lib. 2, capit. 1, & 8. Pomp. Læt. in Marc.*

Ælia Pulcheria, Imperatoris Arcadii filia, Theodosii II soror, Marciani uxor. Hæc ipsi conjugium suum, Imperiumque obtulit, hac conditione, ut pudicitæ suæ vim

vim non inferret, sed castam vivere pateretur. Virginitatem igitur semper servavit; obiitque pia mulier, quam etiam inter Sanctas recenseri observamus, anno Marciani Imper. 3. *Jornand. loc. cit. Zonar. in Marc. Cedren.*

FLAVIUS ANICIUS PETRONIUS MAXIMUS, qui Maximi illius a Seniore Theodosio sublati nepos perhibetur, cæso Valentiniano, Imperium viduamque Eudoxiam sibi rapuit, A. 455. Capta urbe a Genserico, quem, ut diximus, Imperatrix accersiverat, fugam ipse capessens, a milite quodam Urso nomine est interfectus; sive juxta alios a Populo lapidibus obrutus, inde membra tim dilaniatus, & in Tyberim projectus, imp. mense circiter 3. *Paul. Diac. lib. 5. Cassiod. Jornand. de reb. Get. Cedren. Pomp. Læt. in Valent.* Quidam in Tyrannorum numero ipsum reponunt.

FLAVIUS MÆCILIUS AVITUS, Arvernus pa- tria, Senator tamen Romanus, a Senatu & Populo Imperator electus est, dum legatum ageret apud Theodericum Regem Gothorum, A. 455. A Ricimero Barbarorum ductore, quem Romanis legionibus Valentinianus III præfecerat, prope Placentiam captus est, coactusque privatam deinceps vitam agere, A. imp. 1, sive juxta alios 2 nondum expleto. Tradunt quidam, eundem Placentiæ creatum Episcopum, paulo post inœnore animi obiisse. *Paul. Diac. lib. 6. Cassiod. Pomp. Læt. in Marc.*

Ecdicius, perperam a quibusdam Decius vocatus, Aviti filius. Papianilla ejusdem Aviti filia, Sidonii Apollinaris uxor, *ex Baron. Annal. Tom. 6.*

L V I I.

LEO, vir Graecani sanguinis, Asparis factione ad Imperium evectus est A. 457. Princeps clementia, liberalitate, ac pietate clarus, devotione præsertim erga Deiparam. Per Marcellinum & Heraclium duces suos Gensericum non semel fudit, Barbarosque Sardinia expulit. Contra eosdem rursum A. 469 Basilicum misericognatum suum, qui turpissime navali prælio vicitus est, totamque ferè classem amisit; sed anno proximè sequenti, ut tantum dedecus dilueret, conflixit iterum, Barbarosque gloriösè vicit. Obiit ex profluxio ventris, A. imp. 17. *Paul. Diac. lib. 6. Zonar. Pomp. Let. in Leone.*

Ælia

Ælia Berina, seu Verina, Basilisci Patrii Constantiopolitani soror, Leonis uxor. Ex hac natae Arindna, & Leontia. Zon. ibid. Jornand. de regn. ac temp. succes.

Ardaburius, Asparis Patrii filius, a patre nova mo-
siente contra Leonem Cæsar Constantinopoli dictus est.
Utrumque Leo, una cum Patricio ipius Ardaburii
fratre, in Palatio trucidavit. Jornand. loc. cit. Paul. Diac.
libr. 16.

LEONI Junior, Zenonis, de quo infra, filius, ab Avo
suo Leone Cæsar factus est, A. 473, cum esset admo-
dum juvenis: Anno sequenti, Leone seniore mortuo,
Augustus est dictus; sed paulo post obiit annorum circiter
17, Imperiumque patri reliquit. Pomp. Læt. Zonar. in Leo.
Cassiod. At Paul. Diac. lib. 6. rem diverse narrat, ininceps
Leonem senioris filium appellat, & præ timore Zenonis
a matre sua clericum factum tradit.

FLAVIUS JULIUS MAJORIANUS, a Leone
Orientis Imperatore magister militum creatus, ad-
que Occidentis Imperium occupandum missus, prope Ra-
vennam Imperator dictus est, A. 457. Princeps bellicosus,
qui Barbaris, tum in Italia, tum in Gallia plura incul-
damna. Duta rursus movet contra Alanos Italie imimi-
nentes, a Ricimero, quem sibi Barbari conciliaverant,
captus est, & occisus prope Dertonam, quæ nunc Torto-
na, in Liguria, A. imper. 4 cum diuidio. Paul. Diac.
lib. 6. Jornand. de reb. Get. §. 75. Cassiod.

TIBIUS SEVERUS, seu Severianus, e Lucania,
occiso Majoriano, invasit Imperium, A. 461. Ala-
nos compescuit, ipsorumque Regem Biorgum, seu Biorgo
rem occidit. Sublatus Romæ est per venenum a Ric-
imero, sive juxta alios naturali fato obiit; A. imper. 4.
Auctores cit.

ANTHE.

ANTHEMIUS, Patre Procopio Constantinopolitano genitus, a Leone Imp. Romam missus, factus est Imperator consentiente Ricimero A. 467, post interregnum annorum ferme duorum, per quod tempus Ricimerus militiae dux universa ex placito administrabat. Eodem Ricimero filiam suam sponsam dedit; sed non multo post Barbarus socero insidias struxit, eundemque obsessum Romanus cepit, & occidit, A. imp. 6 inchoato. *Paul. Diac. lib. 6. Cassiod. Jornand. de reb. Get. & de regn. ac temp. succes. Cedren.*

Flavia, Marcia seu Marciana, & Marciana Euphemia, Anthemii uxor a quibusdam dicitur.

FLAVIUS ANICIUS Olybrius, sive Olyberius, Anthemio successit, suffragante Leone, atque approbante Ricimero, A. 472. Obiit Romanus, dubium proprio fato, an violento, imper. mense 7, aut 8 secundum alios. *Auctores cit.*

Placidia Valentiniani III filia, Olybrii uxor, cuius filia recensetur Juliana Anicia. *Cedren.*

GLYCERIUS senator Romanus, post Olybrium Imperator factus est prope Ravennam, A. 473, cum post eundem Olybrium interregnam Mensium 4 fuisse. A Julio Nepote, quem Leo imperio Occidentis destinaverat, data ipsi in uxorem nepte sua, solio dejectus est, & Salonas pulsus, A. imp. 2; ibidemque dicitur fuisse consecratus Episcopus. *Auctores supra cit. Pomp. Lat. in Leon.*

JULIUS NEPOS, Nepotiani filius, pulso Glycerio, Imperium sumipfit, A. 474. Ab Oreste Gotho, cui praefecturam exercitus ipse demandaverat, exauktoratus est, A. imp. 3 inchoato. Abiit inde in Dalmatiam, ibique occisus est a comitibus suis A. 480. *Auct. cit.*

L V I I I.

ZENO, *Isauricus* cognomento quòd ex Isauris Ciliæ genere ignobili natus esset, *Tarasicodias* ante imperium nomine, a filio suo Leone Juniore Imperator renunciatus, regnare cœpit in Oriente, A. 474. Homo turpis facie, sed moribus turpior, tyrannum potius egit, quam Principem. A Basilisco pulsus ad Isauros suos se recepit; sed post viginti mensium exilium tyrannum dedit, seque imperio restituit. Obiit Byzantii ex fraude uxoris: Cum enim ex immodica crapula prolapsus mortuus crederetur, ejusdem jussu deportatus est in sepulchrum, ubi excitatus quidem est, & clamores edidit, sed ipsa sepulchrum vetante referari, ibidem obiit devoratis sibi lacertis, & caligis, A. æt. 65, post imper. 17. *Zonar. in Zen. Evagr. lib. 3, cap. 1, &c. 8.*

Ariadna, Leonis Senioris filia, Zenonis uxor. Ex hac natus Leo Junior, de quo jam supra. Nupsit ipsa postea Anastasio Imperatori. *Jornand. de regn. ac temp. succes. Evagr. lib. 2, cap. 15, Cedren. in Zen.*

Basiliscus, Patritius Constantinopolitanus, dum Zeno Imperator Chalcedone plerunque moraretur, a Berina sorore sua Leonis vidua instigatus, pùlso Zenone Imperium sibi usurpavit. A. 476. Cum verò nihil meliorem Zeno se gereret, ab iisdem, a quibus acclamatus fuerat, ipse Zeno revocatus est. Ingresso urbem Imperatore, se recepit tyrannus ad templum; sed illinc extractus ab Acacio Præsule, missus est ad quoddam Cappadociæ castellum, ubi frigore fameque periit jussu Zenonis. *Evagr. lib. 3. cap. 3. &c. Zonar. in Basil.*

Zeno-

Zenonis, Basilisci uxor, ab eodem Augusta dicta. Genuit Marcum a patre Cæsarem nuncipatum. Ipsa pariter cum marito & filio periit. *Theod. Leçt. lib. I.*

Marcianus, Zenonis Imper. congener, adversus eum Imperium invasit, tanquam sibi debitum uxoris nomine, quæ erat Leontia Leonis Imp. filia, Ariadne Zenonis soror. Et prælio quidem comissio Marcianus victoram retulit, a fratribus suis Romulo & Procopio adjutus; at paulo post dolo captus a Zenone, presbyter ejus iussu ordinatus, in Papirium Isauriæ castellum adductus est. *Ibidem.*

Leontius, in Oriente pariter contra Zenonem tyrannidem arripuit, unâque cum tyranno illo in Syriæ Isauriæ que partibus debacchabatur. Non multo autem post ab exercitu Zenonis in Papirio castello capti ambo sunt, & decollati. *Jornand. de reg. ac temp. suc. lib. I.*

FLAVIUS ROMULUS AUGUSTUS, aliis Mæmulus, & Momyllus Augustulus dictus, sed forsitan minus recte, Orestis filius, ex patris auctoritate suffragiis militaribus Ravennæ Imperator Occidentis creatus est, A. 475. A Nepotis factione vocatus in Italiam Odoacer Rex Herulorum ingentibus Barbarorum copiis Orestem Ticini obsedit, inde & cepit, eorumque exercitu interfecit. Augustulum autem Imperio cedere coactum in Lucullanum Campaniæ relegavit, anno imp. I nondum explete. *Jornand. Ibid.*

In Augusto hoc Imperii quoque nomen in Occidente extinctum est; Odoacer enim Roma potitus Gothorum Regnum in Italia instituit, quod duravit A. 77, ab A. 476 ad 553. Regum series hæc est.

Odoacer.

Theodoricus.

Athalaricus.

Theodahatus.

Witiges.

Ildibaldus.

Araricus.

Totilas.

Tejas.

Horum

Horum Historiam plures ex Antiquis attingunt ; sed videre præstat *Sigonius*, *de Occidentis Imperio*, alib. 15. ad 20, qui eandem ex ipsis expressit, & collegit. Gothorum Regnum inde in Italia Longobardicum exceptit, ut infra in Justino Juniore dicetur, ab A. 571 ad 774 protensum, per annos nempe 203. Reges fuere.

Alboinus.	Bertharitus iterupi.
Clepho.	Cunipertus.
Flavius Antariss.	Livipertus.
Agilulphus Paulus.	Ragumbertus.
Adaloaldus & Theode-	Aripertus II.
linda.	Ansprandus.
Arioaldus.	Luitprandus.
Retarius.	Hildebrandus.
Rodoaldus.	Rachisius.
Aripertus.	Aistulphus.
Bertharitus & Gunde-	Desiderius.
bertus.	Adalgisus Theodorus.
Grimoaldus.	

Horum quoque Historiam fusè ac diserte prosecutur idem *Sigonius*, *de Regno Italicæ*, al. i ad 4. Interea vero Imperii nomen in Oriente tantum permanit, per Imperatores qui subsequuntur derivatum.

L I X.

FLAVIUS VALERIUS ANASTASIUS, *Dicorus cognomento a diversitate coloris in pupillis, e Macedoniae urbe Dyrrachio ortus, ope Ariadnae vidua Zenonis Imperatoris, e silentario seu scriba factus est Imperator, A. 491, ipsamque sibi junxit in uxorem. Initio bonus Princeps, mox in malum conversus est, impius præsertim factus in Catholicos, cum Eutichiana hæresi esset infectus. Longinum Zenonis Imperatoris fratrem tumultuantem vicit, & occidit. Vitalianum quoque Præfectum Provinciarum Septentrionalium nova excitantem repressit. A Bulgaris autem in Thracia, & Getis in Macedonia damnis affectus, ipsos, cum ferro nequirit, donis auroque repulit. Inventus est mortuus in cænaculo, crediturque istu fulminis interemptus, A. æt. 88, imp. 24; aut juxta quosdam 27. *Jornand. de regn. ac temp. suc. Paul. Diac. lib. 7. Cassiod. Evagr. lib. 3. cap. 50. Zonar. Pomp. Liet. in Anast.**

Ariadna, Leonis Senioris filia, Zenonis Imp. vidua, Anastasii uxor, ut supra dictum.

Longinus, Zenonis Imper. consanguineus, nova in Isauria contra Anastasium molitus est, unà cum Theodoro, sive Athenodoro. A Joanne autem Scytha prælio ambo vieti sunt, & obtruncati. *Evagr. lib. 3. cap. 35.*

Longinus alter, Selinutius cognomento, simul cum Inde seu Indo quodam & Isauria adversus Anastasium tyrannidem affectavit. Sed hi quoque a Joanne cognomine Gibbo vieti & capti, ab Imperatore in triumphum missi sunt. *Ibidem.*

Vita-

Vitalianus , in Thracia ortus , tyrannidem arripuit , magnisque Hunicarum gentium copiis Thraciam , Mœſiam , aliasque finitimas regiones cepit , vietiſque Hypatio primū , deinde Cyrillo Anastasii Ducibus , Constantinopoli jam imminebat : Ait a Mariao Syro altero Imperatoris Duce navalı pugna victus parumper quievit . Mox Justino Imp. suspectus , ab eodem amicitiae specie in Urbem vocatus , & Magister militum Consulque creatus , per dolum inde in interiorem Palatii partem attractus ; ibidem sexdecim vulneribus confessus est . *Evaſr. lib. 3, c. 43,*
& lib. 4. cap. 3, Jor�and. de regn. ac temp. succ. lib. I.

L X.

FLAVIUS ANICIUS JUSTINUS , e Thraciā , Suum & Bovum custos olim , accepta magna vi pecuniæ Spadone quodam Amantio Palatii præposito , qui ipsam erogabat , ut conciliato per ipsam exercitu Theocritianus acclamaretur , eadem pro se usus , Imperium obtinuit cum esset excubitorum comes , A. 518. Imperium bene administravit , resque joviit Catholicorum ; diciturque primus hic inter Imperatores a Romano Pontifice , qui tunc fortè Constantinopoli aderat , coronatus fuisse . Obiit A. ætat. 77, imper. 9. *Paul. Diac. lib. 7. Jor�and. loc. cit. Pomp. Lat. Zonar. in Justin.*

Lupicia , seu Lupicina , Justini prima uxor . Hanc Imperator factus Augustam dixit , & Euphemiam nominavit . *Zonar. ibidem.*

G

Theo-

Theodora, ſecunda uxor, juxta Cedren. in Iuf. quem fecuti ſunt nonnulli ex recentioribus. Sed que de Theodora ut ſecunda Justinii uxore iplis ſcribuntur, ad Theodoram Justiniani ex Procopii Arcana Historia referenda eſſe videntur; ſuper quibus conſule Eruditissimi Nicolai Alemanni in iplum Procopium Annotationes.

Theocritianus, ſeu Theocritus, Amantii Satelles, ab eodem ad imperium capessendum contra Justinum excitus eſt: Sed Imperator iplum comprehenſum ſaxis contigit ingentibus oppreſſum, falſum in gurgitem jecit. Jer. mand. lib. i.

L X L

FLAVIUS JUSTINIANUS, ex Illyrici oppido Bedirina, Justinii ex ſorore nepos, Imperium per adoptionem acquisivit, A. 527. Princeps domi ſisque clarus; nam leges omnes in unum corpus colligi jussit, unde effluxere celebrata illa volumina, Codex ſclicet, Pandectæ, Institutiones, &c. Salutis quoque publicæ studiosiſſimæ fuit, & honestatis custos ſeveriſſimus. Bellum civile, quo ad Imperium tendebant Anastasii neptes Hypatius, Pompejus, & Probus, ſive juxta alios Hypatius & Pompejus tantum, iisdem occiſis, ſuſtulit. Cum Gothis ſæpiſſime pugnauit, & plerunque ferè feliciter per duces ſuos, Belſarium, Alexandrum, & Narsem, qui post variis eventus ſublato tandem Gothorum Rege Teja, Italiam a Barbaris penitus vindicavit. Per eum.

euodem Belisarium Persas quoque vicit, & Vandalos, & Africam Romano Imperio restituit. Vitiis tamen non caruit, nam & ad avaritiam pronior fuisse fertur, & a Catholica religione ad Eutychianam Hæresim, instigante conjuge, deflexisse. Obiit parum sanus mente, A. ætat. 83, imp. circiter 39. *Paul. Diac. lib. 7, & 8. & de gest. Long. libr. I, cap. 17. Agath. libr. I, & 2. Jornand. de regn. ac temp. succes. Zonar. Pomp. Læt. in Just.*

Theodora, Justiniani uxor; foemina Eutychiana, quæ maritum ad Apostasiam pellexit, & fortasse ad avaritiam incitavit. *Paul. Diac. lib. 7. Zonar. loc. cit.*

Hypatius, Pompejus, & Probus Anastasi nepotes, ut dictum, contra Justinianum tyrannidem Constantiopolii invaserunt. Imperator autem singulos comprehensos, amputatis ante Palatii fores capitibus, imperio vitaque privavit. *Jornand. de reg. ac temp. succes. lib. I.*

Stozas, vilis in Africa miles, imperium ibi sibi rapuit, totamque provinciam devastabat. A Belisario vixsus est, & oppressus, ipsaque provincia liberata. *Ibidem.*

Stozas Junior, seu Jo: Stozas, una cum Gunthario magistro militum tyrannidem in Africa pariter usurpavit, uterque tamen brevi sublatus est. *Ibid.*

L X I I.

JUSTINUS JUNIOR ; qui & *Ciropalates* dicitur quod esset Praetorii Praefectus , Justiniani sive ex sorore , sive ex filia nepos , successit eidem , a quo fuerat adoptatus , A. 365. Princeps justitiae studiosus , mansuetus , publicæ tranquillitatis amator . Hoc Imperatore Longobardorum in Italia Regnum initia habuit , Rege Albuino , qui a Narsete vocatus , 200000 militibus Provinciam ingressus Romam cepit , ex eaque Imperatoris copias , & praesidia expulit . In illam autem Italiam partem , quam Barbari nondum occupaverant , misit Imperator Longinum , qui eandem pro Imperio Exarchi titulo retineret . Cœpit tunc igitur & Græcorum Exarchatus in Italia , sede Ravenna , duravitque ad usque Constantini V tempora , ut suo clarius loco significabimus . Bellum gessit per quadriennium Justinus cum Persis eventu vario : Et pax quidem inde sancita ; sed propter mala , quæ in eo bello perpetrata fuerat , fractus animo in phrenesim incidit , ex qua parumper convalescens , Tiberium sibi successorem designavit . Mox obiit ex dolore pedum , Pelagiana Hæresi infectus , A. imp. quasi 13. *Paul. Diac. l. 8. Pomp. Læt. Zonar. in Just. Evagr. lib. 1, cap. 5. &c.*

Sophia, Justini uxor ; mulier truculenta , & imperiosa . Hæc Narseti Italiam regenti pro Imperatore objecit per probrum , ut relicta provincia ad tractanda cum puellis pensa properaret . Quibus percitus Narses rescripsit eidem , talem se orditum telam , qualem nec ipsa , nec maritus fuissent unquam soluturi ; quare Longobardos , ut diximus ,

mus, vocavit. Ipsa post mariti fata sub Tiberio nova mo-
lita est; sed iussu ejusdem est comprehensa. *Paul. Diae.*
lib. 8. Cedren. Zonar. in Just.

L X I I L

TIBERIUS CONSTANTINUS, e Thracia, a
Justino adoptatus, favente Sophia Augusta, quæ
ejusdem nuptias sperabat, successit, A. 578. Prin-
ceps strenuus, sapiens, & liberalis. Persas bis superavit,
primo per Justinianum, inde per Mauritium duces suos.
Obiit placide Constantinopoli, A. imper. circiter 5; juxta
quosdam 7, aut 8. *Paul. Diacon. lib. 8. Pomp. Lat. Cedren.*
Zonar. in Tib. Evagr. lib. 5. cap. 13, &c.

Anastasia, Tiberii uxor. Genuit Charitiam, seu Charito-
nem, & Augustam, quæ postea dicta est Constantina.
Videtur filium etiam habuisse. *Cedren. Zonar. ibidem.*

L X I V.

MAURITIUS, *Tiberius*, ut in Nummis legitur, e Cappadocia ortum dicens, a Tiberio socero suo adoptatus, eundem exceptit. A. 583. Imperator strenuus quidem, & tum belli, tum pacis artibus satis idoneus, avarus tamen, & iracundus. Persas vicit per duces suos Philippicum, & Germanum. Cum Chagano Avarium Rege, qui Thraciam, Mæsiam, aliasque Orientalis Imperii regiones devastabat, siueius variisque eventibus pugnavit. Tumultuantibus militibus quod stipendia non acciperent, Phoca principe, Imperator cum tota familia trucidatus est Chalcedone, A. æt. 63, imp. 20. *Paul. Diac. lib. 8. Zonar. Pomp. Lat. in Maurit.*

Constantia, seu Constantina, quæ primum Augusta vocabatur, Tiberii & Anastasiæ filia, Mauritii uxor. Genuit Theodosium, & saltem quinque alios masculos, nimirum Tiberium, Petrum, Paulum, Justinum, & Justinianum, qui in conspectu patris occisi sunt; item tres filias, Anastasiam, Theoctistam, & Cleopatram, in Monasterium primo detrusas, mox Phocæ jussu unâ cum matre interfectas. *Cedren. in Maurit. Evagr. lib. 5, cap. 22.*

Theodosius, Mauritii & Constantinæ filius. A patre consors Imperii factus est. De ipsius exitu varia dicuntur. *Cedr. Zonar. in Maurit.*

LXV.

LXV.

PHOCAS, in Thracia ortus obscuro genere, vir corpore animoque turpissimus, ab exercitu, qui conspiraverat in Mauritium, appellatus est Augustus, A. 602. Crudelem, & libidinosum se gessit, prætereaque ignavum & timidum, licet esset terribilis aspectu. A Cosroe Persarum Rege Mauritii necem iniquè ferente laceratus bello est, & victus. Alii quoque Reges, tum in Europa, tum in Asia, tum in Ægypto contra eundem irruerunt, summo cum Imperii damno, atque ignominia. Unum præstinx laude dignum, quod Romanam Ecclesiam Ecclesiarum omnium caput esse decrevit. Facta in ipsum omnium conspiratione, acclamatus est Heraclius, qui Phocam prælio vicit, & a Photino quodam captum ignominioso mortis genere confecit, A. imper. 8. *Paul. Diacon. lib. 8. Cedren. Zonar. Pomp. Læt. in Pœnca.*

Leonto, seu Leontia, Phocæ litora. Genuit Domnatiam, sive Domnentiam, quinam in uxorem duxit Priscus Patrius Constantinopolitanus. *Cedren. Zonar. ibid.*

L X V I.

HERACLIUS, Heracleonæ seu Heracliani Africæ Præfecti filius, sublato Phoca, a militibus & senatu Imperator pronunciatus est A. 610. Princeps inter bonos numerandus si Monothelitarum Hæresi non favisset, neque in senectute sua auspiciis, & incantationibus studuissest, Persas vicit ingenti prælio, pretiosumque Dominicæ Crucis lignum ex eorum manibus recuperavit. Obiit ex hydrope A. imper. 31. *Pomp. Læt. Cedren. Zonar. in Herac.*

Fabia, Heraclii prima uxor. Qua die coronata est Augusta, Eudocia nomen sibi adjunxit. Genuit Constantium Novum, & Epiphaniam. *Auct. cit.*

Martina, secunda uxor, neptisque ex fratre, sive secundum alios, ex sorore Maria. Ex hac nati liberi numero decem, inter quos Heracleonas, & Davides. *Auct. cit.*

L X V I I .

CONSTANTINUS III, qui & Novus dicitur, & Constantinus Heraclii, ante coronationem Heraclius appellatus, & ideo quibusdam Heraclius II dictus, patri successit, A. 641. A Noverca Martina, instigante Pyrrho Constantinopolitano Patriarcha hæretico, veneno sublatus est optimus Princeps, æt. anno circiter 29, imper. mense 4. *Pomp. Læt. in prog. Herac. Cedren. Zonar. in Conf.*

Gregoria, quæ & Anastasia dicta est, Nicetæ Patricii filia, Constantini uxor. Genuit Constantem, & Theodosium, qui ab eodem Constante interfectus est. *Auctio res citati.*

L X V I I I .

HERACLEONAS, Heraclii ex Martina filius, matris artibus evectus est ad Imperium sublatu Constantino, A. 641. Cum malè Rempublicam administraret, ex iussu Senatus unâ cum matre captus est, ipsique nasus, huic autem lingua est amputata. Ambo inde

106 Series Auguſtorum, Auguſtarum.
inde in Cappadociam relegati, imp. mense 6. Pomp. Lat.
loc. cit. Cedren. Zonar. in Etract.

L X I X.

CONSTANS II, qui & Heraclius Constans dici-
tur, & Constans Junior, Constantini III & Gre-
goriae filius, a Senatu Imperator factus est, A.
641. Patri dissimilis, per omnem crudelitatem, libidinem,
avaritiamque se se exercuit. Cum Saracenis in Oriente,
& Longobardorum Rege Grimoaldo in Italia apud Be-
neventum parum prosperè pugnavit. Quocirca versus in
rabiem desævit in suos; progressusque in Siciliam, dum
ibidem se lavat in balneo, cui nomen Daphne, situla ip-
sius capiti graviter impacta; opera cuiusdam Andreæ, au-
tore autem Mizizio, occitus est, A. imper. 26. Paul. Diac.
lib. 8. Thesph. Cedren. Zonar. in Conſt.

Uxor is ipsius ignoratur nomen; suscepit autem filios
Constantinum, Tiberium, & Heraclium. Zonar. loc.
cit. at.

LXX.

LXXI

CONSTANTINUS IV, iis autem qui Heraclium II nominant, ut supra diximus, III tantum appellatus, *Pogonatus* dictus, seu *Barbatus* Constantis II filius patti successit, A. 668, cum nonnullis iam annis ante, absentे patre, imperium administrare Constantinopoli cœpisset, Mizizium tyrannum sustulit. A Saracenis validissima classe instructis per septennium sc̄re Constantinopoli obfessus est; eos verò tandem egregiè repulit, & quidquid hostium superfuerat repente oborta tempestas penè delevit. A Bulgaris de Sarmatiæ finibus egressis magna clade disjectus, pace inita, cum ipsos repellere non posset, Mysiam iisdem incolendam concessit, quam a suo nomine Bulgariam appellavere. Obiit Princeps bonus & laudabilis naturali fato, A. imp. 17. *Theoph. Cedren. Zonar. in Conf. Pog.*

Anastasia, Constantini uxor. Genuit Justinianum Juniorem, & Heraclium. *Cedren. in Just. II.*

Mizizius, seu Mezentius, Armenus homo, Constantio Imperatore in Sicilia occiso, de imperio sibi usurpando cogitavit. A Constantino petitus statim est classe, & vivitus; ipsiusque caput Constantinopolim deportatum. *Auct. supracit.*

L X X I.

JUSTINIANUS II, qui & Junior, & Justinus III appellatur, Constantini & Anastasiaz filius, Patri suffectus est, A. 685. Crudeliter Imperio præfuit, nam præsertim, cum a Saracenis ingenti clade fusus fuisset, Constantinopolim reversus urbis Præfesto mandaverat, ut cives omnes per milites obtruncaret. Quare detesta, Leontius facta conspiratione imperio eundem dejectus, A. 694, & Chersonam relegavit, truncato naso; quare & Rhinotmetus dictus est. Nono autem post exilium anno Imperator Trebellii Bulgarorum Ducis armis adjutus Constantinopolim obsedit, noctuque per aquæductus occupavit. Se se itaque imperio restituit, & Absimarum, qui tunc eodem potiebatur e fuga attractum interfecit, unaque Leontium; indeque quotiescumque truncas sibi nates emungeret, unum ex iis qui Leontio faverant trucidari jubebat. Fœdus post hæc cum Bulgaris initum fregit, eosque bello petiit, sed parum felici exitu. Exosior in dies ex sævicia factus, quam in Chersonenses præcipue, apud quos exulaverat, exercuit, a Philippico obtruncatus est et. anno 42; cum ante relegationem A. 9, post eandem & Imperaffet. *Paul. Diac. lib. 8. Cedren. Zonar. in Just.*

Theodora, Cazarorum Reguli soror, aut filia, Justiniani uxor. Genuit Tiberium, qui Augustus est dictus, & cum patre sublatus est. *Ibidem.*

Leontius Isaurus, Patritius Byzantinus, ob suspicionem virtutis a Justiniano in carcerem detrusus, inde ab eodem libertati restitutus, & Gracia præpositus, deturbato,

bato, ut diximus, Imperatore potitus est Imperio, A. 694. Classem misit in Saracenos Africam devastantes, quæ, re parum feliciter gesta, cum sibi ab ipso timeret, Imperatorem salutavit Absimarus, a quo captus Leontius relegatus est in Dalmatiam, truncato naso, A. imp. 3. Restituto Justiniano, post varia ludibria, & tormenta unà cum eodem Absimaro cæsus est. *Ibid. Theopb.*

Tiberius Absimarus, a classiariis, ut diximus, Imperator renunciatus in Africa, duce eorundem Joanne, Anno 696, Constantinopoli, imperioque potitus est, relegato Leontio: Cum Justinianus, urbe occupata, contra ipsum tenderet, fugè se dedit; sed in fuga captus, ad vietorem perductus est, cuius iussu periit, cum imperium per annos 7 tenuisset. *Ibidem.*

L X X I I L

PHILIPPICUS, seu Phileppicus, Bardanis Armeni filius, Patritius Constantinopolitanus, ab Absimaro Chersonam olim relegatus, ab iisdem Chersonensibus Imperator acclamatus est contra Justinianum, & ab ejusdem Imperatoris classe confirmatus, Imperium obtinuit, A. 711. Princeps prudens quidem, nec ingenio pravus, sed in rebus gerendis infelix, a Bulgaris, & Saracenis pluribus damnis est affectus. Sunt tamen qui ipsum flagitiosum, pravumque Tyrannum magis quam Principem dicant. A Patritiorum factione exæcatus est e convivio rapitus, & in carcerem detrusus, A. imp. 2, aut 3 secundum alios. *Paul. Diac. lib. 8. Cedren. Zonar. in Philip.*

LXXIII.

L X X I I I .

ARTHEMIUS, qui & Anastasius II appellatus, Philippici a secretis, a populo simul & Senatu Constantinopolitano Imperator dictus est, A. 713. Vir omni doctrinæ genere eruditus, & agendo versutissimus. Classem misit in Saracenos; sed milites, infestare, ne ad Imperatorem iratum revertenserentur, Theodosium Imperatorem pronuntiarunt, qui Constantinopoli potitus Arthemium cepit, & in ordinem rededit. Alii dicunt, Arthemium a Theodosio Nicææ victum, & captum. Leone autem III imperante, pristinæ dignitati se se restituere molitus est Arthemius, Bulgarorum auxiliis instrutus; sed ab his ipsis a Leone pecunia corruptis Imperatori traditus est, & nonnullos post annos occisus. Imperavit A. 2 cum dimidio circiter. *Paul. Diac. lib. 8. Theoph. Cedren. Zonar. in Ark.*

LXXIV.

L X X I V.

THEODOSIUS III, *Adramytbenus* appellatus, quod
Adramyti (urbs est in Troade) ab Arthemii Clas-
se Imperator factus fuerit, Imperium invitus, ut
fertur, est consecratus, A. 715. Vir genere obscurus, sed
moribus optimus, & Orthodoxis addictissimus. Cum an-
diisset Leonem appellatum Augustum, sponte cessit Im-
perio, & monasticam subiit vitam unam cum filio; fertur,
que a nonnullis sancte occupuisse Ephesi, & miraculis cla-
ruisse, Imperavit A. 1, & aliquot menses. *Theoph. Cedren.*
Zonar.

L X X V.

LEO III, *Comnictus*, ignobili familia ex Isauria
Imperator acclamatus est prope Nicomediam a mi-
litibus, A. 717. Princeps impiissimus, sacrarum
imaginum eversor efferatus, quibus etiam penitus e medio
tollendis Synodus Constantinopoli coegerit. Ex hoc *Ico-*
nomanicus, & *Thecomanicus* appellatus est. Obiit ex dysenteria
sive ex Aquaintercute Anno imp. 25. *Pauk. Diac. lib. 8. Ce-*
dren. Zonar.

Maria,

112 Series Auguſtorum, Auguſtarum,
Maria, ſive Marina, Leonis uxor, ex qua Constanti-
nus Copronymus, & Anna: Cedren.

L X X V I.

CONSTANTINUS V, *Copronymus* dicitur quod aquam Baptismalem corporis solutione fædaverit, & *Caballinus* quod caballini steroris odore mirè delectaretur, Leonis & Mariæ filius, Patri succedit A. 741. Tyrannicè res administravit; & præstigiis ac fascinationibus supra modum addictus, leges omnes, tam politicas quam divinas violavit, atheismum potius, quam religionem ullam professus. Artavastum tyrannum opprefcit, Arabasque vicit. Cum Bulgaris primùm infeliciter pugnavit, inde ipfos ingenti prælio fudit. Exarchatum amisit in Italia; Aistulphus enim Longobardorum Rex, expugnata Ravenna, totam sibi quoque Provinciam victor subjecit A. 752. Illam inde A. 754, aut 756 juxta alios, Aistulpho arripuit armorum jure Pipinus Brevis Franciæ Rex, eandemque Romano Pontifici Stephano donavit grati animi ergo, quod ex Zacchariæ Pontificis voluntate regnum accepisset, excluso Chilperico Merovingorum postremo. Oblit Constantinus non longè ab Arcadiopolí, vel ex elephantiasi, vel ex dolore carbunculi in pedibus, A. at. 57, imper. 35 inchoato. *Theob. Cedren. Zonar. in Conf. Ann. Reg. Franc. sub A. 756.*

Irene, Cazarorum Principis filia, Constantini prima uxor. Genuit Leonem. *Cedren. Zonar. loc. cit.*

Maria, quam aliis Mariam Armenam vocari observamus, secunda uxor. Sine prole obiisse traditur.

Eudo.

Eudocia, *tertia uxor.* Ex hac nati *Christophorus, Niccephorus, Niceta, & Eudoxus, sive Eudocimus.* *Theopb. Cedren. loc. cit.*

Artavastus, sive Artabasdus, Constantini V gener, eodem in Asia contra Saracenos occupato, Imperium invasit Constantinopoli A. 742 circiter. Reversus Constantinus, ejusdem filium sibi occurrentem vicit, inde & ipsum pariter tyrannum. Urbe demum potitus, fugientem cepit, & oculis privavit cum ejusdem duobus filiis; ipsiusque sectatores occidit. *Cedren. Zonar. loc. cit.*

Anna, Leonis tertii filia, Artavasti uxor. Genuit Nicephorum, a patre Imperatorem dictum, & Nicetam.

Hoc Imperatore, ut diximus, Orientalium Imperatorum Exarchatus in Italia desiit, qui imperante Justino A. 568 incepitus, per annos 184 duraverat, ad annum usque nimirum 752, quo extinctus est. Placuit Exarcharum seriem, ac nomina subtexere.

Longinus.	Theodorus Calliopa iterum.
Smaragdus.	Theodorus.
Romanus.	Joannes Platon.
Callinicus.	Theophylactus.
Jo. Lemigius.	Joannes Tizocop.
Eleutherius.	Scholasticus.
Isaacius Patritius.	Paulus Patritius.
Theodorus Calliopa.	Eutychius Patritius.
Olympius.	

L X X V I I .

LEO IV, Copronymi filius ex prima uxore, Patrem exceptit A. 776. Heres paternæ impietatis Imagines everti jussit, & contra easdem ipse quoq[ue] sy nodum convocavit. Validissimo exercitu in Syriam missio innumera[m] Saracenorum vim cecidit. Cotonam auro gemmisque insignem, quam sive Mauritius, sive Heraclius ad Dei honorem in templo deposuerat, suō ipse capiti imposuit; quare oborto repente carbunculo, obiit ex ejusdem cruciatibus, A. ætat. 30, imp. circiter 5. *Cedren. Zonar. in Leo.*

Irena, mulier Attica, forma corporis insignis, Leonis uxor. Genuit Constantinum, cum quo post mariti obitum Imperium per annos decem administravit, usque nempe ad A. 790. Tunc ab eodem in ordinem redacta est; sed anno post iterum ad Imperii consortium assueta. Tanta ita regnandi libidine exarsit, ut consortis impatiens filium jussit excæcari, quo e vivis ablato imperavit sola per annos circiter 5, donec A. 802 a Nicephoro est deposita, & in Lesbum insulam relegata. *Auctores citat. Theoph.*

I X X V I I I .

LXXVIII.

CONSTANTINUS VI, Leonis filius & Irene, sub tutela matris Imperium sumpsit, A. 780. Decennio post matrem expulit, & rebus solus potitus, crudelissime Rempublicam administravit. Quare omnibus exosus, matri quoque jam restitutæ, ejusdem iussu excaecatus est: Tanta vero crudelitate ipsi oculi sunt effossi, ut non multo post præ dolore e vivis migraverit, A. æt. 26, sive juxta alios 34, imp. 17. *Theopb. Cedren. Zonar. in Conf.*

Marina, seu Maria ex Armenia, Constantini uxor. Haec ipse sumpsit invitus jubente matre; quare postea repudiavit, & monialem fieri compulit ex ejusdem matris iussu. *Auct. cit.* Genuit Euphrosinem, Michaelis Balbi, de quo infra, conjugem.

Theodotes cubiculatis, altera Constantini uxor. Genuit Leonem, qui obiit infantulus. *Auct. cit.*

Stauratius, A. tertio post Constantini depositionem, imperante Irene, tyrannidem stripere molitus est. Hoe cum Imperatrix rescivisset, omnibus ejus consuetudine interdixit; quocirca mærore oppressus obiit. *Theopb. Cedr.*

Hactenus in Oriente tantum Imperii dignitas viguit; ab hinc & in Occidente post 324 annorum interstitium sub Carolo Francorum Rege meliore Christiani orbis fato reflorabit. Occidentalium igitur Imperatorum seriem refutemus, tuncque & Orientalium ordinem prosequemur ad captam usque Constantinopolim: Neque enim adeo leviter momenci, aut ab Occidentis rebus dissita corundem

Historia est, ut sine studiosorum antiquitatis damno pos-
sit prætermitti.

L X X I X.

CAROLUS, Pipini Brevis Galliæ Regis & Berthæ, seu Bertradæ filius, *Magnus a gestarum verum magnitudine nominatus*, cum jam Galliæ, Germaniæque regnis potiretur, ab Hadriano Pontifice, contra Desiderium Italîæ Regem vocatus in Italiam, egregia pro Ecclesia navata opera, & hoste Papiæ captio, ac Leo-dium relegato, a Leone III Pontifice Imperator Occiden-tis est renunciatus, aureoque diademe coronatus die Natalis Dominici An. 800. Princeps domi forisque optimus; ingenii morumque virtutibus clarus, bellicaque vir-tute nulli secundus; foeminarum quidem aliquantum appetentior, qua sola videtur labe culpandus. Cum Saxonibus ab A. 772 ad 785 bellum pertinax gessit, quod felici-ter tandem confecit, hostibus una cum Withekindo ipso-rum Duce ad Baptismum suscipiendum adactis. Frisios, Hungaros, Saracenos, Hispania, Avares, Bohemos, Danos vicit, & compescuit. Accademias Parisiis, Osnaburgi, Papiæ, Bononiæque fundavit; & pluribus in ci-vitatibus scholas publicas ad yvnum educationem insti-tuit. Ducatus Spolerianum, Bejeventanum, & Tuscum, Corsicam, ac Sardiniam Pontifici dono dedit. Obiit A- quisigrani, quam urbem in sedem regiam elegerat, ex pleuritide, A. ætat. 71, imper. 14. *Egwart. Ann. an. Reg. Franc. Regi. lib. 2. Sigeb. An. Fuld. Comit. Ains. lib. 4, cap. 65, &c. Avent. lib. 4.*

Hermentrudes, quam alii Hermingardim, & Ira-gar-

gardam, alii Theodoram, alii Bertham appellant, Desiderii Longobardorum Regis & Ansæ filia, Caroli prima uxor, quam duxit A. 770. Anno sequenti repudiata est, & in cœnobia dicitur obiisse. *Eginart. Contin. Aimo. lib. 4, cap. 69. Avent. lib. 4.*

Hildegardis, nobilis Sveva, secunda uxor, Genuit Pipinum, Ludovicum, & Carolum, filiasque (juxta plerosque) tres, Rotdrudim, Bertham, & Gisalam. *Christianus Matthiae* enumerat præter hasce Hildegardim, Adelheidam, Bellixardam, Immam, & Gertrudam. *Eginart. Contin. Aimo. Avent. loc. cit. Obiit A. 783. Cbron. Herveld.*

Fastrada, Radolfi Austrasie Comitis filia, tertia uxor. Genuit Hildrudim, & Rothaidem; alii addunt Theodoram. *Eginart. Anon. Ann. Reg. Franc. sub A. 783. Contin. Aimo. lib. 4, cap. 75. Avent. lib. 4.*

Luitgardis, ex Alemannia, quarta uxor, ex qua nulli liberi. *Eginart. Contin. Aimo lib. 4, cap. 90. Obiit A. 800. juxta Anon. cit. & Regin;* qui vocat ipsam Lindkardim. Adnotandum a *Vvolfg. Laz. lib. 3. in genealogia Francorum Carolingerum*, inter uxores Caroli recenseri, etiam Robedam, seu Galienam Galastrii Toletani Regis filiam; quæ ejusdem prima uxor fuerit; & ultimæ uxoris loco recenseri Gersuindam, seu Garsulam Comitissam de Ingelhaim; quam mox infra inter pellices numerabimus.

Præter hasce quatuor uxores, quatuor quoque recentur ejusdem concubinæ. Matalgardis, quæ genuit filiam Rothildim: Reginophira, seu Regina, seu Reginopyrga (ut est apud *Aventinum*) ex qua nati Drugo, & Hugo: Gersuinda, ex qua Adeldrudis: Adhelinda, ex qua Theodericus. *Eginart. Avent. lib. 4. Munsterus in Geneal. Carl. M. refert & Himmeltrudam; ex qua Pipinus gibbosus regnandi avidissimus; qui idcirco in Patrem conspiraverit: cuius mentionem faciunt Peucerus; & alii. Hanc addit: Vvolfg. loc. cit. qui & aliam pellicem refert, nimirum Rothildem, quæ generit Adelrodum, Rotrudam, & Adelindam; adeo ut juxta citatum auctorem Carolus habuerit uxores sex, pellices verò quinque, ex iisdemque liberos 23.*

NICEPHORUS, e Seleucia, Patrius Constantino-politanus, redacta in ordinem Irene, quæ per quinquennium a filii morte imperium Orientis administraverat, eodem potitus est A. 802. Princeps impius & crudelis, & avarus. Pacem cum Carolo Magno fecit hac conditione, ut ambo Augusti appellarentur; notandum que firmatum inter ipsos tunc fuisse, ut Veneti inter utrosque medii, nulli prorsus obnoxii, libertate patria gaudenter; ut videre est apud *Cuspinianum*, *Stradam*, & alios. Geminum gesit bellum cum Bulgaris, in quorum altero extensus est, A. imp. 19. *Anon. cit. Zonar. in Niceph. Ann. Fuld.* sub A. 811, &c. Filium Stauratum, & Filiam unam saltem suscepit Procopiam, de quibus infra.

Rardanius quidam Orientis Dux, cognomento Turcus, a parte exercitus, quæ a Nicephora defecratur, Chrysopoli salutatus est Imperator. Non multo post impunitatem ab Imperatore postulavit, & monasticam vitam subiit in insula Prota; sed Nicephorus jussit ipsi ibidem oculos effodi. *Cedren. Zonar. in Staur.*

STAURATIUS Nicephori filius, e pugna, in qua Parcer occiderat, relatus in urbem, Imperator est dictus, A. 811. Cum autem Michaeli Curopalata strueret insidias, in quem Senatus vota ferabantur, depulsus ab eodem in Monasterium se se inclusit, A. imp. 1 non dum expleto. *Cedren. Zonar. in Staur.*

Theophania, Irene Imperatricis affinis, Stauratiu uxor. *D. Niceph. Zonar. in Niceph.*

MICHAEL Curopalata, cognomento Rancaber, seu Rancabenus, & Rangabi, a Senatu jam dictus Imperator, confirmatus est A. 811. Princeps bene moralis, pacis amans, sed in rebus bellicis mirè socius. Auditio Leonem Imperatorem electum fuisse, depositus Imperium, & in cœnobium juxta nonnullos se recepit; sed a Leone relegatus est in insulam Protam cum tota familia sua, A. imp. 2. *Theoph. Cedren. Zonar. in Mich.*

Proco-

Proopia , Nicēphori filia , Michaelis uxor . Genuit Theophilactum a Patre designatum Imperatorem , quēm Leo castrari jussit , indecum matre ac fratribus relegavit . Hi fuere Stauratius , & Niceta ; Filiae insuper Gorgones , & Theophania . *Auctores citari .*

LEOPOLDUS , Armenus , Bardæ filius expulso Michaeli , Imperium obtinuit A. 813 . Crudelis , impius , iconomachus , in administrandis tamen rebus vigilantissimus . Bulgaros ingenti prælio vicit , & contra Arabes quoque feliciter pugnavit . Confossus est multis vulneribus a factio- ne Michaelis Trauli , A. imper. 7 cum dimidio . Credens Zonar . in Leo .

Ex uxore , cui nomen juxta quosdam , Theodosia ; juxta alios Theodora est , suscepit Sabbatum , sive Sym- batum , qui designatus jam Imperator , Constantini no- men sibi adjunxerat ; præterea Basilius , Gregorium , & Theodosium , qui in insulam Protam delati , & castrati sunt . *Ibidem .*

L X X X .

LUDOVICUS , *Pius* cognominatus a pietate quam semper exhibuit , Caroli M. & Hildegardis filius , successit in Imperio A. 814 Patri , a quo Imperia- lem coronam anno præcedenti jam acceperat ; totamque ipsius insuper ditionem obtinuit , præter Italiam regnum , quod Pipini fratri sui filio Bernardo datum est . Coronatus est autem A. 817 , ut auctor est *Tribenem* . in civitate Remorum a Papa Stephano IV , qui tunc temporis erat in .

H 4 Gal-

Gallia . Princeps pius , justus , liberalis , virtutumque exercitio Patris imitator . Bernardum Italicæ Regem regno suo non contentum , & armis nova sibi querentem supplicem ad se venire coegit ; ipsique a Francie primoribus capitis damnato oculos iussit effodi . Cum post divisas res filii suis Pipino , Lothario , & Ludovico , Juditham in uxorem assumpsisset , ex eaque Carolum procreasset , cui ditando aliorum status imminuebatur , in Patrem tres illi conjuraverunt , & captum prope Basileam in campo , qui ab eorum perfidia Mendacii campus dictus est , imperio dejecerunt . Dissidentibus autem iisdem fratribus inter se , unaque & Regni proceribus , pristinæ dignitati est restitutus , A. juxta Regin. 838 , juxta alios 834 . Ipse inde , omnibus non modò pepercit , quia erat pietate ac clemencia , verum etiam omnes suo tempore missos in exilium revocavit ; & de singulis , quæ publicè perperam gesserat , publicam egit pœnitentiam . Obiit in insula Rheni , prope Ingelnheim , A. æt. 64 , imp. 27 . Anon. Ann. Reg. Franc. Regin. libr. 2. Sigeb. Ann. Fuld. Contin. Aimo. libr. 4; & 5. Avent. lib. 4.

Hermingardis , sive Irmgardis , Ingrami Saxonæ Ducis filia , Ludovici uxor , ex qua nati Pipinus , Lotharius , & Ludovicus . Contin. Aimo. lib. 4, cap. 106. Avent. lib. 4. Obiit A. 828 , juxta Ann. Fuld.

Juditha , filia Vvelsonis , seu Guelphi Comitis in Bavaria , secunda uxor . Genuit Carolum Calvum . Hanc Ludovicus mirè amavit , totusque ab ejusdem voluntate pendit ; quare in Imperio motus , & plura mala . Repudiata igitur est A. (juxta Sigeb.) 830 ; sed , restituto ad Imperium Ludovico , resumpta . Anon. cit. sub A. 819. Contin. Aimo. lib. 4, cap. 107, & lib. 5, cap. 12. Avent. lib. 4.

MICHAEL , Balbus seu Traulus dictus quodd balbus tiens esset , sordidissima gente ex Phrygiæ oppido Amorio natus , obruncato Leone Orientis Imperator factus est A. 820 . Fuit impius , & Orthodoxæ Religionis hostis acerrimus . Copronymi vitam sibi proposuit , & summo

mo ſtudio æmulatus eſt. Adversus Literas & Literatos infenſiſſimum ſe præbuit. Thomam tyrañnum vicit. Magnam autem imperii diminutionem paſſus eſt, Cretam occupantibus Mauris, Siciliam Agarenis, Dalmatiſque in libertatem ſe vindicantibus. Obiit ex dysenteria, A. imp. circiter 9. *Cedren. Zonar. in Mich.*

Prioris Michaelis coniugis nomen in incerto eſt (quidam vocant Theclam). Hoc ſcimus, natum ex ipſa Theophilum. *Auct. cit.*

Euphrosine, Constantini VI & Mariæ filia, altera Michaelis uxor, quam ipſe de Monasterio extraxit ut ſibi juaret. A privigno ſuo Theophilo poſt mariti obitum cœnobio reſtituta eſt. *Ibid.*

Euphemius quidam, populi princeps, ſive juxta alios cuiuſdam turmæ dux, rapta Monaca quadam in Sicilia, ut capitis periculum effugeret, Agarenorum qui erant in Africa Praefecto Siciliam prodidit, pacta mercede, ut ſe Imperatorem Romanorum appellaret. Res ex voto cefſit; ſed Tyrannus brevia duobus fratribus Siculis ibidem occiſus eſt. *Auct. cit.*

Thomas, vir quidam genere obscurus, Constantini nomine ſumpto, nova molitus eſt ad tyrañnidem occupandam in Afſia. Non levi collecto exercitu, contra Imperatorem trajecit in Europam, urbique jam imminebat. Sed Imperator ope Bulgarorum eundem repulit, & proſfigavit; ſibique tandem traditum poſt varios cruciatus occidiſ. *Ibidem.*

THEOPHILUS, Michaelis filius, Patri ſucceffit A. 829, paternæ impietatis, & iconomachiae proſuſus hæres. Bello cum Saracenis parum feliciter geſto, in mæſorem incidit, inde in dysenteriam, qua periit, A. imp. 12. Fertur ejusdem mortui os ita deducendum, ut viſcera conſpicerentur. *Cedren. Zonar. in Theoph.*

Teodora, e Paphlagonia, Theophili uxor. Genuit Michaelem, Constantinum, Theclam, Annam, Anastasiā, Pulcheriam & Mariam, *Auct. cit.*

Num.

Nummum Michaelis, & Theophili, quo pulcherrimè quidem, quantum temporum illorum patitur fœditas, gaudemus, hic incidi curavimus. Cæterorum Orientaliūnum quoniam, cum corundem, quæ par erat, copia destituamur, manca sit series nostra oportet: Lectorem ideo ad optimas remittimus Tabulas illas, quæ in præclaris extant operibus *Dusangii*, & *Baudurii*, nobis alias laudatis.

LXXXI.

LOTHARIUS, Ludovici Pii ex Hermingardi natu maximus, a Patre Rex Italiae ac Imperator declaratus, regnare cœpit A. 840. Monarchiae universæ acquirendæ libidine captus, fratrum ditiones invasit, a quibus duplice prælio victus est, altero ad Vicum Fontanetum in Burgundia A. 841, altero ad Argentoratum anno sequenti. Ita *Ann. Fuldens.*; cum plerique alii scriptores unius tantum prælia mentionem faciant. Rebus ideo compositis nova facta est Imperii divisio, ipsique ex Transalpinis provinciis ea tantum cessit, quam a suo postea nomine Lotharingiam appellavit. Imperium sponte deposuit, & Prumiense monasterium ditionis Trevirensis ingressus est, ubi eodem anno obiit, post Imp. annum 15. *Sigeb. Regi. Ann. Fuld. Avent. libr. 4. Contin. Aina. libr. 5.* Hoc Imperatore scribit *Tribem* factam fuisse Regni Francorum divisionem, nimirum in regnum Galliarum, ut hodie adhuc extat, & Regnum Germaniæ; cum antea Gallia & Germania ferè sub uno nomine Franciæ continerentur.

Her-

Hermingardis, nobilis & pudica matrona, Lotharii
uxor. Genuit Ludovicum, Lotharium, & Carolum.
Anon. Ann. Reg. Franc. sub A. 821. Contin. Aino. lib. 4, cap.
109. Avent. lib. 4.

MICHAEL III, Theophili filius, successit Patri ad.
huc puerulus, sub tutela Theodoræ matris piissimæ
ac sapientissimæ, A. 842. Per eandem Imaginum cultus
est restitutus, & Bulgari Christi fidem suscepérunt. Mi-
chael autem matris impatiens, ipsam A. imperii sui 14 re-
degit in ordinem, inclusisque coenobio, ubi paulo post
obiit. Solus igitur rerum summam administravit, sed
vitorum omnium professione; totumque se nugis, te-
mulentiæ, stuprisque dedit. Expeditionem in Syriam in-
feliciter suscepit; immensosque thesauros, quos mater
collegerat, brevissime dissipavit. Bardam avunculum
suum Cæsarem creatum iussit interfici. Ipse autem a Ba-
silio, quem post Bardam consortem fecerat Imperii, oc-
cisis est dum noctu cubat, A. ætat. 41 circiter, imp. 25.
Cedren. Zonar. in Mich.

Eudocia, Decapolita filia, Michaelis uxor. *D. Nicop.*
Bardas, Michaelis avunculus, ab eodem, quem ad re-
pellendam matrem horatus fuerat, Cæsar factus est A.
856; nec malum principem egit; nam literarum studio-
sissimus eisdem penè mortuas revocavit. Cum autem ne-
potis vitia, ineptiasque redargueret, ejusdem iussu, qui
& spectator esse voluit, occisus est, A. ab electione sua
circiter 10. *Cedren. Zonar. in Mich.*

LXXXII.

LUDOVICUS II, Lotharii filius & Hermingardis, a Patre Rex Italæ & Imperator declaratus, successit eidem A. 855. Princeps literatus, pius, clemens, justus, Ecclesiæ defensor, eleemosinarum largus, largitor. Adalgitum Beneventi Ducem, qui a Græcis impulsus contra Imperatorem conspiraverat, repressit, & in Corsicam insulam fugere coegit. Saracenos Italia fortiter expulit, Normannosque ex Gallia. Obiit Mediolani A. imp. circiter 20. *Sigeb. Reg. lib. 2.*

Lvitgarda, Vuelphi Duci in Svevia filia, Ludovicus' uxor. Genuit unicam filiam Hermingardim, quam Carolus Calvus Matrimonio junxit Bonoso Duci strenuo; ex hisque natus est Ludovicus ille Rex Italæ, & Imperator, de quo infra. *Sigeb. sub A. 878. Regi. sub A. 877.*

BASILIUS, natione Armenus, in Macedonia tamquam natus, qui genus trahere perantiquum dicebatur a Michaelis familia, Bardæ Cæsari substitutus, Imperium obtinuit A. 867. Imperator pius Imaginum promovit cultum, & Catholicam Religionem fovit, & auxit. Saracenos in Asia sæpius, & præsens, & per Legatos ingentibus damnis affecit. Obiit ex dysenteria juxta quosdam, juxta alios, ruptis intestinis ex istu cornuum cervi, quem humi exanimem raptare tentaverat, A. imp. circiter 20. *Cedren. Zonar. in Basil.*

Eudocia, pulchra & pudica fæmina, de stirpe nobilissima Martinacia, Basiliū altera uxor. Genuit Constantinum,

num, Leonem, Alexandrum, Stephanum, & filias quatuor. Ex iis Constantinus Augustus cum Parre dictus est, obiitque Anno ætat. 13. D. N. C. Cedren.

LXXXIII.

CAROLUS II, a calvitie capitis *Calvus* cognomento, Ludovici Pii ex Juditha filius, mortuo sine liberis Ludovico II, in Italiam ex Gallia quam regebat armatus advolavit, blandèque elusis Ludovici Germaniae Regis fratriis sui filiis, quos Pater ad Imperium aspirans miserat contra Carolum, ne eodem ipse potiretur, Imperii Coronam a Pontifice Joanne VIII accepit, unaque Italiam Regnum adeptus est A. 875. Superbus fuit, ambitiosus; ac in bellis timidus, & ignavus. Literatis autem favisse dicitur supra modum, & sacras sanctiones & variis synodis collectas sapienter ordinasse. Germaniae regnum nepotibus suis patre orbatis eripere cogitavit; sed ipsi contra eundem moverunt, quem & vicerunt ad Andernacum, & in Italiam etiam lacestivere. Fugiens ipse idcirco Verona Mantuam, epoto ibidem pharmaco venato fraudibus Sedechie Medici Judæi, obiit II diebus post ex dysenteria A. imp. 2. Alii non Mantuae, sed in Alpium transitu occubuisse scribunt. *Sigeb. lib. 2. Ann. Fulb. Contin. Aimo. lib. 5. Avent. lib. 4.*

Hermintrudis, quam & Irmotrudam, & Germindrudim appellari observamus, Caroli prima uxor. Nati sunt ex hac Ludovicus Balbus, Lotharius, Carolus, & Carolomannus. *Contin. Aimo. lib. 5, cap. 24. Avent. lib. 4. Peccerus* ipsam secundæ uxoris loco ponit, ex eaque filiam quo-

quoque natam scribit, quæ Judithæ nomine aliquibus appellatur.

Richildis, Bovini Comitis filia, Bosonis Burgundi soror, Caroli uxor, quam ipse antea concubinæ loco habuisse traditur. Ex hac natus filius, qui brevi mortuus est, &c. *Cont. Aimo. c. eit. C. 30. Avent. libr. 4.* Sunt qui duos referant, Carolum, & Ludovicum.

LXXXIV.

LUDOVICUS III, *Balbus* dictus quod impeditioris esset linguæ, Caroli Calvi ex Hermintrudi filius, Patrem excepit in Galliae regno & Imperio, coronatus a Joanne VIII, qui ex hostium suorum Catolo Crasso faventium manib[us] fuga lapsus ad Ludovici con-fugerat in Galliam, A. 878. Princeps pietati deditus, iustitia ac pacis amator, infirmitate verò valetudinis; quare gerit Competitii in Gallia, A. imp. 1 cum dimidio, non sine tamen veneni suspicione. *Sigeb. Regi. l. 2. Ann. Fuld. Contin. Aimo. lib. 5, cap. 36, &c.*

Ansgarda, mulier nobilissima, Ludovici prima uxor. Hanc inscio patre sibi junxit; ideoque repudiare contulsus est, susceptis prius tamen ex eadem Ludovico, & Carolumannio. *Regi. lib. 2. Avent. lib. 4.*

Adoleda, sive Adheleida, secunda uxor. Gentuit Carolum Posthumum, qui & Simplex dictus est. *Ibid.*

LXXXV.

L X X X V.

CAROLUS III, a corporis habitudine *Crassus* appellatus, Ludovici Germaniae Regis ex Hemama filius, Imperatorum Lotharii & Caroli Calvi nepos, Galliae regno potitus, in Italiam properavit, & a Pontifice Joanne VIII coronam accepit A. 880; juxta alios vero A. 881, & 882. Expulsi ex Italia Saracenis Regnum Iælicum quoque sibi adjunxit, inde & Germaticum adeptus est mortuo fratre suo Rege; ut post Carolum Magnum primus fuerit, qui solus universam ejusdem Monarchiam obtinuerit. A Reginone prædicatur ut *Christianissimus, Deum timens, Orationi indefinenter deditus*, aliisque præconiis summè tollitur. Quidquid sit autem tertius est, ipsum rem non pro imperii decore administrasse, sive hoc ignavia, sive infelicitas fuerit, nam variè sentiunt pro suo quisque studio Scriptores. Irrumpentibus in Neustriam Normannis, Godefrido & Sigefrido Ducibus, iisdem se imparem cernens pacem obtulit, ejusque provinciæ partem concessit, quam ipsi postea de suo nomine Normaniam appellavere. Inde, cum inceptus regno ab omnibus judicaretur, depositus est a suis A. juxta Reginonem, & Ann. Fuld. 887, septimo nimirum imperii; juxta Sigebertum, qui in Chronologia ab aliis sepiissime discrepat, 891. Privatam egit inde vitam in mendicitate, stipem ab Arnulpho successore suo petere coactus; obiitque sequenti anno, seu ex mærore, seu ejusdem Arnulphi jussu strangulatus. Regin. lib. 2. Sigeb. Ann. Fuld. Contin. Aimo. lib. 5, cap. 40, Gr. Avent. lib. 4.

Ri-

Richardis, Scotiae Regis filia, Caroli Crassi uxor. Repudiata est a marito ob conceptam de adulterio suspicionem cum Luiduardo Episcopo Vercellensi. Ipsa vero aquæ fervidae, & caudentis ferri tormenta fortiter subeundo, innocentiam suam non modò testata est, sed & virginitatem patefecit, impotente ad concubitum marito. Post repudium ingressa est cœnobium, ibique piè obiit. *Sigeb. sub A. 889. Avent. lib. 4.*

LEO VI, cognomento *Sapiens*, seu *Philosophus*, Basilii filius, Patri successit in Oriente A. 886. Vir liberalibus disciplinis eruditus, Astrologiæ addictissimus, pius, & in custodienda Republica omnino solers, in bellis autem parum felix; nam & a Bulgaris, & a Saracenis vietus est. Obiit ex cæliaco morbo, A. æt. 42, imp. circiter 25, *Cedren. Zonar. in Leo.*

Theophano, seu Theophania, Stephania quoque dicta, Constantini Martinacii filia, Leonis prima uxor. *D. Nicepb.*

Zoe, Zautzæ filia, secunda uxor, qua jam ante pro concubina fuerat usus. Obiit Anno 1 cum dimidio post conjugium, genuitque Annam. *Cedren. Zonar.*

Eudocia, puella ex Opsicio, sive Obsequii Themate, tertia uxor. Obiit in partu unâ cum fætu. *Ibidem.*

Carbonopsina Zoe, quarta uxor. Genuit Constantium Porphyrogenitum. *Ibidem.*

LXXXVI,

ARNULPHUS, Carolomanni, Ludovici Germaniæ Regis filii, ex Carentina meretrice filius, a Germanis Proceribus Carolo Crasso suffectus est A. 888: Sclavos, & Normannos victoriis ingentibus repulit, & domuit. Berengarium Italæ Regem adversus Guidonem (de his clarius infra) juvit. A Pontifice Formoso vocatus contra Lambertum Guidonis filium, rursum in Italiam venit, Urbeque capta a Pontifice Imperialem coronam accepit A. 896. Latitante interim, & fuga sibi consulente Lamberto, ejusdem mater Agildrudis Firmum se receperat. Ad urbis obsidionem perrexit Arnulphus; sed Fœmina callida viribus sè imparem cernens dolo egit; & corrupto Imperatoris cubiculario, eidem poculum propinavit, ex quo in veteranum delapsus est. Obsidionem igitur solvit, & Lombardiam petiit, ubi Berengarii necem cum moliretur, ab Italis despiciui haberi cœpit; cuncte Papiam ipse pervenisset, ingentem Germanorum cædem Cives ediderunt. Properavit igitur in Germaniam suam; obiitque in rabiem conversus, & putrefacto corpore, vermis & pediculis laceratus, Oetingæ in Bavaria; A. ab electione 11, aut 12, secundum alios, ab accepta corona 3. Herm. Conr. act. Regin. lib. 2. Sigeb. Ann. Fuld. Luitpr. lib. 1, cap. 7, &c.

Agnes, Græcorum Imperatoris filia, Arnulphi prima uxor. Genuit Arnulphum, sive Arnoldum Malum, & juxta quosdam, Vernerum. Münster. lib. 3.

I

Deyta,

Deyta, sive Jutta, secunda uxor. Genuit Ludovicum, & Ludgardam. Invehius & Helsingardam ejusdem concubinam, ex qua Senebaldus, seu Zuendeboldus. Natos quoque legimus Arnulpho Bertholdum, sive Rupoldum, & Bertham non legitimis nuptiis; ex qua verò muliere non constat. *Ibidem*.

GUIDO, seu Vvido Spoleti Dux, post Caroli Crassi depositionem, cum Berengario Forojuliensi Duce pactus, ut Italicum Regnum ipse, Gallicum autem Guido idem acquireret, a Gallis levi quadam ex causa repulsus, ita aegrius rupto fæderè móvit, ipsumque bis fudit; primò ad Trebiam amnem, secundò prope Veronam A. 890. Atino sequenti verò a Formoso Pontifice Imperator est renunciatus, sive quod Saracenos expulisset ab Italia, ut quibusdam placet, sive quapiam alia de causa, cum iam a Germanis, ut diximus, Arnulphus fuisset electus. Restituto autem in Italiam regno ejusdem Arnulphi ope Berengario, dum ipsum Arnulphum in Germaniam redemptem insequitur, abrupta repente vena, spiritum cum sanguine evomuit A. 894, ad Tarum amnem. Luitprandus ejusdem obitum ponit sub A. circiter 897, post captam scilicet Romam in secundo Arnulphi adventu, immo post obfessionem Firmi Agilrudim: Sed contra hoc ceteri omnes anchorites stant, inter quos Ann. Fulst. quorum quaata sit anchoritas nemo non novit. *Regia lib. 2. Sigeb. Luitpr. lib. 1, cap. 6. Et. Sigon. Regn. Ital. lib. 6. Pultan. lib. 5.*

LAMBERTUS, sive Lanthbertus, Guidonis filius, paterni odii hæres in Berengarium, mortuo patre, eumdem insecurus est, ab Italis Patri suo faventibus vocatus ad regnum, expulsoque Berengario A. 894. Hoc autem post secundum Arnulphi Imperatoris in Italiam adventum rebus rursus restituto, fugit Lambertus, donec intruso in Pontificatum Stephano, qui Formosi acta omnia rescidit, ad regnum est revocatus, & Imperiali corona insignitus A. circiter 896; nimirum non multo post quam eandem

eandem a Formoso Arnulphus acceperat. Patet hoc dubio procul ex iis, quæ Sigonius afferit, dæteris ferè de hujus in Imperatorem electione mentionem non facientibus. Occisus est autem A. 898, dum venationi vacaret, ab Ugo-
ne filio Manfredi Comitis Mediolanensis, jussu Guidonis
interfecti, qui clavam capiti ejusdem impegit, ut videre-
tur, quasi ex equo lapsus idem silicibus elisisse. *Regin. libr.
2. Sigeb. Luitbpr. libr. 1, cap. 11, &c. Sigan. libr. 6. Putean.
lib. 5.*

LUDOVICUS, Boñosi seu Bosonis filius ex Hermi-
gardi Ludovici II. filia, cum esset Provinciae Co-
mes, ab Italiam regnum vocatus est mortuo Lam-
berro A. 898. Statim ac regnum hoc adeprus est, Imperia-
lem Coronam quoque ipsum accepisse scribunt *Regin.*, &
alii; quocirca ipsum huic operi inferimus. Berengarius
autem Rex legitimus reptulam passus, in eundem movit,
quem & adeo circumvenit, ut ipsi omnem evadendi co-
piam ademerit. Quapropter Ludovicus Berengarium ob-
scravit, ut se incolumen dimitteret, jurejurando polli-
citus se nunquam amplius in Italianam reverturum; vitam-
que hoc pacto ac libertatem obtinuit. Anno autem 901
tarsum ab Italiam vocatus, promissi immemor in Italianam
descendit; eoque Anno *Sigan.* cum aliis Imperatorem &
Benedicto Pontifice creatum fuisse tradunt. Berengarius
interim in Bavariam se recepit; anno vero sequenti, cum
intellexisset Ludovicum exercitum suum dimisisse, data
occasione usus in Italianam evolavit, corruptisque Veronesi
custodibus urbem est ingressus; statimque Ludovicum ca-
pitivum habuit, & excœavit. *Regin. l. 2. sub A. 898. Sigeb.
Luitbpr. lib. 2, cap. 10. & 11. Sigan. lib. 6. Putean. lib. 5.*

LXXXVII.

LUDOVICUS IV, Arnulphi filius ex Deyta, mortuo patri suffectus est a Germanis Principibus A. 899, seu 900, juxta alios; cumque puerulus esset, dati sunt ipsi tutores Otho Saxoniae Dux, & Hatto Episcopus Moguntinus. Imperi coronam nunquam accepit; ideo a quibusdam inter Imperatores non numeratur. Fuit princeps probis moribus, & prudentia praeditus; sed regni sui tempore parum felix. Nam primò pluribus civilibus bellis divexus est; inde autem ab Hungaris plurima damna in Bavaria præcipue perpessus, victus est etiam ingenti prælio prope Augustam Vindelicorum, quod per tres dies durasse traditur. A quibusdam etiam dicitur pacem ab iisdem auri vi magna redemisse, ob idque in mærem delapsum obiisse, A. æt. 19, aut 24. secundum alios, imper. 2. *Herm. Contract. Siegb. Regin. lib. 2. Luitbpr. lib. 2. Peucer. lib. 4, in Lud.*

Mathilda, quam alii Ludgardam vocant, Othonis M. juxta quosdam soror, Ludovici uxor. Hæc nihil liberorum genuit. *Peucer. ibid.*

ALEXANDER, Leonis VI frater, successit eident in Imperio Orientali A. 911. Princeps rapulæ, luxui, libidini deditissimus, ignavus, impius, & nullius ferè religionis. Obiit rupta repente vena, dum vino madens nimis violenter corpus exiceret, A. imp. circiter 1. *Cedren. Zonar. in Alex.*

CONSTANTINUS VII, Leonis Sapientis & Zoes filius, successit patruo A. 912, sub tutela Nicolai Patriarchæ, & aliorum. Fuit ipse quoque crapulæ, ac libidini deditus, prætereaque sævissimus in puniendo. Scientias tamen ferè omnes instauravit. Constantimum Ducam Imperium ipsi rapere conatum vicit, & obtruncavit. Bellum geslit cum Bulgaris per Leonem Phocam præfectum vario eventu, & mutua clade. Romanum Locapenum in collegam assumptum tyrannum quasi passus est: Eodem verò a proptiis filiis expulso, auctoritatem resumpsit, parricidas tamen comprehendendi iussit, ac relegari; regnabitque adhuc solus A. 15. Sublatus est per venenum a Romano filio A. æt. 56, imp. 48. *Cedren. Zonar. in Conf.*

Helena, Romani Locapeni filia, Constantini uxor. Genuit Romanum, Theodoram, Agatham, Theophaniam, & Annam. *Cedren.*

Romanus Locapenus, Classis Præfectus, a clade Bulgarica reversus damnatus fuerat; sed a quibusdam apud Imperatorem gratiosissimis liberatus, adeo etiam proficit, ut Constantinus passus fuerit ipsum Imperatorem coronari, & sibi collegam fieri. Rerum summa idem potitus, totam ferè sibi auctoritatem asseruit, sique ex placito administravit, ut Constantinus non amplius Imperator videretur. A propriis filiis suis, Imperatore impellente, depositus est, & consus in Protam insulam relegatus. Imperium tenuit per Annos 26. *Cedren. Zonar. loc. cit.*

Theodora, Romani Locapeni uxor. Genuisse traditur Christophorum, Stephanum, Constantimum, Theophylactum, Helenam & Agatham. Ex maribus tres prii in Imperatoris nomine a Patre donati sunt.

L X X X V L I I.

CONRADUS, Conradi Franconie Duxis filius, mortuus sine liberis Ludovico, electus est Imperator in Germania comitiis A. 911, aut 912. Omnes quidem fere in Othonem Saxoniae Ducem intendebant, sed ipse invalidus ex senectute Conradum proposuit eligendum. Princeps mansuetus, religiosus, prudens, bellica virtute, & animi magnitudine datus. Bella perpetuo fere gessit, tamen interna, tamen externa. Plures enim ex Germania primoribus in plumi statim conspiraverunt; sed omnes sapientia & fortitudine repessit, & pacavit. Aerrox inde bellum gessit cum Henrico Saxoniae Duce; quod innumerabilem penè hominum multitudinem hinc inde absumpsit; sancta vero pace tandem direptum est. Hungaros Imperii dictiones devastatinge bis fudit; qui tamen, cum in Italiam e Germania descedissent, in reditu Germaniam turbsum turbavere, pluribusque damnis Conradum affecerunt; quare pacem iniquis conditionibus, annuaque pensione ab iisdem emere, juxta quosdam, coactus est. Obiit A. imp. 7, aut 8. *Herman. Conrac. Regii Sigeb. Luitpr. lib. 2, cap. 7.*

Placentia, Ludovici Germanie olim Regis filia, Conradusior. *Pcuc. in Conr.*

BERENGARIUS Dux Forouliensis, Everhardi, seu Ennarhardi filius ex Bertha-Gisela, quæ Ludovici Pii filia a nonnullis fuisse traditur, mortuo Carolo Crasso, Italiz Regnum obtinuit A. 888. Variè satis exagi-

tatus,

tatus, ut in Historia Guidonis & Lamberti jam dictum est, sublatis tandem hostibus & scutulis regnum suum recepit A. circiter 902; quod per multos annos pacificè rexit. Anno vero 915, cum egregie Pontificem Joannem X contra Saracenos & Mauros Italianam infestantes juvisset, coronatus est Roma in Imperatorem ab eodem. Vocato inde ab eumulis Berengarii Rotulpho de Burgundia, coactus ipse est Veronam fugere, & regnum hosti relinquere. Ibi, dum oraturus matutino de more templum ingreditur, a Flamberto quodam compatrio suo transfixus est in vestibulo Templi ejusdem A. 923; ita scilicet 9. Luitpr. lib. 1, cap. 6; Et. &c. 2, cap. 17, &c. Regn. lib. 2. Siegb. Candid. lib. 4. Sigon. lib. 6. Petrus. lib. 5.

HENRICUS, *Anceps* cognomento quòd auctipns & venatione mirè elestretur, sive quòd, dum caperet aviculas, invictus fuerit electus, ut adnotat *Compil. Chron.* Othonis Saxoniæ Ducis filius ex Ludgarda Arnulphi Imperatoris filia, a Conrado moriente in successorem suum designatus, confirmatus est in comitiis Imperialibus A. 919. Princeps omni laude dignus, & omni genere virtutum excellens. Burchardum Sveviæ Ducem tumultuantem repressit. Arnulphum Bavariæ Ducem ad Imperium aspirantem coercuit, non armis, nec sanguine, sed consilio ac sapientia, affinitate etiam cum eodem contracta. Cum Carolo Franciæ Rege propte Galliam Belgicam disceptavit, utroque ipsam sibi arrogante; sed ex voluntate amborum die ad res agendas con-

I 4 stitu-

stituta, Belgica Henrico cessit. Hungaros non semel fudit; anno præsertim 932 innumerablem ipsorum edidit cædem, qua Germaniam a tributis liberavit, quæ olim Ludovicus IV, & Conradus solvenda Barbaris assumpserant. Vandalos, Danos, Sclavos, Dalmatas, Bohemos, partim repressit, partim subegit. Marchionatus fere omnes per Germaniam instituit. Dum in Italiam transire meditatur obiit ex paralysi juxta Cuspinianum Memlebiæ (Luitbpr. habet in oppido inter Thuringorum, & Saxorum confina, & dicitur Himeleuna; ipsumque ita vocat etiam Ursperg.) An. æt. 60, itmp. 17, juxta alios 18. Herman. Contract. Luitbpr. libr. 2, cap. 7, &c. & libr. 4, cap. 7. Rosuit. Carm. 3. Regino lib. 2. Ot. Fris. lib. 6, cap. 19. Vitib. lib. 1.

Hatburga, Comitis Oldemburgensis filia, Henrici prima uxor. Hanc eduxit de cœnobio, quo se incluserat post mariti prioris obitum, inde dimisit, ne diutius in coniugio teneret virginem Deo consecratam. Natus est ex ipsa Dranckuverdus. Cbrift. Mattb. in Henr. cap. 2.

Mechtildis, Diderici Comitis in Hinkelheim (Sigeblait Theoderici Saxonum Regis) filia, altera uxor. Genuit Othonem Magnum, Henricum Rixosum, Brunonem, Mechtilde, Gerbergam, Adelheidam, Rixam, & aliam, cuius nomen in obscurè est. Sigebl. Ursperg. juxta quem obiit A. 969. Laudes ipsius vide apud Vitib. lib. 3, sub fine. In Sandtorum numerum ipsam relatam testantur Martyrologia.

X C.

OTHO, a gestarum rerum magnitudine *Magnus* nuncupatus, Henrici Avcupis ex Mechtilde filius, paternam ditionem suscepit A. 936. Princeps miræ virtutis in bellis, in omniq[ue] actione sua non mediocris. Venas auri, & argenti in Saxonia primus aperuit, si credimus *Urspergeni*. Bellum statim gessit internum cum Henrico fratre suo, qui post quadriennium tandem supplicem se ipsi exhibuit, & penitentiam egit, quam describit *Rosalia Carm.* 12. Ab Hungarorum incursionibus Germaniam felicissime liberavit. Comitem Palatii Eberardum, & Giselbertum Lotharingiæ Ducem rebelantes perdomuit. Boleslaum Bohemiæ Regem longo bello adeo defatigavit, ut pacem petere coactus fuerit. Lotharingiam, & Burgundiam subjugavit. Ludovicum Galliæ Regem ab Hugone Capeto malè habitum solio restituit. In Italiam venit adversus Berengarium A. 951, quem sequenti anno per Conradum generum suum vicit, & ad se suppli- cem cum filio venire compulit. Secundam quoque suscepit in Italiam expeditionem A. 961, adversus eundem Berengarium, qui Othonem absente regno se se restituerat; ipsumque expugnatum ac captum iu Bavariam misit A. 964. Romanum interim ingressus; Imperii coronam accepit A. 962, à Joanne XII, quem mox depositus, utpote eum qui Berengario faveret, in ejusque locum Leonem intrusit. Hunc Romani ferè statim deposuerunt, & Othoni struxerunt insidias, qui facta Romanorum cæde, non sine tamen suorum sanguine, Leonem restituit. Othope autem in Ger.

Germaniam reverso, ipsum deturbavere rursus Romani, Joanne revocato, eidemque mortuo suffecto Benedicto. Quocirca irarum plenus reversus Otho, Urbem vicepit, & Pontificem Hamburgum ire jussit in exilium. Iterum igitur ad Pontificatum electus est Leo, cui defuncto Imperator Joannem XIII subrogavit; sed & hunc Romanii in vincula conjecterunt. Quocirca quartò rediit in Italiam Otho A. 966; Pontificem liberavit, & seditionis auctores variè punivit. Interea post primum in Italiam transitum bellum gessit anno circiter 953, & 954 cum Lutolpho, seu Letalfo filio suo, qui agre fefebat superinductam sibi Novercam Adheleidam: Hic autem sapientius vicit, desertus tandem ab omnibus, supplicem ad paenitentia pedes se demisit. Gracos in Calabria vicit, & ex Italia profugos egit. Obiit in civitate, in qua patet, A. ab electione 37, ab accepta vero corona 11. *Luitbpr. lib. 3, cap. 7, &c. Et lib. 6, cap. 6. Gc. Vuitib. lib. 2, & 3. Rofa. Regislib. 2. Sigeb. Otba Fris. lib. 6, cap. 19. Gc. Herm. Contr.*

Editha, quam Edgid, Otgit, Etheit, Edildim appellari observamus, Edmundi Anglorum Regis filia (*Rosalia habet Eduardi, & Luitprandus, ipsam dicit Regis Andelstani fratris filiam*); sanctissima, Othonis prima uxor. Genuit Lutolphum, & Guilielmum, filiamque Liutgardam. *Regi. libr. 2, sub An. 930. Sigeb. sub A. 934. Rosal. Carm. 15.*

Adheleida, Rotulphi, Burgundiorum Regis filia, sponsata prius Lothario Italiae Regi, secunda uxor. Genuit Henricum, Brunonem, Othonem II, & Adheleidam. *Regi. libr. 2. Cbron. Herveld. sub An. 951. Sigeb. sub An. 954. Rosal. Carm. 20, & 22.*

BERENGARII II, Adalberti Eparchie Marchio: nis filius, Berengarii I nepos, regnum Italie conqueritus est post Lotherium A. 950. A quibusdam etiam Imperialis dignitas ipsi attribuitur; inter quos sunt *Stra-
da, Blond. Dec. 2, lib. 2. Platina in vita Agapiti II Pon-
tificis; hoque supponere videtur, & Benvey. in vita bi-
jus*

Jus Bereng. qui tamen perperam vocat ipsum Berengarium IV, quæ de Berengario I diximus tribus Berengaritis adscribens, in quæm errorem ferme incidere edam *Pbllip Bergomensis* in Chronicō, & quidam alii. Huic ideo ab hac nostra ferie secludere non sumus; cum meliobus tamen sentientibus, Imperatorem ipsum non appellatum affirmatius. Et clare hoc patet ex Diplomatibus ejusdem, in quibus nomen Imperatoris unquam legitur, ut videre est apud *Sigonium præcipue*, qui summo labore ac diligentia Historiarum veritatem ex antiquis instrumentis perquisivit, & feliciter eduxit. Ab Othono Magno per Conradum vicit A. 952, cum supplex veniam postulasset, libertatem obtinuit, & regnum. Cum vero nova seditione molitur, implicato in aliis bellis Orthoī, ab eodem peritus est rursus A. 963, & captus, inque Austria, seu Bavariam secundum alios, missus cum uxore Villa & Obiisque Bambergæ A. 966. *Candid.* lib. 4. *Or. Fris.* lib. 6, cap. 19, &c. *Regi.* libr. 2. *Sigeb.* *Luitpr.* libr. 3, cap. 5. & 6. *Rosui.* *Carm.* 20. &c. *Marian.* *Scot.* in *Oitone.* *Putcan.* lib. 6.

ROMANUS, Constantini VII filius & Helenas, sublato per venenum patri successit in Oriente A. 960. Princeps impius, libidini crapulaque deditissimus, quibus solis vivebat. Per Legatos Saracenos vicit, Obiit extenuatus, & consumptus ab immodica crapula A. æt. 24, imp. q̄ inchoato. *Cedr. Zonar.* in *Rom.*

Theophano, Romiani altera uxor. Genuit Basiliam, Constantium, quem pater coronavit, & Annam Theophaniam. *Ibidem.*

NICEPHORUS PHOCAS, vir strenuus, a milibus in Oriente Imperator factus est, & Romanifiliis prælatus A. 963. Avaricie supra modum addictus, nova tributa adjecit, & numismatum pondus imminuit. In bellis autem felix, nonnullas provincias in Asia Imperio subjugavit. Othoni Magno Annam Theophaniam Romanii filiam pro Othono secundo ejusdem filio despondit; sed

sed cum nobiliores Germani ex aula atque exercitu ad accipiendam honorifice sponsam ad Calabriæ fines processissent, omnes ipse iussit obtruncari. Quare percitus Otho, validissimo ducto exercitu, innumeram fudit Graecorum viam, Apuliamque ac Calabriam ipsis eripuit. Commotis idcirco omnibus, Constantinopoli Imperator occisus est A. æt. 57, imp. 6. Ica Vitib. Sigeb. & alii ex Latinis. *Manas. autem Cedren. Zonar.* rem aliter scribunt; facti hujus cum Othonem mentionem non faciunt, ejusdemque mortis causam in uxorem refundunt, Joannæ Zemiscis amore captam.

Theophano, Römani, ut supra diximus, uxor, Nicephoro postea nupsit. Hæc, dum maritus populi seditionem fugiens intra Palatium se se tueretur, Joannem Zemiscem supra dictum impositum corbi a portu attraxit, ut quendam occideret. Joanne autem Imperatore facto, relegata est, inde sub filiorum Imperio restituta. *Manas. Cedren. Zonar.*

JOANNES ZEMISCES, sive Trismisces, occiso Nicephoro, potitus est Imperio, sibique socios fecit Römani filios, A. 969. Princeps fortissimus, multisque præliis adversus Saracenos, & Roxolanos felicissimus. Obiit veneno sublatus a Basilio cubiculario suo, A. imper. 6. *Zonar.*

Theodora, Constantini VII filia, Joannis uxor. *Ibid.* Bardas Phocæ, Nicophori Phocæ ex fratre Leone nepos, imperante Joanne, nova molitus est; captaque Cæsarea Cappadociæ, Imperatorem se dixit. Jussu Imperatoris relegatus est in insulam Chium, & Clericus factus. Pater quoque ipsius cum alio filio Nicephoro Imperium affectavere, sed excaecati sunt, & in Procam Insulam relegati. *Cedren. Zonar. in Joan.*

X C I.

OTHO II, Othonis Magni & Adheleidæ filius, Imperator jam electus a Patre, successit eidem A. 973. Adnotandum, a *Christiano Mattheo Ruci* cognomen a colore & crinibus hunc assignari, quod in *Compil. Cbro.* Othoni III attribuitur. Princeps virtutibus praeditus, qui & imperium laudabiliter administravit. Bella gesit statim plurima: Cum Henrico Hezelone Bavariæ Duce, qui se se in Othonis oditum Imperatorem nominaverat; cum Uldarico, seu Boleslao secundum alias, Bohemie, & Haraldo Daniæ Regibus Henrico faventibus; & cum Lothario Rege Francorum, qui Lotharingiam armatus repetebat. Et illos quidem ferè sine armis foloque terrore compescuit, & arma deponere coegit; cum hoc vero aliquanto difficilius bellandum fuit: Et licet aperto marte Otho viator extiterit, per insidias tamen inimicorum plura persus est detrimenta, & quasi in manus inimicorum devenit. Lotharingiam tamen recuperavit, ejusdemque partem Carolo Lotharii fratri dono dedit hac lege, ut tanquam Germaniæ provinciam ex Imperatoris beneficio possideret. Maxima vero memoria dignum est bellum cum Græcis A. 980 incæptum, cum Basilius Orientis Imperator abreptas ab Othone I Apuliam & Calabriam recipere tentaret. Otho in Italiam delapsus multum profecit, pluribus in locis Græcorum præsidiis debellatis. Anno autem 982, acerrima commissa pugna, Imperatoris exercitus disiectus est, ipseque, dum fugit in parva scapha, comprehensus: Sed pro mercatore se gerens, nec pro Othone agnitus, se se citò liber-

libertatem vindicavit. Romam inde perrexit, ubi, cum multos ex Italorum Proceribus ad splendidissimum in Vaticanum convivium, invitasset, inter epulas dato signo, plurimos ex iis coniurationis cum Græcis suspectos jussit obtruncari; ob idque Sanguinarii nomen reportavit. Bellum reparavit inde cum Græcis; at inter pugnandum venenata sagitta ictus, ex vulnere obiit (alii dicunt ex animi mœrore) Romæ, An. ætat. 29, imper. a morte patris 10 cum dimidio. *Ot. Fris. lib. 6, cap. 25. Chron. Herveld. Sigeb. Peucer. in Ot. II.*

Anna Théophanía, Romani Orientis Imperatoris filia, Othonis uxor, eidem tradita a Joanne Zemiscœ. Genuit Othonem, & Hugonem, quem alii vocant Ulicum, siliamque Alasyam: Obiit An. 991. Aliam Otho habuisse conjugem fertur de familia Marchionum Austriae, ex qua plurimæ filiae. *Sigeb. Compil. Chron. Avent. lib. 5. Peucer. Cuspinianus nominat plures liberos Othonis præter jam relatós; scilicet Fridericum, Uldaricum, Utihajdem, quam secundæ conjugi adscribit; item Sophiam, Adalhai-dem, Juditham, & Mechtildim; ex qua vero matre procederint incertum.*

BASILIUS II, Romani filius, Orientis Imperium unà cum fratre Constantino post Zemiscem est assecutus A. 975. Imperator avaritiae folidissimæ, soli ditan-do fisco intentus; in bellis alioquin non ignavus. Apuliam, & Calabriam ab Othoni Græcis ereptas recuperavit; Bulgaros repetitis cladibus coercuit. Obiit subito morbo, A. æt 70, imp. 50. *Cedren. Mass. Zonar.*

X C I I.

OTHO III, Othonis II e Theophania filius, cognominatus *Mirabilia Mundi*, & *Puer*, quod puerulus Imperium suscepit, Patrem exceptit, a quo jam fuerat electus, A. 983. Prudens, benevolus, armis validus. Henricum Bavaram in Germania, Lotharium in Gallia, Crescentium Consulem Romæ Imperium affectantes repressit. Et quidem Lotharius sponte ferè statim cessit; Henricus saepius vixus, profligatisque ab Othono Bohemis quos concitaverat, in Francosurtenibus Comitiis veniam petiit. Contra Crescentium verò expeditionem Otho suscepit A. 996; auditoque Romanum Pontificem obiisse, in ejus locum Brunonem consanguineum suum substituit, qui Gregorius V est appellatus, & Imperatorem coronavit. Urbem ingredienti obviam factus Crescentius veniam petiit, & obtinuit; sed Imperatore in Germaniam reverso, novos tumultus excitavit anno post, & Pontificem dejecit, intruso Joanne Episcopo Placentino. Properavit rursum igitur Otho e Germania, captumque tyrannum post varia tormentorum ac ludibriorum genera suspensi jussit A. 998. Tertiam quoque suscepit expeditionem in Italiam A. 1001, sed Urbem ingressus, cum nova quædam instiituere meditaretur, facta Romanorum conspiratione, obsefus est. Inde verò Hugonis Tusciae Marchionis artibus ereptus, dum in Germaniam revertitur, extinctus est venenatis chirotheceis ad Paternum in Italia, artibus vidua Crescentii, qua fuerat, olim usus, A. imp. a patris morte circiter 10, aetatis juxta-

ple-

plerisque 30, juxta Hepidan. 23, sit enim ipsum successisse Patri cum annum ageret quartum ætatis. *Ot. Fris. lib. 6, cap. 26. Chron. Herveld. Sigeb. Sigan. lib. 7.*

Maria, Arragoniae ac Navarræ Regis filia (Sanctii Majoris, ut puto, juxta computum *Lazii lib. 10, in Reg. Arrag.*) Othonis uxor. Fœmina impudica, quæ juvenem muliebri veste indutum secum semper ducebat. Adulterii convicta tandem a marito, ejusdem jussu ad Mutinam urbem cremata est, nullis ex ipsa natis liberis. *Musser. Cuspin.*

X C I I I.

HENRICUS II, Henrici Ezelonis Bavariae Ducis filius, Othonis I ex fratre Henrico Rixoso nepos, in Germanis Comitiis, quibus tamen vim adhibuisse fertur, electus est Imperator A. 1002; coronatus verò auream accepit A. 1014. Princeps multis virtutibus clarus; religionis præcipue studio, ac pietatis operibus insignis Sanctorum fastis meruit adscribi. Ab Arnulpho Episcopo Mediolanensi vocatus in Italiam adversus Arduinum Regem, Othonem legatum suum cum exercitu misit, qui ab eodem Arduino in Campo Fabricæ ad Alpes disjectus est A. 1003, seu 1004, juxta *Calcib. libr. 6*, qui huic etiam expeditioni eundem Henricum interfuisse scribit, quarundam archetyparum tabularum auctoritate fultus. Anno sequenti reversus, nihilò feliori marte cum Arduino conflixit, inter Veronam enim & Tridentum est vicius & fusus. Sed, rebellantibus pluribus ex Italorum Prin-

Principibus, patuit Henrico Italia, qui Papia capta in Regem est salutatus. Eadē verò die, subeunte Italos pœnitentia, facta est in eundem conspiratio; ipseque obfessus, dum per muros evadit vitæ sua fuga consilens, luxuriam fœtoris passus est, unde Claudi cognomen reportavit. Sævissima inde cædes facta, & incendium per urbem latè diffusum, Henricusque raptim in Germaniam est reversus; nec Italiam repetiit, nisi A. 1014, quo anno coronam accepit Imperii a Benedicto Pontifice, quem juverat contra Gregorium Antipapam. Sed vix Pontificis restitutione pro yoto peracta, octavo post die Romanorum oborta seditione, magna Germanorum strages edita est ad Pontem Tiberis; ideoque rursus Henricus propere ab Italiam discedere compulsus est. Quartam in Italiam expeditionem suscepit A. 1022, seu 1023, juxta citatum *Calcibi*, juxta *Hippidan.* verò 1028 (adnotandum Auctoris hujus computum quinque aut sex circiter annis ferè semper a Chronologia ceterorum distare); ipsaque Saracenos, qui per Apuliam & Calabriam grassabantur, Troja expulit, & compescuit. Præter Italicum, bella geslit. cum Polonis, cum Balduino Flandriæ Comite, cum Bohemis, & Moravis, quos omnes vicit: Hungaros quoque ad Christi fidem perduxit. Obiit Groningæ, ex calculi doloribus, A. ætat. 52, imp. ab electione sua 22. *Ot. Fris. lib. 6, c. 27. Dibr. Sigib. Leo. Ost. Sigon. libr. 8. Auent. libr. 5.* Non prætermittendum, ipsum ab uno aut altero Scriptorum inter Sanctos Benedictinos recenseri, dicique, imperii rebus compositis, in Monasterium se recepisse; sed hoc contra omnium ferè Historicorum traditionem stat, confutaturque præsertim per *Cronicum Belgicum*, in quo legitur quod, cum Monasticum habitum sumere vellet apud S. Vitonem, Richardus Virdunensis Abbas eidem injunxerit, ne imperium dimitteret quamdiu viveret.

Cunigunda, Sigefridi Palatini ad Rhenum filia, Henrici uxor. Foemina sanctitate vitæ conspicua, *Mater Pauperum* dicta ab Ursperg. Castitatem perpetuo coluit: In suspicionem tamen adulterii marito. venit; sed ignis

experimento virginitatem testata est. Ab eodem marito propinquis restituta est illibata. Obiit juxta plerosque A. 1033, juxta unum aut alterum, 1038. *Cron. Herveld. Leo Ost. libr. 2, cap. 46. Compil. Cron. Marian. Scotus. Avent. libr. 5.*

ARDUINUS, quem alii Harthuinum, alii Hardu-
vum vocant, Dodonis Eporrhediae Marchionis
filius, in Ticinensis Comitiis statim ab Othonis morte
Italiae Rex est appellatus, A. 1022: Cumque ab Arnul-
pho Episcopo Henricus ex Alemannia, ut jam dictum,
vocatus fuisset, Imperator etiam est renunciatus, annuen-
te Pontifice, a Longobardis Proceribus, qui ad hoc in
Laudensem Civitatem Concilium coegerant. Exercitum
Henrici bis fudit, ut diximus; & licet Italorum fraudibus
ad Italiam coronam accipiendam idem Henricus pervenierit,
ipso tamen in Germaniam reverso, Regno suo se resti-
tuit, quod sapientissime administravit. A. tandem 1015;
sponte insignibus Regni depositis, in Monasterium Fru-
stuariense D. Benigti se recépit, ubi privatè vixit, obiit
que A. circiter 1018. *Ditbm. Sigon. lib. 8*, qui tamen sub A.
1014 decipitur, tertiam Henrici expeditionem cum secun-
da confundens. *Calci lib. 6. Alciat.* & alii, quos non refe-
rimus, cum *Ditbm.* unus sufficiat, qui rerum veritatem
aliis aperuit. Cautè igitur legendi sunt plerique ex Scripto-
ribus in vita Henrici, ubi de bellis ejusdem cum Arduino
loquuntur, ut *Pener. Naucler. Vol. 2. Gen. 34. Gembr. lib.*
4. Blond. Dec. 2, lib. 3. Sturc. & alii plures, qui non modò
triplice in Henrici ipsius adventum in Italiam confundunt,
sed vel ne mentionem quidem faciunt, vel ita, ut victoris
modò Arduinum præliis pluribus profligaverit, & occide-
rit; quæ omnia apertissime falsa docebit *Ditbm.* supraci-
tatus, qui, etiam si alij quos attulimus dñeſſent, abinde
pro omnibus sufficeret videtur!

CONRADUS II, *Salicus cognomento apud Vipponem, & Compil. Chron.* ab Henrico oriente Principibus commendatus, suffectus est eidem A. 1024, postque varia dissidia ab omnibus Electoribus probatus. De hujus genere variè scribunt auctores; omnes ferè tamen Francum dicunt. A. 1026 ingressus est Italiā, cuius coronam accepit; annoque sequenti imperiali quoque donatus est Romæ a Joanne XX. Ex Italia reversus, supplices ad se habuit Ernestum Alemanniæ Ducem, & Conradum patruelē suum, qui adversus eum, dem seditionem excitaverant, ipsosque exilio punivit; inde tertio post anno Ernestum eundem in exilio nova militum fudit, & occidit. Hungaros vicit, Rege ipsorum Stephano, cum quo & pacem fecit A. 1031. Burgundiam acquisivit A. 1032, traditam sibi a Rudolpho Rege; samque validè tutatus est adversus Osonem, sive Odonem Rudolphi nepotem, qui eandem armatus repetebat. Misconem Vandolorum Dūcem repressit. In Italiam rursum A. 1037 deseendit, Mediolani suburbia subvertit, pluresque in vincula coniecit ex iis, qui seditionem excitarerant adversus Germanos. Obiit Princeps domi forisque bonus Trajecti subito fato, A. imp. 15. *Vipp. Sigeb. Marian. Scot. Herm. Contract. Peucer.*

Gisela, Lotharii Franciae Regis filia, Conradi uxor. Nupsit juxta Peuc. primò Brunoni Saxoniae Duci, conjugavit Lutolphum; secundò Ernesto Saxoniæ pariter Ducī, cui peperit Ernestum, & Hermannum. Pietatis &

onestatis laude celebratur: Genuit autem Conrado Henricum, qui postea Imperator factus est. *Ori. Fris. libr. 6, cap. 28. Herm. Contract. Vvippo ipsam dicit filiam Hermanni Ducis Alemanniæ. Obiit A. 1043.*

CONSTANTINUS VIII, Basiliī frater, ejusdem in Imperio consors, post fratrem solus imperare cœpīt A. 1025. Homo pravis studiis deditus Imperium per crudelitatem, prodigalitatem, ac libidinem summam rexit. Obiit A. et. 68, imp. post fratrem 3 circiter. *Cedren. Manas. Zonar. in Conf.*

Helena, viri cuiusdam patritii ac potentissimi filia, Constantini uxor. Genuit Zoen, Eudociam, & Theodoram. *Zonar. ibid.*

ROMANUS II, *Argirus sive Argiroplus* a prodigalitate juxta quosdam cognominatus, Constantino succēsſit A. 1028. Imperator literis eruditus, Græcaque doctrina instructus, nec legum ignarus. Primit Imperii temporibus non malum Principem egit: Sed, cum a Saracenis magna clade victus fuisset, factus est repente avarissimus, & crudelis. A conjuge, quam immodice amabat, veneno sublatuſ est juxta *Zonaram*; juxta alios a Michaele Paphlagone strangulatus ejusdem uxorū opera, A. imp. 6. *Auct. supracit.*

Zoes, Constantini VIII filia, fœmina immodice lascivie ac procacitatis, Romani uxor. Ipso mortuo Michaeli Paphlagoni nupsit, sub quo ab ejusdem fratre Joanne in ordinem redacta est. Succesorem inde Michaeli Michaelém alterum Calaphatēm accersivit, a quo pariter de Imperii communione statim est depulsa. Per seditionem autem iterum admota gubernaculis, excœcato Calaphate, in Imperatorem & Virum sibi elegit Constantinum Monomachum, cum quo multis annis vixit. Obiit verò ante ipsum A. etat. 70. *Ibidem.*

MICHAEL IV, e Paphlagonia, Romano succedit A. 1034, sumpta in uxorem Zoe, aqua fuerat, ut diximus, ad Imperium invitatus. Valetudine infirmus imperium ferè Joanni fratri suo administrandum tradidit, orationibus ipse, agendæque pænitentia sedulò studens. Fuit modestus, misericors, liberalis, multisque aliis virtutibus exornatus; sed ejusdem famæ obscuræ non leviter ipsius fratres, homines improbi, & rapaces. Post annos Imperii 7, in Monasterium se recepit, ubi paulò post obiit.
Cedren. Manaf. Zonar. in Mich.

X C V.

HENRICUS III, a crinibus nigris *Niger* appellatus, Conradi II ac Giselæ filius, paternam ditio- nem suscepit A. 1039, & coronatus est a Pontifice Clemente II, A. 1046. Virtutibus tam civilibus, quam bellicis claruit. Hungaros non semel vicit. In Italiam profectus est A. 1046, & contentiones Romæ exortas ex schismate pro electione Pontificis sedavit, ad Pontificatum electo Clemente II. A Sclavis clade ingenti affectus est; cui accessere tunc temporis, fames, egestas, penuria, alia- que mala per Germaniam. Ideo magno animi angore cor- reptus, obiit Burdfeldiæ in Saxonia, A. æt. 39, imper. 17 cum dimidio. Quidam addunt, ipsum fragmento panis suffocatum fuisse. *Herm. Contract. Ot. Frif. lib. 6; cap. 32, & 33. Sigebr. Marian. Scot. Peucer.*

Cunigunda, *Vvip.* Chunelinda, *Hepid.* Gnut, Canuti sive Cnitonis Anglorum regis filia, Henrici prima uxor,

K 3

A. 1036.

A. 1036. Ab aliis fertur biennio post repudiata fuisse, ab aliis postea consumpta. *Ot. Fris. lib. 6, cap. 31. Herm. Cœn. trist. Peucer.*

Agnes, Gulielmi Aquitannie Ducas, juxta *Vvolfg. Laz. in Gen. Ducum Bav. soror*, juxta alios, filia, secunda uxor. Genuit Henricum, Conradum, Juditham, Mathildem, & Ittam. Post mariti fata cum filio Henrico Imperium administravit; sed a regimine dejecta, in Italiam se recepit, ad Monasterium Fructuariense; obiitque A. 1077. *Ot. Fris. lib. 6, cap. 32. Bertold. Conf. Alb. Strad. Peucer.*

MICHAEL V, *Calaphates* cognominatus a patre navium picatore, Paphlagonis ex sorore nepos, a Zoe ad Orientis Imperium evectus est, A. 1041. Homo ad quævis facinora natura proclivis, animi subdoli, & ingratii. Rerum potitus, Zoen statim exauktoravit, unaque & Joannem Paphlagonis fratrem. Ideo, commotis omnibus, imperio atque oculis est privatus, cum regnasset menes 5. *Cedren. Manas. Zonar. in Mich.*

CONSTANTINUS IX, *Monomachus* dictus, a Zoe Imperio restituta ad conjugium suum & Imperium invitatus, rerum summa potitus est eodem anno 1042. Multifariam statim exagitatus est, Imperium ambientibus, hinc Georgio Maniace Duce fortissimo in Italia, illinc Theophilo Erotico in insula Cypro, inde Leone Tornicio in Iberia. Præter hos & Hussi Imperium excursionibus, & cædibus infestaverunt. Singulos autem tum æmulos, tum hostes profligavit pari felicitate, ac virtute. In Oriente verò iniquum martem expertus est, plurimas Imperii provincias Turcarum victoriis cedere coactus. Obiit ex pleuritide, A. imper. 33. *Cedron. Manas. Zonar. in Conf.*

THEO-

THEODORA, Zoes soror, a Senatu Populoque Constantinopolitano post Constantinum Augusta dicta est A. 1054. Eius temporibus altaq; p;ies. Imperii confortem elegit sibi Michaelem VI; nec multò post obiit ex intestinorum dolore. A. imp. 2. *Auctores cit. Glyc. P. 4.*

MICHAEL VI, cognomento *Stratioticus*, seu *Stratonicus*, a Theodora ad Imperium assumptus, post eandem imperare cœpit solus, A. 1056. Cum munificètia parum erga milites exhiberet, summosque viros contumeliis afficeret, acclamatus est in Imperatorem ab exercitu Isaacius Comnenus. Contra hunc misit copias Michael, quæ ab Isaacio fusa sunt; quare victum se, atque exosum videns, Imperio cessit, A. ejusdem 1, æstatis prorsus decrepitate. *Cedren. Manuf. Zonar. in Mich.*

X C V I.

HENRICUS IV, Henrici III ex Agneta filius, quinquennis patri successit sub matris uela, A. 1056. Princeps ingenio ferox, superbus, & violentus; inobediens sancte Sedi, & qui omnia spiritualia vendidit, juxta Dodecb. Ab Ursperg. vocatur *Malus* cognomento. Toto serme Imperii sui tempore bella gessit. Statim contra Dedonem Saxonum Marchionem; inde contra Rudolphum, Ermannum, & Ecbertum ad Imperium evectos, qui omnes vario eventu sublati sunt, ut suo loco, Interim movit etiam in Italiam contra Grego-

K 4 rium

rium VII. Pontificem, a quo anathemate percutitus est; primusque dicitur Imperator ab *Oibone Frifingeni*, qui fuerit excommunicatus, quam tamen opinionem *Urspergensis* confutat. Per multos annos Urbem tentavit, Pseudo-Pontificem Guibertum, seu Vighertum Ravennatem Episcopum intrusurus, quod tandem etiam peregit A. 1084, ab eodemque coronam accepit, *nongloria, sed confusio nis*, ut scribit *Bertoldus Constantiensis*. Legitimo autem Pontifici suppetias tunc ferebat Robertus Normannus e Calabria, qui Henricum repulit, Grégoriumque restituit. Adversus Imperatorem inde ipsius etiam filius Conradus conspiravit A. 1093, ipsique Italæ regnum arripuit; detrectato pariter obsequio; sed nono post anno a patre jam abdicatus, & rebellis declaratus repente obiit. Henricus inde filiorum alter A. 1105 a Germaniæ proceribus unanimi consensu acclamatus est Imperator. Quocirca pater coactus est Imperii insignia filio tradere. Miserrimam deinceps egit vitam; in idque incidit paupertatis, ut vietum saepius emendicaverit a Spirensi Episcopo. Obiit confessus curis Leodii, A. ætat. 56, aut 58 imper. a morte patris 50. *Anon. in vit. Henr. IV. Bertold. Conf. Ot. Frif. libr. 6, cap. 34, & lib. 7, usque ad cap. 15. Sigeb. Marian. Scot. Dodecb. Ursperg. Sigon. lib. 9.*

Bertha, Othonis in Italia Marchionis filia, Henrici prima uxor. Genuit Conradum, Henricum, Agnetem, & Bertham juxta *Peucer. Cbristianus Matthiae addit & Sophiam. Ot. Frif. Cbron. Herveld.* sub A. 1066. *Ursperg.* sub A. 1067. Obiit A. 1087. *Dodecb.*

Praxedis, Ruthenorum Regis filia, secunda uxor; ex hac natine sint liberi non liquet. *Naud. Vol. 2, Ecn. 37. sub A. 1089. Peucer. in Henr.*

Non est negligendum a *Dodecbino* recenseri & Adelheidam Henrici uxorem, quam cœpit ipse odio habere, & in carcerem trusit, concesso omnibus, ut vis eidem inferretur. Siene autem haec tertia uxor, un eadem, mutato nomine, eam altera ex supradictis, prorsus ignoramus, eam apud veteros Historicos nulla de hac mentio fiat.

Rudol.

Rodulphus Svevæ Dux, appellatus est Moguntiae Cæsar, & coronatus ibidem contra Henricum A. 1077, aduentibus præcipue Saxonibus, & consentiente Gregorio VII. Pontifice. Cum Imperatore sibi confixit: Anno autem 1080, gravi accepto vulnera, dexteraque etiama amissa in pugna ad Elystrum fluvium mortuus est: Princeps prudentia, ac senectutis venerabilis, fortitudine quoque, ac militari peritia laudandus. Imperavit Annos 3. *Anon. in vi. Henr. IV. Berold. Constant. Sigeb. Marian. Scat. lib. 3, &c. 6.*

Hermannus e Lotharingia, Dux Luzelburgensis, & Saxonibus aliisque contra Henricum Imperator electus est Bambergæ post Rodulphum A. 1081. Hic Henricum egregie fudit juxta Verzeburg A. 1086; sed mox ab eodem repulsus, a suisque desertus in Saxoniam se recepit, ubi sequenti anno in oppugnatione cuiusdam urbis oppressus est, seu lapidea muris per scemnam, quandam projecto, sive collabentis ruina portæ, A. imper. 6. *Auctior. cit. Deedeb. Regem Alliorum dictum hunc fuisse refert Cbrist. Matth. in vit. Henr. IV, cap. 2, ex eo quod, cum Islebie resideret, tunc temporis magnus ibidem fuerit Allii preventus.*

Ecbertus, Saxoniæ Marchio, Hermano mortuo, Imperatorem se dixit adversus Henricum, A. 1087. Tertio post anno, cum ad Sylvam prope Numburgum divertisset, a Cæsarianis Equitibus, quos molitor quidam admonuerat, obsecus, dum fortiter pugnat, occisus est. *Auctior. cit.*

ISAACIUS COMNENUS, Manuelis Protospacarii filius, a militibus factus est Imperator contra Michaelem, A. 1057. Princeps mente acutus, manu strenuus, suis licet verbis infestus, re tamè benevolus; continenter autem miræ etiam cum uxore, & effusi in Literatos studii, quamvis non esset ipse literis eruditus. Monachorum reditus fisco addidisse fertur, assignato iisdem dimensio, quod religiose vice sufficeret. Expeditionem suscepit in

in Hungaros, & Scythes; sed breviter composuit firma-
ta pace. Imperium depositit A. 3, & monasticam vitam
implexus est. *Manaf. Zonar. Scylit.*

*Ae*caterita, e Regia Bulgarorum stirpe, Isaacii uxor.
Genit Mariam, & Manualem. Monasterium ipsa quo-
que subiit, ubi nomen Helenas sumpsit. *Scylit. Glyc. P. 4.*

CONSTANTINUS X, *Ducæ* dictus, ab Isaacio ac-
cepit Imperium, ejusdemque affinibus, ita suadente
viri probitate, prælatus est A. 1060. Imperator opti-
mus, Litteris additus; solebatque dicere, male se Lite-
tarum gloria, quam Imperio cognosci. Foris parum felix
fuit, non levibus a Turcis damnis affectus. Obiit ex diut-
tino morbo, A. æt. 60, imp. 8. *Scyl. Manaf. Zonar.*

Eudocia, Constantini uxor. Genit Constantinum,
Andronicum, Michaelem, Annam, Theodoram, &
Zoen. *Manafes* septem numerat ejusdem filios. Prædi-
ctos masculos pater Cæsares declaravit, uxoremque roga-
vit ut vidua permaneret. Ipsa verò post conjugis mortem
oblita Sacramenti, septem tantum elapsis mensibus, Ro-
manum Diogenem sibi jugavit, & ad Imperium eveyit.
Tandem Michael VII imperante in exilium missa est.
Scyl. Manaf. Glyc.

ROMANUS III, *Diogenes* dictus, vir e Cappadocia,
familia & fortitudine clarus, Eudociae maritus fa-
ctus, Orientis Imperium est assecutus A. 1068. Cum Tur-
cis bis pugnavit feliciter in Asia; tertio verò commisso præ-
lio, captus est fraude Andronici, Constantini Ducæ ex
fratre Ioanne nepotis, qui Romano invidebat. Ab Aza-
no autem Turcarum Sultano, ad quem est ductus, ho-
norifice habitus est, nec multò post cum honore pariter
dimissus. Dum ex Asia reverti properat, excæcatus est jus-
su filiorum Constantini; tumefactoque capite proper vul-
nera non curata, miserrime obiit in insula Prota, A.
imp. 4. *Scyl. Manaf. Zonar.*

Dum privatus est uxorem habuit, cuius ignoratur
no-

nomen; constat tantum Bulgaram fuisse, siliuncque pre-
creasse. Scylit.

MICHAEL VII, Constantini Ducæ filius, *Parapinaceus* appellatus, quod sub ipso crudelissima se-
viente fame, modius numismate venderetur, sed pinario-mi-
nus, qui medimni quadrans est, ut ait Scylit: Romanum
exceptit A. 1071. Orationibus addictus & studiis, jambis
præcipue componendis; cætera vero ignorans, imperii ha-
benas Nicephoro cuidam Spadoni reliquit. Cum Turce
Imperium invaderent, ipseque bello gerendo ineptus ju-
dicaretur, depositus est, & in Cœnobium inclusus, A.
imp. circiter 6. Fertur inde Ephesi creatus Episcopus fuisse.
Scyl. Manas. Zonar. Glyc.

Maria ex Alania, Michaelis uxor, cui genuit Con-
stantinum a patre Imperatorem dictum. Nupsi postea
Nicephoro Botaniati, post eius abdicationem monacha
facta est. *Scyl. Zonar. in Mich. & Niceph.*

NICEPHORUS III, *Botaniates seu Boraniates*, ut
est in Cbræ Græca, perperam legentibus occen-
tioribus *Boraniates*, a Phoca oriundus, Michaeli substi-
tutus est A. 1077. Si Manassë ereditus, fuit Princeps ro-
luptatibus addictus; si vero Scylitzæ, frugilitati, & sim-
plicitati affuetus, & liberalissimus. A Continenorum fa-
ctione dejectus est A. imp. 3. *Zonar. Glyc.*

Berdena, Nicephori privati uxor. *Scylit.*

Constantinus, Constantini Ducæ filius, Michaelis Pa-
rapinacei frater, cum a Nicephoro præfecturam exercitus
accepisset contra Turcas, salutatus est ab eodem Impera-
tor Chrysopoli: Sed a suis proditus, quos Imperator mu-
neribus corruperat, relegatus est jussu Imperatoris, &
Monachus factus. *Zonar. in Niceph. Scylit.*

Nicephorus Bryennius, Dyrrachii Dux, auditio Mi-
chaelem depositum, & Imperatorem factum Nicepho-
rum, arreptis Imperii insignibus, tyrannidem auspicatus
est, fratremque suum Joannem Byzantium misit cum
valido

valido exercitu, ut urbem oceuparet. Post varios even-
tus, in tyrannide interim persistens, repudiatisque super-
bē tribus Nicephori Imperatoris legationibus, quibus di-
gnitatem Cæsaris pollicebatur si ab incepto destitisset, vi-
tus est, captus, & excæcatus. *Zon. in Mich. Niccpb. &c.
Scylit.*

Nicephorus Basilacius, Bryennii successor, tyranni-
dem ipsius pariter cœpit exercere. Alexius Comnenus ab
Imperatore missus eundem vicit Thessalonicæ, & oculis
privavit. *Zonar. in Niccpb. Scyl. Glyc. P. 4.*

ALEXIUS Comnenus, ab Isaacio Imperatore genus
trahens, Nicephoro Botaniati successit, A. 1080.
Princeps luxuriaz deditus, & qui statim ut pecuniam col-
ligeret, cum esset bellis implicitus, multa edidit rapacita-
tis experimenta, locupletioribus opes eripiendo, & novas
exactiones imponendo. Cum Roberto Guiscardo bellum
gessit usque ad A. 1086, sèpiusque fufus est, & profligatus.
Temporis postea processu ad pacis artes conversus
multa correxit, pluraque pietatis, & munificentiae opera
exhibuit. Cum Turcis parum prosperè pugnavit per Du-
ces suos; sed profectus ipse ad bellum, eosdem egregiè vi-
cit. Obiit A. ætat. 70, imp. 38. *Glyc. & ex Latinis Nard.
Vol. 2. Gen. 37, Strada, & alii.*

Irene, Constantini Duce ex fratre Joanne neptis,
Alexii uxor. Genuit Joannem, Andronicum, Isaacium,
Annam, Mariam, Theodoram, & Eudociam. *Zonar.
Nicet.*

X C V I L

HENRICUS V, Henrici IV ex Bertha filius ; contra patrem jam ad Imperium assumptus , successit eidem A. 1106. Bellum gessit statim cum Polonis , & victus est ; alterum quoque A. 1115 cum Saxonibus , a quibus pariter penè est attritus , Duce ipso- rum Lothario. Interim paternæ hæres violeatæ Romam cum exercitu venit A. 1111, & Pontificem Paschalem II depositum , minisque ac armorum vi ampla ab eodem pri- vilegia reportavit super investituras , & Episcoporum ele- ctionem. Hæc omnia vero , reverso in Germaniam Hen- rico , revocavit Pontifex in Concilio Lateranensi . Irrita- tus ideo Imperator Romam secundò petuit ; cumque inter- rim mortuis Paschali , ac Gelasio Callixtus suffectus fuisset , qui Henricum anathemate percussit , Burdinum quendam Romanæ sedi violenter imposuit , quem alii vocant Mauritium , Episcopum olim Braccarensem. Sed fortiter urgente Callixto pro Ecclesiæ jure , cessit Impera- tor in conventu Vormatiensi A. 1122 quæcumque per vim expresserat Paschali ; sicque Apostolicae Sedi reconciliatus est. Obiit Trajecti A. imp. 19. *Ost. Fris. lib. 7, cap. 13. Sigeb. & ejus contin. Dodecb. Petr. Ost. lib. 4. Ursperg.*

Mechtildis , Henrici Angliae Regis filia , Henrici uxor ; Ex hac nata fertur una tantum filia , Christina nomine. *Ost. Fris. lib. 7, cap. 15, & 21. Contin. Sigeb. Crift. Matib. in Hebr. cap. 2.*

JOAN.

JOANNES II, Constantinus, qui & Calojoannes dicitur, patri Alexio successit A. 1118. Princeps moribus probus, munificentia clarus. Scythes, & Persas prae liis pluribus, & ingentibus cladibus attrivit, non tam armorum virtute, quam pietatis merito, ac precationum, quas inter pugnandum, expansis in crucis modum manibus, Deo semper offerre solitus fuisse perhibetur. Dum aprum inter venandum inseguitur, se ipsum in lava venenata sagitta percussit, ex quo vulnere obiit in Cilicia, A. &c. 45. imp. 25. *Nicet.*

Irene, Ladislai Hungariae Regis filia, Joannis uxor. Ge-
nuit Alexium, Andronicum, Isaacum, & Manueleum.
Ibidem. Referuntur quoque ab aliquibus tres ejusdem
filii.

X C. V. I I .

LOTHARIUS II, qui & Luderus, Gebehardi co-
mitis Svepplenburgensis in Saxonia ex Heiduvige
Burgravia Norimbergen sis filius, ab Electoribus
Moguntiaz suffectus est Henrico A. 1125, ad Imperium
aspirantibus etiam Conrado, & Friderico Henrici ejusdem
ex sorore nepotibus, & Leopoldo quodam Marchione.
Hoc tamen feliciter repressit, cumque ipsis pacem iniit,
conciliante D. Bernardo. Princeps religiosus, justus, li-
teris addictissimus; ferturque legum libros in Apulia in-
venisse A. 1135, eorumdemque lecturam promovisse, ope-
ra praecipue Irneri, seu Vernerri I. C. celeberrimi. Item
ad

ad concitandos studiosorum animos Doctoratus & Magisterii gradus in Academias invexisse; prius inque fuille tradunt Bononiensem, in qua Legum libri regi cooperint. Bis in Italiam venit. Prima A. 1133 contra Rogerium Siciliæ Regem, qui expulsa Innocentio II Pontificis, in ejus solio Petrum Leonis collocauerat: Ex Pontificem quidem restituit, a quo imperiali coronam accepit. Secundum A. 1135 contra eundem Rogerium, quem adorans est insecurus, ut ex Italia fugere compulerit; simulque quidquid imperialis iuris certe pacavit, & in obsequiis firmavit. In reditu ab Italia obiit in Tridentina valle, in vilja casa; alii dicunt Vetonas. *Dodart.* apud *Gastrum Boarium*, An. at 67, imp. 13. *Ot. Fris. libr. 7, cap. 27. Contin.* *Sigeb. Dodech. Sigon. lib. II. Petr. Ost. lib. 4. Urfperg. Cuspin. Bucolc.*

Rixa, aliis Rachisa, Richisa, & Rikenza, Henrici cognomento Superbi, seu Pinguis juxta alias, Comitis in Bavaria filia, Lotharii uxor. Gestit Lotharinum, qui puer obiit, Hedwigem, & Gertrudim. *Albers. Stad. Peuc. in Lor.*

X C I X.

CONRADUS III, Sveciæ Dux, Henrici V. Imp. ex sorore nepos, Mogontie Imperator est renupciatus, A. 1138. Princeps inter homines numerandus; nam & prudentia, & clementia exempla præbuit; pluresque insuper Germanie civitates instauravit, & exornavit. Henricum Superbum Saxonie ac Bayris. Ducem, ejusque

ejusque fratrem Guelphum rebelles, ac tumultuantes repressit. Prodiere tunc temporis celebres illae Guelphorum, Gibellinorumque factio[n]es, a Guelpho indito nomine hostibus Imperatoris, ejusdem verò affectis aburbe Geblinga, in qua Conradi filius Henricus, qui pro patre contra Guelphum pugniabat, fuerat ablactatus, ut notat *Nauder. Vol. 2, Gen. 28*. Valido exercitu A. 1147 in Palæstinam transit ex monitu D. Bernardi, quo etiam perrexerat Ludovicus VII Galliae Rex; sed parum felici expeditione. Nam primò a Manuele Imper. Græco insidias, & damna Fæderati passi sunt; inde, cum Damascum obsiderent, orto inter eosdem & veteranos Asiae duces dissidio, ipse Conradus inde discessit, & in Germaniam suam rediit. Dum in Italiam descendere meditatur, præceptus est fato, diesque clausit Bambergæ, non sine veneni suspitione, per Medicos Italos a Rogerio Siciliæ Rege corruptos propinata; post A. imp. 14. *Ost. Frif. lib. 7, cap. 22, &c. & de gest. Frid. lib. 1. Aeon. Fragn. Hist. Ost. de S. Blas. Comin. Sigeb. Dodech. Sigon. lib. 11.*

Gerturdis, Comitis Sultzbachii filia, Conradi uxor. Nati ex hac Henricus, a patre factus consors Imperii, qui obiit dum idem in Asia esset, & Fridericus. *Albert. Stad. Vvolf. Laz. lib 7, ingen. Com. de Sultzbac. Peucer. Additur & filia Juditha a Christ. Matb. in Conr. cap. 2.*

MANUEL, sive Emmanuel, Joannis Comneni filius juxta Nicetam, quem sequitur *Egnatius*, iuxta Stradam autem & Sabellicum humili loco natus, distusque Grifon, seu Tripbon, secundum illos a patre morente successor declaratus, secundum istos ab uxore Alexii viuda ad tantum fastigium elevatus, Imperium obtinuit A. 1143. Dicitur facundus fuisse declamatot, cætera virtutis, sed in ipsis vitiis inconstans, cum modò avaritiam, modò prodigalitatem exercuerit. Perfidiæ nota infamis fuit; nam Henricum Dandulum, aliosque Venerorum Legatos excœcavit; Conradi Imperatoris exercitum per Bosporum in Asia traiolentem pluribus damnis affect, calcem

calcem præcipue gypsumque farinæ immissens ; Lüdovicum Galliæ Regem ex Asia redeuntem navibus intercepit, qui mox a Roberto Siciliæ Rege armorum vi liberatus est. Alexandro III Pontifici ingentem pecuniæ vim exhibuisse fertur, ut sibi etiam Occidentis Imperium traderet, quod frustra tentavit. Anno imp. quasi 38 monasticam vitam subiit, nec multò post e vivis excessit, A. ætat. 60. Nicet. Ex Latinis autem Egnat. Strada. Sabel. D. 7, lib. 7. Naud. Vol. 2, Gen. 38. Plat. in Alexandro III. Chron. Germ. lib. 18. Bertha, Irene postea dicta, Gertrudis Conradi III uxoris soror, Manuelis uxor. (Nicet. lib. 2, ait tantum ipsam fuisse ex Alemannia, de familia nobili.) Ot. Fris. lib. 7, cap. 28. Vvulg. Laz. loc. sopracit.

Nominatur & Maria, altera ejusdem uxor, filia Petebini, aliis Pietavini, Antiochiae Satrapæ. Nicet. libr. 3. At Contin. Siegb. sub A. 1181 hanc dicit Raimundi Antiochiae Principis filiam. Alexii filii duo recensentur, Alexius, & Maria, filio Montisferrati Marchioni desponsata. Nicet. lib. 5 : Non satis autem constat ex qua prodierint.

C.

FRIDERICUS, *Oenobarbus* à rufa barba dictus, Italis *Barbarossa*, Conradi III nepos ex fratre Friderico Coclite Sveviæ Duce, matre Juditha Henrici Nigri Bavariæ Ducis filia, ab eodem Conrado moriente Principibus Imperii commendatus, electus est in Imperatorem apud Francosurtum A. 1152. Princeps animo acer, administrando aptissimus imperio, & princi-

L

palibus

palibus tum pacis, tum belli muneribus nulli sand secundus; ab Urspergeni dictus *Omnium Triumphator*; Utique laudabilior, & gestarum rerum fama innocentior, si plus reverentia Romanæ Sedi adhibuisset. Plurimas in Italiam expeditiones suscepit, quarum numerum a nullo Historicorum singillatim satis adductum, & a variis variè traditum ad rei veritatem recensere conabimur, atque a singulorum auctoritate certa lege colligere. Prima igitur continet A. 1154, ad Imperii coronam accipiendam, quam Romanæ obtinuit exercitu stipatus. Sed Romani ægrè ferentes coronationem veluti per vim factam, & sine consensu ac præsentia Populi, arma sumpsérunt; hinc atrox prælium inter Cæsarianos & Romanos, usque dum ancipitem pugnam nox diremit; statimque in Germaniam Imperator reversus est. Secunda A. 1158. Tertia A. 1161, ambæ adversus Mediolanenses, qui Germanorum jugum cum pati non possent, tumultuabantur. Hos Fridericus post acerrimas pugnas, & plures hinc inde clades, tandem compulit ad deditiōnem, & urbem ipsorum diruit A. 1162; cumque operi cives, & milites non sufficerent, advocavit in auxilium Cremonenses, & Papienses. Quarta A. 1166, in qua rebellantem Anconam obsedit, sed incassum, ut legitur apud Nicet. lib. 7, & cum interim Coloniensis Archiepiscopus Legatus ipsius a Romanis injuria fuisset affectus, Romanum versus Imperator movit, quam vi coepit magna edita civium strage, & Paschalem Pseudopontificem creatum adversus Alexandrum III in sede firmavit. Sævissima inde lues oborta, quæ innumeros ex Imperatoris exercitu consumpsit. Quinta, juxta nonnullos, A. 1170, adversus Mediolanenses, qui animos rursum erexerant, & civitatem coepérant redificare; sed conjuratis adversus ipsum omnibus Lombardæ civitatibus, fugere ab Italia compulsus est contra imperatoriam dignitatem, ut ait Gedcr. sub Anno 1168, qui hanc expeditionem cum quarta commisceret. Sexta Anno 1174, adversus Alexandrum Pontificem, quem variis calamitatibus exagitatum Veneti honorifice suscepérunt, & egregiè consilio operaque juverunt, pace

pace inter ipsum tandem , & Imperatorem conciliata , cuius firmandæ gratia Venetias uterque petiit ; convene- runtque A. 1177, juxta Scriptores omnes, Urspergensem , & unum aut alterum tantum si excipias , qui hoc ponunt sub anno antecedenti . Non omittendum, duplicem a Sigenio Pontificis adventum Venetias referri , & a Sigeberti Continuatore tradi , Pontificem , & Imperatorem con cordatos fuisse in Civitate Venetiæ , in domo Patriarchæ ipsius civitatis . Scribit quoque Persona, Generale tunc Concilium Venetiis habitum , Venetosque multis etiam annis antea Alexandrum cum Friderico conciliare studuisse , missis Legatis ad Imperatorem apud Parham . Ponitur & septima Friderici in Italiam expeditio a Godefr. Anno 1184; videaturque ipsam attingere etiam Dodechinus . In hac dicunt Cremam reædificasse . Implicito in Italia Imperatore , defecerat Henricus Leo Bavariæ ac Saxoniæ Dux , quem ipse reversus saepius fudit , e Saxonia expulit , & tandem a nullo adjutum ad misericordiam exorandam adegit . Expeditionem suscepit in Palæstinam A. 1189, cum Philippo Francorum , & Henrico Anglorum Regibus ; ibique multum profecit adversus Turcas , & Saracenos ; sed in victoriarum cursu occubuit , demersus apud Tarsum in amine *Serra* nomine , alii dicunt *Cyndo* , Alb. Stad. vocat Salepb. Fragm. Hist. in aqua , ait , que vocatur *Ferrum in Armenia* , cum in flumen se projecisset æstus refrigerandi gratia . Alii non demersum scribunt , sed inde male affectum non multo post obiisse A. ætat. 70, imper. circiter 38. Ot. Fris. Radev. & ejus Contin. Godefr. Con tin. Sigeb. Ot. de S. Blas. capit. 5, &c. Fragm. Hist. Alb. Stad. Dodech. Sigen. lib. 12, &c. usque ad 15. Ursperg. Stuc. capit. 49.

Adelheida, sive Adila , Dieboldi seu Theobaldi Mar chonis de Vohiburg filia , Friderici prima uxor . Haec ipse dimisit , vel quod sibi esset consanguinea , vel juxta alios , quod adulterii fama laboraret . Ot. de S. Blas. cap. 10. Avent. lib. 6.

Beatrix , quam alii vocant Agnetam , Reginaldi Mati L 2 sco.

sconensis Ducas in Burgundia filia , amplissima dote dives , Burgundiam enim ipsi ac Provinciam detulit , secunda uxor . Genuit Henricum , Fridericum , Othonem , Conradum , Philippum , Beatricem , & Sophiam . *Ot. loc. cit.*
& cap. 27. Avent. lib. 6. Cbrift. Matib. in Frid. cap. 2. Plat.
in Alex. III. Cuspin.

ALEXIUS II, Manuelis filius , successit eidem A. 1180, cum annum ageret duodecimum aetatis . Ipsi idcirco in tutorem Andronicus datus est , qui prava percitus regnandi libidine , Imperatoris primò matrem suffocavit , inde ipsum quoque nervo arcus per noctem a Sicariis strangulari curavit , caputque sacco involutum in mare projici . Obiit Alexius A. aetat. 15, imper. 3. *Nicet. in Alex. Cbron. Græca* refert ipsum imperasse tantum menses 6.

Agnes , sive Anna , Ludovici Francorum Regis filia , Alexii tuxor . *Nicet. in Andron. Contin. Sigeb.* Addit *Godefridus* ipsam in uxorem postea sumptam ab Andronico .

ANDRONICUS, Comnenus , Manuelis Imperatoris patruelis , Alexio usurpatum Imperium administrarecepit solus A. 1183. Nicæam , & Prusiam in Asia expugnavit , ubi immanissima saevitia debacchatus est in cives . Crudelitatem quoque Constantinopoli supra modum exercuit adversus seditiosos , eorumque cognatos , promulgato quodam miræ feritatis edicto . Canem validissimum , qui & cum Leonibus pugnabat , & armatum hominem prosternebat , in cubili suo semper habuit pro excubiis . Raptio autem Imperio non diu contigit ipsi frui ; acclamato enim Augusto Isaacio Angelo , comprehensus ipse est a populo , & post varia tormentorum & ignominiarum genera inter duas columnas pendulus relictus est , donec animam efflavit . Alii tradunt membratim discriptum fuisse . Imperavit A. 2. *Nicet. in Andr. Peucer.*

ISAACIUS

ISAACIUS II, Angelus, post Andronicum Imperio potitus est A. 1185. Princeps sumptuosissimus in viatu & vestitu; in templo resque sacras nonnunquam impius & avarus, nonnunquam in eadem templo & monasteria liberalis. Inde factum, ut alii Scriptorum pium justumque Principem ipsum dicant; alii avarum, luxui deditum, & ignavum. Siculos vicit apud Thessalonicam, captis etiam eorundem Ducibus Richardo, & Balduino. Adversus Walachos infeliciter movit, saepius victus. Exosior ex rapacitate in urbe factus, a fratre suo Alexio, quem olim de Turcarum manibus magna vi auri redemerat, Imperio & oculis privatus est, atque in carcerem conjectus, ex quo postea, ut suo loco dicemus, ereptus fuit ab Alexio filio. Depositus est A. æt. 40, imp. 10. (*Cron. Græca* habet 8.) *Nicet. in Isa. Ang.*

Prima ejus uxor fuit e Græcia, nee constat de ipsius nomine. Pro secundis nuptiis ambivit Mariam, aliis Margaretam, Belæ Hungariæ Regis filiam. Ex priore suscepit Alexium, & filias duas. *Nicet. ibid. libr. 3. Georg. Acrop. capit. 8.*

C I.

HENRICUS VI, *Asper* cognomento propter aspera tormenta quibus Siculos excruciavit, Friderici filius ex Beatrice, Patri successit An. 1190, & sequenti anno coronatus est Romæ a Cœlestino III Pontifice. Princeps facundus, sed libidini valdè deditus, & crudelis. Accepta Imperii corona, in Siciliam motu uxorio nomine, mortuo sine legitimis liberis Guilielmo Rege, cum tamen jam a Regni proceribus electus fuisset Tancredus ejusdem Guilielmi filius nothus, quem regnare Pontifex quoque Cœlestinus ægrè serebat. Henricus binis in Italiam expeditionibus, quartum una A. 1191, altera A. 1193 contigit, tota Campania, Apulia, & Sicilia potitus est. Sybillam, seu Sibillam Tancredi jam vita functi viduam uxorem cum tota familia cepit, & in Alsatia monasterio clausit. Filium item ejus in Rhætiam perductum oculis privari jussit; Regni autem Proceres omnes exquisitis tormentorum generibus excruciavit. Copias in Asiam misit A. 1194, quæ post feliciter incepturnum bellum, statim ab audita Imperatoris morte, in Italiam redierunt. Ipse igitur suscepta A. circiter 1196 tertia in Italiam expeditione, rebusque Imperii in Sicilia compositis, obiit Messanæ, vel ex veneno, ut nonnulli tradunt, vel male affecto corpore ex nimia laborum & frigoris vi, quod per noctem inter venandum apud gelidos fontes cubans peressus fuerat, A. æt. 34, aut 37, imp. 7. *Ot. de S. Blas. cap. 37, &c. Fragm. Hist. Godefr. Alb. Stad. Blond. Dec. 2, l. 6. Vdater. lib. 23. Chron. Ang.*

Con-

Constantia, Rogerii Siciliæ Regis filia, Guilielmi Regis pariter soror, Hentici uxor. *Cuspinianus* scribit ipsam decrepitam partum edidisse, & ad suspicionem amovendam palami in tentoriis in pratis Panormi parturiisse. Natus est tunc igitur ex ea Fridericus, postea Imperator hujus nominis secundus, cui aliqui tradunt additum fuisse nomen etiam Rogerii. Defecit in ipsa nobilis Guiscardorum familia, quæ e Normannia in Italiam venerat, & Anno 1059 Apuliae Calabriæque Ducatum obtinuerat, inde A. 1141 juxta *Contin. Sigeb.* etiam Siciliæ Regnum ab Innocentio Pontifice. Obiit Constantia in Sicilia A. 1198. *Ot. de S. Blas. cap. 28. Fragm. Hist. Albert. Stad. Cbron. Aug. sub A. 1191. Sigan. lib. 15.* Scribit *Platina in vita Celestini III* Constantiam Monialem fuisse, sed a Pontifice Henrico junctam dispensatione Apostolica, ut nimis illa contra Tancrem proficisceretur. *Cuspinianus* assignat ipsi filiam Mariam nomine.

ALEXIUS III Isaacio fratri successit in Oriente A. 1195. Cognomen Angeli respuit, & Comneni appellationem desumpsit. Princeps voluptatibus deditissimus, in assecras suos profusus, inde factus ad avaritiam proxior ex hummorum indigentia; quare ipsa Imperatorum sepulchra spoliari jussit. Fratris Filium in vincula conjectit, qui ex iisdem elapsus confugit ad Venetos, qui valido exercitu, largisque opibus suppetias juveni tulere, unaque cum aliis foederatis Principibus Alexium expulere, cum imperasset annos 8, aut 9, juxta *Cron. Græc.* Urbe pulsus, dum per Thraciam vagatur, a Montisferrati Marchione captus est. Nudus inde dimissus, post varios eventus apud Nicæam private dies clausit. *Nicet. in Alex. & Bald. Nicepb. Greg. lib. 1.*

Euphrosina, Alexii uxor. Fœminia superba, luxuriosa, & impudica cum marito perpetuum fere dissidium egit. Genuit Irenem, Annam, & Eudociam. *Nicet. ibidem.*

In Occidente interim ab Henrici obitu, hoc est ab Anno 1197 nullus certus erat Imperator, duobus illud prehensantibus, Electorumque suffragiis in eosdem distractis, Philippo nimirum Sveviae, & Othono Saxoniae Ducibus. Philippus Henrici VI Imper. germanus frater, e Sicilia in Germaniam cum Friderico nepote suo puerulo reversus, electus est ab Electorum quibusdam Imperator A. 1197. Princeps animo lenis, juxta Ursperg. mente mitis, eloquio affabilis, erga homines benignus, largus satis, & discretus. Hanc electionem aliis improbantibus, renunciatus est contra ipsum Bertoldus Zaringiae Dux, qui dignitatem repudiasse fertur, & eandem Philippo cessisse. Statim igitur ab æmulis Philippi translatum Imperium est ad Othonem Saxoniae Ducem: Inde inter eosdem aerox bellum, quod usque ad Philippi mortem protractum est. Variant hic Scriptores, tradentibus aliis, post novennale bellum pacem initam hac conditione, ut Philippi filiam Otho acciperet in uxorem, interimque de imperio cedens tantum post socii obitum imperaret; aliis vero cum *Ot. de S. Blas.* qui iis temporibus floruit, cuique idcirco major videtur habenda fides, affirmantibus conditiones pacis: a Philippo quidem Othoni exhibitas fuisse, sed ab eodem repulsas; conjugiumque hujus cum illius filia post ejusdem obitum contigisse. Quidquid sit autem de hoc, certum est, Philippum An. 1208 Bambergæ, dum in cubiculo post venæ sectionem cubat, ab Othono Palatino de Vitemspach ad colloquium ingresso confossum fuisse pugione, quem sub veste abditum detulerat A. imp. circiter 10; cau- saque additur in *Cron. Arg.* quod ipsius filiam, cui conju- gium suum pollicitus fuerat, ducere recusaverat. *Ot. de S. Blas. cap. 46. &c. Fragm. Hist. Godefr. Alb. Stad.*

Irena, Alexii Imperatoris Graeci filia, Philippi uxor. Desponsata prius fuerat Guilielmo Tancredi Siciliae Regis filio. Genivit Kunegundam, Ethlissam, Mariam, & Beatricem. Ilsa post occisum maritum dolore contabuit. *Ot. cit. cap. 41. Peccer. Avent. lib. 7. Ab Urspergeni vocatur Erina.*

C I I.

OTHO IV, Henrici Leonis Bavariae ac Saxonie
Ducis filius, contra Philippum electus; ut di-
stum est, eodem mortuo A. 1208, tenuit Impe-
rium, & sequenti anno Romæ coronam accepit ab Inno-
centio III Pontifice. Animum convertit statim ad sibi
vindicandas plures ex Italicis regionibus, ex iis quoque,
quaꝝ Pontificis juris essent; quocirca eundem Pontifex per
Legatos admonuit, ut ab incæpto desisteret. Sed obtem-
perare ipse respuens, anathemate percussus est; ideoque
plures etiam e Germaniae proceribus ab eodem sunt aliena-
ti. Ipse verò cum Joanne Angliae Rege, cum Rainaldo
Poloniae, ac Ferdinando Flandriae Ducibus inito fædere;
bellum contra æmulos expedivit, qui Fridericum II Hen-
rici VI Imper. filium ex hortatu Pontificis Imperatorem
jam salutaverant, quem sociis armis fovebat etiam Philippus
Augustus Rex Galliarum. Cum his Otho congressus
ad Bovinas prope Tornacum A. 1214, ingenti suorum
cæde vicitus est. A suis inde desertus, & opibus exhaustus
in Saxoniam fugie Imperio privatus; obiitque Brunsuigæ
(alii dicunt in castro Harstersburg) An. 1218, cum impe-
rium a morte Philippi per annos circiter sex tenuisset. *Os.*
de S. Blas. capit. 46, &c. usque ad fin. Fragm. Hist. Cbrn.
Colmar. Godefr. Albert. Stad. Peuer. Ursperg.

Maria, Brabantæ Ducis filia, Othonis prima uxor.
Ob consanguinitatem repudiata est. *Volfg. Laz. in Gen.*
Duc. Brab. lib. 3.

Bea-

Beatrix, Philippi, de quo jam supra, filia, secunda uxor. Die quarto a nuptiis mortua est. *Oib. cit. cap. 51.*
Alb. Stad. Hist. Austr. sub A. 1212.

ALEXIUS IV, Isaaci Angeli filius, a Federatis ex-pulso patruo ejusdem Alexio, Orientis Imperium obtinuit A. 1203. Patrem ab eodem Alexio excætatum, & in carcerem trusum inde extraxit, sibique collegam factum rursum gubernaculis admovit. Orta verò seditione inter Græcos ac Latinos, multisque ad Imperium aspirantibus, quos inter Nicolaus Canabus, & Alexius Ducas, ab hoc sibi familiarissimo captus est, & inter vincula strangulatus, cum bis prius frustra venenum fraude ejusdem proditoris hausisset. Imperavit Menses 6 (*Cron. Graeca* habet mense 10 inchoato). *Nicer. in Alex. Acrop. cap. 3. Blond. Dec. 2. lib. 6.*

ALEXIUS V, Ducas, *Murzufus* dictus, seu *Mirylus* (legitur etiam *Morculpus*, & *Murillus*) ita cognominatus a conjunctis & eminentibus superciliis, Græcorum factione cum Latinis dissidentium proutius Imperium occupavit eodem anno 1203, sublato Alexio, cuius fuisse patuelis legitur apud *Zoelam*. Homo ingenii subdoli, ac libidini deditissimus. Sceletis autem conscientia tactus, ideoque sibi a Latinis timens, fugit in Peloponnesum. Ibi captus, & ad urbem ductus excætatus est; inde ex alta colunâ praeceps datus, & disceptus, imp. mense 3. *Nicer. in Murzuf. & Bald. Acrop. cap. 3.*

BALDUINUS, Flandriæ Comes, ex federatorum omniunti consensu Orientis Imperator creatus est, oeciso Murzuflo A. 1204; & ut Venetis quoque, qui validissima adserant classe, aliquid de Imperii communione contingueret, in Patriarcham Constantinopolitanum electus est Thomas Maurocenus, Duxque Venetiarum Despotæ dignitate juxta *Acropoliam* donatus. Movit autem Balduinus contra Joannem Mylorum Ducem, a quo per

per insidias est captus, ipsiusque jussu post multum temporis amputatis manibus & cruribus, in vallem quandam projectus, ubi volucrum cibis infeliciter occubuit. *Nicer.*
in Bald. Acrop. cap. 8. Blond. Dec. 2, lib. 6. Imperavit anno tantum juxta plerosque. *Naucl. Vol. 2, Gen. 41,* quinque imperii annos eidem assignat.

HENRICUS, Balduini frater, successit eidem A. 1205, aut 1206, juxta alios. Princeps prudentissimus, & tum domi tum foris gerendis rebus aptissimus; sed perpetuis Barbarorum incursionibus exagitatus. Imperium tamen fortiter non modò turatus est, sed & auxit. Obiit subito fato A. imp. 11. *Munster. Blond. loc. cit. Pöpper. lib. 5. Cufpin.*

C I I I.

FRIDERICUS II, Henrici VI Imperatoris filius, contra Othonem, ut diximus, Imperator electus anno circiter 1212, eodem profligato A. 1214, Imperio solus potiri cœpit; coronamque auream accepit ab Honorio III Pontifice, A. juxta plerosque 1220. Princeps magnis æquè virtutibus ac vitiis imbutus literatos fovit, liberalitatem exercuit, bellica virtute claruit; sed immo- dicæ fuit libidinis, crudelitatis, impietatis, ac violentiae in Pontifices. Ab iisdem quinques excommunicatum fuisse tradunt Auctores. Primo ab eodem Honorio, quod Episcopos quosdam varie vexasset, & de sedibus expulset. Secundo a Gregorio IX quod expeditionem in Palæstinam,

tinam, quam pollicitus fuerat, non suscepisset. Hanc ipse postea quidem simulatè absolvit, sed pace cum Sultanio parum honestè facta, brevi revertens est. Tertio ab eodem ob immanissimas strages, quibus Lombardiam, aliasque Italæ Regiones devastavit, incendit, ac penè deformavit. Quartò ab Innocentio IV, quod in impietate adhuc sua perseverans Ecclesiæ bona sibi usurparet. Quinto ab eodem, quod ad Lugdunense Concilium pergere recusaverit: Neque solum excommunicatus, sed Imperio indignus judicatus, ab eodem etiam dejectus est A. 1245. Fridericus posthac Italianam variè turbavit, & Parmam obfedit, a qua ingenti clade est repulsus. Cum a suis autem patulatum relinquoretur, in Siciliam se recepit, obiitque A. 1250, in Arce quadam Apulæ, quæ Florentina dicebatur, vel a Manfredo notho suo suffocatus, ut plerique scribunt; vel, ut alii, gravi correpens morbo; vel ex veneno, ut legitur in *Cron. Aug.* ubi quoque sub A. 1232 traditur ipsum Venetias invisiisse. *Alb. Stadn.* quem sequitur *Egnatius*, mortuum ipsum ait Panormi. Obiit A. æt. 57, imp. 35, si numeremus usque ad annum, quo depositus est per Pontificem. Fundavit Academias Viennensem, & Neapolitanam; item Bononiensem juxta *Egnatium* Patavium transtulit, Bononiensibus iratus quod statim imperata non fecissent. *Fragm. Hist. Cron. Colmar. Godefr. Alb. Stad. Cron. Aug. Sigen. l. 16. &c. Blond. Dec. 2, l. 6, & 7. Ursperg.*

Constantia, Arragoniæ Regina (*Blondus D. 2, lib. 7;* ait *Castellæ*) Friderici prima uxor. Natus ex hac *Henricus*, qui a Patre Cæsar factus, cum Imperium affectaret, iussu ejusdem missus est in Apuliam in carcerem; ibique obiit. *Fragm. Hist. Cron. Austr. Blond. loc. cit.*

Jole, sive *Jolanta*, Joannis de Bregna Hierosolymitani Regni filia, secunda uxor. Hæc marito dotis nomine titulum Hierosolymitani Regis detulit, quod deinceps Siciliæ Reges tenuere. Genuit *Conradum*, qui cum in Apulia esset, arte *Manfredi*, qui & patrem *Fridericum* interemerat, ueneno clystere sublatuſ est A. 1252, seu 1254, secundum alios. *Fragm. Hist. Genebr. l. 4. sub. A. 1215.*

Mech-

Mechtildis, Joannis Anglie Regis filia, tertia uxor. Genuit Henricum Junorem, & Constantiam. *Cron. Eluvag. sub An. 1235. Sigon. lib. 17* vocat ipsam Isabellam.

Tres hæc Friderico uxores ab Auctoriis omnibus unanimiter attribuuntur, & quidem apud veteres historicos harum tantum mentionem fieri videre est: Recentiores autem tres alias eidem assignant; nimirum Rutinam filiam Othonis Comitis Bavarici in Vvolffershaussen; Isabellam Ludovici Bavaricæ Ducis filiam, ex qua nata Agnes, sen Margaretæ; & Agnetem Othonis Meraniae & Istriæ Marchionis filiam. Hanc ab eodem ut potè consanguineo reputatam Ulrico Carinthiæ Duci nupsisse fertunt. Sed *Croy. Aug. sub An. 1236.*, videtur ipsam assignare Friderico Austriae Duci, qui us temporibus floruit. *Pcuer. libr. 3. Cuspin.*

Præter uxores jam relatas plures habuit concubinas, inter quas maximè celebratur Blanca Montisferrati Marchionissa, ex qua nati Manfredus, Encius, & Fridericus, *Pcuer. loc. cit.*

PETRUS Curtiniacus, Comes Antisiodorensis, uxor, anno nomine Imperium Orientis adeptus est A. 1217, eodemque anno ab Honorio III Pontifice coronam accipit. In reditu frustra tentata Dirracchio, quam Theodorus Lascari tuebatur, dum accepta ab eodem priùs securitas fide, ad Macedoniae urbes pergit, ipsius Theodori insidiis captus est, & ad eundem ductus, obtruncatusque biennio post in carcere. Imperavit Anno tantum. *Blond. D. 2, lib. 7. Munster. Genbr. Plat. in Honor. III. Cuspin.*

Tolanta, seu Jolanta, Henrici Imperatoris Constantinopolitani filia, Petri uxor. *Nicepb. Greg. lib. 4. Auctior. citati.*

ROBERTUS, Petri filius ex Tolanta, matris opera ad Imperium vocatus est e Galliis A. 1218. Venet nominis adeò studiosus fuisse fertur, ut Marinum Michaelem Constantinopolis Prætorem Imperii consoritem appell-

appellaret) Obiit in Achaja dum Roma revertitur, A. imp. circiter 11. *Blond. loc. cit. Egnat. Strada. Cuspin.*

BALDUINUS II, Roberti filius, seu frater (utrumque ab auctoribus tradi notat *Nauclerus Vol. 2. Gen. 42*) Roberto successor debebatur A. 1229; sed cum ipse in uxorem ducere meditaretur filiam Imperatoris Exagonarum ad mare Ponticum, Latini Matrimonium hoc suspicentes eidem adversati sunt; immo Balduini ætatem cauati Joannem de Bregna, qui Regis Hierosolymorum nomen ferebat, ex Italia accersivere, ut res interim titoris loco administraret, post cuius mortem Balduinus imperio liberè potiretur. Contigit autem ejusdem Joannis mors An. 1237, aliis 1240. Tunc igitur Balduinus Imperium liberè obtinuit, quod plurimis ac difficillimis bellis adversus Principes Græcos sibi illud vindicantes tutatus est, auxilio præcipue Venetorum, qui Imperatori pecunia, militibus, & valida classe præstò semper fuere. Ingressis autem urbem Græcis subdolè per foramen quoddam murorum, Duce Michaele Palæologo, fugere Balduinus compulsus est, Ann. a Roberti morte 32. Ita Orientis Imperium ad Græcos rediit, cum ipsum Latini per Annos 56 circiter tenuissent. *Niceph. Greg. lib. 4. Acrop. cap. 87, &c. Blond. D. 2, libr. 7. Strada. Munster. Sabellic. D. 1. libr. 10.*

Martha, Joannis de Bregna filia, Balduini uxor. *Auctores cit. A Blondo nominatur Philippus ejusdem filius, quem Pater tradidit mercatoribus Burgenibus, pignus æris alieni contracti, quem ipsi postea Venetas duxere. Meminit hujus & Sabellicus loc. cit.*

Dum Orientalis Imperii sedem Latini obtinerent, Græcorum principes, quos Constantinopoli iidem expulerant, varia sibi Regna per ejusdem Imperii regiones constituerunt. Nam David & Alexius Comneni Trapezuntinum Regnum posuere in Ponto: Theodorus Angelus Thessalonicae Regnum itidem: Teodorus verò Laſcari Nicæa in Bithynia Imperii quandam imaginem sibi vindi-

vindicavit An. 1204. Obiitque An. imper. 18. Successit ipsi ab eodem electus Joannes Ducas, cognomento *Barates*, seu *Vasacius*, & *Diplobatus* Anno 1222, qui auxit imperium. Obiit A. imp. 33. Hunc exceptit Theodotus Ducas filius An. 1255, qui visa solis eclipsi, in monasterium dicitur se clausisse, A. imp. 4. Successit eidem Joannes filius A. 1259, sed A. imp. 1 (*Cron. Graeca* habet mense 4.) depositus est, & relegatus, ad Constantinopolitanum Imperium assumpto Michaeli Palæologo, de quo infra. *Acrop. Dux. cap. 2.*

Interea in Occidente fluctuabat Imperium, nulli securè innixum. Quocirca contigit interregnum ab A. 1245, quo depositus est Fridericus, ad A. 1273, quo electus Rudolphus, Degustaverunt interim illud Henricus, Guilielmus, Richardus, & Alphonsus. Ipsos nonnulli inter Imperatores recensent; nos cum plerique sentientes non item, sed scorsim ab Imperatorum numero referemus. Adnotandum est, a *Christiano Matthiae* in Imperatorum albo reponi etiam Conradum Friderici ex Jola filium, nomine Conradi IV, quem sibi Pater consortem dominationis elegerat Vormatiæ sub Ann. 1235; sed Auctor citatus de more quovis modo electos inter Imperatores enumerat.

Henricus, Thuringiaæ & Hassiaæ Landgravius, ex auctorato Friderico electus est eodem A. 1245 Imperator apud Heripolim. Movit contra ipsum Conradus Friderici filius; dumque Ulmam Henricus obsidet, sagitta ictus est. Inde autem reversus obiit ex vulnere, An. ab electione sua circiter 2. *Fragm. Hist. Albert. Stad.*

Guilielmus, Brabantiaæ sive Hollandiaæ Comes, Florentii ac Mechtildis filius, electus est Colonie, annuente Pontifice, post Henricum Ann. 1247, aut 1248. Contra hunc quoque missus est a patre Conradus, & variè pugnat. Rebellantibus Frixiis occurrens, dum contra ipsos pugnat, incidit cum equo in glaciem, & qua cum subsilire non posset, jaculis est confactus A. imp. circiter 9. *Fragm. Hist. Alb. Stad. Alb. Argent.*

Eliza.

Elizabetha, Othonis Brunsvicensis Duci filia, Guilielmi uxor. Genuit Florentinum, & Beatricem. *Pencr. lib. 5. Cbrist. Matth. in Guil. cap. 2.*

Richardus, Cornubiae Comes, Henrici III Anglie Regis frater, post Guilielmum a Principibus plerisque Imperator electus est A. 1257. Cum autem, electo ab aliis Alphonso, parum firmè consistere se posse cerneret, in Angliam rediit A. 1259. Obiit ibidem A. 1271, ad Levisum maritimum oppidum, dum armis fortiter Fratris causam tuetur adversus Proceres Regni; alii scribunt, ipsum in ea pugna captum fuisse unà cum nepote, & aliis. *Cron. Aug. sub An. 1257. Fragm. Hist. Polyd. Verg. lib. 16.* Non omitendum, Richardum hunc ab Alb. Argentinensi ponitante supradictum Henricum, ipsiusque Historiam alter tradi.

Alfonius, Castellæ Rex, Ferdinandi III Hispaniarum Regis filius ex Beatrice, eodem Anno 1257 a Richardi æmulis electus est Imperator. Princeps excelsi ingenii, & eximia literaturæ, Astronomiæ peritissimus, dictusque Sapiens cognomento. Cum undique imminentia bella conspiceret, sponte cessit Imperio, & in Hispaniam suam se recepit. Audito autem, Richardum quoque æmulum e Germania recessisse, spe Imperium acquirendi rursum exarsit; sed cum adhuc omnia inquieta essent, electusque fuisse inde Rudolphus, in Hispaniam denuo reversus est, nec multò post obiit Hispali ex mærore, cum Imperatoris nomen per annos circiter 16 tenuisset. *Cron. Aug. sub An. 1257. Munster. libr. 2. in Reg. Hispan. Cuspin. Sturc. cap. 56.*

Violanta, Jacobi Arragonie Regis filia, Alphonsi uxor. Genuit Ferdinandum, Sanctium, Joannem, Ferranguellam (*Cuspiniano Berenguellam*) Leonoram, & Beatricem. *Munster. loc. cit.*

MICHAEL VIII, Palæologus (familiam hanc e Viterbio genus duxisse tradit *Volater. lib. 23.*) Constantinopoli potitus, & Balduino cum Francis fugato, Orientis Imperium veteremque sedem Græcis restituit A. 1261. *Cron. Aug.* hoc ponit sub A. 1259. Ad Concilium Lugdunense perrexit; confirmatusque est a Pontifice Gregorio X, An. 1270. Cum Venetis sæpè pugnavit, infeliciter plerunque marte; profligatusque omnino fuisse, nisi ipsum Genuenses auxiliis ingentibus juvissent. In Asia non mediocrem Imperii partem amisit, Turcis undique ingruentibus. Obiit prope Lysimachiam cordis morbo correptus, A. imp. 22 (*Cron. Græca* habet quasi 24); fereturque sepulturæ honore caruisse, irritatis Græcis quod cum Romano Pontifice sine eorundem assensu convenisset, legibus acceptis in Græcarum Ecclesiarum detrimentum. *Airop. cap. 87;* &c. *Nicpb. Greg. lib. 4. & 5. Volater. libr. 23.*

Theodora, Michaelis uxor. Genuit Manuelem, Andronicum, Constantinum, Theodorum, Irenem, Eudociam, & Annam. *Nicpb. Greg. lib. 6. cap. 1, 7, & 11.*

C I V.

RODOLPHUS, Alberti Comitis Habsburgensis (*Benven. habet de Avensperg,*) & Hedwigis Comitissæ Kiburgensis filius, Imperator tandem, post longum interregnum, creatus est An. 1273. Majores hujus ex Aventino Romæ oriundos tradit *Alcianus* M Prin.

Princeps summis virtutibus ornatus, comitate præsertim, ac pars mania, bellisque virtutibus æquè clarus. Italiam nunquam ingredi voluit, præteriorum Cæsarum infortuniis admonitus. Plura verò in Germania sua bella gessit, in quibus, virtute summa & felicitate suffragantibus, tot ferè victorias retulit, quot prælia commisit. Ostacatum, aliis Utacerum, Bohemias Regem ipsi parere recusantem fudit, supplicemque factum mox recepit in gratiam. Hic autem cùm in fide non persisteret, immo An. 1277, seu 1278, magno cum exercitu Imperatorem lacepsiret, commissio prælio anno sequenti in campo, qui dicitur Hider-sprug prope Viennam, captus est, & a gregario quodam milite occisus. Alia insuper bella gessit felici marte cum Helveticis, & Burgundis. Austriam Alberto filio dedit, a quo Austriana Domus. Obiit senio curisque confectus in oppido Gemersheim, non longè a Spira. An. ætat. 73, imper. circiter 19. *Cronia Colmar. Ann. Steronis, Hist. Austr. Alb. Argentin. Munster. in Rod.*, & in descript. *Austria*.

Anna, Bernardi seu Burchardi Comitis Hohebergen-sis in Svevia filia, Rodolphi prima uxor. Genuit filios plures, & filias; variat autem Auctores in numero & nominibus assignandis. *Cuspiianus* reconsent Rodolphos duos, Hermannos duos, Fridericum, Carolum, & Albertum; filias verò Euphemiam, Juttam, Agnetem, Mechtil-dim, Catharinam, Annam, & Clementiam. *Christ. Matib.* mares eosdem ponit, easdemque foeminas, Annam tantum non refert, sed sive ejus loco, sive altera sit, Heduvigim nominat. Consentit in foeminis cum *Auctor. cit. Peucerus*, variat autem ab utrisque in maribus; nam unum tantum Rodolphum, & unum Hermannum reconsent; aitque a quibusdam ponи pro Friderico Rodol-phum alterum, pro altero Hermanno Carolum. *Munster. in Gen. Habsburg.* nominat Albertum, Rudolphum, & Hermannum tantum, filias verò easdem, quas Cuspi-anus. Dictos tres filios tantum refert etiam *Albertus Argent.* Obiit A. 1281. *Ann. Ster. Hist. Austr.*

Agnes,

Agnes, Burgundiæ Duci filia, Franciæ Regis neptis, secunda uxor. Hanc duxit Rodolphus cum esset Annorum cùciter 69. *Pecuer. Cuspin.*

ANDRONICUS II, Palæologus Michaeli patri succedit in Oriente A. 1283. Fratrem suum Constantinum, qui in suspicionem affectati Imperii venerat, oppressit. A Turcis omni ferè ditione in Asia privatus est, & a Nepote suo Andronico, quem Genuenses classe juvabant, Imperio penè depulsus. Venetorum autem auxiliis restitutus est; quocirca Tenedon ipsis donatis perhibetur. *Nova autem ir dies fovere dissidia nepote, omni ferè auctoritate privatus, sola retinuit insignia principatus; tandemque etiam coactus est Monasticam subiisse vitam, sponsione quoque facta se ad Imperium non amplius aspiraturum.* Obiit quarto post anno mortore consecutus & lachrymis, quibus etiam dicitur a nonnullis oculos amississe. Vixit Annos 74, imperavit 45. *Niccpb. Greg. lib. 6, &c. Cantacuzen. lib. 1, & 2. Volater. Pecuer. Genbr.*

Prima uxor Andronici Anna Stephani Hungariæ Regis filia fuit; ex eaque suscepit Michaelem, quem fecit Imperii consortem, & Constantinum Despotam. *Nicéphor. Greg. lib. 6, cap. 2.*

Irena, Marchionis ex Hispania filia, secunda uxor; genuit Joannem, Theodorum, Demetrium, & filiam Simonidem. *Idem. lib. 7, cap. 8.* Multum hic variant recentiores. Nam *Volvig. Laz. in Gen. March. Montisfer.* ipsam dicit filiam Bonifacii tertii, quo autem nomine fuerit non tradit. *Cuspinianus* autem vocat ipsam Violantidem, filiamque dicit Gulielmi pariter M. M. F. *Pecuerus* vocat Irenam quidem, & ex M. F. sed cuius filia fuerit non recenset.

C V.

ADOLPHUS, Comes de Nassau, Rodolpho successor, in Imperio, Francofurti creatus A. 1292. Princeps avaritia, crudelitate, libidine infectus, nihil tantæ dignitati consonum geffisse traditur. Procerum quinimo in se ferè statim odia convertit; præsertim ex pactione cum Eduardo Angliae Rege facta, suspectias eidem ferendi contra Gallos mercenaria militia; quod ut præstaret tradita ipsi fuisse ab eodem Eduardo triginta milia marcarum tradit *Cron. Colmar.* Electoribus igitur indignum Imperio eundem judicantibus, electus est contra ipsum Albertus Austriacus. Contra hunc movit Adolphus cum exercitu; commissaque acerrima pugna per sex horas, in campo dicto *Burgentrich* propè Vormatiam, victus est; ab eodemque Alberto vulneratus (*Cron. Eluvag. ait a Joanne*) obiit A. imp. 6, aut 7. *Alb. Argent. Münster. Cuspin.*

Imagina de Limpurgo, Adolphi uxor. Genuit Adolphum, Henricum, & altetum, de cuius nomine non constat, filiam quoque Mechtildim. *Cron. Eluvag. Ann. Reb. Chrift. Matib.*

CVI

C V I.

ALBERTUS Austriacus, Rodolphi Imp. ex Anna filius, Imperator est renunciatus, ut jam diximus, Moguntiae contra Adolphum, confirmatusque est eodem sublato, An. 1298, aut 1299. *Monoculus* dictus est cognomento, quod ex vi veneni eidem ab Episcopo Salisburgensi propinati, dum illud arte medica evomere conatur, oculum amiserit. Princeps plurimis eximiisque virtutibus ornatus, quas tamen omnes immo-
dica avaritia fædavit. Nonnulla gessit interna bella; nimi-
rum contra Electores, Trevirenses, Moguntinum, Colonensem, & Rudolphum Palatinum, qui fædus con-
tra Imperatorem iniverant, eosdemque repressit: Contra Othonem Bavariæ Ducem, qui Salisburgensis Episcopi adjutus artibus Hungariæ Regnum affectabat; & cum ipso quidem ancipiti marte pugnavit, tuncque ipsi Alberto ve-
nenum est propinatum, ut supra retulimus: Contra Fri-
dericum, & Dithmannum Misniae Marchiones, credi-
turque ex aviditate opulentam provinciam acquirendi;
cum his autem iniquo marte, nam prælio magno victus est.
Moverat inde in Henricum Carinthia Ducem, ut Bohe-
mia regnum recuperaret, quod ille sibi Imperatore inscio
usurpaverat; sed facta suorum conspiratione, principe
fratris sui filio, cui Svevia Ducatum, tanquam nimis pro-
digio abstulerat, pugione icthus est ab eodem (in Cbron. Ela-
vag. dicitur ipsum occisum a Joanne patruo suo) juxta Kus-
ningsfeld, ab aliisque inde conjuratis est trucidatus, An.
imp. 10. Cbron. Colmar. Alb. Argent. Munster. Cuspin.

Elizabetha, Meinhardi Tyrolensis Comitis filia, Alberti uxor. Fæmina pia, & sagax, quæ prima salis fontes invenisse fertur in Austria. Genuit liberos 21, querum ad nos pervenere nomina tantum 11, suntque; Rudolphus *Mitis*, Fridericus *Pulcer*, Leopoldus, Henricus, Albertus *Sapiens*, Otho, Agnes, Elizabetha, Anna, Catharina, Gutta. *Alb. Argent. Hist. Austr. Munster. in Gen. Habsburg. Peccer.*

C V I E

HENRICUS VII, Hentici Comitis Lutzelburgensis & Beatricis Hannoniae Comitissæ filius, post varia Electorum dissidia, quorum distrahebantur suffragia a Philippo *Pulcro* Galliarum Rege, qui Henrico Valecio fratri suo Imperium aucupabatur, Imperator electus est Francosurti juxta plerosque (alii dicunt Lucemburgi) An. 1308; Romæque coronatus est sub Clemente V a ministris, quos Pontifex ipse in Gallia tunc residens ad hoc elegerat, An. 1312, juxta nonnullos autem 1309. Fuit auctoritatis suæ tenacissimus, pro eademque servanda violentus; moribus alioquin honestis, Princepsque non improbandus. In Italiam veniens, ferream quoque Coronam accepit Mediolani, ubi cuncta armis ac terrore compescuit, & in obedientiam adegit, territa non parum ipsa urbe Roma. Movit inde in Florentinos, Apuliaque Regem Robertum hisdem faventem, sed in medio rerum cursu sublatus est apud Bonconventum, non longè a Senis. (*Anm. Reb. habent in Castro Bonconvento*, plurimique scribunt, porre.

porrectum ipsi venenum in Particula Sacratissime Eucharistie, manu cuiusdam Bernardini, seu Jacobini: Non defunt tamen qui ipsum naturali fato perire eradant, inter quos *Mussat. lib. 16, cap. ult.* Vixit A. 51, imperavit circiter 5. *Vecer. Albert. Argent. Mussat. Benven. Munster.*

Margareta, ob liberalitatem in pauperes Eleemosynaria dicta, Brabantiae Ducis filia, Henrici uxor. Ab *Abb. Argent.* vocatur Beatrix. Genuit Joannem, Beatricem, Mariam, & Agnetem. Obiit Januae in Italia. *Vecer. Peucer.*

Desponsata ipsi quoque soror Ducum Austriæ fuisse traditur, sed ad thorum non pervenisse. *Cron. Eluvag. sub An. 1314.*

Ab Henrici obitu secutum est interregnum per menses 14, Electoribus inter se non convenientibus. Divisis inde suffragiis electi sunt Friderici Austriacus, & Ludovicus Bavarus.

Fridericus, *Pulcher cognomento ab elegant corporis forma, Austriæ Dux, Alberti (Mussatus perperam habet Rodolphi) Imperatoris filius,* ab Electoribus, Coloniensi, Palatino, ac Saxonico Imperator electus est Francosurti A. 1314, ceteris Ludovicum Bavaram renuntiantibus. Ab eodem anno usque ad 1322, seu 1323 secundum alios multa tentavit in Germania, plurisque cum amulo anticipiti marte conflixit. Ingenti tandem collecta utriusque acie, atrox commissa est præga prope *Muldorff* in Bavaria, in qua Fridericus equo lapsus, dum impigre dimicat captus est. Triennio apud victorem stetit in vinculis; dimissus inde est hac conditione, ut Austria sua contentus penitus de Imperio cederet. Obiit A. 1330 ex dysenteria; fertur que propinatum ipsi fuisse venenum, quod ipsius affectus adhuc aliquatenus tumultuantur. *Albert. Arg. Mussat. in Lud. Bav. Ann. Reb. Munster. Peucer.*

Prima uxoris loco desponsata ipsi fuerat Isabella Renoldi Geldriae Comitis filia; sed ob patris proditionem eam non traduxit. *Cæspin.*

Elizabetha, Jacobi Arragonia Regis filia, Friderici M 4 altera

altera uxor; foemina miræ pietatis in maritum, quæ oculos penè amisisse dicitur ex lachrymis propter ejusdem captivitatem. Genuit Fridericum, Annam, & Elizabetham. *Ibidem.*

C V I I L

LUDOVICUS V, Bavariae Dux, Rodolphi Imperatoris ex filia Mechtilde nepos, ab Electoribus Moguntino, Trevirensi, Bohemico, & Brandenburgensi Imperator electus jam An. 1314, sublato æmulo Friderico, Imperium solus obtinuit An. 1322, seu 1323, ut & supra adnotavimus. Ingenio violentus, armis strenuus, & audax ad omne discriminem, sed nimium præceps; in expeditionibus suis terram, & pauperes excoriari permisit, Clericosque sæculares acerrimo odio habuit, ut notat quidam ex antiquioribus. Italiam ingressus, longè latèque grassatus est, Guelforumque ac Gibellinorum factionibus excitatis, omnia turbavit. Inde a Pontifice Joanne XXII excommunicatus est, tum ex hoc, tum quodd Galeatum Mediolani Ducem pariter excommunicatum foveret; & quodd se liberius pro Imperatore gerezet, cum & in Electorum discordia electus fuisset, & coronam auream non accepisset. Quapropter Romanum versus contendit A. 1328; ingressusque Urbem, ibidem coronari se jussit; & Petrum de Corbaria, seu de Corvario (utrumque legitur) ex Franciscanis ad Pontificatum evexit Nicolai nomine, qui Anno circiter 1332 videns Ludovici potentiam declinare, eodem inscio, profectus est Ave-

Averionem ad Joannem legitimum Pontificem, supplexque ipsi factus veniam obtinuit. In Germaniam interim reversus erat Ludovicus; qui deinceps nihil melior factus, sed infestum se adhuc & impium adversus Sanctam Sedem exhibens, rursum anathemate percussus est a Clemente VI, cuius monitu Electores Carolum Bohemiæ Regem Imperatorem elegerunt An. 1346. Ipse anno sequenti obiit apoplexia correptus, dum equitaret exercitii gratia, non longè ab urbe Monaco Diœcesis Fribingen-sis. Imperavit a Friderici captivitate Annos 24, vixit 63. *Albert. Argent. Muffat. in Lud. Bavar. Cortus. libr. 3, cap. 8, &c. & lib. 9, cap. 11. Ann. Rebd. Egnat. Munster. Peucer.*

Primæ uxoris loco habuit Comitissam valdè divitem (ea fortasse, est quam *Volfg. Laz. in Gen. Duc. Bavar.* dicit Ducissam Lignicensem). *Cuspin. Peucer.*

Beatrix, Poloniae Regis filia, Ludovici secunda uxor. Genuit Ludovicum, & Stephanum cognomento *Fibularum*. *Auctor. cit.*

Margareta, Guilielmi Hollandiae Comitis filia, tertia uxor. Ex hac nati Albertus, Otho, Guilielmus, Ludovicus, cognomento *Romanus*. *Peucer.* Nominatur etiam ipsius filia Elizabetha. *Munster. Cbris. Matib. cap. 2.*

ANDRONICUS III, Andronici II ex filio Michaeli nepos, deturbato prorsus avo, Orientis Imperio potitus est Anno 1328. Princeps alioquin humanus, & clemens, qui tamen nullius consilio unquam adhæsit. Venationi adeo fuit addictus, ut 1500 Canes, Accipitresque 100 feratur habuisse. Cum Turcis & Bulgaris infeliciter pugnavit. Obiit ex lethargo, splenis morbo prius correptus, A. ætat. 45, imper. 13. *Nicepb. Greg. lib. 8, &c. Cantacuz. libr. 1, &c. 2.*

Irena, foemina Alemanna, Andronici uxor. *Nicepb. Greg. lib. 8, cap. 19.*

Anna, e Longobardia, altera uxor. *Idem cap. 21. Ge-* nuit Joannem, Theodorum, & Manuëlem. *Idem. lib. 10, cap. 3. Cantacuz. libr. 2, cap. 40,* ipsam vocat ferorem Sabau.

Sabaudiae Comitis. Brietius quoque Sec. 14, sub A. 1325. ipsam e Sabaudia dicit, sed Beatricem vocat; adnotatque, a Gracis Aanam vocari. Alii vocant Joannam; genuitque juxta ipsos Joannem, Manuelem, Theodorum, duasque filias.

JOANNES III Andronico succedit patri sub tutela Joannis Cantacuzeni Domesticorum Præfecti A. 1341.

Princeps socrisia desidiaque mollis, delitiis deditus & immersus. Bellum quinquennale gessit cum tutores suo, ut infra clariss dicetur. Hoc Imperatore Turcæ in Europam transfretarunt, ab Amurathe III corundem ducē inito födere cum Imperatore, & Genuensibus, qui navium sexaginta commeatu Barbaros juverunt. Romam Joannes perrexit An. 1369, Venetasque tum in adventu, tum in reditu invisit: Cum verò ibidem, magna vi pecunia a feneratoribus accepta, eidem solvendæ par non esset, ab iisdem detentus est; sed Manuel filius ejus natu minor obiitdem se dedit pro patre. Conjuravit contra ipsum Anno 1377 filius alter ipsius Andronicus, Genuensium fultus auxiliis; sed pater re detecta filium jussit excæcari, & in carcerem detrudi. Hic non multò post in libertatem se se vindicans, contra patrem rursum movit, quem de Imperio dejectum vinculis etiam mancipavit, a quibus post duos annos Joannes se se proripiuit, & regno restituit. Obiit corporis doloribus excruciatus Anno æt. 60, Imperii a Patris morte circiter 50. *Cantacuzen. lib. 3. Ducas. cap. 5. Genebr. libr. 4. Egnat. Briet. Sec. 14. passim.* Non deflunt qui dicant ipsum Imperium deposuisse An. 1384; sed res ejus temporis tam varie etiam a veteribus traduntur, ut mirum non sit, si inter se supra modum dissentiant recentiores. Videri possunt *Cuspin.* & alii, iater quos *Pencerus*, qui Joannis fata & exitum aliter tradit; brevitati enim studere nostri est instituti.

Helena, Jo: Cantacuzeni filia, Joannis uxor. Genuit Andronicum, Manuelem, & Theodorum. *Cantacuz. lib. 4, cap. 1. Ducas cap. 10, & 12.* Alii addunt Demetrium, & Ire-

& Irenem, Andronicus Imperatoris nomine a Patre donatus est, quod cessisse traditur fratri Manuela, de quo infra.

Joannes Cantacuzenus, genere nobili & ab Heroibus deducto, juxta *Ducam cap. 7*, tutor Imperatori datus, fraude cuiusdam Apocauci in exilium missus est, seu quod superbe nimis pro Imperatore se gereret supra tutoris conditionem, seu ex sola invidia. Impatiens injuriæ, insignia imperatoria sumpxit in exercitu, bellumque contra Imperatorem gessit circiter quinquennale, donec tandem perfozzo urbis muro Constantinopolim ingressus esset. Principemque unum cum matre ipsius Anna captivum fecit. Cum ipsis tamen humanissimum se gessit; filiam quindecim suam Joanni sponsam dedit. Nunquam vero exercitus fuit inter Generum & Sacerdotum similitates; illaque urbe fugienscum matre biennio ferè per Germaniam & Italiā circumcursor fuit, inde autem reversus, in insulam Tenedon se recepit. Cantacuzenus An. 1355, de se actum sentiens, ad Monasterium Beatisimæ Virginis se contulit, ubi religiosum habitum sumpxit, tum præfuisse rebus A. circiter 14, & Joasaphi nomen sumpuisse traditur. Alii scribunt, ipsum per vim in monasterium trusum fuisse, *Can-*
tacuz. lib. 4. Duc. cap. 5. &c. Strada, & alii, quos supra recensuimus.

Irena, Jo: Cantacuzeni uxor. Monasticam ipsa quoque vitam subiit, & sibi Eugenia nomen imposuit. Liberi recessentur Matthæus, Helena, & Theodora. *Bries. sec. 14, sub A. 1345, & 1355.*

C I X.

CAROLUS IV, Vvenceslaus primò dictus, Henrici Lucelburgensis Imperatoris ex filio Joanne Bohemiae Rege nepos, electus est a quatuor ex Elektoribus in villa *Rentze* diaecesis Trevirensis contra Ludovicum Bavaram Imperator A. 1346. Eo verò mortuo, non statim ab omnibus confirmatus est; nonnullis immo ipsum improbantibus, nominatus est in Imperatorem Eduardus Angliae Rex. Huic dignitatem recusanti suffectus fuerat Fridericus Thuringiae Landgravius, Misniæque Marchio, qui subire Imperium pariter detrectavit. Tertio igitur loco suffecere Guntherum Comitem in *Suvazemburg*, sive *Schwarzemburg*; qui A. 1348, seu 1349, Francofurtum veniens, publicè acclamatus est Imperator. Carolus autem, corrupto Fridanko ejusdem Medico, operam dedit, ut ipsi venenum propinaretur; quare intra sex menses Guntherus sublatus, & Carolus liberè potitus est Imperio A. circiter 1350. Fuit princeps literis addictissimus, multarum linguarum peritus, qui Philosophicas disputationes cænam suam vocabat, Pragæque Academiam constituit. Coronam Auream accepit Romæ Anno 1355, ab Ægidio Cardinali Pœnitentiario Innocentii VI Pontificis; recessitque illico, cum sponzionem olim fecisset, se statim ab acceptis insignibus Imperii ab Italia discessurum: Additque *Benvenutus*, ipsum abiisse *cum magna pecunia*, sed *majore infamia*. Delphinatum Galliae Regi Philippo Valesio ab Humberto Delphino A. 1349 venundari permisit, modo primogenitus Regicum teneret, & tanquam frudum

dum ab Imperatore susciperet . Sexdecim quoque Sveviæ civitates tradit Cbrisf. Matib. ab ipso vicinis Principibus venditas, ut pecuniam pro electione Filii sui Vvenceslai congereret : Sed alii, inter quos Naucler. sub An. 1370, dicunt, ipsum obligasse iisdem telonia, vectigalia, & alia Imperii jura titulo pignoris. Bohemiæ Regnum ampliavit adjunctis Lusatia, & Silesia. Carolinam legem, sive Auream Bullam edidit, in qua continentur leges omnes, ac ritus pro electione Imperatoris, itemque singulis Ordinibus sui gradus assignantur, &c. Ob ipsam a Scriptoribus Germanis summè tollit, alioquin male audiret ; ajunt enim ipsum Bohemiæ amantorem fuisse, quam Imperii. Nonnulla gessit bella, sed non magni momenti ; & fuisse videtur pacis studiosus potius, quam belli. Obiit Prægæ A. æt. 63, imp. a Ludovici depositione 32. Ann. Rebd. Alb. Argent. Peucer. Egnat. Cuspin. Munster. Naucler. Gen. 45, G 46. En. Sylv. cap. 33.

Blanca, Caroli Valesiæ Comitis filia, Caroli Imp. prima uxor. Natæ sunt ex hac Margareta, & Elizabetha. Cbrisf. Matib. cap. 2.

Anna, seu Agnes, Rodolphi Palatini ad Rhenum filia, secunda uxor. Obiit sine prole. Idem Peucer.

Anna, seu Joanna, ut habet Cuspinianus in Sigism., Bulconis Svidnicensis in Silesia filia, tertia uxor. Genuit Vvenceslaum. Peucer.

Elizabetha, Bugislai Stetinensium Ducis filia, quarta uxor. Genuit Sigismundum. Peucer. Naucler. & alii. Munster. in Vvenceslao, & Cbrisf. Matib. addunt Joannem, quem apud plerosque non invenimus. Ex duabus uxoribus postremis natæ sunt Carolo filiæ quoque plures: Catharina, Anna, Helena, Elizabetha altera, & altera Margareta. Hoc ordine uxores Caroli recensent Peucer. & Dubrav. quos sequitur Cbrisf. Matib. At Cuspinian. prime uxor loco ponit Elizabetham, secundæ Agnetem, tertię Annam, seu Joannam, quartę Blancam.

C X.

VENCESLAUS, Caroli IV ex Anna seu Joannita filius, Patris artibus ac pectus in Romanorum Regem electus, successit eidem in Imperio A. 1378. Princeps corpore animoque deformatis, libidinosa erupulae, incantationibus, saevitiae deditissimus, nihil gessit memoria dignum. Lustralem aquam lotio resperisse fertur, sicut olim e Græcis Imperatoribus Constantinus Copronymus. Urbem ditionemque Mediolanensem Jo. Galeatio Virtutum Comiti vendidit, ipsumque primi Mediolanensis Ducis titulo insignivit, acceptis ad eodem 100000 Florenis, sive 150000 secundum alios. In carcere bis conjectus est: Primò a Baronibus, post 17 hebdomadas inde ereptus a Joanne fratre suo Lusatiae Duce, & Procopio Moraviae Marchione: Secundò a fratre suo Sigismundo, traditusque Alberto Austriae Duci in custodiā. Sed cum parum diligenter custodiretur; fugam arripuit, adjutus præcipue a quodam piscatore, regnoque se restituit; cum verò in meliorem non evaderet, ab Electoribus Imperio privatus est A. 1400; cum illicet scilicet a patris morte per Annos 22 tenuisset. Reliquum vitæ in Bohemia egit, & 18 post annos, etim annum ageret ætatis 57, in paralysim lapsus ex iracundia obiit, tanquam porcus involvatabro, ut inquit Cuspinianus. Pencerus. Manster. Egnat. Naucler. Gen. 47. Aen. Sylv. cap. 34. Dubrav. lib. 22. & 23.

Joanna, Alberti Bavariae Ducis & Comitis Hollandiae filia

filia, Vvenceslai prima uxor. Obiit sexto post anno ex dolore de Conjuge flagitosissimo. *Peucer. Dubrav. libr. 22, & 23.*

Sophia, filia Joannis Bavariæ Ducis, quem *Jordanus* in notis ad *Dubravium* Joannem Stephanum Fibulatum Bavariæ Palatinum vocat, secunda uxor. *Peucer. Dubrav. lib. 23.* Nominatur Euphemia Vvenceslai filia, sed incertum est ex qua uxore. *Cuspinian.*

MANUEL II, Joannis III filius, Patrem exceptit in Oriente A. 1391. Princeps, juxta *Ducam*, *se-
pientissimus, viruvidus, clarus, tempranua & modesta
ingens.* Cum a Turcarum Princepe Bajazetha utdique premeretur, totara ferè peragratio Europam ut auxiliarios copias colligeret. Interim verò capto Bajazethe a Tamerlano illo electi Tartarorum Rege, ob idque Turcarum rebus non paucum incidentibus, cumq; insidem facile pacem iniit, nec inhonestauit. Obiit ex apoplexia A. et. 75, imp. 41. *Ducas cap. 12, &c. usq; ad 28. Peucer.*

Ex uxore, cuius nomen apud aliquos Irena est, apud *Camerariorum* autem Helena, quam *Peucerus* dicit Turcicam, viduam Regis Trapezuntini, suscepit Joannem, Theodorum, Andronicum, Constantimum, Demetrium, Thomam, & Michaelm, sive Emmanuelem. *Ducas cap. 14, & 23. Peucer.* Nominari ab aliquibus obseruo filias quoque Helenam, & Zoen.

C X I.

RUPERTUS, seu Rueprechtus, filius Ruperti Tenaciæ Bavariæ Duci ex Beatrice Friderici Sicilie Regis filia, Ludovici Bavari Imperatoris consanguineus, Venceslao substitutus est An. 1400, Bopardiae electus. Ante ipsum creatus fuerat Imperator Francofurti Fridericus Dux Bruniensis, qui dum revertitur a comitiis, occisus est prope Frislarium a Comite Valdecensi, iussu, ut fertur, Praefulsi Moguntini. Fuit Rupertus corporis parvi, sed magni animi, justitia cultor, Christiañissimus, & Imperialis Majestatis servandæ admodum studiosus. A Florentinis aliisque vocatus in Italiam adversus Galeatum Mediolanensem, cum exercitu properavit A. 1403; sed cum hoste congressus prope Lacum Benacum, ingenti clade victus, amissa spe omni Romanam versus iter conficiendi, ut Imperii coronam acciperet, in Germaniam rediit. De Italia igitur non ultra sollicitus, Imperium suum pacifice administravit; licet eo tempore tota ferè Europa bellis exardesceret. Obiit in oppido Oppenheim A. imp. 10. Cbron. Eluvag. Egnat. Blond. D. 2, lib. 10. Cuspin. Peucer. Naucler. Gen. 47.

Primæ uxoris nomen ignoratur. Ex ea quidem natus est Rupertus cognomento *Pipa*, quem *Nauclerus* contra cæterorum fidem attribuit secundæ uxori.

Elizabetha, Burgravii Noribergensis filia, secunda uxor. Genuit Fridericum, Ludovicum, Joannem, Stephanum, Othonem, Margaretam, Elizabetham, & Agnetem. Munster. Cuspin.

Jodocus,

Jodocus, Barbarus dictus, Brandenburgi & Moraviae Marchio, quem alii statim post Venieslaum, alii post Ruperto ponunt, a quibusdam inter Imperatores numerantur. Fuit Caroli IV ex fratre Joanne Henrico nepos; homo ad res gerendas ineptissimus. Coronatus non est, neque quidquam gessit memoria dignum. Obiit sexto post mense Brune in Moravia. *Pescer. Cuspini. Munster.*

Uxor eius habuit Hungarię Regis filiam, ex qua nullam problem sustulit. *Cuspini anns.*

C X I I .

SIGISMUNDUS, Caroli IV ex Elizabetha filius, Brandenburgensis Marchio, Hungarię ac Bohemię Rex, Rupero successor datus est Francofurti Anno 1410. Princeps omni virtute clarus, sapientia, clementia, liberalitate, amore literarum; strenuus quoque, & ad quælibet gerenda promptissimus, facile & quasurus Carolos, & Ottones, si ad pacis artes, quibus excelluit, paren felicitatem addidisset. Academiam Pragensem ab Hussitis occupatam Lipsiam transtulit. Duobus Conciliis interfuit, quæ ejusdem maximè opera celebrata sunt, ob idque maximam Europę partem Christianos Principes excitatus peragravit. Primum fuit Constantiense, coactum A. 1414, in quo damnati sunt & cremati Joannes Hussius, & Hieronymus Pragensis: Alterum Basileense circa Annum 1431, adversus Hussitas pariter, eorumque asseclas, qui Bohemiam presertim latè infecerant. Horum Hæresis causa bellorum fuit Sigismundo, ab A. 1419 ad A. 1436, quæ

N abso.

194. *Serier. Augustorum, Augustinum,*

absoluto Basileonis Concilio , pace sancta , dirempsi sunt . Bellum quoque geste cum Venetis , sed cum Foro Italico invaderet , repulsus est . Interim A. circitor 1432 Romam ingressus cum exercitu , coronam accepit Imperii ab Eugenio IV Pontifice . Post Basileense Concilium in Hungariam , inde in Bohemiam se contulit , ubi morbo correptus Znoymiam Moravia urbem deferri voluit , ibique occubuit . A. et. 29 , imp. 27 , ab accepta vero corona s . Pucher . Egnat . Dubrav . lib. 25 , Gc . Blond . Dcc . 3 , lib . 1 . Piccolom . cap . 1 . Munster . Sclidan . lib . 3 .

Maria , Ludovici Hungarie Regis filia , Sigismundi prima uxor , quem marito detulit dotis nomine Hungarie regnum . Pucher . Piccolom . cap . 1 . Dubrav . lib . 25 .

Barbara , Hermanni Comitis Cilię filia , secunda uxor . Impudicissima foemina , quæ ideo a marito perpetuis carcerebus destinata est , a quibus post ejusdem obitum exsoluta , vitam adhuc traxit per infandam libidinem , nulla alia de causa sibi vitam expetendam dicens , nisi ut voluptati sui corporis inserviret . Genuit Elizabetham . Munster . Cuspin . Nauler . Gen . 48 fuse .

JOANNES IV , Palæologus , Manuela Patri successit A. 1424 , seu 1425 . Concilio Florentino interfuit , & in redditu Venetas invisit A. 1442 . Princeps quietis potius quam bellorum amans , pacem cum Turcis ipsam olim servare studuit . Obiit ex podagra A. et. 57 , imp. 20 . Ducas cap . 28 , Gc . usque ad 33 . Strada . Egnat .

C X I I I .

ALBERTUS II, Alberti Austriae Ducis ex Joanga de Bavaria filius, omniam consensu Imperator electus est post Sigismundum A. 1438. Optimis artibus tum belli tum pacis eruit; *religiousus, liberalitate ac justitia præstans, in bellis audax, & manu præmperus*. Sarmatas repressit; Hussitas Austriae infestantes in fugam egit. Turcas quoque ex Hungaria repellere jam incepit. Sed in medio rerum cursu morte præceptus est, quam sibi nimio peponum usu comparaverat. Obiit apud Strigonium (*Sylv. ait in villa quæ Longa dicitur*) dum Budia Viennam reverteretur A. imp. 1 cum dimidio circiter. *Pecuer. Egnat. Cuspinian. Nacl. Gen. 48: Sylv. cap. 1.*
Elizabetha, Sigismundi Imperatoris filia, Alberti uxor. Genuit Annam, Elizabetham, & Ladislauum *Pößlum*. *Münster. Pecuer.*

C X I V.

FRIDERIGUS III, Ernesti Austriaci & Cunegundae de Nassau filius, Alberti II patruelis, electus est Imperator Francofurti A. 1440, auream autem coronam accepit A. 1452, a Nicolao V Pontifice Romæ, ad quam urbem reyerpi voluit etiam A. 1469, voti gratia. Non multò post Venetas venit, præmissa priùs uxore Pacis artibus addicissimus, a bellis abhorruit, quæ tamen nonnunquam suscipere coactus est. Primò contra Alber-tum fratrem suum, qui etiam Fridericum Viennæ obse-dit; sed ipsum liberatura inde fuisse a Bohemiæ Rege tra-dit auctor *Cronici Eluvag.* Secundò adversus Matthiam Hunniadem Hungariæ Regnum sibi depositentem; lis autem statim ferè incruente composita est per Germaniæ Principes, pacta conditione, ut coronam a Friderico Mat-thias redimeret octoginta millibus aureorum. Tertiò cum Matthia Corvino, qui collationem Bohemici Regni dene-gabat; & quidem Fridericus per multos annos exagitatus est, Viennaque etiam expulsus, quare per Germaniam circumcursavit; majusque fortasse discrimen subiisset, nisi Albertus Saxonie Dux impigra navata opera Imperato-re penè restituisset. Cum eodem Matthia pax A. 1489, sancta est. Cæterà fuit Fridericus ingenio perspicax, ama-tor & remunerator virtutum, verbis factisque temperans, sui nec avarus, nec prodigus, ideoque vulgo potius tenax habitus; cibi vinique parcimus. Obiit Lentie, gravi con-trago morbo ex peponum suu, A. ætat. 78, imp. 53, cum di-mi-

dimidio ; nullusque Imperatorum , Octavianum Augustum si excipias , tandiu imperavit . Peucer. Egnat. Munst. Cuspin. Naucler. Gen. 49, & 50.

Eleonora , Eduardi (quidam dicunt Alphonsi , sed a plerisque dissentient) Portugalliae Regis filia , Friderici uxor . Genuit Maximilianum , Christophorum , Joannem , Helenam , & Cunegundam . Vvulg. Laz. lib. 3. in Gen. Reg. Portugal. Egn. Munster. Naucler. sub A. 1452.

CONSTANTINUS XI, Joanni fratri succedit in Orientis Imperio Anno 1445. Princeps magis animi , & pugnacissimus , qui sepius Turcas profigavit , nomenque *Draconis* ob id obtinuit . Defecit in eodem Orientis Imperium , fatis ita ferentibus , ut si- cuti olim Occidentale , ab Augusto inchoatum , in Augustu- lo desierat , ita & Orientale , quod Constantinus instigue- sat , sub Constantino pariter everteretur . Contigit hoc A. 1453; quo Mahometes II Turcarum Rex validissima op- pressam obsidione Constantinopolim post 54, dies tandem cepit , numero potius militum , quam virtute expugna- tam . Capta civitate , ipse quoque Imperator Constantinus dum pugnat vulneratus est ; indeque a trepida multitudi- ne in fugam tractus ad portas urbis , & fugientium impetu ibi conculcatus . Agnito per paludamentum cadavere , ab- scissum est ipsi caput , paleoque affixum ad Christianorum terrorem circumlatum . Ita corruit Imperium in Ori- ente , quod ab A. 330, quo a Constantino M. institutum est , duraverat Annos circiter 1123. Duo. cap. 33, &c. Ex nostris Naucler. Gen. 49. Camerar. En. Sylv. & dñi .

Theodora , & Catharina Constantini uxores recessen- tur , ex quibus tamen nulli genici liberi .

MAXIMILIANUS, Friderici III ex Eleonora filius, a Patre consors factus Imperii, successit eidem A. 1493. Imperator virtutibus clarus, justitia, clementia, amore literarum, temperantia, magnanimitate, modestia, liberalitate, quam tamen prodigalitatem nonnulli vocant, eundemque hinc redargunt. In Italiam non semel venit, sed Imperii coronam a Pontifice non accepit, bellis semper implicitus cum Gallis, & Venetis, quae videre est praesertim apud *Guicciard. Hist. lib. 3, &c. & Coccin.* Memorabile fœdus illud Cameracense init. An. 1508 contra Venetos cum Ludovico XII Francie Rege, & Julio II Pontifice. Et quidem multum tunc damni perpeſsi sunt nostri, quibus plerasque continentis urbes Imperator arripuit; sed brevi Venetorum opibus ac virtute eo redacta res est, ut & fœdus exsolvereatur, & ipsi intra quatuor circiter Annos amissa omnia recuperarentur, & Maximilianus ex Italia pelleretur. Ipse in Germaniam reversus, obiit apud Vvelfiam in Austria ex alvi profluvio, A. æt. quasi 60, imper. 25. *Pencker. Chron. Germ. lib. 30. Manser. Cuspinian. Christ. Matib. Bucbdc.*

Maria, Caroli Burgundiae Duxissilia, Maximiliani prima uxor. Inter venandum equo lapsa, fractoque inde fameore, & præ pudore affecti loci curationi reluctata, obiit post paucos dies. Genuit Philippum Caroli V patrem, Franciscum, Georgium, & Margaretam. *Penckerus. Cuspinianus.*

Secunda uxoris loco desponsata ipsi fuerat Anna Francisci

scilicet eisdem Britanizæ Ducis filia, sed ipsam non duxit; Carolus VIII enim Rex Francæ violenter filiam legatis eandem aduentibus arripuit, sibique junxit: *Cuspin*. Blanca Maria, Galeatii Vicecomitis Mediolanensis filia, altera uxor. Hæc nullam sobolem edidit. *Pencei. Naso.*
Gen: 50, sub A. 1494.

C X V I.

CAROLUS V, Philippi Hispaniarum Regis filius ex Joanna Ferdinandi Regis pariter Hispaniarum filia, dum paterum Regnum ministraret, ad Imperium assumpsit est Anno 1519. Renunciatus quidem prius fuit Fridericus Saxonie Dux. *Sapiens* cognomen to; hic autem dignitatem recusavit, Carolumque unitam tantio oneri parem testatus est. Et quidem fuit Carolus Imperatorum nulli secundus, si vel ad mores & acta rogeta, vel ad gesta militaria respicias. Bella gessit toto tempore principatus sui tempore. Celebratissimum est Galicum cum Francisco Galliarum Rege, Anno 1521 incipientem propter Ducatum Mediolanensem, quem a Galli usurpatum Cæsar agrè patiebatur. Bellum hoc tertio resumptum est auctioribus semper odiis, multisque ac savissimis internectionibus; dutavitque per Annos 23, (car Genlmonda dicat 38, non constat) usque ad Annum 1544, quo Pax firmata est, bis tantum facto armorum interstitio, sed brevi, ac parum fitmo. Inter ceteros ipsius eventus moi morabilis est pugna ad Papiam, A. 1525 commissa, quo Franciscus ipse captivus factus est, & in Hispaniam perductus, ubi apud Mauturam Carpatorum carcere

N 4 tradi-

traditus est; anno sequenti inde solitus; sibiis suis obſi-
dibus prius datis; asperisque conditib⁹ libertatis: Li-
bertati autem restitutus, negavit se promissoribus teneri,
quocirca fidelis statim cum Pontificis; Venetisque contra
Imperatorem percuſſit. His Italiā ingressus Caroli Bon-
bonii ductu Urbem obsedit, cepit, & incendit, tarpis
quidem quām Christianum Principem deceret Anno 1527.
Anno autem 1530 Bononiæ coronatus est ab ipso Clemente
Rex Longobardorum, & Imperator. Eodem anno
Militatam Insulam Hierosolymitanis Equitibus dono dedit,
quos Turcæ Rhodo depulerant. In Africam Anno 1535
transmisit; oppreſſoque Pirata *Barbarossa* Tunetanum
Regnum Muleassi restituit, quem ſibi fecit vētigalem:
Hujus belli diarium videre eſt apud *Etropium*. Bella inde
geliſit contra Protestantes, & Magdeburgenses ductu Mauri-
tii Saxoniæ Ducis, qui egregiam primò contra hostes
pro Cæſare nave virō operata, unde & Electoris dignitatē do-
natus eſt A. 1548, ut ſcribit *Manneranus* in ſpeciali opuſcu-
lo; inde verò paulatim Hæreticis adhærens, lente reſadi-
ministravit, auctiorque fuit pacis iusteundat; qua A. 1551 fan-
cita. Hocque non contentus, contra eundem Carolum
arma movit, quena & multis dannis affecit; quocirca ob-
ſtarē non portuit Imperator, quin pectifera Lutheri Hæ-
refiſiatē per Germaniam vagaretur. Hisce rebus interore
confectus, Imperiū fratri cefſit A. 1555; inque Hispani-
am ſe decepit, ubi in Monasterio D. Justi in finib⁹ Ca-
ſtelle vixit; obiitque A. 1558, æt. 58, imp. usque ad depo-
ſitionem 39. *Chron. Germ. Munſter. Ginebr. lib. 4. Bucholz.*
Christi Matr. Thucyd. libr. 1, &c. Petav. libr. 9. Manneran.
Addo pro bellis adversis Hæreticos Montfortiam, Boffel-
ianum, præterea *Anon de abdicat. Imp. &c.*
Isabella, ſeti Elizabetha, Emanuelis Portugallie Regis
filia, Caroli uxori, quam duxit Hispali A. 1526. Genuit
Philippum II Hispaniarum Rēgem, Ferdinandum, Ma-
riam, & Joannam. Vixit cum matto annos 13, obiitque
ex partu. Ante hanc uxorem fuſcepereat Carolus ex conju-
tione Margaretam, priuilegiis Alexandra de Medicis, inde
Octa-

Ostavio Farnesio despontatam, qui ex eadem suscepit Alexandrum illum famigeratissimum Belgii moderatorem. Post Isabellæ filios, natus ipsi ex foemina quadam Rati- sponensi Joannes ille *Austriacus* cognomento. *Bucholc. Cbrist. Matib. Tbuau.lib. 21.*

C X V I I.

FERDINANDUS, Caroli V frater, Bohemiae Rex jam creatus Anno 1527, & Rex Romanorum A. 1531, renunciatus est Imperator A. 1558. Frantfurti, cum ibidem Carolus Imperium in manus Electorum per Legatos depositisset. Princeps pius, mitis, affabilis, temperans, & pacis artibus illustrior. Bella valde membrabilia non gessit; unum tantum aut alterum non magni momenti suscepit, ex necessitate tyendi Hungariam contra Turcas. Germaniae suæ igitur quieti consuluit, qua in re tamen non caret criminis, quippe quod Lutheranus nimium otii ac tranquillitatis indulserit, impiaque, Hæresis pravitati, prout decuerat, non obstiterit. Obiit Viennæ, ex catarrhali morbo in tabem resolutus, A. æt. 61, imp. 7, circiter. *Anon. gest. sub Ferd. Bucholc. Cbrist. Matib. Tbuau.lib. 21, &c.*

Anna, Ladislai Hungariæ Regis filia, Ferdinandi uxor. Genuit Maximilianum II, Ferdinandum, Joannem, Carolum, Elizabetham, Annam, Mariam, Magdalenam, Catharinam, Eleonoram, Margaretam, Barbaram, Ursulam, Helenam, & Joannam. In hujus partu mater obiit, cum annum ageret 44. *Dubrau.lib. 33. Cbrist. Matib.*

C X V I I I.

C X V I I L

MAХIMILIANUS II, Ferdinandi filius, Bohemiae olim & Hungariae Rex creatus, suspectus est Patri Anno 1564. Moribus & ingenio Patri simillimus fuit, pacis conservandæ studiosissimus; quare sub eodem Protestantibus magna libertas contigit, & laetus patuit campus Lutheranæ Hæresis grassationibus. Bellum gessit pro Hungaria sua contra Solymanum II Turcarum Regem, ejusque filium Selimum II, ab An. 1566 ab An. 1568, quo pax octennalis firmata est. Obiit Ratibona, vel ex dolore calculi, vel secundum alios ex palpitatione cordis, An. ætat. 49, aut 50, imper. 12. Anon. gest. sub Maximil. II. Genebr. l. 4. Bucbolc. Christ. Matth. Thuan. libr. 32, &c.

Maria, Caroli V filia, Maximiliani uxor. Edidit Rudolphum II, Ernestum, Matthiam, Maximilianum, Albertum Venceslaum, Annam Mariam, Elizabetham, & octo alias liberos, qui mortui sunt in infantia. Obiit juxta Bulbolic. An. 1603. Christ. Matth. Thuan. lib. 21.

CXIX.

CXXIX.

RUDOLPHUS II, Maximiliani II ex Maria filius, paterna Regna Imperiumque accepit An. 1576, in Ratisbonensibus Comitiis antecedenti anno successor patri jam declaratus. Imperium, quod ab eodem tranquillum acceperat, sapienter ac ferè semper pacifice administravit. Unum gessit bellum cum Amurathè Turcarum Rege per Annos 14, ab Ann. 1592 ad Ann. 1606, in quo anticipi marte ac mutuis cladibus pugnatum est, pace tandem per Annos 30 sancta prope Gomorram in Hungaria. Propter Hungariæ ac Transylvaniæ seditiones Hungaricum Regnum, & Austriae Ducatum Matthiæ fratri cessit. Obiit ex mærore Pragæ, An. ætar. 59, imper. 35 cum dimidio circiter. *Bucbolc. Gotofr. Christ. Mattb.*

M.D.

CXX.

CXX.

MATTHIAS, Rudolphi frater, Bohemie et Hungariae Rex, Imperator est renunciatus Francofurti Anno 1612. Princeps laudabilis, sed parum felix. Ipso enim imperante Lutherana lues per Bohemiam præcipue diffusa incendium ingens excitavit, magno Catholicorum damno, qui Praga etiam expulsi sunt. Concepto ideo summo animi moerore, obiit Imperator Anno ætat. 62, aut 63, imper. 7, translata prius Praga Viennam Austriae Imperii sede. *Bucbolc. Petav. libr. 9. Boxborn. Brie. Sæc. 57. Dec. 2, cap. 2. Bracbel. lib. 1.*

Anna, Ferdinandi Austriae Archiducis filia, Ferdinandi I ex eadem neptis, Matthiae uxor, quam ipse duxit antequam fieret Imperator. Obiit paulò ante maritum. *Bucbolc. sub A. 1611. Bracbel. lib. 1.*

CXXI.

C X X I.

FERDINANDUS II, Caroli Austriæ Archiducis ex Maria Bavara filius, Matthiæ patrueli suo sufficetus est Francofurti Anno 1619. Princeps clarus virtutibus, Catholicæ Religionis piissimus propugnator. Bellum statim suscepit A. 1620 contra Fridericum Palatinum, qui; impellente Elizabetha conjuge, Hæreticorum capo in Bohemiæ Regem fuerat coronatus; eundemque profigavit, & rebelles ac tumultuantes repressit. Vicie quoque feliciter Protestantes, quos Daniæ Rex Christianus IV instigaverat, ac fovebat, commissio prælio ad Lutram A. 1626; Annoque 1628 compositæ sunt res, pace apud Lubecam sancita. In Italiam descendit A. 1629, validissimo cum exercitu, contra Ludovicum XIII. Galliarum Regeum; & Mantua, quam Gallus post Ducis Vincentii mortem aucupabatur, potitus est. Sequenti anno atrox cum Gustavo Svecorum Rege suscepit bellum, quo hostibus prosperè admodum cedente, plures in superiore etiam Germania urbes Imperator amissit. Cælo autem Gustavo A. 1632, in Lutzeni pugna prope Lipsiam, hostium fortuna detrimentum patiente, cœpit Cesar meliori fato adversus eosdem proficere ductu filii Ferdinandi. Obiit Vienne, Anno xrat. juxta plerosque 61, juxta Cheur. 59; imper. 18. *Briet. loc. supracit. & Dec. 4, cap. 4. Boxhorn. Po-
tar. lib. 9. Brachel. lib. 1, 2, 3, 4, & 5.*

Marianna, Gulielmi Bavariae Ducis filia, Ferdinandus uxor. Peperit Ferdinandum III, Leopoldum Gulielmum,

Joan-

206 *Serjas Augustorum, Augustinum,*
Joannem Carolum, Christianam, Mariannam, & Ca-
ciliam. *Cheur. Brachel. lib. 5.*

Eleonora, Mantuae Ducis filia, secunda uxor, quam
sumpsit idem sexto viduitatis Anno, nimirum 1622. Bra-
cel. lib. 2, & 5.

C X X I I .

FERDINANDUS III, Ferdinandum Patrem excepit An. 1637. Bellum iam inchoatum cum Svecis prosecutus est variis casibus, & mutuis hinc inde cædibus usque ad Annum 1648, quo convenientibus Monasterium omnium ferè Europæorum Principum Legatis, pax firmata est, mediatore in primis Veneto Plenipotentiario Aloysio Contareno. Pacificè ferè inde semper, siçet undique bellis ac tumultibus proximorum vexaretur, Imperium administravit per summas virtutes, pietatem præcipue, qua se se semper Catholicæ Religionis propagnatorem exhibuit. Obiit Vienne pedum doloribus catarrhalis morbo superveniente, Ann. ætat. 49, imper. 20. *Briet. loc. cit. &c. Bourbon. Brachel. lib. 5, &c. Thulden. a lib. i ad 7.*

Marianna, Philippi III Hispaniarum Regis filia, Ferdinandi prima uxor, Anno 1631. Genuit Ferdinandum, Philippum, Maximilianum, Leopoldum, Mariannam, & Mariam. *Cheur. lib. 5, cap. 1.*

Maria Leopoldina, Leopoldi Ænipontis Ducis filia, secunda uxor An. 1647. Genuit Carolum Ignatium, se u Josephum juxta alios. *Cheur. ibid. Brief. sub A. 1648.*

Elio.

Eleonora Gonzaga, Caroli Secundi Manes Ducissilia, tercia uxor A. 1651. Genit. Therefam, Eleonoram, Mariannam, & Ferdinandum. Idem. Bonber. sub Anno 1651. Braghol. lib. 8, sub eodem anno. Obiit Anno 1686. Supplm. Briei.

C X X I I I I.

LEOPOLDUS, Ferdinandi III ex Marianna filius, post mensium quintdecim Interregnum, Patxi succedit in Imperio, An. 1658, in Romanorum, Hungariae, ac Bohemiae Regem olim iam post Ferdinandii fratris sui mortem electus. Princeps tum pietate, aliisque virtutibus, tum felicitate inter præclaros meritò recensendus. Bellum primò cum Ludovico XIV Galliarum Rege yariis eventibus gessit, quod, Turcis nova molientibus direemptum est, sanctis Ratisbonæ vicennialibus inducius An. 1684. Cæpit tunc temporis igitur acerrimum. Bellum Turicum, Hungaric, & Comite Tekelio præsertim, qui a Cæsare defecerant, instigantibus, quo ipsa Imperatoris sede dire obessa urbe Vienna, universi jam penè orbis Christiani res in summum discriumen adductæ videbantur. At per duos circiter Menses interius fortissimè propugnata urbe, exterius verò immani illata hostibus cæde, Barbarorum fortuna declinare penitus jussa. Initio enim ab Imperatore ipso cum Innocentio XI Pontifice, Joanne III Poloniæ Rege, ac Veneta Republica fœdere, gravissima ubique Turcarum Imperium detimenta passum est; donec Pax tandem Carlovitii sancita A. 1699. Bellum interim

interim rursum cum eodem exarserat Galliarum Rege , quod usque ad Anno 1697, quo Pax Rysvici firmata , variò marte duraverat . Nec nullò post & tertium Gallicum suscepimus , Anno scilicet 1701, propter successionem in Caroli II. Hispaniarum Regis fato functi dictiones : Quod quidem bellum in Italia , in Belgio , & in Hispania summa vi utrinque actum . At in Felici rorū cursu obiit Imperator Viennæ hydrope confectus , A. æt. 65, imper. 47. *Hist. Prof. Petav. App.*

Margareta Teresia , Philippi IV. Hispaniarum Regis filia , Leopoldi prima uxor , A. 1666. Genuit Ferdinandum , Mariam Maximiliano Bavariæ Ducis despontatam , Joannem , & Mariannam . Obiit Anno 1673. *Anon. Princ. Mund.*

Claudia Felicitas , Ferdinandi Caroli Austriæ Archiducis filia , secunda uxor , Anno 1673. Filias habuit Annam Mariam , & Mariam Josepham ; quæ infantuæ e vivis excesserunt . *Idem.*

Eleonora Magdalena Teresia , Philippi Gulielmi Eleotoris Palatinæ filia , tertia uxor , A. 1676. Suscepit Josephum mox Imperatorem , Mariam Elisabetiam adhuc viventem ; Leopoldum Josephum , qui biennis occubuit ; Mariannam Joannis V Lusitanæ Regis uxorem ; Mariam Teresiam , anno post fato functam ; Carolum nunc imperantem ; Mariam Josepham jam mortuam ; Mariam Magdalenam adhuc viventem ; & Mariam Margaretam , anno ætatis primo defuntem . *Idem.*

C X X I V.

JOSEPH, Leopoldi & Eleonoræ Magdalenaæ Tereflæ filius, in Romanorum Regem Anno 1690 electus, Patri successit in Imperio A. 1705. Bellum cum Gallo, a Patre jam inchoatum, acerrimè prosecutus est ac feliciter, tum in Italia, in qua Mantuanam, Mediolanensem, Neapolitanamque ditiones cœpit, tum etiam in Belgio, cuius non mediocrem partem acquisivit. Variolarum morbo correptus, breve vivis sublatus est, A. ætat. 33, imp. 6. *Per App.*

Wilhelmina Amalia, seu Amelia, Friderici Brunsuiensis Ducis filia, Josephi uxor An. 1699. Genuit eodem Anno Mariam Josepham, Friderico Augusto Poloniae Regis & Saxonie Electoris filio Anno 1719, in uxorem datam: Anno autem 1700. Leopoldum Josephum, sequenti anno defunditum, & A. 1701, Mariam Amaliam. *Anon. Princ. Mund.*

O

CXXV.

C X X V.

CAROLUS VI, feliciter imperans, Fratri Iosepho succedit Anno 1711, Hispaniarum Rex, Patre adhuc vivente, Anno 1703 jam renunciatus. Præter bellum pro Hispaniarum successione, a Patre ac Fratre gestum, ut supra diximus, cui virtute pari ac felicitate incubuit, addita acquisitis jam provinciis Sicilia, Turcicum etiam, inito cum Venetis fœdere A. 1716, breve quidem, per biennium circiter, sed acerrium at memorabile gessit; captis Temesvaria, & Belgrado; bis ad internacionem cœsis hostium exercitibus; rebusque eorum admodum fractis, ut ineundæ paci omnem Turcæ operam dederint; quæ inter ipsos ac Fœderatos, missis a Britanniarum Rege Batavorumque Republica Plenipotentiariis ac Mediatoribus Legatis, in vico Posarowitza sancita est An. 1718. Tam præclaris Imperii primordiis meliora semper majoraque rerum fata pœcari & augurati licet, quæ felicioris Scriptoris erit immortalitati consecrare.

Elizabetha Christina, Ludovici Rodulphi de Vvolsenbutel Brunsuicensis Ducis filia, Caroli uxor A. 1711. genuit A. 1716 Leopoldum, eodem anno mortuum; A. 1717 Mariam Teresiam Vvalburgam Amaliam Christianam, & A. 1718 Mariannam. Ante hanc destinata ipsi fuerat in uxorem A. 1703 Teresia Josepha Xaveria Lusitaniae Regis filia, quæ sequenti anno novennis occubuit.

BREVIS

BREVIS NOTITIA

NUMISMATUM IMPERIALIUM.

Absolute Imperatorum serie, aliorumque buriarum, qui Numismatibus exhibentur, quae Imperialia vocari solent, vestitus & adiqualem Numismatum ipsorum notitiam subnectamus, prout in Prolegomenis summas polliciti. Accipe, Lector humanissime, hoc loca per brevem ipsam, & quales ad genericam quandam cognitionem comparandam sufficere posse iis videtur, qui studia bæc aggrediantur: Namque & incipientibus scribanus, non proficiensibus, & singillatim de Nummis loqui neque tenitatis nostra est, neque operis instituti. Per quinque autem ferè capita singulorum Imperatorum &c. Nummos considerabimus: Primo nimurum Æreos; secundo Argenteos; tertio Aureos (Latinos boſce omnes intellige); quartò Græcos; quinto demum: qui in Coloniis cusi, s' extent. Hæc singula siquidem sunt, que primo insinu subis observare.

C. *J. Cesaris* igitur Ærei, primæ magnitudinis omnes solent occurrere, qui triti & vulgares. Argentei rari sunt. *Aurei* præstantissimi. Græci, & in Coloniis, qui secundæ & minimæ formæ tantum haſtenus observati, pro rarissimis habendi.

Lepidi Argentei rari. *Aurei* singularitatis eximia. *Æri* ei paucissimi referuntur.

M. Antonii Argentoi frequentes. *Aurei* inter rariores, & *Ærei*. Græci eum sola ejus effigie rarissimi. In Coloniis, secundæ tantum & minimæ formæ extantes, itidem rarissimi.

Augusti *Æri* primæ formæ rari, secundæ obvii. Argentei, & *Aurei* vulgares. Non aliter Græci secunda, &

O 2 mini-

minimæ; at primæ rarissimi, quod & de Nummis in Coloniis dicendum.

Liviae: omnes cùm ejus effigie eximiae raritatis habentur. *Agrippæ Ærei*, qui mediocres tantum, obvii. Argentei inter rariores; Aurei inter rarissimos censentur. Item & in Coloniis, excepta Nemauso, cuius Nummi frequentes.

Cæsari & *Lucii* paucissimi, qui extant, seu Latini, seu Græci, sca in Col. omnes ex ære medio sunt, admodum rari.

Tiberii Ærei primæ formæ rarissimi, sec. obvii. Argentei, Aurei, & Græci frequentes; nec non in Col. medie & minimæ magnitudinis.

Draſi Minoris Ærei mediocres tantum occurruunt, qui vulgares. Argentei rarissimi; Aurei non observantur. In Col. eximæ raritatis.

Draſi Majoris Ærei primi moduli solum extant, nec rari, nec obvii. Tales Aurei, & Argentei.

Antonia Ærei sec. formæ tantummodo habentur, frequentes Argentei, & Aurei non obvii.

Germanici Ærei primæ formæ rarissimi; medie vulgares. Argentei rari. Aurei rariores. Græci, & in Col. rarissimi.

Agrippinae Germanici Ærei frequentes. Argentei, & Aurei rari. Græci, & in Col. rarissimi.

Neronis & *Draſi* Ærei cum effigiebus equitibus, prout exhibet Nummus, quem incidi suo loro curavimus, secundæ formæ tantum observantur, non omnino obvii. Cum capitibus verò nonnisi in Col. extant, qui eximæ raritatis.

Caligulae Ærei primæ formæ non prorsus obvii, sec. triti. Aurei, atque Argentei rari. Græci sec. moduli rarissimi; at minimi frequentes. In Col. primæ formæ rarissimi, sec. ac minimæ non obvii.

Claudii Ærei frequentes & triti. Aurei & Argentei rati. Græci, & in Col. frequentes pariter; hique primæ formæ non observantur.

Messa

Messalini ex orienti metallo & forma rarissimi.

Britanici omnes rarissimi.

Agrippino *Claudii* omnes rarissimi.

Neronis ex omni modulo & metallo vulgares & obvii.

Tales & Græci, exceptis iis qui primæ formæ sunt. In Colon. primæ magnit. non observantur; reliqui obvii.

Octaviae Omnes rarissimi.

Poppeæ Omnes rarissimi, exceptis quibusdam Græcis ex cæteræ parvo, qui non rari. Argentei; & Aurei Latini nondum observati.

Galbae Ærei & Argentei vulgares: Aurei inter rariores.

Græci cum urbis tuuspian nomine, &c. in Col. rarissimi.

Clodii Macri omnes rarissimi.

Orbonis Ærei Latini omnium Imperatorum rarissimi.

Antiochiae ipsos signatos contendunt Antiquarii. Argentei, licet non obvii sint, non rari tamen habentur; Aurei rariores sunt. Græci admodum rari, omnes quidem mediæ formæ, & in Ægypto, ut communiter creditur, percussi.

Vitellii Ærei mediæ formæ rari, primæ rariores. Argentei frequentes; Aurei rari. Græci Othonianis sere rariores.

Vespasiani Ærei, Argentei, & Auri frequentes. Græci primæ formæ rari, cæteri non item. In Col. qui non nisi secundi & tertii moduli extant, inter rariores.

Domitille omnes inter rariores recensendi.

Titi omnes frequentes esse solent. Qui in Coloniis tamen sunt, pro rarissimis censentur. Antiochiae Syriæ exceptis.

Julie Titi Ærei mediocres tantum reperiuntur, qui non obvii. Argentei rari sunt; Aurei, & Græci rarissimi.

Domitiani omnes vulgares ac triti. Græci tantum, & primi moduli in Col. pro rariis habentur, sec. autem ac minimi vulgares paruer ac triti sunt.

Domitiae omnes reliquarum Augustarum rarissimi, ex sere magno præcipue.

*Nervæ Ærei atque Argentei vulgares. Aurei habentur
 Græci, & in Col. rarissimi.*
*Trajanæ ex omni metallo & forma frequentes. Tales &
 Græci, & in Col. secundæ & tertiae formæ. At primæ
 omnino rari.*
Platinae omnes rarissimi.
Marciana omnes rarissimi.
Matidia omnes rarissimi.
*Hadriani ex omni metallo & forma, tum Græci cum
 Latini, frequentes. In Col. primæ formæ rari; cæteri
 obvii.*
*Sabina omnes frequentes & tridi. Græci autem, & in
 Coloniis admodum rari.*
*Ælii Cæsaris Ærei primi moduli narr., cæteri vulgares &
 Argentei vulgares pariter. Aurei rarissimi. Tales Græ-
 ci, & in Coloniis.*
Aurinæ omnes rarissimi.
*Antonini Pii ex omni metallo & forma, Græci & Latini,
 frequentes; necnon & in Col. secundæ & tertiae formæ;
 primæ vero rarissimi.*
*Faustinae Senioris Ærei, Argentei, & Aurei vulgares.
 Græci, & in Col. rarissimi.*
*M. Annii Gal. Antonini eximiae raritatis habentur, nec
 omnis Græci obseruantur.*
*M. Aurelii Philofæbri omnes vulgares & frequentes,
 exceptis primæ formæ in Col. qui rarissimi sunt.*
*Faustinae Junioris ex omni metallo formaque obvii. In
 Coloniis autem eximia pœnitens raritate.*
Anni Veri omnes rarissimi.
*Lucii Veri Ærei, Argentei, & Aurei frequentes. Græ-
 ci rari; necnon primæ formæ in Col. at reliqui obvii
 sunt.*
*Lucilla Ærei, Argentei, & Aurei vulgares. Græci ra-
 rissimi, & si qui in Col. reperientur.*
*Commodi Ærei, & Argentei, Latini & Græci, frequen-
 tes habentur. Aurei inter rariores sunt. In Col. primæ
 formæ rarissimi; cæteri obvii.*

Crispinae

Crispinae Aerei, & Argentei frequentes. Aurei, Græci, & in Coloniis rarissimi.

Pertinacis Aerei, primæ formæ præsertim, rari sunt. Aurei & argentei non aliter. Græci rarissimi.

Titiane omnes eximiae singularitatis sunt. Insignem Græcum vulgavit Nic. Franc. Haym.

Did. Juliani omnes rari, præsertim ex ære medio.

Manlia Scantillæ omnes rari, & ipsi præsertim ex ære medio.

Didie Clares Aerei primæ formæ rari, secundæ nondum observati. Aurei rarissimi. Argentei eximiae raritatis.

*Pessennii Nigri Aerei Latini rara avis in terris, ut inquit Medioborbus. Argentei inter Imperatorios rarissimi sunt. Aurei non observantur. Græci egregiae sunt raritatis, & elegantiae. Qui in epigraphe verbum *Justos* præferunt, arte facti sunt *Vallantio* judice.*

*Albini Cæsaris Aerei primæ formæ rari, secundæ inter riores. Argentei cum Cæsaris nomine rari, cum Imperatoris riores. Aurei rarissimi. Græci quoque eximiae raritatis. Cæterum in Coloniis, *Pertinacis, Did. Juliani, Manlia Scantille, Didie Clares, Albini* non observantur.*

Septimij Severi Aerei & Argentei frequentes. Aurei non obvii. Græci, & in Coloniis primæ & secundæ formæ frequentes pariter; at primæ rari.

Julia Domna Aerei obvii & trici, præter eos qui Domne verbum præferunt, qui non omnino obvii. Græci vulgares. In Col. secundæ ac minimæ formæ rari, primæ rarissimi.

Ceracallis omni ex metallo ac formæ frequentes.

Plautilla Aerei primæ formæ, eximiae sunt raritatis. Argentei obvii. Aurei inter riores. Græci primæ formæ rarissimi; ceteri nec rari, nec obvii. In Col. minimæ tantum formæ observantur, apud Corinthios cusi, qui rarissimi.

Geta Aerei primi moduli rari, secundi vulgares. Argentei obvii. Aurei inter riores. Græci, cum Cæsaris no-

minime præfertim, frequentes. In Col. primæ formæ rariſimi, reliqui obvii.

Matrim. Ærei primæ formæ Græci & Latini rari sunt, secundæ non obvii. Argentei frequentes; Aurei inter rariores. In Coloniis rari, & qui majoris moduli sunt, rarissimi.

Diadumeniani Ærei secundæ formæ rari, primæ rarissimi. Argentei rari: Aurei rarissimi. Græci ex omni modulo inter rariores. In Col. ex ære magno non obſervantur; ex medio & minimo qui extant, interpræstantiores censentur.

Elagabali Ærei primæ formæ rari, sec. obvii. Argentei, & Aurei frequentes, item & Græci, & in Coloniis Adnotandum quod hujus Imper. Nummi eandem, ac ii qui ad Caracallam spectant, epigraphen præferunt, distingui autem solent per astrum seu stellam, qua in ipsorum area observatur.

Jul. Paulæ Ærei primi moduli inter rariores; secundi non obvii. Argentei frequentes: Aurei rarissimi. Tales & Græci, & in Coloniis.

Aquilæ Severi Ærei secundæ formæ non obvii, primæ rariores. Græci, & in Col. eximiæ raritatis.

Amia Faustine Ærei primæ tantum formæ obſervantur, rarissimi. Græci quoque omnino rari; & in Col. in quibus secundi tantum & minimi moduli extant.

Julia Mæſæ Ærei tum Latini tum Græci obvii: Item ex Argentei; Aurei rarissimi. In Col. eximiæ sunt raritatis.

Julia Sæmiadis Ærei primæ formæ rari, sec. obvii, ut ex Argentei. Aurei rarissimi. Græci rari. In Coloniis minimi tantum & medii moduli extantes, eximiæ sunt raritatis.

Alexandri Severi Ærei obvii, nisi sint cum titulo Cæſaris, qui rari. Argentei, Aurei, Græci, & in Coloniis frequentes.

Sall. Barbiæ Orbianæ Ærei, & Argentei rati. Aurei nondum inspecti. Græci rarissimi.

Julia

Julie Mammeæ Ærei, & Argentei obvii. Aurei rarissimi. Græci nec rari, nec obvii. In Coloniis rari.

Maximini Ærei, & Argentei frequentes. Aurei rarissimi. Græci nec rari, nec obvii. In Col. rarissimi, secundæ & minimæ formæ tantum hactenus observati.

Pauline Ærei primæ formæ rari, secundæ non reperiuntur. Argentei pariter rari; Aurei nondum observati.

Maximi Cæsaris Ærei primæ & secundæ formæ non obviant vulgares. Argentei rari; Aurei nondum visi. Græci pro rari habentur. Pro rarissimis in Col. qui secundæ & minimæ formæ tantummodo sunt.

Titi Quarcimi omnimodo raritatis, & vix inspecti.

Gordiani Afr. Senioris Ærei, qui primæ tantum formæ hactenus observati, rarissimi; necnon & Argentei. Aurei quoque nondum visi. Græci, qui Ægyptii omnes & mediæ formæ sunt, rarissimi.

Gordiani Afr. Junioris omnes eadem gaudent raritate, ac Patris.

Balbini Ærei primæ formæ rari, secundæ rarissimi. Argentei rari; Aurei eximiae raritatis; Item & Græci.

Pupieni Ærei primæ formæ rari, cum Maximi nomine præsertim; secundæ rariores, minus tamen ac Balbini. Argentei rari; Aurei, & Græci rarissimi.

Gordiani Pii Ærei frequentes, nisi sint cum titulo Cæsar. Argentei Aureis frequentiores. Græci quoque & in Coloniis obvii.

Sabinæ Tranquillinae omnes rarissimi. Aurei non observantur.

Pbilippi Senior. omnes frequentes, exceptis Aureis, qui rari, Otacilia Severæ Ærei vulgares. Græci nec rari, nec obvii. Argentei obvii; Aurei rarissimi. In Col. rari præsertim majores.

Pbilippi Junioris Ærei frequentes. Argentei pariter. Aurei rarissimi. Græci quoque vulgares. In Col. mediæ & minimæ formæ rari, majoris rarissimi, Antiochenis exceptis.

Marini omnes rarissimi.

Trajanæ

Trajanii Decii Aerei vulgares. Argentei quoque obvii. Aurei inter rariores. Graeci frequentes. In Coloniis rati, primi moduli praesertim.

Herculanæ Etrusclæ Aerei vulgares, atque Argentei. Aurei rarissimi. Graeci inter ratos, exceptis Samiis. In Colonis inter rariores, primi moduli praesertim.

Q. Herennii Etrusci Messii Decii Aerei prime forme rari, secundæ rariores. Argentei rari; & qui cum Imperatoris titulo sunt, rarissimi. Aurei eximiae præstantiae. In Col. Antiocheni pro ratis habentur; ceteri multò rariores.

Hostilianæ Aerei primæ formæ rati, cum Imperatoris titulo praesertim, secundæ rariores, prout & Argentei. Aurei rarissimi. Graeci, & in Coloniis inter rarissimos reponendi.

Trebon. Galli Aerei vulgares, ut & Argentei. Aurei inter elegantiiores reponuntur. Graeci obvii. In Col. rati, Antiochenis exceptis.

Volusianæ Aerei obvii, nisi Cæsaris titulum preferant. Argentei quoque frequentes. Aurei rarissimi. Graeci, & in Col. inter ratos censemendi.

Aemylianæ omnes rarissimi.

Valerianæ Aerei, & Argentei vulgares. Aurei inter rariores. In Colon. non obvii, praesertim primæ formæ. Graeci frequentes.

Marinianæ Aerei, & Argentei non obvii. Aurei supra modum rati, uticus enim in M. Ducus Hetruris Cimelio assevari traditur.

Gallieni Aerei, & Argentei, necnon Graeci vulgares. Aurei rati; item & primæ formæ in Col. ceteri obvii.

Corn. Salonianæ Aerei, & Argentei vulgares. Aurei inter rariores. In Coloniis primi moduli rarissimi, reliqui pariter inter rariores. Graeci obvii, nisi cum nomina Cibryfogene.

Pub. Lic. Cornelii Valerianæ Aerei secundæ formæ rati sunt; primæ verò & Aurei rarissimi. Argentei inter vulgares habentur.

Cornelii

Cornelii Salinii omnes rarissimi.

Lic. Valeriani Junioris Æreis & Aureis rarissimi. Argentei frequentes sunt. Ærei autem prius forme non observantur. *Cornelii Superi* omnes, super quam dici possit, rarissimi. Aliqui Argentei tantum videntur hactenus observati, quorum unus & quidem integrissimus a me inspectus nostra hac in Urbe, in precloro Museo Viri præstansissimi *Julii Justiniani* D. Marci Procuratoris jam fatis functi. A *Vaillantio* unus Ærus profertur.

Imperatorum Numismata, quo usque ad Gallieni tempora reperiuntur, *Superioris Seculi* ab Antiquariis vocari solent, quorum quidem & magnitudines varie insignes extant, & luculentiores typi, & elegantissimæ cælatura: Ideo & majori pretio a Cimeliorum possessoribus, & majori sollicitudine comparantur. Post illud temporis quæ excedeat, *Inferioris Seculi* iisdem dicuntur; quando scilicet, inclinante Romani Imperii maiestate, ipsorum Nummorum tum pondus tum decus non parum defecisse satia constat; ipsaque plerunque cælatura deterior, ruderiores typi, & ferè a veteribus variis occurunt, nonnullos si excipias Nummos, qui communiorum eorum temporum molem solent excedere. Hoc autem sub ipso statim Gallieno capisse patet, sub quo utriusque generis Numismata, frequentius saltem quam sub aliis ex anterioribus, tum nimirum ad *Superioris Seculi*, tum ad *Inferioris* modulum & qualitates cæteras signata observantur. Desunt præterea in posterioribus hisce Nummis pleraque Græcarum Urbium & Coloniarij monumenta; unde tantum lucis Augustæ Historiæ, doctis autem Viris latissimæ eruditioñis prius accedebat: Quocirca quæ supersunt, nec tam ingeneri pretio, nec tanto studio a quibusdam perquiri solent. Quemadmodum tamen sub initium admouimus, eu-juscunque temporis Nummos rite colligere Numismatophili ne dedignantur; jucundior enim fortasse illis opera laborque posteriorum saeculorum monumentis in serie disponendis insumetur, cum non tam primum obvium-

obviumque sit uberem eorundem integrorum copiam comparare. Quod si ipsis abuerit, etiam frujuscē generis Nummorum ex solo arte, non secus ac ex Superioris saeculi Nummis, sericear constitueret sibi triplicem poterunt, cum & primas, & secundas, & tertias formā in Imperatorum plerisque soleant occurrere, habita tamen magnitudinum inter Superioris ac Inferioris saeculi Numismata proportionē, tūc in ipsis utique minores moduli sint, ac in illis. Cām autem primae formae omnes hisce temporibus non frequentes sint, & nonnunquam cum ex Maximi moduli Numismatibus, qui rari semper habendi, confundi possint; ideo quæ de Nummorum raritate aut frequentia ad Heraclium usque proferemus, ea generatim intelligenda etunt de æreis secundas & tertias formæ præsertim; isti namque communiiores ii sunt, qui ad manus solent pervenire. Ubi autem nullum Metallorum discrimen adnotatur, tunc quæ dicentur de omnibus modulis ac metallis pariter erunt intelligenda. Sunt igitur Nummi.

Postbumi Patris in Italia rari, in Gallia obvii. *Junie*

Donatæ rarissimi. *Postbumi Junioris* rari

Cyriadis, *Ingenni*, *Loliani* Rarissimi.

Victorini obvii. *Victorini Junioris*, *Victorie* seu *Victorini* rarissimi.

Marii non omnino obvii.

Regilliani, & *Aureoli* rarissimi, *Aurei* præsertim.

Macriani Patris, ac *Filii* rari. *Baliste* rarissimi.

Domitii Domitiani rari omnes, at *Argentei* rarissimi.

Odenati, & *Herodis* seu *Herodiani* rarissimi.

Valentis, *Pisonis*, *Æmiliani* rarissimi.

Saturnini rari.

Terrici Patris, ac *Filii* obvii. *Patris* autem *Aurei* rari, Argentei ratores: *Filii* verò contra *Argentei* rari, *Aurei* rarissimi.

Trebelliani Rari.

Herenniani, & *Timolai* rarissimi. *Vabalatibi*, & *Celsi* Rari.

Claudii

- Claudii Ipp.*, obvii, at Græci Urbium rarissimi.
Censorini, & *Aeliani* rarissimi.
Quintilli Impi non obvii.
Aurelianis, & *Severine* obvii. *Aurei tamen*, & *Argentei rari*.
Tacii, *Florini*, & *Probi* obvii. *Aurei tamen rari*, nec *Argentei frequentes*.
Saturnini, *Proculi*, *Bonosii* rarissimi.
Cari, *Cerini* obvii; *Numeriani* non omnino. *Singularum vero Argentei*, & *Aurei rari*. *Sabini Juliani* rarissimi.
Dioctrianii, & *Maximiani Hercul.* obvii. *Illi autem Aurei*, & *Argentei rari*; *Hujus Aurei non obvii*; *Argentei rariores*.
Amandi nummum singularē profert Bandurius.
Acbillei rarissimi.
Carausii, & *Allodii rari*, *Argentei inter rariores*, *Aurei rarissimi*.
Constantii Chlori obvii; *sed Aurei*, & *Argentei rari*.
Helena non obvii; *Aurei & Argentei rarissimi Fl. Theodore rari*. *Aurei non extant*; *Argentei rarissimi*.
Maximiani Armentarii obvii. *Aurei autem*, & *Argentei non item*. *Gal. Valeria* non obvii. *Aurei vero*, & *Argentei rarissimi*.
Severi non obvii; *Aurei*, & *Argentei rarissimi*. *Maximinis Dazæ* frequentiores; *Aurei tamen & Argentei rari*.
Maxentii obvii. *Magnie Urbicæ*, & *Romuli rari*. *Singularum autem Aurei rarissimi*, *Argentei rari*.
Alexandri rarissimi. *Nigriniani rari*.
Licinii Patris, ac *Filii* obvii; *Aurei autem*, & *Argentei rari*. *Constantia* an extent dubium.
Martiniani omnes rarissimi.
Constantini M. obvii; *Fauſtæ* omnes rari; *Argentei praesertim*; *magisque Aurei*.
Crispi obvii. *Sed Argentei rari*; *Aurei vero rarissimi*.

Con-

Constanini Juni Constantis, & **Constantii obvii**; **Arei** præsertim. **Maxime Faustine** rarissimi. **Delmatii**, & **Hanniballiani** rari omnes. **Delmatii** vero **Argentei** & **Aurei** rarissimi. **Hanniballiani** autem non recensentur.

Magnemii obvii. **Decennit** adhominatio. Utriusque vero **Aurei** & **Argentei** rari. **Desiderii** omnes rarissimi; & vix occurunt.

Nepotiani, ac **Vetranionis** omnino rari; illies præser-tim, cuius nec **Aurei**, nec **Argentei** haec tenus inspecti.

Galli omnes rari. **Constantie** rarissimi.

Juliani obvii. **Helene** autem rari; cuius **Aurei** quidem & **Argentei** perie desiderantur.

Joviani non obvii.

Valentianiani Senioris, & **Valentis** frequentes sunt. **Severi**, & **Justinę**, itemque **Dominicę** vix habentur.

Procopii omnes rarissimi.

Gratiani, & **Valentiniani Jun.** obvii.

Maximi Argentei, & **Aurei** rari, **Arei** non item. **Vitioris** omnes rari.

Theodosii frequentes sunt. **Aeli Flaciqę** rari; **Aurei** autem, & **Argentei** rarissimi. **Gallę** non habentur; Qui enim **Gallę** nomine præfertunt, videntur ad **Gal-lam Placidiam Arcadii Honoriique sororem** referendi.

Eugenii omnes rari.

Archidi, & **Honorii** obvii. **Aeli Endoxię** rari.

Constantii Cesaris rarissimi. **Gallę Placidię** rarissimi.

Constantini Tyr. rarissimi.

Jovini, **Sebastiani**, **Prisci Attali** omnes rari.

Theodosii Jun. non obvii. **Aeli Endoxię** rari. **Joannis** rarissimi.

Valentiniani III rari. **Licinię Endoxię** rarissimi.

Marciani; **Aeli Pulcherię**; **Petronii Maximi**; **Aviti** rarissimi.

Leonis I non obvii. **Arei** enim, qui hoc nomen præferunt, Imperatori huic non assignandi **Bandurio** contra aliorum communem haec tenus opinionem videntur.

Aeli

*Aelie Berinę rarissimi. Leonis Junioris rari.
Majoriani, Severi, Anthemiū, Olybrii, Glycerii, Julii
Nepotis rarissimi.*

*Zenonis rari , Argentei præsertim . Leontio , qui , hoc
Imperatore , tyrannidem arripuit , adjudicandos esse
Nummos cum Leontii nomine , ex artificiū Nummo-
rum ejus ætatis similitudine , arbitratur *Bandurius* ,
quos antea Leontio Tyranno *Justiniani II temporibus*
Ducangius adscriperat.*

Basilisci rarissimi.

Romuli Augusti rarissimi.

Anastasi non obvii.

*Justini non obvii. Lupicię , sive Eusebię rarissimi : Et
qui nomen hoc gestant , fortasse *Marcię Eusebię An-*
*thetraii conjugi attribuendi.**

Justiniani Senioris obvii.

Justinii Junioris obvii.

*Tiberii Constantini , Mauriti , Phocę , & Heracki mon-
obvii. Post Phocam ferme Imperatorum imagines in
Nummis barbatæ admodum esse solent ; quo discrimi-
ne unterscheiduntur Antiquarii ad Nummos simile nomen præ-
ferentes proprio Imperatori adjudicandos.*

IN.

INDEX NOMINUM IMPERATORUM, &c. quæ in hoc volumine continentur.

A			
A Bismarus. Pag.	109	Ælius Cæs.	20
Acilleus.	62	Æmilianus Imp.	42
Adoleda.	126	Æmilianus Tyr.	52
Abelcida Otb. I.	138	Agnes, sive Anna Alexii	
Abbelcida Frider. I.	163	II.	164
Adolphus.	180	Agnes Arnulphi.	129
Ecaterina.	154	Agnes, seu Anna Caroli	
ÆlianuS Tyr.	53	IV.	189
		Agnes Rodolphi I.	179
		Agnes Henrici III.	150
		M.	

<i>M. Agrippa.</i>	5	<i>Anastasius II, seu Arche-</i>
<i>Julia Agrippina Claudiæ.</i>	9	<i>mias.</i> 110
<i>Agrippina Germanici.</i>	6	<i>Andronicus I.</i> 164
<i>Vipsan. Agrippina. Tibe-</i>		<i>Andronicus II.</i> 179
<i>rri.</i> <i>ibid.</i>		<i>Andronicus III.</i> 185
<i>Albertus I, Motoculus</i>		<i>Anna, fide Agnes Alexiæ</i>
<i>181.</i>		<i>II.</i> 164
<i>Albertus II.</i>	195	<i>Anna Andronici II.</i> 179
<i>Albinus.</i>	26	<i>Anna Andronici III.</i> 185
<i>Alexander Cleopatra F.</i>	3	<i>Anna Artavasti.</i> 113
<i>Alexander Imper. Orient.</i>	132	<i>Anna Caroli IV, seu Joau-</i>
<i>Alexander Severus.</i>	31	<i>na.</i> 189
<i>Alexander Tyr.</i>	62	<i>Anna, seu Agnes, ejus-</i>
<i>Alexius I, Comnenus.</i>	156	<i>dem.</i> <i>ibid.</i>
<i>Alexius II.</i>	164	<i>Anna Ferdinandi I.</i> 201
<i>Alexius III.</i>	167	<i>Anna Mattheiæ.</i> 204
<i>Alexius IV.</i>	170	<i>Anna Rodolphi I.</i> 178
<i>Alexius V. Murtzoufus.</i>	170	<i>Anna Theopantia.</i> 142
<i>Alektus.</i>	63	<i>Ansgarda.</i> 226
<i>Alphonsus Castellæ.</i>	176	<i>Antemius.</i> 92
<i>Vivilemi. Amalia.</i> <i>seu A-</i>		<i>Antinous.</i> 20
<i>melia.</i>	112	<i>Antiochus Tyr.</i> 55
<i>Anastasia, seu Gregoria</i>		<i>Antonija Minor.</i> 6
<i>Constantini III.</i>	105	<i>Antoninus Pius.</i> 20
<i>Anastasia Bassiani.</i>	70	<i>Antoninus Tyr.</i> 32
<i>Anastasia Tiber. Constan-</i>		<i>Antoninus Tyr. alter.</i> 45
<i>tini.</i>	101	<i>M. An. Gal. Antoninus.</i>
<i>Anastasia Constantini IV.</i>	107	21
<i>Anastasius I, Diocletius.</i>	96	<i>M. Antonius.</i> 7
		<i>Antonius Tyr.</i> 17
		<i>Arcadius.</i> 82
		<i>Ardaburius.</i> 93

P

Ar.

<i>Arduinus.</i>	146	<i>Beatrix Ois. IV.</i>	170
<i>Ariadna.</i>	93, & 96	<i>Bordena.</i>	153
<i>Arnulphus.</i>	129	<i>Berengarius I.</i>	134
<i>Artavasius, suo Arta- basius.</i>	113	<i>Berengarius II.</i>	138
<i>Artibonius, seu Anasta- tius II.</i>	110	<i>Berina.</i>	91
<i>Asbenaïs, sue El. En- doxia.</i>	86	<i>Boriba Henrici IV.</i>	152
<i>Attalus.</i>	85	<i>Bertha Manuelis I.</i>	161
<i>Augustulus.</i>	94	<i>Blanca Caroli IV.</i>	189
<i>Avitus.</i>	89	<i>Blanca Maria Maximi- liani I.</i>	199
<i>Aurelian.</i>	54	<i>Bonofrus, seu Bonofrus.</i>	58
<i>M. Aurelius.</i>	21	<i>Britannicus.</i>	
<i>Aureolus.</i>	49	<i>Britannio, seu Vetrano.</i>	
		<i>74</i>	

B

B Albinus.	36
B Balduinus I.	170
B Balduinus II.	174
<i>Balista.</i>	49
<i>Barbara.</i>	194
<i>Bardanius.</i>	118
<i>Bardas.</i>	123
<i>Bardas Phocas.</i>	140
<i>Basiliscus.</i>	93
<i>Basilius I.</i>	124
<i>Basilius II.</i>	142
<i>Bassianus.</i>	70
<i>Beatrix Frider. I.</i>	163
<i>Beatrix Ludov. V.</i>	185

C

C Esario.	2
C Cæsonia.	8
<i>Cajus Cæsar.</i>	5
<i>Cajus Imp. Caligula.</i>	7
<i>Calpurnia C. J. Cæsaris.</i>	2
<i>Calpurnia Titi Tyr.</i>	34
<i>Ovin. Camillus.</i>	32
<i>Caracalla.</i>	28
<i>Carausius.</i>	63
<i>Carbonopina Zos.</i>	128
<i>Carinus.</i>	60
<i>Carolus I. Magnus.</i>	116
<i>Carolus II. Calvus.</i>	125
<i>Carolus III. Gaffus.</i>	127
<i>Caro-</i>	

I	N.	D.	E.	X:	227
<i>Carolus IV.</i>	188		<i>Constantia Henrici VI.</i>		
<i>Carolus V.</i>	199		167		
<i>Carolus VI.</i>	210		<i>Constantia Licinii.</i>	68	
<i>Carys.</i>	59		<i>Constantia Mauritiu.</i>	102	
<i>Avid. Caffius.</i>	22		<i>Constantia Posthuma.</i>		
<i>Carbarina Constantini XI.</i>			80		
	197				
<i>Non. Colsa.</i>	29		<i>Tib. Constantinus.</i>	103	
<i>Celsus.</i>	53		<i>Constantinus I. Magnus.</i>		
<i>Censorinus.</i>	ibid.		69		
<i>Charita.</i>	77		<i>Constantinus II. Junior.</i>		
<i>Eliz. Christina,</i>	210		78		
<i>Did. Clara.</i>	25		<i>Constantinus III. Novus.</i>		
<i>Fam. Claudia.</i>	7		105		
<i>Claudia Augusti.</i>	4		<i>Constantinus IV. Pogonatus.</i>		
<i>Claudia Felicitas Leopol.</i>			107		
di.	208		<i>Constantinus V. Copronymus.</i>		
<i>Tib. Claudius.</i>	8		112		
<i>Claudius, Gothicus.</i>	53		<i>Constantinus VI.</i>	115	
<i>Cleopatra.</i>	2		<i>Constantinus VII.</i>	133	
<i>Commodus.</i>	23		<i>Constantinus VIII.</i>	148	
<i>Conradus I.</i>	134		<i>Constantinus IX. Monomachus.</i>	150	
<i>Conradus II. Salicus.</i>	147		<i>Constantinus X. Ducas.</i>		
<i>Conradus III.</i>	159		154		
<i>Constans I.</i>	72		<i>Constantinus XI.</i>	197	
<i>Constans II, seu Heracl.</i>			<i>Constantinus Tyr.</i>	85	
<i>Constans.</i>	106		<i>Constantinus Tyr. alter.</i>		
<i>Constans Tyr.</i>	85		155		
<i>Constantia Friderici II.</i>			<i>Constantius Cæs.</i>	84	
	172		<i>Constantius I. Chlorus.</i>		
<i>Constantia Galli Cæsaris.</i>			64		
	73, & 75		<i>Constantius II.</i>	72	

- Cornelia C. J. Caesaris.* 2
Cornelia Supera. 44
Cossutia. 2
Creusa, seu Lata. 80
Crispina. 23
Crispus Caesar. 70
Crispus Claudi Frater.
54
Cunigunda Henrici II.
145
Cunigunda Henrici III.
149
Cyriades. 47

D

- D*
Ecentius. 73
Decius. 39
Delmatius. 73
Desiderius. *ibid.*
Deyta, seu Justa. 130
Diadumenianus. 29
Diocletianus. 68
Domitia, seu Domitica.
79
Domitia Longina. 16
Domitianus Imp. *ibid.*
Domitianus Tyr. 50
Domiilla. 14
Jun. Donata. 47
Drusus Major. 6
Drusus Minor. *ibid.*

- E*
Ebertus. 153
Ecclesia. 89
Edita. 138
Eleonora Ferdinandi II.
206
Eleonora Ferdinandi III.
207
Eleonora Friderici III.
197
Eleonora Leopoldi. 208
Elizabetba Alberti I.
182
Elizabetba Alberti II.
195
Elizabetba Caroli IV.
189
Elizabetba, seu Isabella
Caroli V. 200
Elizabetba Friderici Pul-
chri. 183
Elizabetba Guidelmi.
176
Elizabetba Ruperti. 192
Emmanuel, seu Matuel
Grifon. 160
Epimachus. 50, & 55
Eponina, seu Pepo nilla.
14
Etruscilla. 39
Etru-

<i>Etruscus.</i>	40
<i>Æl. Eudocia.</i>	83
<i>Eudocia Basilii I.</i>	124
<i>Eudocia Constantini V.</i>	
<i> 113</i>	
<i>Eudocia Constantini X.</i>	154
<i>Eudocia Michaelis III.</i>	123
<i>Æl. Eudocia, Athenais.</i>	86
<i>Fab. Eudocia.</i>	104
<i>Licin. Eudoxia.</i>	87
<i>Eudoxia Leonis VI.</i>	128
<i>Eugenius.</i>	83
<i>Eunoes.</i>	
<i>Euphemia, seu Marcia,</i>	
<i>& Marciana.</i>	92
<i>Euphemia, seu Eupicia,</i>	
<i>& Eupicina.</i>	97
<i>Euphemius.</i>	121
<i>Euphrosina Alexii III.</i>	167
<i>Euphrosina Michaelis Balbi.</i>	121
<i>Euschia.</i>	72
<i>Eutropia.</i>	62
<i>Exarche Ravennatis.</i>	123

E

<i>F Adilla.</i>	33
<i>Fastrada.</i>	111
<i>Fausta.</i>	78
<i>Faustina Antonini Pii</i>	21
<i>Faustina M. Aurelii.</i>	23
<i>Ann. Faustina.</i>	32
<i>Max. Faustina.</i>	72
<i>Claudi Felicitas.</i>	203
<i>Ferdinandus I.</i>	203
<i>Ferdinandus II.</i>	203
<i>Ferdinandus III.</i>	205
<i>Firmus Tyr.</i>	55
<i>Firmus, seu Thirinus</i>	
<i>Tyr. alter.</i>	73
<i>Flacilla, seu Placilla.</i>	82
<i>Florianus.</i>	50
<i>Fridericus I, Oenobarbus.</i>	160
<i>Fridericus II.</i>	170
<i>Fridericus III.</i>	196
<i>Fridericus, Pulcher.</i>	183
<i>Gal. Fundana.</i>	13
<i>Mart. Furnilla.</i>	15

G

G Alba.	11
G Galla.	82
<i>Gallus Cæf.</i>	74
<i>Gallus Imp.</i>	41
<i>Gallieno.</i>	44
<i>Gallienus.</i>	43
<i>Germanicus.</i>	6
<i>Gethrudis.</i>	160
<i>Gera.</i>	28
<i>Gisela.</i>	147
<i>Glycerius.</i>	92
<i>Gordianus Afric. P.</i>	34
<i>Gordianus Afric. F.</i>	35
<i>Gordianus III.</i>	37
<i>Gratianus Imp.</i>	80
<i>Gratianus Tyr.</i>	85
<i>Gregoria, seu Anastasia.</i>	105
<i>Guido, seu Wido.</i>	130
<i>Guilhelmus Brabantie.</i>	175
<i>Et</i>	87
<i>Ex</i>	88

H

H Adrianus.	19
H Hannibalianus.	73
<i>Hatburga.</i>	136
<i>Helena Confessio. Chlo-</i>	
<i>ri.</i>	65
<i>Helena Constantini VII.</i>	
	133
<i>Helena Constantini VII.</i>	
	148
<i>Helena Crispri.</i>	71
<i>Helena Joannis III.</i>	186
<i>Helena Juliani.</i>	76
<i>Helena, seu Irene Ma-</i>	
<i>nucis H.</i>	291
<i>Heliogabalus.</i>	30
<i>Henricus I. Aucteps.</i>	
	135
<i>Henricus II. Sandus.</i>	
	144
<i>Henricus III. Niger.</i>	
	149
<i>Henricus IV. Malus.</i>	
	151
<i>Henricus V.</i>	357
<i>Henricus VI. Asper.</i>	166
<i>Henricus VII.</i>	182
<i>Henricus Baldus Frat-</i>	
<i>ter.</i>	178
<i>Hen.</i>	

<i>Henricus Hassiae Landgra.</i>	
<i>vius.</i>	175
<i>Heracleonas.</i>	105
<i>Heraclius.</i>	104
<i>Herculanilla, sive Urgan-</i>	
<i>lanilla.</i>	9
<i>Herennianus.</i>	50
<i>Hermannus.</i>	153
<i>Hermentrudes Cardi Ma-</i>	
<i>gnii.</i>	116
<i>Hermentrudis Caroli Cal-</i>	
<i>vi.</i>	123
<i>Hermingardis Ludovicii</i>	
<i>Pii.</i>	120
<i>Hermingardis Lotbarii I.</i>	
<i>123</i>	
<i>Herodes.</i>	50
<i>Hildegardis.</i>	117
<i>Honorius.</i>	84
<i>Horestilla.</i>	7
<i>Sev. Hostilianus.</i>	38
<i>Val. Hostilianus.</i>	40
<i>Hunila.</i>	58
<i>Hypatius.</i>	99

<i>I</i>	<i>Lus.</i>	94
	<i>Imagina.</i>	180
	<i>Indes, seu Indus.</i>	96
	<i>Ingenius.</i>	47
	<i>Joanna, seu Anna Caro-</i>	
	<i>li IV.</i>	189
	<i>Joanna Venceslai.</i>	190
	<i>Joannes I Zemisces.</i>	140
	<i>Joannes II, seu Galiojan-</i>	
	<i>nes.</i>	158
	<i>Joannes III.</i>	186
	<i>Joannes IV.</i>	194
	<i>Joannes Cantacuzenus,</i>	
	<i>187</i>	
	<i>Joannes Tyr.</i>	86
	<i>Jodocus.</i>	193
	<i>Jolanta, seu Tolanta.</i>	
	<i>173</i>	
	<i>Jole, sive Jolanta Fri-</i>	
	<i>derici II.</i>	172
	<i>Josephus.</i>	209
	<i>Jotapiannus, sive Para-</i>	
	<i>tianus.</i>	39
	<i>Jovianus.</i>	77
	<i>Jovinus.</i>	85
	<i>Irene Alexia Comneni.</i>	
	<i>156</i>	
	<i>Irena Andronici II.</i>	179
	<i>Irena Andronici III.</i>	185
	<i>P 4</i>	<i>Ire.</i>

- Irene Constantini V. 112
 Irene Jo: Cantacuzeni ,
 187
 Irene Joannis II. 158
 Irene Leonis IV. 114
 Irene , seu Helena Ma-
 nuelis II. 191
 Irene Philippi Sveri. 168
 Isaacius I. Comnenus. 153
 Isaacius II, Angelas. 165
 Isabella , seu Elizabetha
 Caroli V. 200
 Isabella Friderici Pul-
 chri. 183
 Judibba. 120
 C. Julius Cæs. 1
 Julia Senior. 2
 Julia Augusti , seu Li-
 via. 4
 Julia Septimii. 27
 Julia Titi. 15
 Did. Julianus. 25
 Fl. Julianus, Apostata,
 75
 Sabin. Julianus. 60
 Julianus Tyr. alter. 63
 Justinia. 73, & 78
 Justinianus I. 98
 Justinianus II. 128
 Justinus I. 97
 Justinus II. 100
 Jutta , sive Deyta. 130

L

- Lelianus , sive Leo
 Lianus. 47
 Leata , sive Crucifa. 80
 Lambertus. 130
 Lea I. 90
 Leo II. 93
 Leo III. 111
 Leo IV. 114
 Leo V. 119
 Leo VI Sapient. 118
 Leontius Tyr. 94
 Leontius Tyr. alter. 108
 Leonto , seu Leontia .
 103
 Mar. Leopoldina. 206
 Leopoldus. 207
 Lepida Claudi. 9
 Lepida Galba. 11
 Lepidus. 2
 Eycinianus Tyr. 40
 Licinius Senior. 68
 Licinius Junior, ibid.
 Livia , sive Julia Augu-
 sti. 4
 Roman. Locapenus. 133
 Lolianus , sive Lelianus.
 47
 Domit. Longina. 16
 Longinus. 96
 Lon.

<i>Longinus aler.</i>	96	<i>mca, & Mamcas,</i>
<i>Lotbarius I.</i>	122	<i>132</i>
<i>Lotbarius II.</i>	158	<i>Manuel I, suo Enna-</i>
<i>Qomit. Lucilla.</i>	20	<i>nus, Grifon.</i>
<i>Lucilla, Lucii Veri.</i>	32	<i>Manuel II, suo Enna-</i>
<i>Lucius Cæs.</i>	155	<i>Marcia Andemir, suo</i>
<i>Ludgarda, seu Matilda.</i>		<i>Euphermia.</i>
	132	<i>Marcia Severi.</i>
<i>Ludovicus I, Pius.</i>	139	<i>Marciana.</i>
<i>Ludovicus II.</i>	124	<i>Marcianus Imp.</i>
<i>Ludovicus III, Balbus.</i>		<i>Marcianus Tyr.</i>
	126	<i>Marcus.</i>
<i>Ludovicus IV.</i>	132	
<i>Ludovicus V.</i>	184	<i>Marcus Macer.</i>
<i>Ludovicus Bosonis.</i>	131	<i>Margareta Honoria VII.</i>
<i>Luitgarda.</i>	134	
<i>Luitgardis.</i>	117	<i>Margareta, seu Maria</i>
<i>Lupicia, seu Lupicina.</i>		<i>Isaaci II.</i>
<i>Euphermia.</i>	66	<i>Margareta Ludovicii V.</i>
	132	
	132	<i>Maria, seu Marina Coe-</i>
	132	<i>sstantini V.</i>
C <i>lod. Macer.</i>	12	<i>Maria, seu Marina Coe-</i>
<i>Macrianus Senior.</i>		<i>sstantini VI.</i>
	49	<i>Maria Honorii.</i>
<i>Macrianus Junior.</i>	ibid.	
<i>Macrinus.</i>	29	<i>Maria, seu Margarita</i>
	131	<i>Iсаacii II.</i>
<i>Macronius.</i>	131	<i>Maria, seu Marina Coe-</i>
	131	<i>sstantini III.</i>
<i>Jul. Masa.</i>	31	<i>Maria Manuela I.</i>
	31	<i>Maria Maximilianus I.</i>
<i>Magnentius.</i>	73	
	73	<i>Ma.</i>
<i>Magnus.</i>	34	
	34	
<i>Majorianus.</i>	132	
	132	

- Maria Maximiliani II. 62
 . 128
 Maria Michaelis VII. 198
 . 155
 Maria Orbonis III. 144
 Maria Orbonis IV. 169
 Maria Sigismundi. 194
 Marianna Ferdinandi II. 205
 Marianna Ferdinandi III. 206
 Marina, seu Maria Constantini V. 112
 Marina, seu Maria Constantini VI. 115
 Marina, seu Maria Leonis III. 112
 Mariniana. 43
 Marinus. 39
 Marius. 48
 Martha. 174
 Martina. 104
 Martinianus. 68
 Matilda, seu Ludgarda. 132
 Matidia. 19
 Matthias. 204
 Mauritius. 102
 Maxentius. 67
 Maximianus Armentarius. 65
 Maximianus Herculanus. 137
 Maximilianus I. 198
 Maximilianus II. 202
 Maximinus. 33
 Maximinus Daza. 66
 Maximus Ces. 33
 Maximus Emp. 89
 Maximus Tyr. 81
 Maximus Tyr. alter. 85
 Mecbildis Frideric I. 173
 Mecbildis Henrici I. 136
 Mecbildis Henrici V. 157
 Liv. Medullina. 9
 Memmia. 32
 Messalina Claudii. 9
 Messalina Neronis. 31
 Michael I. Rancabes. 118
 Michael II. Balbus. 120
 Michael III. 123
 Michael IV. 149
 Michael V, Calaphates. 130
 Michael VI, Stratotius. 151
 Michael VII, Parapinacceus. 153
 Michael VIII. 177
 Mi.

Minervina.

70

Orefilla.

35

Mizizius.

107

Otacilia.

39

N**N***Epos.*

92

Orbo Salvius.

12

*Nepotianus, seu**Orbo I, Magnus.*

137

Pontentianus.

74

Orbo II.

141

Nero & Drusus.

7

Orbo III.

142

Nero Imp.

10

Orbo IV.

163

P*Nerva.*

17

P*Acatianus, sive Jo-**Nicephorus I.*

118

tapianus.

39

Nicephorus II. Phocas.

139

Paulina.

33

Nicephorus III. Botania-

tes.

Basilicus.

155

Nicephorus Briennius.

156

Nigrinianus.

155

Numerianus.

60

Lol. Paulina.

7

Jul. Paula.

30

Peponilla, sive Epioni-

14

Perinax.

24

Pescennius.

25

Petina.

9

Petronia.

13

Petrus Curtiniacus.

173

Philippus Senior.

38

Philippus Junior.

ibid.

*Philippus Sevius Dux.**168**Pbilippicus.*

109

Pbocas.

103

Bard. Pbocas.

140

Piso Frugi.

11

Piso Tyr.

51

Placentia.

134

Pla-

O*ctavia Augusta. So-*
ror. 4
Octavia Neronis. 10
Octavianus. 3
Odenatus. 50
Ohybrius. 92
Sal. Barb. Orbiana. 39

Placidia Constantii.	84
Placidia Olybrii.	92
Placilla, seu Flacilla.	
82	
Pesc. Plautiana.	26
Plautilla.	28
Plotina.	18
Pompeja C. Jul. Cæs.	2
Pompeja, seu Pomponia	
Agrippæ.	5
Pompejus Tyr.	99
Poppæa.	10
Posthumus Senior.	46
Posthumus Junior.	47
Potentianus, seu Nepo-	
tianus.	74
Præredis.	152
Priscus.	40
Probus Imp.	57
Probus Tyr.	99
Jul. Procla.	58
Procopias.	119
Procopius.	79
Præculus.	58
Pulcheria.	83
Pupienus.	36

Quietus. 49
Quintillus. 54

Rachiza, seu Rixa. 159
Reges Gotborum. 94
Reges Longobardorum. 95
Regillianus. 48
Richardis. 128
Richardus Cornubia. 176
Richildis. 126
Rixa, seu Racbiza. 159
Robertus. 173
Rodolphus I. 177
Rodolphus II. 203
Rodolphus Svevus. 153
Romanus I. 139
Romanus II, Argirus. 148

Romanus III, Diogenes. 154
Romanus Locapenus. 133
Romulus. 67
Rupertus. 192
Sa-

S	
Sabina.	20
Sel. Sabinus.	24
Sallustius.	77
Salonina.	44
Saloninus.	ibid.
Sampso , seu Viturgia.	58
Saturninus Tyr.	52
Saturninus Tyr. alter.	58
Saturninus Tyr. ultor.	73
Mal. Scantilla.	25
Scribonia.	4
Scribonianus.	9
Sebastianus.	85
Septimius Tyr.	55
Serena.	62
Aqu. Severa.	31
Hostil. Severa.	41
Severa Valentiniani I.	78
Severianus.	66
Severina.	55
Lib. Severus.	91
Sept. Severus.	37
Val. Severus.	66
Sigismundus.	193
Jul. Samias.	31
Sophia Jusini II.	100
Sophia Wenceslai.	191
Staurasius Imp.	118
Stauratius Tyr.	115
Stozas Senior.	99
Stozas Junior.	ibid.
Corn. Supera.	44
Sofanna.	66
Sylcamus.	74
	T
Tacitus.	56
Taurinus.	32
Margar. Teresa Leopol.	di.
Eleon. Magd. Teresa Ius-	203
dem.	ibid.
Tertulla.	15
Tetricus Senior.	52
Tetricus Junior.	ibid.
Tbeocritianus , seu Tbeo-	98
Tbeodora Constantii.	65
Tbeodora Constantini XI.	197
Tbeodora Augusta sola .	154
Tbeodora Jo. Zemifcis .	140
Tbeodora Jusini I.	97
	Tbeo-

<i>Theodora Justiniani I.</i>	<i>Timobaus.</i>	51
199	<i>Titiana.</i>	24
<i>Theodora Justiniani II.</i>	<i>Titus Imp.</i>	15
108	<i>Titus Tyr.</i>	34
<i>Theodora Michaelis VIII.</i>	<i>Tolanta, sive Tolanta.</i>	
177	<i>173</i>	
<i>Theodora Romani Loca-</i>	<i>Trajanus.</i>	18
peni.	<i>Franquillina.</i>	37
<i>Theodora Theophylax</i>	<i>Trebellianus.</i>	32
<i>Theodosia, seu Theodora</i>	<i>Tryphonnia.</i>	40
<i>Leonis V.</i>	V	
<i>Theodosius I.</i>	<i>Abalatbus.</i>	51
<i>Theodosius II.</i>	<i>Valens Imp.</i>	79
<i>Theodosius III. Adra-</i>	<i>Valens Tyr.</i>	40
mythenus.	<i>Valens Tyr. alter.</i>	68
<i>Theodosius Mauriti<i>s</i> F.</i>	<i>Valens e 30. Tyr.</i>	53
102	<i>Valentinianus I.</i>	78
<i>Theodoses.</i>	<i>Valentinianus II.</i>	81
<i>Theopbania Staurati<i>s</i></i>	<i>Valentinianus III.</i>	87
118	<i>Valentinus.</i>	79
<i>Theopbano Leonis VI.</i>	<i>Gal. Valeria.</i>	66
128	<i>Valerianus Senior.</i>	42
<i>Theopbano Nicepori Pho-</i>	<i>Valerianus Junior.</i>	44
ce.	<i>Valerianus Frater Gallie-</i>	
<i>Theopbano Romani.</i>	<i>ni.</i>	<i>ibid.</i>
139	<i>Verania.</i>	11
<i>Theopbylus.</i>	<i>El. Verus.</i>	20
<i>Theormantia.</i>	<i>Ahn. Verus.</i>	22
84	<i>Luc. Verus.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Tbirmus, seu Firmus.</i>	<i>Vespasianus.</i>	14
78	Ve.	
<i>Tbomas.</i>		
<i>Tiberius.</i>		
5		
<i>Tiberius Constantinus.</i>		
105		

I N D E X.

239

<i>Vetranio, seu Britannio.</i>	<i>Urbica.</i>	67
74	<i>Urgulanilla.</i>	9
<i>Victor.</i>	<i>Wenceslaus.</i>	190
81	<i>Wido, seu Guido.</i>	130
<i>Victoria.</i>	Z	
48		
<i>Victorinus Senior.</i>	<i>J. O. Zemisces.</i>	140
<i>ibid.</i>	<i>Zeno, Isauricus.</i>	
<i>Victorinus Junior.</i>	93	
<i>ibid.</i>	<i>Zenobia.</i>	31
<i>Vindex.</i>	<i>Zenonis.</i>	94
41	<i>Zoë Leonis VI.</i>	128
<i>Violanta.</i>	<i>Zoë Romani II.</i>	148
176		
<i>Vitalianus.</i>		
97		
<i>Vitellius.</i>		
23		
<i>Viturgia, seu Sampso.</i>		
38		
<i>Volusianus.</i>		
41		
<i>Urbanus.</i>		
50		

F I N I S.

Pag.	Estate	Corrigē
13	18 Petronilla	Petronia
32	23 Antonius	Antoninus
34	10 Domui sue	Domi
49	21 auctrofe	auctor
64	2 Dardania	in Dardania Mœnia Superioris ortus,
66	7 Maximini	Maximiani
94	13 illo	Illo
95	25 &	ex
146	ultr sufficeret	sufficere
268	Anno	Annum

